

EBA/GL/2026/06

26 June 2026

Obecné pokyny (revidované) ke společným postupům a metodikám procesu přezkumu a hodnocení a zátěžového testování v rámci dohledu (SREP) podle směrnice 2013/36/EU

Dodržování obecných pokynů a oznamovací povinnost

Status těchto obecných pokynů

1. Tento dokument obsahuje obecné pokyny vydané podle článku 16 nařízení (EU) č. 1093/2010.¹ V souladu s čl. 16 odst. 3 nařízení (EU) č. 1093/2010 příslušné orgány a finanční instituce musí vynaložit veškeré úsilí, aby se těmito obecnými pokyny řídily.
2. Obecné pokyny vyjadřují názor orgánu EBA na náležité postupy dohledu v rámci Evropského systému dohledu nad finančním trhem a na to, jak by unijní právní předpisy měly být uplatňovány v konkrétní oblasti. Příslušné orgány ve smyslu čl. 4 bodu 2 nařízení (EU) č. 1093/2010, na které se tyto obecné pokyny vztahují, by se jimi měly řídit a podle potřeby je začlenit do svých postupů (např. pozměněním svého právního rámce nebo dohledových postupů), včetně případů, kdy jsou obecné pokyny zaměřeny v první řadě na instituce.

Oznamovací povinnost

3. Podle čl. 16 odst. 3 nařízení (EU) č. 1093/2010 musí příslušné orgány do 28/12/2026 orgánu EBA oznámit, zda se těmito obecnými pokyny řídí nebo hodlají řídit, a v opačném případě do tohoto data uvést důvody, proč se jimi neřídí či nehodlají řídit. Neposkytnou-li příslušné orgány oznámení v této lhůtě, bude mít orgán EBA za to, že se těmito obecnými pokyny neřídí nebo nehodlají řídit. Oznámení by měla být zaslána na formuláři, který je k dispozici na internetových stránkách orgánu EBA, s označením „EBA/GL/2026/06“. Oznámení by měly předložit osoby s příslušným oprávněním oznamovat, zda se jejich příslušné orgány těmito obecnými pokyny řídí nebo hodlají řídit. Jakoukoli změnu stavu dodržování obecných pokynů je rovněž nutno oznámit orgánu EBA.
4. Oznámení budou zveřejněna na internetových stránkách orgánu EBA v souladu s čl. 16 odst. 3.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj>).

Hlava 1. Předmět, oblast působnosti a definice

Předmět

1. Tyto obecné pokyny stanoví společné postupy a metodiky procesu přezkumu a hodnocení v rámci dohledu uvedeného v člancích 48n a 97 a čl. 107 odst. 1 písm. a) směrnice 2013/36/EU², včetně těch týkajících se hodnocení organizace a řízení rizik, mimo jiné praní peněz a financování terorismu, podle článků 76 až 87 uvedené směrnice a procesů a opatření přijatých s odkazem na články 48o, 98, 100, 101, 102, 104, 104a, 104b, 104c, 105, čl. 107 odst. 1 písm. b) a článek 117 uvedené směrnice. Cílem těchto obecných pokynů je poskytnout společné metodiky používané příslušnými orgány při provádění zátěžových testů v rámci dohledu v souvislosti s procesem přezkumu a hodnocení orgány dohledu tak, jak je stanoveno v čl. 100 odst. 2 směrnice 2013/36/EU. V souladu s čl. 104a odst. 7 směrnice (EU) 2024/1619 tyto obecné pokyny rovněž upřesňují, jak uplatňovat příslušné požadavky v případě, že se instituce stala vázanou minimálním výstupním prahem.
2. Tyto obecné pokyny nestanovují metodiku pro zátěžové testy prováděné orgánem EBA ve spolupráci s dalšími příslušnými orgány podle článku 22 nařízení (EU) č. 1093/2010, popisují však řadu zátěžových testů a pomáhají stanovit vhodný rámec pro zvážení budoucích zátěžových testů orgánu EBA jako jedné části zátěžových testů v rámci dohledu.

Oblast působnosti

3. Příslušné orgány by tyto obecné pokyny měly uplatňovat v souladu s úrovní uplatňování stanovenou v článku 110 směrnice 2013/36/EU s přihlédnutím k požadavkům a výjimkám používaným podle článků 108 a 109 směrnice 2013/36/EU.
4. U mateřských a dceřiných podniků zahrnutých do konsolidace by příslušné orgány měly upravit hloubku a úroveň podrobnosti svých hodnocení v souladu s úrovní uplatňování stanovenou v požadavcích v části první hlavy II nařízení (EU) č. 575/2013, zejména pak s ohledem na výjimky uplatňované podle článků 7 a 10 nařízení (EU) č. 575/2013 a článku 21 směrnice 2013/36/EU.
5. Má-li instituce dceřiný podnik ve stejném členském státě, nebyly však uděleny žádné výjimky uvedené v části první nařízení (EU) č. 575/2013, lze při hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity uplatnit přiměřený přístup, který se zaměří na hodnocení alokace

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj>).

kapitálu a likvidity mezi subjekty a potenciální překážky bránící převoditelnosti kapitálu nebo likvidity v rámci skupiny.

6. U přeshraničních skupin by se měly koordinovaně uplatnit procesní požadavky v rámci kolegií orgánů dohledu zřízených podle článku 116 nebo 51 směrnice 2013/36/EU. Hlava 10 podrobně vysvětluje, jak se tyto obecné pokyny uplatňují u přeshraničních skupin a jejich subjektů.
7. Pokud instituce zřídila podskupinu pro účely likvidity podle článku 8 nařízení (EU) č. 575/2013, příslušné orgány by měly své hodnocení rizik pro likviditu a financování provádět a dohledová opatření uplatňovat u subjektů spadajících do podskupiny pro účely likvidity.

Určení

8. Tyto obecné pokyny jsou určeny příslušným orgánům ve smyslu definice uvedené v čl. 4 bodě 2 podbodech i) a viii) nařízení (EU) č. 1093/2010.

Definice

9. Není-li uvedeno jinak, pojmy použité a vymezené v nařízení (EU) č. 575/2013³, ve směrnici 2013/36/EU⁴, směrnici 2014/59/EU nebo v obecných pokynech orgánu EBA k zátěžovému testování prováděnému institucemi⁵ mají v těchto obecných pokynech stejný význam. Kromě toho se pro účely těchto obecných pokynů použijí tyto definice:

„Orgánem dozoru v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu“ se rozumí orgán dohledu ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 45 nařízení (EU) 2024/1624 odpovědný za dohled nad dodržováním ustanovení uvedeného nařízení ze strany institucí.

„Požadavky na kapitálové rezervy“ se rozumějí kapitálové požadavky uvedené v kapitole 4 hlavy VII směrnice 2013/36/EU.

„Konsolidující institucí“ se rozumí instituce, která musí dodržovat obezřetnostní požadavky na základě konsolidované situace v souladu s částí první hlavou II kapitolou 2 nařízení (EU) č. 575/2013.

„Vyrovnávací kapacitou“ se rozumí schopnost instituce držet přebytek likvidity nebo mít přístup k přebytku likvidity v krátkodobém, střednědobém a dlouhodobém horizontu v reakci na scénáře nepříznivého vývoje.

³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>).

⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj>).

⁵ Obecné pokyny orgánu EBA k zátěžovému testování prováděnému institucemi (EBA/GL/2018/04).

„Rizikem financování“ se rozumí riziko, že instituce nebude mít ve střednědobém a dlouhodobém horizontu stabilní zdroje financování, a to vůbec nebo bez nepřijatelného navýšení nákladů financování, což vytváří současné nebo budoucí riziko neschopnosti plnit finanční závazky, například platby a potřeby kolaterálu splatné ve střednědobém až dlouhodobém horizontu.

„Poskytováním úvěrů v cizích měnách“ se rozumí poskytování úvěrů dlužníkům, bez ohledu na právní formu úvěru (např. včetně odložených plateb nebo podobných finančních služeb), v jiných měnách, než je zákonné platidlo v zemi, ve které má dlužník bydliště nebo sídlo.

„Rizikem spojeným s poskytováním úvěrů v cizích měnách“ se rozumí současné nebo budoucí riziko pro výnosy a kapitál instituce v důsledku poskytování úvěrů v cizích měnách nezajištěným dlužníkům.

„Interním postupem pro hodnocení kapitálové přiměřenosti (ICAAP)“ se rozumí proces identifikace, měření, řízení a monitorování vnitřně stanoveného kapitálu, který uplatňuje instituce podle článku 73 směrnice 2013/36/EU.

„Interním postupem pro hodnocení přiměřenosti likvidity (ILAAP)“ se rozumí proces identifikace, měření, řízení a monitorování likvidity, který uplatňuje instituce podle článku 86 směrnice 2013/36/EU.

„Kategorií instituce“ se rozumí ukazatel systémového významu instituce na základě velikosti a složitosti instituce a rozsahu jejích činností.

„Vnitrodenní likviditou“ se rozumí finanční prostředky, ke kterým lze získat přístup během pracovního dne tak, aby instituce mohla provádět platby v reálném čase.

„Rizikem vnitrodenní likvidity“ se rozumí současné nebo budoucí riziko, že instituce nebude schopna účinně řídit své potřeby vnitrodenní likvidity.

„Makroobezřetnostním požadavkem“ nebo „opatřením“ se rozumí požadavek nebo opatření stanovené příslušným nebo pověřeným orgánem s cílem řešit makroobezřetnostní nebo systémové riziko.

„Relevantní měnou“ se rozumí měna, ve které má instituce vnitřní rozvahové nebo podrozvahové pozice.

„Rizikem praní peněz a financování terorismu“ se rozumí riziko vymezené v obecných pokynech orgánu EBA k dohledu založenému na posouzení rizik⁶.

⁶ Obecné pokyny orgánu EBA k charakteristikám přístupu založeného na posouzení rizik v souvislosti s dohledem v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu a k postupu zohledňujícímu míru rizika při provádění dohledu podle čl. 48 odst. 10 směrnice (EU) 2015/849 (kterými se mění společné pokyny evropských orgánů dohledu 2016/72) („obecné pokyny k dohledu založenému na posouzení rizik“) (EBA/GL/2021/16).

„Provozní odolností“ se rozumí schopnost instituce zajišťovat zásadní nebo důležité funkce i v případě narušení provozu.

„Celkovým kapitálovým požadavkem“ se rozumí součet celkového kapitálového požadavku v rámci SREP, požadavků na kapitálové rezervy a makroobezřetnostních požadavků vyjádřených jako kapitálové požadavky.

„Celkovým požadavkem na pákový poměr“ se rozumí součet celkového požadavku na pákový poměr v rámci SREP a požadavku na rezervu k pákovému poměru u institucí G-SVI v souladu s čl. 92 odst. 1a) nařízení (EU) č. 575/2013.

„Celkovým hodnocením v rámci SREP“ se rozumí aktuální posouzení celkové životaschopnosti instituce na základě hodnocení prvků SREP.

„Celkovým skóre v rámci SREP“ se rozumí číselný ukazatel celkového rizika, pokud jde o životaschopnost instituce, vypočtený na základě celkového hodnocení v rámci SREP.

„Kapitálovými požadavky podle pilíře 1“ se rozumějí kapitálové požadavky, které je instituce povinna dodržovat v souladu s částmi třetí, čtvrtou a sedmou nařízení (EU) č. 575/2013 a kapitolou 2 nařízení (EU) 2017/2402.

„Kapitálovým pokynem“ se rozumí úroveň a kvalita kapitálu, který má instituce podle očekávání držet nad rámec celkového kapitálového požadavku, stanovená podle kritérií uvedených v těchto obecných pokynech.

„Kapitálovým pokynem k riziku nadměrné páky“ se rozumí úroveň a kvalita kapitálu, který má instituce podle očekávání držet nad rámec celkového požadavku na pákový poměr, stanovená podle kritérií uvedených v těchto obecných pokynech.

„Dodatečným kapitálovým požadavkem“ se rozumějí dodatečné kapitálové požadavky stanovené podle čl. 104 odst. 1 písm. a) směrnice 2013/36/EU k řešení jiných rizik, než je riziko nadměrné páky.

„Dodatečným kapitálovým požadavkem k riziku nadměrné páky“ se rozumějí dodatečné kapitálové požadavky stanovené podle čl. 104 odst. 1 písm. a) směrnice 2013/36/EU k řešení rizika nadměrné páky.

„Reputačním rizikem“ se rozumí současné nebo budoucí riziko pro výnosy, kapitál nebo likviditu instituce v důsledku poškození dobré pověsti instituce.

„Ochotou podstupovat riziko“ se rozumí souhrnná úroveň a druh rizik, které je instituce ochotná podstoupit v rámci své schopnosti nést riziko v souladu se svým modelem podnikání, aby dosáhla svých strategických cílů.

„Skórem rizika“ se rozumí číselné vyjádření shrnující v rámci dohledu hodnocení individuálního rizika pro kapitál, likviditu a financování, představující pravděpodobnost, že riziko bude mít

významný obezřetnostní dopad na instituci (např. potenciální ztrátu), po zohlednění řízení a kontrol rizik a před zohledněním schopnosti instituce zmírnit riziko prostřednictvím dostupných zdrojů kapitálu nebo likvidity.

„Riziky pro kapitál“ se rozumějí významná rizika, která by (pokud nastanou) měla významný obezřetnostní dopad na kapitál instituce v následujících 12 měsících. To zahrnuje mimo jiné i rizika obsažená v člancích 79 až 87 směrnice 2013/36/EU.

„Riziky pro likviditu a financování“ se rozumějí významná rizika, která by (pokud nastanou) měla významný obezřetnostní dopad na likviditu instituce v různých časových horizontech.

„Prvkem SREP“ se rozumějí jednotlivé položky z tohoto výčtu: analýza modelu podnikání, hodnocení vnitřní správy a řízení a kontrol rizik v celé instituci, hodnocení rizik pro kapitál, hodnocení kapitálu v rámci SREP nebo hodnocení likvidity a financování v rámci SREP.

„Referenčními hodnotami dohledu“ se rozumějí kvantitativní nástroje nebo metodiky pro jednotlivá rizika vyvinuté příslušným orgánem s cílem odhadnout kapitál potřebný k pokrytí rizik nebo rizikových prvků, které nejsou uvedeny v nařízení (EU) č. 575/2013.

„Dobou přežití“ se rozumí doba, během které instituce může i nadále působit v zátěžových podmínkách a stále plnit své platební závazky.

„Celkovým objemem rizikové expozice“ se rozumí celkový objem rizikové expozice podle definice v článku 92 nařízení (EU) č. 575/2013.

„Celkovým kapitálovým požadavkem v rámci SREP“ se rozumí součet kapitálových požadavků uvedených v čl. 92 odst. 1 písm. a) až c) nařízení (EU) č. 575/2013 a dodatečných kapitálových požadavků stanovených v souladu s kritérii uvedenými v těchto obecných pokynech k řešení jiných rizik, než je riziko nadměrné páky.

„Celkovým požadavkem na pákový poměr v rámci SREP“ se rozumí součet kapitálových požadavků podle čl. 92 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013 a dodatečných kapitálových požadavků stanovených v souladu s kritérii uvedenými v těchto obecných pokynech k řešení rizika nadměrné páky.

„Nezajištěnými dlužníky“ se rozumějí retailoví dlužníci a dlužníci z řad malých a středních podniků bez přirozeného nebo finančního zajištění, kteří jsou vystaveni nesouladu měn mezi měnou úvěru a zajišťovací měnou; přirozené zajištění zahrnuje zejména případy, kdy dlužníci mají příjem v cizí měně (např. remittance / příjmy z vývozu), zatímco finanční zajištění obvykle předpokládá, že existuje smlouva s finanční institucí.

„Skórem životaschopnosti“ se rozumí číselné vyjádření, které shrnuje hodnocení určitého prvku SREP a představuje ukazatel rizika pro životaschopnost instituce vyplývající z hodnocení prvku SREP.

Datum použití

10. Tyto obecné pokyny se použijí ode dne 1. ledna 2027.

Odstavce 102, 103, 239, 462, 463 a odst. 470 písm. f) se použijí ode dne 1. ledna 2027, s výjimkou zohlednění rizik neuplatňování cílených finančních sankcí a vyhýbání se těmto sankcím, které se použijí ode dne 10. července 2027.

Hlava 12 nabývá účinnosti dne 11. ledna 2027.

Zrušení

11. Obecné pokyny orgánu EBA ke společným postupům a metodikám procesu přezkumu a vyhodnocování a zátěžového testování v rámci dohledu ze dne 18. března 2022 (EBA/GL/2022/03) a obecné pokyny orgánu EBA k posuzování rizik IKT v rámci procesu přezkoumání a vyhodnocení (EBA/GL/2017/05) se s účinností ode dne 1. ledna 2027 zrušují. Odkazy na zrušené obecné pokyny se považují za odkazy na tyto obecné pokyny.

Hlava 2. Rámec procesu SREP

2.1. Přehled rámce procesu SREP

12. Příslušné orgány by měly mít komplexní rámec procesu SREP zahrnující následující složky, které by měly být pravidelně posuzovány s ohledem na seznam právních aktů zveřejňovaných samostatně na internetových stránkách orgánu EBA, podle nichž by mělo být hodnoceno dodržování předpisů ze strany instituce. Model zapojení v rámci SREP uvedený v oddíle 2.4 popisuje, jak lze tento rámec přizpůsobit různým institucím v souladu se zásadou proporcionality. Jedná se o tyto složky:

- a. zařazení instituce do kategorie podle oddílu 2.1.1;
- b. monitorování klíčových ukazatelů podle hlavy 3;
- c. analýza modelu podnikání podle hlavy 4;
- d. hodnocení vnitřní správy a řízení a kontrol v celé instituci podle hlavy 5;
- e. hodnocení rizik pro kapitál podle hlavy 6;
- f. hodnocení přiměřenosti kapitálu instituce podle hlavy 7;
- g. hodnocení rizik pro likviditu a financování a hodnocení likvidity a financování v rámci SREP podle hlavy 8;
- h. celkové hodnocení v rámci SREP (včetně uplatnění dohledových opatření a případně opatření včasného zásahu) a komunikace podle hlavy 9 a oddílu 2.1.2.

13. Příslušné orgány by měly proces SREP považovat za průběžný proces, který shrnuje výsledek všech činností dohledu a všechny dostupné zdroje informací do komplexního obezřetnostního dohledu nad institucí. Proces SREP by měl zahrnovat zohlednění těchto aspektů:

- a. výsledky předchozích hodnocení v rámci SREP, analýza modelu podnikání a průběžný dohled na dálku;
- b. účetní výkaznictví instituce, strategické plány, výkaznictví pro regulatorní účely (společné výkaznictví – COREP, účetní výkaznictví – FINREP a registr úvěrů, je-li k dispozici) a interní vykazování (např. informace pro vedení, podávání zpráv týkajících se kapitálu a likvidity, interní zprávy o rizicích);
- c. opatření instituce v rámci interních postupů pro hodnocení přiměřenosti kapitálu a likvidity a mechanismy plánování ozdravných postupů;
- d. kontroly na místě;
- e. hodnocení interních modelů;
- f. cílená hloubková analýza;
- g. horizontální tematické přezkumy;
- h. analýza zátěžového testování;

- i. výkazy vypracované třetími stranami (např. zprávy o auditu, zprávy analytiků akciových trhů / úvěrových analytiků);
- j. další relevantní odvětvové nebo makroekonomické studie či průzkumy.

2.1.1. Zařazení institucí do kategorií

14. Příslušné orgány by měly všechny instituce spadající do jejich působnosti v oblasti dohledu rozdělit do čtyř různých kategorií na základě velikosti, systémového významu, povahy, rozsahu a složitosti činností dotčených institucí a s ohledem na čl. 97 odst. 4 směrnice 2013/36/EU. Zařazení do kategorií by mělo odrážet vyhodnocení systémového rizika, které instituce představují pro finanční systém.
15. Pokud příslušné orgány v rámci skupiny subjektů zjistí, že se význam jednotlivých subjektů v rámci skupiny na základě prvků uvedených v odstavci 17 liší, mohou za účelem zohlednění těchto rozdílů uplatnit kategorizaci na individuální úrovni (např. přiřazením různých kategorií různým dceřiným podnikům skupiny a/nebo konsolidovanému subjektu).
16. Příslušné orgány by měly přezkoumávat zařazení svých institucí do kategorií, a to jak v pravidelných intervalech, tak i v návaznosti na události, které mohou ovlivnit míru rizikovitosti modelů podnikání, či na významné podnikové operace, jako je rozsáhlý odprodej, fúze nebo nabytí či důležité strategické opatření.
17. Aby byla zajištěna minimální úroveň srovnatelnosti, měly by příslušné orgány vycházet z níže uvedených kategorií:
 - ▶ Kategorie 1 – všechny instituce definované v čl. 4 odst. 1 bodě 146 nařízení (EU) č. 575/2013 jako „velké instituce“. Příslušné orgány mohou z důvodů proporcionality zařadit „velké instituce“ do kategorie 2 nebo kategorie 3, pokud se nejedná o instituce G-SVI. Přearazení „velkých institucí“, které nejsou institucemi G-SVI, by mělo být provedeno v souladu s kvalitativními kritérii kategorie 2 a kategorie 3 uvedenými níže, s přihlédnutím k velikosti instituce, jejímu systémovému významu, povaze, rozsahu a složitosti jejích činností.
 - ▶ Kategorie 2 – i) střední až velké instituce jiné než instituce spadající do kategorie 1, které nejsou „malými a nepříliš složitými institucemi“ ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 145 nařízení (EU) č. 575/2013 a které působí v několika liniích podnikání, včetně nebankovních činností, nebo vyvíjejí rozsáhlou přeshraniční činnost a nabízejí úvěrové a finanční produkty retailovým a podnikovým zákazníkům; ii) specializované instituce, které nejsou systémově významné, mají však významné tržní podíly ve svých liniích podnikání nebo v platebních systémech či na obchodních platformách / trzích s finančními nástroji; iii) instituce považované za důležité pro ekonomiku (např. z hlediska celkových aktiv vůči hrubému domácímu produktu) nebo pro bankovní sektor v konkrétním členském státě z důvodu své velikosti, činností nebo modelu podnikání (např. ústřední instituce institucionálního systému ochrany, ústřední protistrany, centrální depozitáři cenných papírů, centrální družstevní banky nebo centrální spořitelny).

- ▶ Kategorie 3 – i) malé až střední instituce jiné než instituce zařazené do kategorií 1 a 2, které nejsou „malými a nepříliš složitými institucemi“ ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 145 nařízení (EU) č. 575/2013 a působí v omezeném počtu linií podnikání nebo nevyvíjejí rozsáhlou přeshraniční činnost a nabízejí převážně úvěrové produkty retailovým, podnikovým a institucionálním zákazníkům s omezenou nabídkou finančních produktů; ii) specializované instituce s méně významnými tržními podíly ve svých liniích podnikání nebo platebních systémech nebo na finančních burzách.
- ▶ Kategorie 4 – všechny instituce definované jako „malé a nepříliš složité instituce“ v čl. 4 odst. 1 bodu 145 nařízení (EU) č. 575/2013 a všechny ostatní malé a nepříliš složité instituce, které nespádají do kategorií 1 až 3 (např. s omezeným rozsahem činnosti a nevýznamnými tržními podíly ve svých liniích podnikání).

2.1.2. Průběžné hodnocení rizik, rámec pro eskalaci a dohledová opatření

18. Příslušné orgány by měly prostřednictvím svých činností dohledu průběžně hodnotit rizika, kterým instituce je nebo může být vystavena, v souladu s modelem zapojení v rámci SREP podle oddílu 2.4.
19. Příslušné orgány by měly zajistit, aby byly výsledky jejich hodnocení jasně zdokumentovány, a to se zaměřením na základní příčiny zjištěných nedostatků. Tyto výsledky by se měly odrazit ve skóre v rámci SREP přiděleném v souladu s těmito obecnými pokyny a měly by být podkladem pro následná dohledová opatření, která mohou příslušné orgány uplatnit, jak je uvedeno v článcích 102, 104 a 105 směrnice 2013/36/EU a ve vnitrostátních právních předpisech, pro uplatnění opatření včasného zásahu, jak je uvedeno v článku 27 směrnice 2014/59/EU, nebo pro jakoukoli kombinaci výše uvedených opatření.
20. V rámci průběžného výkonu dohledu by příslušné orgány měly provádět vhodné a včasné navazující kontrolní aktivity, které zajistí, že daná instituce účinně odstranila zjištěné nedostatky. V této souvislosti by příslušné orgány měly zavést obecný rámec pro eskalaci dohledových opatření na vysoké úrovni, který by napomáhal výběru nejvhodnějších opatření (jak kvantitativních, tak kvalitativních) k nápravě zjištěných nedostatků. Tím nejsou dotčeny pravomoci v oblasti dohledu stanovené v platném právním rámci ani možnost příslušných orgánů stanovit na základě konkrétních okolností a zjištěných nedostatků nejvhodnější opatření.
21. Rámec zmíněný v předchozím odstavci by měl zohledňovat následující dohledová opatření, která nemusí být nutně prováděna v přesně v uvedeném pořadí a jejichž rozsah lze podle potřeby rozšířit či omezit:
- a. navázání posíleného dialogu s danou institucí v oblasti dohledu, například uspořádáním schůzky s vedoucím orgánem nebo vyžádáním si sebehodnocení od dané instituce;
 - b. sdělení (právně nezávazných) nápravných opatření očekávaných od instituce, jako jsou očekávání nebo doporučení v oblasti dohledu;

- c. požadavek, aby instituce přijala konkrétní nápravná opatření (právně závazná opatření), jako je stanovení kvalitativních kritérií, která musí instituce splnit, a/nebo stanovení či zvýšení dodatečného kapitálového požadavku dle Pilíře 2 či požadavků na likviditu;
- d. vymáhání splnění dohledových opatření k nápravě zjištěných nedostatků, jako jsou správní sankce, nápravná opatření nebo pokuty.

22. Při volbě dohledových opatření by příslušné orgány měly stanovit kompletní postup eskalace s přihlédnutím k dostupným informacím, povaze, velikosti a složitosti instituce a k nutnosti zajistit včasné odstranění zjištěných nedostatků. Při výběru by se mělo vycházet z následujících hledisek, jsou-li relevantní:

- a. zamýšlený výsledek, jehož mají tato opatření dosáhnout, a pokud je to možné, předpokládané lhůty, ve kterých má instituce tyto nedostatky odstranit;
- b. závažnost nedostatků a potenciální obezřetnostní dopad v případě, že by se tento problém neřešil (tj. zda je nutné tyto nedostatky řešit konkrétním opatřením), a zda již byly tyto nedostatky řešeny v jiných opatřeních nebo zda se jimi zabývala jiná opatření;
- c. prokázaná schopnost nebo úmysl instituce napravit nedostatky;
- d. zda by nebylo dosaženo stejného cíle prostřednictvím jiných opatření s menší administrativní zátěží a menším finančním dopadem na instituci;
- e. možnost, že zjištěná rizika a zranitelná místa mohou být korelované nebo se dále posilovat nebo obojí, což by opravňovalo využití přísnějších dohledových opatření;
- f. veškeré další faktory, které příslušné orgány považují za důležité.

23. Aniž je dotčena diskreční pravomoc příslušných orgánů při výběru nejvhodnějších opatření, měla by být všechna dostupná kvantitativní a kvalitativní opatření používána způsobem, který umožňuje co nejlépe řešit úroveň rizika a/nebo nedostatky. Při tom je třeba zohlednit povahu rizika (kvantitativní a/nebo kvalitativní), postup eskalace a skutečnost, že kvantitativní opatření by měla být uplatňována k nápravě nedostatků ve vnitřní správě a řízení, včetně systémů vnitřní kontroly, a dalších problémů v případech, kdy jiná dohledová opatření nebyla účinná nebo jsou považována za nedostatečná k nápravě zjištěných nedostatků v odpovídajícím časovém rámci⁷.

24. Ustanovení této hlavy nejsou dotčena možností příslušných orgánů přijímat dohledová opatření, která jsou přímo propojena s výsledky výkonu dohledu (např. kontroly přímo na místě, hodnocení vhodnosti členů vedoucího orgánu a osob zastávajících klíčové funkce), pokud výsledky těchto činností vyžadují okamžité uplatnění dohledových opatření s cílem vyřešit závažné nedostatky.

2.1.3. Dialog s institucemi

25. Příslušné orgány by měly při výkonu svých činností dohledu vést dialog s institucemi.

⁷ v souladu s čl. 104a odst. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/2026-01-11>).

26. Příslušné orgány by měly instituci sdělit výsledky hodnocení v rámci SREP v souladu s hlavou 9 a informovat instituci o veškerých opatřeních, která jsou nezbytná ke splnění dohledových opatření uplatněných na základě těchto zjištění.

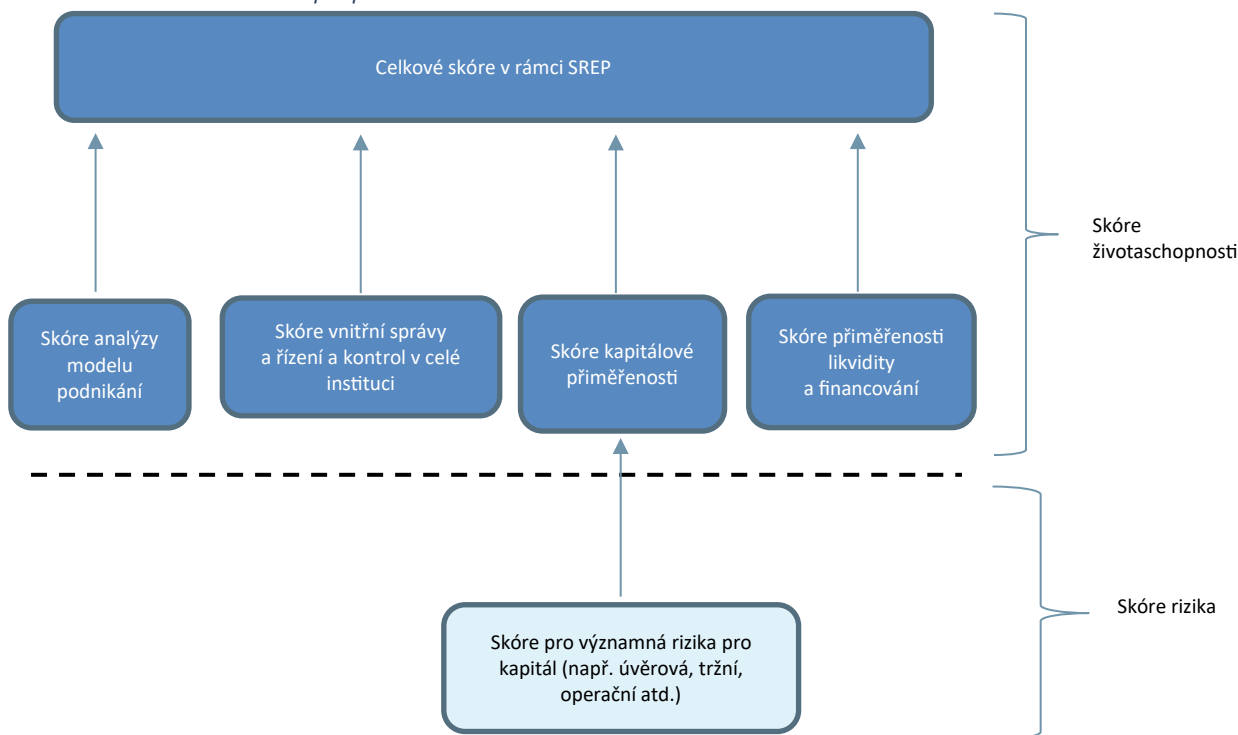
2.2. Přidělování skóre v rámci SREP

27. Příslušné orgány by měly používat jednotný skórovací systém, který usnadní komunikaci mezi příslušnými orgány a kolegií orgánů dohledu, podpoří srovnatelnost a rovné podmínky pro všechny instituce a umožní při posuzování jednotlivých prvků SREP stanovit priority, pokud jde o zdroje a opatření v oblasti dohledu. Výsledky svých hodnocení by příslušné orgány měly shrnout přidělením skóre pro jednotlivá rizika, skóre pro jednotlivé prvky SREP a celkového skóre v rámci SREP.

28. Při přidělování skóre rizika, skóre jednotlivých prvků SREP a celkového SREP skóre by se příslušné orgány měly řídit aspekty uvedenými v tabulkách na konci každého příslušného oddílu a hlavy těchto pokynů a zároveň uplatňovat úsudek orgánu dohledu. Ačkoli tyto aspekty slouží jako základ pro přidělení skóre, neměly by být vykládány jako mechanický kontrolní seznam, který je třeba vyplnit u každého prvku, ani by neměly být chápány jako stanovení hierarchie důležitosti jednotlivých prvků. Jejich účelem je spíše poskytnout příslušným orgánům vodítko při přidělování skóre, a to s ohledem na vzájemné působení a význam jednotlivých prvků v rámci konkrétního rozměru hodnocené instituce.

29. Cílem skóre rizika je zachytit pravděpodobnost, že rizika pro kapitál, likviditu a financování budou mít na danou instituci významný dopad. Skóre jednotlivých prvků SREP i celkové SREP skóre označují rozsah rizik pro životaschopnost instituce; zejména celkové skóre v rámci SREP by mělo odrážet názor orgánů dohledu na celkovou životaschopnost instituce, jak je uvedeno v hlavě 9.

Obrázek 1. Přehled rámce pro přidělování skóre

30. Skóre je následující: 1 (nízké riziko), 2 (středně nízké riziko), 3 (středně vysoké riziko) a 4 (vysoké riziko – jedná se o nejhorší možné hodnocení). Dodatečné skóre „F“ je k dispozici pouze pro celkové SREP skóre, jak je vysvětleno v odstavci 38. Příslušné orgány mohou pro své interní účely, například plánování zdrojů, zavést podrobnější pravidla pro přidělování skóre, pokud je dodržen celkový rámec pro přidělování skóre uvedený v těchto obecných pokynech.

31. Příslušné orgány by měly po dokončení hodnocení v rámci SREP přezkoumat přidělená skóre, a to s minimální četností stanovenou v modelu zapojení v rámci SREP v oddíle 2.4. Přidělená skóre by měla být rovněž bez zbytečného odkladu přezkoumána na základě podstatných nových zjištění nebo vývoje situace.

2.2.1. Skóre rizika

32. Skóre rizika se přidělují za účelem shrnutí rizik pro kapitál (jak je uvedeno v hlavě 6). Tato skóre představují pravděpodobnost, že riziko bude mít významný obezřetnostní dopad na instituci (např. potenciální ztrátu), po zohlednění schopnosti kontrolního systému instituce zmírnit tento dopad (tj. zbytkové riziko), ale před zohledněním schopnosti instituce zmírnit dané riziko prostřednictvím dostupných zdrojů kapitálu nebo likvidity.

33. Příslušné orgány by měly stanovit skóre rizika na základě posouzení úrovně inherentního rizika dané instituce, přičemž by měly náležitě zohlednit přiměřenost rámce pro řízení a kontroly rizik této instituce. Přiměřený rámec pro řízení a kontroly rizik může zmírnit obezřetnostní dopad konkrétního rizika, zatímco slabý rámec může obezřetnostní dopad ještě zvýšit. Hodnocení inherentního rizika a přiměřenosti řídicího a kontrolního systému by mělo být prováděno s ohledem na faktory uvedené v tabulce 6 pro úvěrové riziko a riziko protistrany, v tabulce 8 pro

tržní riziko, v tabulce 10 pro operační riziko, v tabulce 12 pro úrokové riziko a riziko úvěrového rozpětí v investičním portfoliu a v tabulce 17 pro likviditu a financování.

34. Při hodnocení rizik pro kapitál by příslušné orgány měly zohlednit také příslušné podkategorie těchto rizik (např. riziko koncentrace nebo riziko země v rámci hodnocení úvěrového rizika a rizika protistrany, jak je stanoveno v hlavě 6). V závislosti na významnosti jednotlivých podkategorií v konkrétních institucích se mohou příslušné orgány rozhodnout tyto podkategorie vyhodnotit a přidělit jim odpovídající skóre individuálně.

35. Příslušné orgány mohou při uplatňování skóre rizika používat různé metody; mohou hodnotit „riziko“ a „řídící a kontrolní systém“ odděleně (což vede k částečnému a konečnému skóre) nebo je hodnotit společně. Příslušné orgány mohou rovněž všechna rizika pro kapitál agregovat do souhrnného skóre.

2.2.2. Skóre jednotlivých prvků SREP a celkové skóre v rámci SREP

36. Na konci celkového hodnocení v rámci SREP by příslušné orgány měly vypracovat komplexní přehled rizikového profilu a životaschopnosti instituce na základě čtyř prvků SREP:

- a. model a strategie podnikání podle hlavy 4;
- b. vnitřní správa a řídící a kontrolní systém v celé instituci podle hlavy 5;
- c. kapitálová přiměřenost podle hlavy 7;
- d. přiměřenost likvidity a financování podle hlavy 8.

37. Skóre kapitálové přiměřenosti a skóre přiměřenosti likvidity a financování představují názor orgánů dohledu na schopnost zdrojů kapitálu, resp. zdrojů likvidity instituce zmírnit/pokryt jednotlivá rizika pro kapitál, likviditu a financování, jak se uvádí v hlavách 6 a 8, a/nebo další prvky, pro které byl stanoven dodatečný kapitál, jak se uvádí v hlavě 7.

38. Výsledným skóre je celkové SREP skóre. To zahrnuje čtyři výše uvedená skóre jednotlivých prvků SREP a úsudek orgánu dohledu. Příslušné orgány by měly zajistit, aby celkové SREP skóre poskytovalo informaci o celkové životaschopnosti instituce, včetně toho, zda instituce „je v selhání nebo je její selhání pravděpodobné“ ve smyslu článku 32 směrnice 2014/59/EU, a to rovněž s ohledem na obecné pokyny orgánu EBA k institucím, jež „jsou v selhání nebo jejichž selhání je pravděpodobné“⁸. Pokud výsledek celkového SREP hodnocení naznačuje, že instituce může být považována za „instituci, jež je v selhání nebo jejíž selhání je pravděpodobné“, měly by příslušné orgány přidělit skóre „F“ a dodržet postup zapojení orgánů příslušných k řešení krize, jak je uvedeno v článku 32 směrnice 2014/59/EU.

39. Příslušné orgány by měly zajistit, aby skóre jednotlivých prvků SREP a celkové SREP skóre:

- a. zohledňovala pravděpodobnost, že k vyřešení daných problémů budou zapotřebí dohledová opatření;

⁸ Obecné pokyny orgánu EBA k výkladu různých podmínek, za nichž se instituce považuje za instituci, jež je v selhání nebo jejíž selhání je pravděpodobné, podle čl. 32 odst. 6 směrnice 2014/59/EU (EBA/GL/2015/07).

- b. byla považována za spouštěcí faktory pro rozhodnutí, zda uplatnit opatření včasného zásahu v souladu s obecnými pokyny orgánu EBA k podmínkám pro uplatnění opatření včasného zásahu⁹;
- c. usnadňovala stanovení priorit a plánování zdrojů orgánů dohledu, jakož i stanovení priorit v programu dohledových šetření.

2.3. Organizační opatření

40. Příslušné orgány by měly zajistit, aby jejich organizační opatření pro provádění procesu SREP zahrnovala alespoň toto:

- a. popis rolí a povinností pracovníků dohledu při provádění procesu SREP i příslušné hierarchické vztahy v běžných i mimořádných situacích;
- b. postupy pro zdokumentování a zaznamenání zjištění a výsledného úsudku orgánu dohledu;
- c. opatření pro schvalování zjištění a skóre, jakož i postupy eskalace v případě rozdílných názorů v příslušném orgánu v běžných i mimořádných situacích;
- d. opatření pro vedení dialogu s institucí v souladu s modelem minimálního zapojení podle oddílu 2.4 tak, aby bylo možné vyhodnotit jednotlivé prvky SREP;
- e. opatření pro zapojení do konzultací s institucí a sdělování výsledků procesu SREP instituci, zohledňující interakci v rámci kolegií orgánů dohledu pro přeshraniční skupiny a jejich subjekty, v souladu s prováděcím nařízením Komise (EU) č. 710/2014¹⁰.
- f. vnitřní kontrolní mechanismy, které podporují efektivní rozhodování, konzistentnost výsledků a odpovědnost.

41. Při vymezování opatření pro vedení dialogu s institucemi by příslušné orgány měly zvážit možné důsledky poskytování informací o skóre institucím, pokud jde o jejich informační povinnosti podle požadavků nařízení (EU) č. 596/2014¹¹ a směrnic 2014/57/EU¹² a 2004/109/ES¹³.

2.4. Proporcionalita a zapojení orgánů dohledu

42. Příslušné orgány by měly upravit rozsah, četnost, podrobnost a intenzitu spolupráce orgánů dohledu s institucí v souladu s její kategorií a s přihlédnutím k zásadě proporcionality. Při plánování činností v rámci procesu SREP by příslušné orgány měly vycházet z modelu

⁹ Obecné pokyny orgánu EBA k podmínkám pro uplatnění opatření včasného zásahu (EBA/GL/2015/03).

¹⁰ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 710/2014 ze dne 23. června 2014, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o podmínky uplatňování postupu společného rozhodování o požadavcích obezřetnosti pro konkrétní instituce podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU (Úř. věst. L 188, 27.6.2014, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2014/710/oj).

¹¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ze dne 16. dubna 2014 o zneužívání trhu (nařízení o zneužívání trhu) a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES a směrnic Komise 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 1).

¹² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/57/EU ze dne 16. dubna 2014 o trestních sankcích za zneužívání trhu (směrnice o zneužívání trhu) (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 179, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/596/oj>).

¹³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ze dne 15. prosince 2004 o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, a o změně směrnice 2001/34/ES (Úř. věst. L 390, 31.12.2004, s. 38, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2004/109/oj>).

minimálního zapojení v rámci SREP uvedeného v tabulce 1. Tento model přiřazuje intenzitu zapojení orgánů dohledu k příslušné kategorii instituce. Model by neměl být vykládán jako překážka při přidělování zdrojů na stanovené priority v oblasti dohledu. Příslušné orgány proto mohou bez ohledu na zařazení instituce do příslušné kategorie stanovit zaměření a podrobnost svého hodnocení tak, aby odráželo rizikový profil instituce, významnost jednotlivých rizik, trendy a vznikající rizika zjištěná prostřednictvím monitorování klíčových ukazatelů podle hlavy 3, zátěžových testů podle hlavy 11 nebo výsledků předchozích hodnocení v rámci SREP.

43. V rámci tohoto modelu by příslušné orgány měly získat představu o všech prvcích SREP (analýza modelu podnikání, správa a řízení / vnitřní kontroly, rizika pro kapitál a rizika pro likviditu a financování) v souladu s minimální četností stanovenou v tabulce 1 a zároveň by měly být schopny každoročně provést smysluplné a komplexní hodnocení životaschopnosti instituce (shrnutí celkového hodnocení v rámci SREP).

44. Tato představa by měla vycházet z informací shromážděných v rámci celé škály činností dohledu uvedených v odstavci 13. Zejména informace z předchozích let mohou rovněž sloužit jako základ pro hodnocení a shrnutí celkového hodnocení v rámci SREP za předpokladu, že příslušný orgán rozhodl (při současném zohlednění čtvrtletního monitorování ukazatelů) o tom, že se rizikový profil instituce podstatně nezměnil.

45. Příslušné orgány by měly spolupracovat s vedoucím orgánem a vrcholným vedením institucí¹⁴ s minimální četností uvedenou v tabulce 1. Bez ohledu na kategorii instituce by příslušné orgány měly zintenzivnit své zapojení a reagovat tak na zjištění z předchozích hodnocení v rámci SREP nebo monitorovat instituce s profily s vyšším / rychle se měnícím rizikem nebo s nízkým celkovým skóre v rámci SREP, které je odrazem závažných obav v oblasti dohledu.

46. Jsou-li instituce součástí přeshraničních skupin, měly by příslušné orgány v rámci kolegií orgánů dohledu projednat, jak hodlají provádět své hodnocení v rámci SREP, aby bylo možné včas určit problematické oblasti a přizpůsobit a koordinovat přístup jednotlivých orgánů, jak je stanoveno v hlavě 10.

Tabulka 1. Uplatňování procesu SREP u jednotlivých kategorií institucí

Kategorie	Monitorování klíčových ukazatelů	Vyhodnocení prvků (minimálně)*	Shrnutí celkového SREP hodnocení	Minimální spolupráce/dialogu s vedoucím a vrcholným vedením instituce
1	Čtvrtletně	Ročně	Ročně	Nepřetržitě/průběžně
2	Čtvrtletně	Každé 2 roky	Ročně	Nepřetržitě/průběžně
3	Čtvrtletně	Každé 3 roky	Ročně	Na základě posouzení rizik nejméně jednou za 3 roky
4	Čtvrtletně	Každé 3 roky, s možností prodloužení na 5 let**	Ročně	Na základě posouzení rizik nejméně jednou za 3 roky

¹⁴ Jak je definováno v čl. 3 bodě 9 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/2026-01-11>).

* Zaměření a podrobnost přezkumu jsou přizpůsobeny rizikovému profilu instituce, významnosti jednotlivých rizik a trendům a vznikajícím rizikům zjištěných v rámci činností dohledu. To lze odvodit z předchozích hodnocení, pokud se podle dostupných informací (např. monitorování ukazatelů a podávání zpráv) nedošlo k podstatné změně, a to bez ohledu na zařazení dané instituce do příslušné kategorie.

** Minimální četnost hodnocení všech prvků SREP může být u institucí kategorie 4 prodloužena ze 3 na 5 let za předpokladu, že: i) mají stabilní nízkorizikový profil, stabilní finanční ukazatele a odpovídající marže a ii) čtvrtletní monitoring klíčových ukazatelů rizika nevyvolává obavy.

47. Dospějí-li příslušné orgány k závěru, že instituce mají podobný rizikový profil nebo mohou být vystaveny podobným vznikajícím rizikům, mohou provést tematické hodnocení v rámci SREP u několika institucí jako jediné hodnocení (např. analýzu modelu podnikání lze provést u všech malých poskytovatelů hypoték, jelikož u všech těchto institucí budou pravděpodobně zjištěny stejné problémy související s jejich životaschopností). Příslušné orgány mohou rovněž použít přizpůsobené postupy pro uplatňování procesu SREP u institucí s podobnými rizikovými profily, jako jsou podobné modely podnikání nebo podobná zeměpisná oblast expozic v souladu s čl. 97 odst. 4a směrnice 2013/36/EU.

48. U institucí, na které se vztahuje program dohledových šetření vyžadovaný článkem 99 směrnice 2013/36/EU, by příslušné orgány měly zajistit, aby úroveň zapojení a uplatňování procesu SREP byla určena tímto programem.

49. Při plánování činností dohledu by příslušné orgány měly koordinovat své činnosti jak interně, aby zajistily soudržné hodnocení, tak i s dalšími stranami, které se na tomto hodnocení přímo či nepřímo podílejí, zejména pokud je zapotřebí jejich příspěvek.

Hlava 3. Monitorování klíčových ukazatelů

50. Příslušné orgány by měly pravidelně sledovat klíčové finanční a nefinanční ukazatele institucí, aby byly schopny zaznamenat změny ve jejich finanční situaci, provozních podmínkách a rizikovém profilu. Pokud monitorování odhalí podstatnou změnu rizikového profilu instituce nebo anomálie u ukazatelů, měly by příslušné orgány prošetřit příčiny a popřípadě přezkoumat hodnocení příslušného prvku SREP, včetně skóre rizika, pokud je to relevantní, aby se zohlednily nové informace. Příslušné orgány by měly pravidelně přezkoumávat monitorovací ukazatele a nástroje, které využívají pro monitoring, a v případě potřeby je aktualizovat, aby zajistily, že budou i nadále relevantní a účinné.
51. V souladu s modelem zapojení v rámci SREP v oddíle 2.4 by příslušné orgány měly sledovat klíčové finanční a nefinanční ukazatele u všech institucí alespoň jednou za čtvrt roku a v závislosti na dostupnosti údajů (např. tržní údaje) zavést častější monitoring s cílem zohlednit specifické rysy instituce nebo vznikající rizika a trendy, a to.
52. Příslušné orgány by měly zavést monitorovací systémy, které budou identifikovat vzorce, podstatné změny a odchylky ve vývoji ukazatelů (nebo kombinací ukazatelů), například prostřednictvím nastavení upozornění při překročení prahových hodnot. Příslušné orgány by měly stanovit postupy eskalace pro řešení anomálií. Zjištění podstatných změn nebo odchylek hodnot ukazatelů, zejména při významné odchylce od hodnot srovnatelných subjektů, by příslušné orgány měly považovat za podnět k dalšímu prošetření.
53. Příslušné orgány by monitorovací systémy a postupy přizpůsobit tak, aby proces eskalace v případě anomálií zohledňoval velikost, složitost, model podnikání a rizikový profil instituce, se zaměřením na zeměpisné oblasti, odvětví a trhy, kde instituce působí.
54. Monitorovací systémy by měly vycházet přinejmenším z informací a údajů předkládaných příslušným orgánům a mohou zahrnovat přehledy nebo ukazatele orgánu EBA. Monitorovací systémy by měly zahrnovat alespoň tyto ukazatele pro konkrétní instituce:
- a. ukazatele týkající se analýzy modelu podnikání instituce (viz hlava 4), vnitřní správy a řídicího a kontrolního systému (viz hlava 5), rizik pro kapitál (viz hlava 6) a rizik pro likviditu a financování (viz hlava 8); ukazatele rizika nadměrné páky (viz hlava 7) a ukazatele odvozené z uplatňování nařízení (EU) 2022/2554;
 - b. veškeré poměrové ukazatele vycházející z nařízení (EU) č. 575/2013 a z vnitrostátních předpisů provádějících směrnici 2013/36/EU při výpočtu minimálních obezřetnostních požadavků (např. ukazatel kapitálu **core tier 1**, ukazatel krytí likvidity (LCR), ukazatel čistého stabilního financování (NSFR), pákový poměr);
 - c. minimální požadavky na kapitál a způsobilé závazky stanovené směrnicí 2014/59/EU;

- d. relevantní tržní ukazatele (např. cena akcií, rozpětí swapu úvěrového selhání, rozpětí dluhopisů atd.);
- e. v příslušných případech¹⁵, a zejména v případě specifických nebo systémových událostí, ukazatele ozdravných prostředků používané ve vlastních ozdravných plánech instituce;
- f. jsou-li k dispozici, ukazatele založené na kvantitativních nebo kvalitativních informacích vykazovaných příslušným orgánům, které mohou poukazovat na riziko praní peněz či financování terorismu.

55. Příslušné orgány by měly ukazatele pro konkrétní instituce doplnit o příslušné makroekonomické ukazatele v zeměpisných oblastech, odvětvích a trzích, kde daná instituce působí, jsou-li tyto ukazatele k dispozici. Příslušné dohledu by měly rovněž zvážit vhodný nezávislý průzkum trhu a analýzu, včetně zpráv o stavu hrozeb, pokud jsou k dispozici – jakožto informativní zdroj alternativních pohledů.

¹⁵ Pokud nebylo upuštěno od jejich uplatnění v rámci zjednodušených povinností podle článku 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj>).

Hlava 4. Analýza modelu podnikání

4.1. Obecné úvahy

56. Tato hlava popisuje kritéria pro hodnocení modelu a strategie podnikání instituce. Cílem tohoto posouzení ze strany příslušných orgánů je získat komplexní představu o činnosti dané instituce, a to jak ze současného, tak z dlouhodobého hlediska, určit významné stávající či potenciální zranitelnosti, které s největší pravděpodobností budou mít podstatný vliv na danou instituci, a posoudit celkovou stabilitu jejího modelu a strategie podnikání. V návaznosti na toto hodnocení by příslušné orgány měly určit:

- a. životaschopnost současného modelu podnikání instituce na základě schopnosti generovat přijatelné výnosy v následujících 12 měsících;
- b. udržitelnost strategie instituce na základě její schopnosti generovat přijatelné výnosy výhledově přinejmenším v následujících třech letech na základě strategických plánů a finančních prognóz.

57. Příslušné orgány by měly používat výsledek analýzy modelu podnikání jako podklad pro hodnocení všech dalších prvků SREP. Příslušné orgány mohou analyzovat konkrétní aspekty modelu podnikání, zejména kvantitativní hodnocení, v rámci hodnocení jiných prvků SREP (např. pochopení struktury financování může být součástí hodnocení rizik pro likviditu).

58. Při provádění analýzy modelu podnikání by příslušné orgány měly zohledňovat environmentální, sociální a správní rizika (rizika ESG), přičemž by měly upřednostňovat rizika fyzická a tranzitivní environmentální rizika, a to s cílem posoudit strategické a obezřetnostní dopady těchto rizik na model podnikání dané instituce v krátkodobém, střednědobém i dlouhodobém horizontu.

59. Příslušné orgány by měly analýzu modelu podnikání využívat rovněž k posouzení obezřetnostních důsledků rizik praní peněz a financování terorismu, která jsou spojena s modelem podnikání instituce. V tomto ohledu by příslušné orgány měly využít informace obdržené od orgánů dozoru v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, aby doplnily svá zjištění z průběžného dohledu a vyhodnotily, zda nevyvolávají obezřetnostní obavy související s rizikem praní peněz a financování terorismu. Pokud z hodnocení vyplývá, že model podnikání instituce vyvolává obezřetnostní obavy související s rizikem praní peněz a financování terorismu, měly by příslušné orgány výsledky obezřetnostního posouzení modelu podnikání sdílet s orgánem dozoru v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu¹⁶.

¹⁶ V souladu s obecnými pokyny orgánu EBA pro spolupráci v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu (EBA/GL/2021/15).

60. Při provádění analýzy modelu podnikání by příslušné orgány měly používat alespoň tyto zdroje kvantitativních a kvalitativních informací:

- a. strategické plány instituce s prognózami pro běžný rok i pro delší období, včetně jejich základních ekonomických předpokladů;
- b. finanční výkazy (např. výkaz zisku a ztrát, rozvaha);
- c. výkaznictví pro regulatorní účely (COREP, FINREP a úvěrové registry, jsou-li k dispozici);
- d. interní reporting instituce (informace pro vedení, včetně údajů o podílu jednotlivých linií podnikání na ziskovosti, kapitálové plány, zprávy týkající se likvidity, informace o provozní odolnosti a interních zpráv o rizicích, jsou-li tyto údaje k dispozici);
- e. ozdravné plány;
- f. plány řešení krize, včetně provedení a výsledků posouzení způsobilosti k řešení krize poskytnuté orgánem příslušným k řešení krize v souladu s článkem 14 směrnice 2014/59/EU;
- g. plán instituce pro řešení ESG rizik, který má být vypracován v souladu s čl. 76 odst. 2 směrnice 2013/36/EU;
- h. výkazy vypracované třetími stranami (např. zprávy o auditu, zprávy analytiků akciových trhů / úvěrových analytiků);
- i. jiné relevantní studie / průzkumy týkající se makro-obezřetnosti nebo finanční stability (např. od Mezinárodního měnového fondu (MMF), makro-obezřetnostních orgánů a institucí, evropských institucí).

4.2. Identifikace hlavních oblastí analýzy modelu podnikání

Posuzované oblasti

61. V souladu s **modelem zapojení** stanoveným v hlavě 2 by se příslušné orgány měly při své analýze zaměřit na posuzované oblasti, které jsou pro model podnikání dané instituce nejvýznamnější. Rozsah a hloubka analýzy modelu podnikání se mohou lišit v závislosti na počtu a povaze dohledových aktivit, které již byly u dané instituce provedeny. Toto posouzení by v každém případě mělo příslušným orgánům umožnit získat představu o celkové životaschopnosti a udržitelnosti modelu podnikání dané instituce.

62. Příslušné orgány by měly získat představu o tom, do jaké míry jsou změny v modelu podnikání instituce ve srovnání s předchozím dohledovým vyhodnocením podstatné, aby mohly rozhodnout o rozsahu a hloubce svého hodnocení a o tom, do jaké míry lze předchozí dohledové vyhodnocení použít jako východisko pro nové hodnocení. Při utváření tohoto názoru by příslušné orgány měly zejména zvážit, zda došlo k relevantním změnám v následujících oblastech činnosti dané instituce:

- a. dříve sdělený a posouzený strategický plán;
- b. struktura a složení rozvahy, včetně změn ve zdrojích zisku a jejich koncentrace, růstu aktiv, změn ve struktuře závazků nebo změny příslušných finančních ukazatelů a ukazatelů rizik, a zohlednění výsledků monitorování ukazatelů uvedeného v hlavě 3;

- c. řídicí a kontrolní systém a provoz, včetně akvizic, fúzí nebo odprodejů subjektů, zahájení či ukončení linií podnikání nebo vstupu na nové zeměpisné trhy nebo odchod ze stávajících trhů a změn v IT infrastruktuře.

Určení nejdůležitějších linií podnikání

63. Příslušné orgány by měly provést posouzení významnosti linií podnikání instituce, aby určily klíčové oblasti, na něž se má analýza modelu podnikání zaměřit. Při tomto posuzování by příslušné orgány měly zohlednit:

- a. relevantnost linií podnikání z hlediska tvorby zisků/ztrát, včetně zeměpisných oblastí, dceřiných podniků / poboček a produktových řad, které jsou nejdůležitější z hlediska jejich příspěvků k celkovým příjmům/nákladům ve výkazu zisku a ztrát, riziku (např. na základě celkového objemu rizikové expozice nebo jiných ukazatelů rizika) a/nebo organizačních/zákonných priorit (např. zvláštní povinnosti bank veřejného sektoru nabízet konkrétní produkty);
- b. předchozí zjištění orgánů dohledu, včetně zjištění vyplývajících z kontrol na místě, pokud tato zjištění mohou poskytnout podklady týkající se linií podnikání vyžadujících další šetření, jakož i zjištění a komentáře ze zpráv interního nebo externího auditu, pokud funkce interního auditu zjistila konkrétní problémy týkající se udržitelnosti nebo životaschopnosti některých linií podnikání;
- c. výsledky tematických šetření prováděných orgány dohledu, pokud byly v rámci analýzy sektoru zjištěny společné problémy, které jsou podnětem pro další analýzu konkrétní instituce;
- d. význam pro strategické plány, pokud existují linie podnikání, které instituce zamýšlí výrazně rozvíjet nebo omezit;
- e. srovnání s podobnými subjekty, zda určitá linie podnikání při srovnání s podobnými subjekty dosahuje netypických výsledků (jako odlehlá hodnota), pokud jsou tyto informace příslušným orgánům k dispozici. Při určování relevantních srovnatelných subjektů pro účely analýzy modelu podnikání by příslušné orgány měly zohlednit konkurenční produkty / linie podnikání zaměřené na stejný zdroj zisků či stejné zákazníky, regulační režimy a geopolitická rizika spojená s místem působení, jakož i další faktory relevantní pro sektor, v němž daná instituce působí.

4.3. Posouzení spolehlivosti analýzy modelu podnikání a identifikace zranitelných míst

64. Příslušné orgány by měly provést analýzu kvantitativních charakteristik současného modelu podnikání instituce, aby posoudily její schopnost vytvářet přiměřené zisky v krátkodobém, střednědobém i dlouhodobém horizontu s ohledem na její ochotu podstupovat riziko a na její strukturu financování a kapitálu. Při provádění analýzy by příslušné orgány měly zahrnout toto:

- a. faktory ovlivňující ziskovost, včetně trendů, a to posouzením základních prvků výnosové kapacity instituce po vyloučení mimořádných a jednorázových položek, rozčlenění zdrojů příjmů, struktury nákladů a jejich alokace, opravných položek k znehodnoceným aktivům a klíčových poměrových ukazatelů (např. čisté úrokové rozpětí, poměr nákladů k příjmům, **snížení hodnoty úvěrů a náklady na riziko**). Toto posouzení lze doplnit analýzou příslušných ukazatelů ziskovosti očištěných o riziko (např. návratnost alokovaného kapitálu – ROAC nebo návratnost kapitálu očištěná o riziko – RAROC), jsou-li tyto ukazatele k dispozici a jsou-li považovány za spolehlivé;
 - b. rozvahu, včetně trendů, a to posouzením kombinace aktiv a závazků, struktury financování, změny celkového objemu rizikové expozice a kapitálu a klíčových ukazatelů (např. návratnosti kapitálu/aktiv, kmenového kapitálu CET1, nesouladů ve struktuře aktiv a jejich financování), jakož i koncentrace ve výkazu zisku a ztrát a v rozvaze týkající se zákazníků, odvětví a zeměpisných oblastí;
 - c. míru ochoty podstupovat riziko a úroveň tolerance k riziku, a to posouzením formálních limitů stanovených institucí podle jednotlivých druhů rizik a míry jejich dodržování, s cílem pochopit, jaká rizika je instituce ochotna podstoupit za účelem zlepšení svých finančních výsledků a zajištění provozní odolnosti. To by se mělo vztahovat i na toleranci dopadu narušení IKT.
65. Příslušné orgány by měly provést analýzu kvalitativních charakteristik současného modelu podnikání instituce s cílem pochopit faktory ovlivňující úspěšnost modelu a klíčové závislosti. Při provádění analýzy by příslušné orgány měly zahrnout toto:
- a. podnikatelské prostředí, a to posouzením budoucího prostředí, v němž bude instituce působit, na základě hlavních nebo významných zeměpisných a **obchodních** expozic. V rámci tohoto posouzení by příslušné orgány měly získat přehled o klíčových makroekonomických proměnných, trendech na trhu, konkurenčním prostředí a dalším relevantním vývoji (např. změnách v oblasti regulace a právních předpisů);
 - b. klíčové interní a externí závislosti, a to posouzením hlavních exogenních a endogenních faktorů, které mohou ovlivnit úspěšnost modelu podnikání, s přihlédnutím k nastavení řídicího a kontrolního systému instituce;
 - c. franšizu a oblasti konkurenční výhody, a to posouzením dobré pověsti instituce a síly vztahů se zákazníky, dodavateli a partnery, jakož i toho, zda existují oblasti, v nichž má instituce konkurenční výhodu oproti srovnatelným subjektům;
 - d. podporu v oblasti IKT, a to posouzením úrovně a přiměřenosti souladu mezi IKT a **podnikáním**, pokud jde o strategii, cíle, činnosti, zdroje a funkce, a zvážení toho, zda by obavy související s IKT mohly mít dopad na strategii podnikání a cíle instituce.
66. Příslušné orgány by měly tuto analýzu doplnit provedením vpřed-hledící analýzy (jak kvantitativní, tak kvalitativní) finančních prognóz a strategického plánu dané instituce, aby pochopily výchozí předpoklady a závislosti, věrohodnost a rizikovost její strategie podnikání. Při provádění analýz by příslušné orgány měly zahrnout toto:

- a. celkovou strategii a faktory ovlivňující úspěšnost modelu, a to posouzením hlavních kvantitativních a kvalitativních cílů v oblasti řízení a rozdílu mezi plánovaným předkládaným modelem podnikání a současným modelem (po realizaci strategie);
- b. předpokládané finanční výsledky, a to posouzením věrohodnosti a soudržnosti předpokladů, ze kterých vychází strategie a prognózy dané instituce;
- c. schopnost realizace strategie, a to posouzením výsledků vedení instituce při plnění předchozích strategií a prognóz, jakož i celkové schopnosti instituce využívat při výkonu své činnosti konkurenční výhody a faktory vedoucí k úspěchu a účinně dosahovat výnosů. V rámci tohoto posouzení by příslušné orgány měly vzít v úvahu:
 - i. vhodnost rámce pro alokaci nákladů – z hlediska toho, do jaké míry dokáže odrážet ziskovost jednotlivých linií podnikání / podnikatelských jednotek;
 - ii. rámec pro stanovování převodních cen v rámci skupiny – z hlediska odpovídajícího určení složky čistého zisku pro každou linii podnikání / podnikatelskou jednotku, produkt a zákazníka;
 - iii. rámec pro stanovování cen úvěrů – pokud jde o odpovídající řízení procesu stanovování cen úvěrů, metodiku stanovení cen, náležité zohlednění všech složek stanovení cen úvěrů a následné sledování ziskovosti a podávání zpráv o rozhodnutích týkajících se stanovení cen produktů;
 - iv. rámec pro sdílení výnosů mezi institucemi usazenými v Unii, které jsou součástí skupin ze třetích zemí, a jinými subjekty v této skupině usazenými mimo Unii a nekonsolidovanými mateřským podnikem v EU – z hlediska spravedlivého rozdělení zisku a ztrát mezi subjekty nebo linie podnikání, které se účastní životního cyklu transakcí, a z hlediska odpovídající správy a řízení.

67. Při analýze by příslušné orgány měly vzít v úvahu veškeré náznaky, že model podnikání a aktivity instituce vedou ke zvýšenému riziku praní peněz a financování terorismu, včetně činností souvisejících s kryptoaktivy nebo přijímání vkladů nebo usazování či využívání právních subjektů ve vysoce rizikových třetích zemích, jak jsou určeny v souladu s článkem 9 směrnice (EU) 2015/849. Pokud tyto náznaky existují, měly by být tyto údaje případně doplněny kvantitativní analýzou zaměřenou zejména na významnost výnosů a příjmů z operací prováděných v těchto vysoce rizikových třetích zemích, koncentrace expozic vůči zákazníkům, u nichž instituce uplatňuje zesílenou hloubkovou kontrolu zákazníka, jak je stanoveno v kapitole II oddílu 3 směrnice 2015/849. Příslušné orgány by si měly s orgánem dozoru v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu vyměňovat informace o těchto náznacích, jak je uvedeno v odstavci 59.

4.4. Životaschopnost a udržitelnost modelu podnikání

68. Příslušné orgány by měly posoudit odolnost modelu podnikání instituce vůči vnějším šokům a jeho schopnost přizpůsobit se strukturálním změnám, a to z hlediska schopnosti tyto šoky absorbovat a přizpůsobit se endogenním faktorům, které by mohly její ohrozit obchodní a strategické cíle. Při provádění analýzy by příslušné orgány měly zahrnout toto:

- a. rizika související s klimatem a další environmentální rizika, a to posouzením jejich dopadu na současné a budoucí podnikatelské prostředí a strategii podnikání instituce, expozice instituce vůči významným rizikům transformace a vůči fyzickým rizikům, jakož i vypracování a provádění plánu monitorování a řešení finančních rizik vyplývajících z faktorů ESG, včetně rizik vyplývajících z procesu přechodu k regulačním cílům, zejména cílům souvisejícím s klimatem platným v jurisdikci či jurisdikcích, kde instituce působí;
- b. digitalizaci, a to posouzením míry využívání a zavádění nových technologií a jejich dopadu na strategii a plán podnikání instituce, na její schopnost realizace strategie, na kontrolu nákladů i na generování příjmů;
- c. provozní odolnost, a to prostřednictvím přezkumu přístupu instituce k provozní odolnosti a toho, jak vedoucí orgán zohledňuje tuto otázku v rámci strategie podnikání;
- d. geopolitická rizika, a to posouzením zdroje geopolitických nejistot a jejich začlenění do strategie podnikání, jakož i jejich finančního dopadu na současnou a budoucí ziskovost instituce, přičemž by měly přihlédnout ke schopnosti instituce vyrovnat se s těmito nejistotami, například prostřednictvím zeměpisné diverzifikace a diverzifikace obchodního profilu;
- e. činnosti související s kryptoaktivy, je-li to relevantní, a to posouzením poskytování služeb souvisejících s kryptoaktivy danou institucí a jakýchkoli dalších činností souvisejících s kryptoaktivy.

69. Na základě provedené analýzy by příslušné orgány měly vytvořit nebo aktualizovat své stanovisko k těmto prvkům:

- a. hlavní zranitelná místa, kterým instituce je nebo by mohla být vystavena v důsledku svého modelu a strategie podnikání, jako jsou nadměrné koncentrace či nadměrné podstupování rizik, nedostatečné strategické řízení ziskovosti a nedostačené kapacity;
- b. životaschopnost stávajícího modelu podnikání instituce, jak je vymezen v odstavci 56, vzhledem k její kvantitativní výkonnosti, ochotě podstupovat riziko, struktuře financování, klíčovým faktorům úspěchu a závislostem a podnikatelskému prostředí;
- c. udržitelnost strategie instituce, jak je vymezena v odstavci 56, na základě věrohodnosti jejího strategického plánu a finančních prognóz a s ohledem na posouzení předpokládaných finančních výsledků, celkové strategie, úrovně provozní odolnosti a schopnosti realizovat strategii instituce ze strany orgánů dohledu. Příslušné orgány by měly rovněž zvážit schopnost instituce zajistit svou střednědobou až dlouhodobou odolnost vůči environmentálním rizikům s přihlédnutím k dlouhodobým horizontům v délce nejméně deseti let, včetně přezkumu analýz environmentální odolnosti modelu podnikání vytvářených institucí v souladu s obecnými pokyny orgánu EBA k analýze environmentálních scénářů¹⁷.

¹⁷ EBA/GL/2019/04

4.5. Shrnutí zjištění, přidělení skóre a dohledová opatření

70. Na základě posouzení životaschopnosti a udržitelnosti, jakož i případných rizik a zranitelných míst instituce by příslušné orgány měly získat představu o modelu podnikání dané instituce. Tato představa by se měla odrazit v souhrnu zjištění doplněném o skóre životaschopnosti, které vychází z posouzení faktorů uvedených v tabulce 2.

Tabulka 2. Faktory, které orgány dohledu zohlední při určování skóre u modelu podnikání

Skóre	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory
1	Model a strategie podnikání představují nízké riziko pro životaschopnost instituce.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituce má silnou konkurenční pozici na zvolených trzích a strategii, která tuto pozici pravděpodobně ještě posílí. • Instituce dosahuje vysokých a stabilních výnosů, které odpovídají její ochotě ochotu podstupovat riziko a její struktuře financování a které nejsou výsledkem nadměrného podstupování rizika ani spoléhání se na nerealistickou strategii. • Nedochází k podstatným koncentracím aktiv ani neudržitelné koncentraci zdrojů příjmů. • Finanční prognózy instituce vycházejí z věrohodných předpokladů o budoucím podnikatelském prostředí. • Instituce se zabývá strategickými dopady významných ESG rizik, zejména tranzitivních a fyzických environmentálních rizik, na její model podnikání v krátkodobém, střednědobém i dlouhodobém horizontu prostřednictvím spolehlivého plánování transformace. • Strategické plány jsou vhodné s ohledem na současný model podnikání a schopnost vedení instituce strategii realizaci.
2	Model a strategie podnikání představují středně nízké riziko pro životaschopnost instituce.	<ul style="list-style-type: none"> • Produkty/služby poskytované institucí je vystavena konkurenčním tlakům na nejméně jednom z jejích klíčových trhů. Existují určité pochyby ohledně strategie řešení tohoto vývoje. • V porovnání se srovnatelnými subjekty a/nebo historickými výsledky má instituce průměrné výnosy, které jsou víceméně úměrné institucí přijímanému riziku, s ohledem na její ochotu podstupovat riziko, a struktuře financování. • Existují určité koncentrace na straně aktiv nebo koncentrace zdrojů příjmů. • Finanční prognózy instituce vycházejí z optimistických předpokladů o budoucím podnikatelském prostředí. • Instituce se obecně zabývá strategickými dopady významných EGS rizik, zejména tranzitivních a fyzických environmentálních rizik, na její model podnikání, a to prostřednictvím celkově přiměřeného, avšak ne zcela spolehlivého procesu plánování transformace. • Strategické plány odpovídají součnému modelu podnikání a schopnosti vedení instituce realizovat strategii, nicméně nejsou však bez rizika.
3	Model a strategie podnikání představují středně vysoké riziko pro životaschopnost instituce.	<ul style="list-style-type: none"> • Produkty/služby instituce mají na vybraných trzích slabou konkurenční pozici, a instituce zřejmě má jen několik linií podnikání s dobrými vyhlídkami. Tržní podíl instituce může výrazně klesat. Existují pochyby ohledně její strategie, jak situaci řešit. • Instituce dosahuje úrovně výnosů, která jsou často nízká, nestabilní nebo neodpovídají přijímanému riziku, s ohledem na její ochotu podstupovat riziko, či její struktuře financování, a která vyvolává obavy v oblasti dohledu.

Skóre	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory
		<ul style="list-style-type: none"> Existují významné koncentrace an straně aktiv nebo koncentrace zdrojů příjmů. Finanční prognózy instituce vycházejí z příliš optimistických předpokladů o budoucím podnikatelském prostředí. Instituce se zabývá strategickými dopady významných ESG rizik, zejména tranzitivních a fyzických environmentálních rizik, na její model podnikání pouze částečně. Proces plánování transformace vykazuje určité slabiny a/nebo nedostatky. Strategické plány nemusí být věrohodné s ohledem na současný model podnikání a schopnost vedení instituce strategii realizovat.
4	Model a strategie podnikání představují vysoké riziko pro životaschopnost instituce.	<ul style="list-style-type: none"> Konkurenční pozice produktů/služeb na vybraných trzích je velmi špatná a instituce působí v liniích podnikání s velmi slabými vyhlídkami. Strategické plány instituce tuto situaci vyřeší jen velmi nepravděpodobně. Instituce má velmi slabé a vysoce nestabilní výnosy nebo přijatelné výnosy generuje pouze díky nepřijatelné ochotě podstupovat riziko nebo nepřijatelné strukturu financování. Instituce má extrémně vysokou koncentraci aktiv nebo neudržitelnou koncentraci zdrojů příjmů. Finanční prognózy instituce vycházejí z velmi nerealistických předpokladů o budoucím podnikatelském prostředí. Instituce je vystavena významným ESG rizikům, zejména tranzitivním a fyzickým environmentálním rizikům, ale nezabývá se jejich strategickými dopady na její model podnikání. Proces plánování transformace není v souladu s širší strategií podnikání. Proces plánování transformace vykazuje závažné nedostatky a/nebo slabiny. Strategické plány nejsou věrohodné s ohledem na současný model podnikání a schopnost vedení instituce, pokud jde o realizaci.

71. Níže uvedená tabulka obsahuje neúplný seznam dohledových opatření, která mohou příslušné orgány přijmout v případě zjištěných nedostatků v modelu podnikání instituce. Příslušné orgány by měly rozhodovat o druhu dohledového opatření na základě jeho účinnosti při nápravě konkrétního zjištěného nedostatku.

72. Příslušné orgány mohou uplatnit dodatečná dohledová opatření (včetně kvantitativních opatření v souladu s čl. 104 odst. 1 písm. a) směrnice 2013/36/EU) nebo jejich kombinaci, pokud se tato opatření jeví jako vhodnější k nápravě zjištěných nedostatků.

Tabulka 3. Neúplný seznam možných dohledových opatření vyplývajících z analýzy modelu podnikání

Možná dohledová opatření, která mohou příslušné orgány přijmout v souladu s čl. 104 odst. 1 písm. b), d), e), f), m) a n) směrnice 2013/36/EU – Příslušné orgány mohou od instituce požadovat, aby:
A. provedla úpravy finančního plánu předpokládaného ve strategii, pokud se neopírá o plánování vnitřně stanoveného kapitálu nebo důvěryhodné předpoklady;
B. provedla změny organizačních struktur a posílila funkce a mechanismy řízení a kontroly rizik a provedla opatření s cílem podpořit implementaci modelu nebo strategie podnikání;
C. provedla změny a posílení informačních systémů s cílem podpořit implementaci modelu nebo strategie podnikání;
D. provedla změny v modelu nebo strategii podnikání;

E. snížila inherentní riziko obsažené v produktech, které poskytuje/distribuuje, včetně požadavků na změny rizik obsažených v určitých nabízených produktech a/nebo požadavků na zlepšení systémů správy a řízení a kontrolních mechanismů v oblasti vývoje a udržování produktů;
F. snížila inherentní riziko obsažené v jejích systémech, včetně požadavku na zlepšení těchto systémů, nebo zvýšení úrovně investic či rychlejší zavádění nových systémů a/nebo požadavku na zlepšení systému správy a řízení a kontrolních mechanismů v oblasti vývoje a udržování systémů;
G. snížila inherentní riziko obsažené v jejích činnostech, včetně externě zajišťovaných činností, a provedla změny či omezení určitých činností s cílem snížit jejich inherentní riziko a/nebo zlepšila systém správy a řízení a kontrolní mechanismy a dohled nad externě zajišťovanými činnostmi;
H. snížila ESG rizika, zejména environmentální rizika, prostřednictvím úprav své strategie podnikání, v rámci čehož by mohlo být požadováno posílení cílů, opatření a kroků obsažených v plánu instituce, který má být vypracován v souladu s čl. 76 odst. 2 směrnice 2013/36/EU.

Hlava 5. Hodnocení vnitřní správy a řídicího a kontrolního systému v celé instituci

5.1. Obecné úvahy

73. Při posuzování vnitřní správy a řídicího a kontrolního systému v celé instituci by příslušné orgány měly mimo jiné vyhodnotit, zda instituce dodržuje právní akty zveřejněné samostatně na internetových stránkách orgánu EBA, jak je uvedeno v odstavci 12.

74. Příslušné orgány by měly vyhodnotit přiměřenost systému vnitřní správy a řízení instituce s přihlédnutím k povaze, rozsahu a složitosti inherentních rizik obsažených v modelu podnikání a činnostech instituce. Příslušné orgány by měly posoudit, do jaké míry daná instituce splňuje platné právní a regulační požadavky týkající se řádného systému vnitřní správy a řízení, včetně těch, které jsou uvedeny v předchozím odstavci, a identifikovat případné nedostatky. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda existují významná rizika způsobená nedostatečným systémem vnitřní správy a řízení, a jejich potenciální dopad na rizikový profil, provozní odolnost a udržitelnost instituce. Za tímto účelem by měly být v souladu se zásadou proporcionality a se zapojením orgánů dohledu podle hlavy 2 posouzeny tyto oblasti:

- a. organizační struktura, vedoucí orgán a jeho výbory;
- b. kultura řízení rizik a obchodní chování;
- c. zásady a postupy odměňování;
- d. funkce vnitřní kontroly;
- e. rámec pro řízení rizik;
- f. systémy IKT, agregace údajů pro řízení rizik a podávání zpráv o rizicích;
- g. rizika praní peněz a financování terorismu a z nich plynoucí obezřetnostní obavy;
- h. řídicí a kontrolní systém pro ozdravné plánování.

75. Při posuzování oblastí uvedených v písmenech a) až f) předchozího odstavce by příslušné orgány měly zohlednit ESG rizika, přičemž by měly upřednostnit fyzická a tranzitivní environmentální rizika.

76. Hodnocení vnitřní správy a řízení by mělo poskytnout podklady pro konkrétní hodnocení řízení a kontrol rizik, jak se uvádí v hlavách 6 a 8, i hodnocení interního přístupu instituce k hodnocení kapitálové přiměřenosti a k přiměřenosti likvidity prováděné v rámci hodnocení kapitálové přiměřenosti v procesu SREP (hlava 7) a hodnocení přiměřenosti likvidity a financování v rámci procesu SREP (hlava 9). Obdobně by analýza výpočtů / odhadů kapitálu podle interních postupů

pro hodnocení kapitálové přiměřenosti pro jednotlivá rizika posuzovaná podle hlavy 7 a případné nedostatky zjištěné prostřednictvím této analýzy měly sloužit jako podklady pro celkový rámec interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti, jehož hodnocení je prováděno podle této hlavy.

77.V rámci celkového hodnocení vnitřní správy a kontrolního a řídicího systému v celé instituci by příslušné orgány měly vyhodnotit schopnost instituce účinně a včas napravit zjištěné nedostatky a/nebo obavy v oblasti dohledu vyjádřené příslušnými orgány. Při provádění tohoto hodnocení by příslušné orgány měly zvážit, zda dosavadní aktivity dané instituce, k jejich nápravě, svědčí o její schopnosti a úmyslu je účinně a včas řešit, a zda již bylo toto zohledněno při posuzování jiných oblastí SREP. Za tímto účelem by příslušné orgány měly využít posouzení těchto prvků:

- a. úloha vedoucího orgánu při i) posuzování účinnosti systémů správy a řízení instituce, zejména v souvislosti s nápravnými opatřeními, a ii) přijímání vhodných opatření k řešení obav v oblasti dohledu a/nebo nedostatků (účinná reakce na obavy v oblasti dohledu);
- b. kultura řízení rizik v rámci instituce;
- c. přiměřenost a včasnost informací poskytovaných a vyměňovaných s příslušným orgánem;
- d. kvalita interních zpráv o nápravných opatřeních podávaných vedoucímu orgánu, vrcholnému vedení a funkcím vnitřní kontroly;
- e. úloha funkcí vnitřní kontroly při posuzování přiměřenosti a účinnosti přijatých nápravných opatření.

78.Při provádění hodnocení vnitřní správy a řídicího a kontrolního systému v celé instituci na úrovni dceřiných podniků by kromě prvků uvedených v této hlavě měly příslušné orgány vyhodnotit i to, zda jsou zásady a postupy pro celou skupinu uplatňovány na úrovni dceřiných podniků jednotně a zda subjekty skupiny přijaly vhodná opatření s cílem zajistit, aby jejich činnost byla v souladu se všemi platnými právními a regulačními předpisy.

5.2. Organizační struktura, vedoucí orgán a jeho výbory

79.Při hodnocení organizační struktury, vedoucího orgánu a výborů instituce by příslušné orgány měly posoudit, zda instituce dodržuje články 74, 88 a 91 směrnice 2013/36/EU, obecné pokyny orgánu EBA k vnitřnímu systému správy a řízení¹⁸ a společné obecné pokyny orgánů ESMA a EBA k posuzování vhodnosti členů vedoucího orgánu a osob v klíčových funkcích¹⁹. V souvislosti s hodnocením organizační a provozní struktury instituce a případně skupiny by příslušné orgány měly mimo jiné zvážit, zda:

- a. je náležitě a jasně stanovena s dobře vymezenými, transparentními a konzistentními hranicemi odpovědnosti, a to i pro vedoucí orgán a jeho výbory;
- b. je přiměřená velikosti a složitosti podniku a jeho činností;
- c. je transparentní vůči zúčastněným stranám, včetně zaměstnanců a akcionářů.

¹⁸ EBA/GL/2021/05

¹⁹ EBA/GL/2021/06

80. V souvislosti s hodnocením vedoucího orgánu instituce by příslušné orgány měly mimo jiné zvážit, zda:

- a. vedoucí orgán zná a chápe právní, organizační a provozní strukturu instituce („znalost vlastní struktury“) a její rizika, včetně náležitého dohledu;
- b. vedoucí orgán konsolidující instituce chápe organizaci skupiny a úlohu jednotlivých subjektů a propojení a vztahy mezi nimi, je-li to relevantní;
- c. vedoucí orgán jako celek má odpovídající přehled o modelu podnikání a činnostech instituce a prostřednictvím pravidelných školení si udržuje aktuální znalosti a dovednosti týkající se relevantních rizik, včetně rizik v oblasti IKT, ESG rizik a dalších vznikajících rizik;
- d. instituce má politiku na podporu rozmanitosti a inkluze v rámci vedoucího orgánu a pravidelně tyto aspekty vyhodnocuje, včetně genderové vyváženosti, a včetně toho, zda složení, fungování a plánování nástupnictví vedoucího orgánu podporují účinné rozhodování a odrážejí cíle instituce v oblasti rozmanitosti a inkluze;
- e. členové vedoucího orgánu spolu účinně komunikují, a to i v rámci jeho řídicí a dozorčí funkce;
- f. každý člen vedoucího orgánu jedná nezávisle a věnuje dostatečný čas výkonu svých funkcí a je řádně informován o situaci instituce v oblasti rizik;
- g. vedoucí orgán ve své dozorčí funkci zřídil v příslušných případech výbory pro řízení rizik, audit, jmenování a odměňování a vyhodnocuje, zda tyto výbory plní své úkoly v souladu s platným právním a regulačním rámcem.

81. Při přezkumu složení a fungování vedoucího orgánu instituce a jeho výborů by příslušné orgány měly rovněž zohlednit veškerá relevantní zjištění vyplývající z posouzení vhodnosti členů vedoucího orgánu instituce a osob zastávajících klíčové funkce, která provedla instituce nebo případně příslušné orgány. Příslušné orgány by měly přezkoumat výsledky procesu, v jehož rámci instituce identifikovala osoby zastávající klíčové funkce, a posoudit úroveň individuální odpovědnosti s přihlédnutím k individuálním prohlášením týkajícím se rolí a povinností všech členů vedoucího orgánu v řídicí funkci, vrcholného vedení a osob zastávajících klíčové funkce, a to spolu s přehledem povinností, včetně podrobností o hierarchii vztahů, liniích odpovědnosti a osobách, které jsou součástí systému správy a řízení instituce, a jejich povinnostech.

5.3. Kultura řízení rizik a obchodní chování

82. Při posuzování kultury řízení rizik a obchodního chování instituce by příslušné orgány měly vyhodnotit, zda instituce dodržuje obecné pokyny orgánu EBA k vnitřnímu systému správy a řízení. V této souvislosti by příslušné orgány měly mimo jiné zvážit, zda:

- a. instituce má jednotné firemní hodnoty a řádnou kulturu řízení rizik, které i) jsou podpořeny účinnými a spolehlivými zásadami a postupy, komunikací a školením všech zaměstnanců, včetně kodexu chování a vhodného rámce pro řešení střetů zájmů a mechanismů hlášení, jejichž cílem je podporovat odpovědné a etické chování a sledovat a řídit expozice vůči spřízněným stranám, a ii) podporují prostředí otevřené komunikace a konstruktivní kritiky;

- b. vedoucí orgán, vrcholné vedení a osoby zastávající klíčové funkce se zavázaly k prosazování silné kultury řízení rizik a podnikové kultury a k odpovědnému obchodnímu chování;
- c. v celé instituci je patrná vysoká míra povědomí o rizicích;
- d. instituce začleňuje povědomí o rizicích do svých rozhodovacích procesů, včetně náležitého určení odpovědnosti za rizika.

83. Příslušné orgány by měly posoudit, zda má instituce vhodný rámec pro identifikaci, dokumentaci a řízení transakcí se spřízněnými stranami, včetně procesu schvalování, limitů expozic, obvyklých tržních podmínek, mechanismů monitorování a podávání zpráv. Příslušné orgány by měly rovněž vyhodnotit úroveň dohledu vykonávaného vedoucím orgánem.

5.4. Zásady a postupy odměňování

84. Při posuzování zásad a postupů odměňování instituce by příslušné orgány měly vyhodnotit, zda instituce dodržuje články 74, 92 a 94 směrnice 2013/36/EU, nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2021/923 a obecné pokyny orgánu EBA k řádným zásadám odměňování²⁰. V této souvislosti by příslušné orgány měly mimo jiné zvážit, zda:

- a. instituce zavedla pro všechny zaměstnance přiměřené a genderově neutrální zásady a postupy v oblasti odměňování, které jsou schváleny, pravidelně přezkoumávány a podléhají dohledu ze strany vedoucího orgánu, a zda jsou tyto zásady v souladu s platnými právními a regulačními požadavky;
- b. funkce vnitřní kontroly se podílejí na navrhování zásad odměňování a ověřují jejich řádný přezkum, monitorování a aktualizaci;
- c. politiky a postupy v oblasti odměňování podporují řádné a účinné řízení rizik, mimo jiné zohledněním ochoty instituce podstupovat ESG rizika, a jsou v souladu se strategií podnikání a strategií řízení rizik instituce, její kulturou řízení rizik a firemními hodnotami, dlouhodobými zájmy instituce a opatřeními proti střetu zájmů, přičemž neposkytují pobídky k nadměrnému podstupování rizika;
- d. instituce správně identifikovala všechny své zaměstnance, jejichž činnosti mají podstatný vliv na rizikový profil instituce v souladu s platnými právními a regulačními požadavky;
- e. poměr pohyblivé a pevné složky odměny je přiměřený a pohyblivá složka odměny u určených zaměstnanců nepřesahuje 100 % pevné složky odměny (nebo 200 % se souhlasem akcionářů);
- f. instituce provedla náležité rozdělení pevné a pohyblivé složky odměny, aniž by využívala prostředky či postupy k obcházení požadavků na odměňování;
- g. pohyblivá odměna se odvíjí od výkonu (s přihlédnutím k finančním i nefinančním kritériím) a od toho, zda daná instituce dodržuje příslušné právní a regulační požadavky týkající se odkladu splatnosti, období retence, vyplácení prostřednictvím vhodných nástrojů a použití ustanovení o zpětném vymáhání částek a malusu.

²⁰ EBA/GL/2021/04

5.5. Funkce vnitřní kontroly

85. Při posuzování funkcí vnitřní kontroly instituce by příslušné orgány měly vyhodnotit, zda instituce dodržuje obecné pokyny orgánu EBA k vnitřnímu systému správy a řízení a příslušná ustanovení nařízení (EU) 2022/2554 (nařízení DORA)²¹. V této souvislosti by příslušné orgány měly mimo jiné zvážit, zda:

- a. instituce má vhodný rámec vnitřní kontroly pokrývající všechny oblasti, který je v souladu s modelem „tří linií obrany“, včetně dobře fungujících, účinných a nezávislých funkcí řízení rizik, zajišťování shody s předpisy a interního auditu;
- b. vedoucí pracovníci funkcí vnitřní kontroly i) jsou zařazeni na odpovídající hierarchické úrovni, která jim zajišťuje přiměřenou pravomoc a postavení nezbytné k plnění jejich povinností, ii) mají přímý přístup k vedoucímu orgánu v jeho dozorcí funkci a mohou mu přímo podávat zprávy a iii) mají k dispozici veškeré zdroje nezbytné k plnění jejich úkolů;
- c. instituce má přiměřené písemné zásady vnitřní kontroly, které jsou účinně uplatňovány, a jasně vymezené odpovědnosti za uplatňování tohoto rámce, oddělení funkcí, řádné administrativní a účetní postupy a spolehlivý systém podávání zpráv.

86. Příslušné orgány by měly posoudit, zda funkce řízení rizik pokrývá celou instituci, zda má ucelený přehled o všech rizicích, zda se aktivně podílí již v rané fázi na vypracování strategie instituce v oblasti řízení rizik a zda sleduje její účinné provádění. Příslušné orgány by měly rovněž určit, zda funkce řízení rizik poskytuje vedoucímu orgánu úplné, aktualizované a relevantní informace související s riziky, které mu umožní stanovit úroveň ochoty instituce podstupovat riziko a související limity rizik. Příslušné orgány by měly také zvážit posouzení spolehlivosti a udržitelnosti strategie řízení rizik a ochoty podstupovat riziko provedené funkcí řízení rizik, jakož i její zapojení do hodnocení dopadu podstatných změn nebo výjimečných transakcí na celkové riziko instituce a skupiny (v příslušných případech).

87. Příslušné orgány by měly posoudit, zda funkce **compliance** účinně posuzuje a zmírňuje rizika nedodržení předpisů vyplývající z nedodržování platných právních a regulačních požadavků, smluvních závazků nebo interních pravidel a kodexů chování, včetně etických pravidel, a zajišťuje, aby všechna rozhodnutí v oblasti řízení významných rizik tato rizika odpovídajícím způsobem zohledňovala.

88. Příslušné orgány by měly posoudit, zda funkce interního auditu nezávisle prověřuje a poskytuje objektivní jistotu (v souladu s plánem auditu a podrobným pracovním programem) o vhodnosti a účinnosti zásad, postupů a vnitřních kontrol dané instituce a o souladu všech činností této instituce, včetně činností zajišťovaných poskytovateli služeb z řad třetích stran, s právními a regulačními požadavky. Příslušné orgány by případně měly posoudit, zda je funkce interního auditu na úrovni skupiny nezávislá, zda má plán auditu na úrovni skupiny založený na riziku, zda

²¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2554 ze dne 14. prosince 2022 o digitální provozní odolnosti finančního sektoru a o změně nařízení (ES) č. 1060/2009, (EU) č. 648/2012, (EU) č. 600/2014, (EU) č. 909/2014 a (EU) 2016/1011 (Úř. věst. L 333, 27.12.2022, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2554/oj>).

má odpovídající zdroje a váhu a zda má přímý hierarchický vztah k vedoucímu orgánu konsolidující instituce.

5.6. Rámec pro řízení rizik

89. Při hodnocení rámce pro řízení rizik instituce by příslušné orgány měly posoudit, zda instituce dodržuje obecné pokyny orgánu EBA k vnitřnímu systému správy a řízení, nařízení DORA a další obecné pokyny orgánu EBA vydané podle čl. 74 odst. 3 směrnice 2013/36/EU o systémech, postupech a mechanismech vnitřní správy a řízení. V této souvislosti by příslušné orgány měly mimo jiné zvážit, zda:

- a. instituce zavedla vhodný rámec pro řízení rizik a příslušné procesy řízení rizik, které zahrnují vhodnou a uplatňovanou strategii řízení rizik, ochotu podstupovat riziko, včetně zásad řízení rizika spojeného se třetími stranami, rámec interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity a kapacity pro provádění zátěžových testů a jejich výsledky;
- b. v příslušných případech rámec pro řízení rizik na úrovni celé skupiny pokrývá všechna významná rizika bez ohledu na to, zda dané riziko vyplývá ze subjektů, které nejsou předmětem konsolidace, a poskytuje ucelený přehled o všech rizicích, kterým instituce je nebo by mohla být vystavena;
- c. vedoucí orgán nese konečnou odpovědnost za strategii řízení rizik, ochotu podstupovat riziko a rámec pro řízení rizik a zajišťuje odpovídající vedení a dohled;
- d. instituce a případně konsolidující instituce zdokumentovala a zavedla vhodnou strategii řízení rizik a ochotu podstupovat riziko, jež pokrývají všechna významná rizika instituce, obsahují limity a tolerance rizik a zohledňují finanční zdroje instituce;
- e. rámec pro řízení rizik stanoví přiměřené postupy pro identifikaci, měření, snižování a monitorování rizik a určuje, do jaké míry je tento rámec začleněn do celkové strategie instituce a jak ji ovlivňuje;
- f. rozhodovací procesy jsou jasné, transparentní a náležitě zdokumentované a zohledňují příslušné aspekty rizik a to, zda jsou zásady a změny zásad sdělovány řádně a včas;
- g. mezi strategií podnikání, strategií řízení rizik, strategií digitální provozní odolnosti, ochotou podstupovat riziko a rámcem pro řízení rizik, jakož i rámci pro řízení kapitálu a likvidity a plánem instituce pro řešení rizik ESG v souladu s čl. 76 odst. 2 směrnice 2013/36/EU existují přiměřené a soudržné vazby.

90. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda instituce zavedla dobře dokumentované zásady schvalování nových produktů, které schválil vedoucí orgán a které se zabývají rozvojem nových trhů, produktů a služeb a významnými změnami stávajících trhů, produktů a služeb, ale i mimořádnými transakcemi. Příslušné orgány by rovněž měly zvážit, zda jsou funkce řízení rizik a funkce compliance náležitě zapojeny do posuzování a schvalování nových produktů či významných změn stávajících produktů, přičemž schvalování by mělo být podmíněno přiměřeností příslušných kontrol.

Rámce interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity

91. Při posuzování rámců interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity dané instituce by příslušné orgány měly posoudit, zda instituce dodržuje obecné pokyny orgánu EBA k informacím o interních postupech pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity²². Hodnocení rámců interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity by mělo zahrnovat pravidelné přezkoumávání těchto interních postupů a mělo by posoudit jejich spolehlivost, účinnost a úplnost. V této souvislosti by příslušné orgány měly:

- a. posoudit, jak jsou interní postupy pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity začleněny do celkového řízení rizik a strategického řízení, včetně plánování kapitálu a likvidity, jakož i do jaké míry jsou zaměřeny do budoucna;
- b. zvážit vhodnost interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity pro stanovení a udržení přiměřené úrovně vnitřně stanoveného kapitálu a likvidity k pokrytí rizik instituce a pro přijetí řádných obchodních rozhodnutí (např. v souvislosti s alokací kapitálu v rámci plánu podnikání), a to i v zátěžových podmínkách;
- c. posoudit, zda jsou interní postupy pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity začleněny do rozhodovacích a řídicích procesů na všech úrovních instituce (např. stanovování limitů, měření výkonnosti);
- d. ověřit, zda rámce interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity podléhají pravidelnému dohledu ze strany vedoucího orgánu, včetně schvalování těchto rámců a jejich výsledků;
- e. posoudit, zda jsou interní postupy pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity důsledně a přiměřeně zavedeny v rámci všech linií podnikání a právních subjektů dané instituce a zda pokrývají všechna významná rizika, kterým instituce je nebo by mohla být vystavena;
- f. posoudit soulad s příslušnými právními a regulačními požadavky a rovněž zvážit, zda interní postupy pro hodnocení kapitálové přiměřenosti dané instituce identifikují vznikající rizika a/nebo rizika s nízkou pravděpodobností výskytu, ale s významným dopadem, včetně rizik v oblasti IKT, environmentálních rizik a geopolitických nejistot;
- g. posoudit, zda jsou případné odchylky od standardních interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity dané instituce u jedné nebo více jejích právních subjektů či linií podnikání odůvodněné.

92. Tato hodnocení by měla přispět k výpočtu dodatečných kapitálových požadavků a hodnocení kapitálové přiměřenosti podle hlavy 7 těchto obecných pokynů i k hodnocení přiměřenosti likvidity a financování podle hlavy 8.

²² Obecné pokyny orgánu EBA k informacím o interních postupech pro hodnocení kapitálové přiměřenosti (ICAAP) a přiměřenosti likvidity (ILAAP) shromažďovaným pro účely procesu přezkumu a vyhodnocení (SREP) (EBA/GL/2016/10).

Posouzení zátěžového testování institucí

93. Při posuzování zátěžového testování danou institucí by příslušné orgány měly vyhodnotit, zda instituce dodržuje obecné pokyny orgánu EBA k zátěžovému testování²³ a obecné pokyny orgánu EBA k analýze environmentálních scénářů pro začlenění environmentálních rizik. Toto posouzení zahrnuje přezkum programu zátěžového testování dané instituce, přičemž se zohledňuje její velikost a vnitřní organizace, jakož i povaha, rozsah a složitost jejích činností.
94. Příslušné orgány by měly provést kvalitativní hodnocení programu zátěžového testování dané instituce i kvantitativní hodnocení výsledků zátěžových testů. Příslušné orgány by měly zvážit výsledky kvalitativního a kvantitativního hodnocení spolu s výsledky zátěžových testů v rámci dohledu (viz hlava 11) za účelem posouzení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity a určení vhodné reakce orgánů dohledu na zjištěné nedostatky. Pokud přezkum zátěžového testování zjistí nedostatky v systému správy a řízení instituce a kontrolách v celé instituci, měly by je příslušné orgány při hodnocení těchto oblastí vzít v úvahu. Výsledky zátěžových testů provedených danou institucí lze mimoto využít k posouzení plánování jejího kapitálu a ke kvantifikaci požadavků na likviditu za účelem posouzení přiměřenosti likvidity.
95. Příslušné orgány by měly posoudit, do jaké míry je zátěžové testování začleněno do rámce pro řízení rizik instituce, včetně toho, jak je zátěžové testování zohledněno v procesech stanovování ochoty instituce podstupovat riziko a limitů. Příslušné orgány by měly rovněž posoudit zapojení vrcholného vedení a vedoucího orgánu dané instituce do programu zátěžového testování, včetně souvisejícího interního vykazování, a míru začlenění zátěžových testů a jejich výsledků do rozhodovacích procesů.
96. Při hodnocení programu zátěžového testování, výsledků zátěžových testů a navrhovaných opatření v oblasti řízení by příslušné orgány měly zohlednit individuální specifika i systém jako celek. Příslušné orgány by měly posoudit proveditelnost těchto opatření v oblasti řízení v zátěžových podmínkách, včetně toho, zda jsou předpokládáné doby implementace těchto opatření realistické, a zohlednit specifika dané instituce. Při přezkumu programů zátěžového testování u přeshraničních skupin by příslušné orgány měly zohlednit potenciální překážky převoditelnosti kapitálu a likvidity v rámci skupin a fungování jakýchkoli ujednání o finanční podpoře uvnitř skupiny, která mohou vzniknout v zátěžových podmínkách.
97. Příslušné orgány by měly vyhodnotit výsledky zátěžových testů²⁴ a to, zda je instituce za podmínek nepříznivého scénáře schopna v celém časovém horizontu zátěžového scénáře dobu dodržet příslušný celkový SREP kapitálový požadavek (TSCR) a zda určila soubor opatření v oblasti řízení za účelem vyřešení jakéhokoli potenciálního porušení celkového SREP kapitálového požadavku. Příslušné orgány by měly rovněž zvážit dopad zátěžových testů na pákový poměr instituce i na její způsobilé závazky, které jsou drženy pro účely minimálních požadavků na kapitál a způsobilé závazky podle směrnice 2014/59/EU.

²³ Obecné pokyny orgánu EBA k zátěžovému testování (EBA/GL/2018/04).

²⁴ Pro účely tohoto odstavce se zátěžové testy nevztahují na reverzní zátěžové testy.

98. Při hodnocení výsledků zátěžových testů by příslušné orgány měly rovněž zohlednit všechny známé budoucí regulační změny ovlivňující instituci ve stanoveném rámci a v časovém horizontu zátěžového testu.

5.7. Systémy IKT, zpracování dat o rizicích a podávání zpráv o rizicích

99. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda jsou systémy IKT instituce spolehlivé, odolné a přiměřené pro měření, určení a vykazování velikosti, složení a kvality expozic u všech druhů rizik, produktů a protistran instituce a zda plně podporují schopnost zpracování údajů o rizicích za běžných i zátěžových podmínek.

100. Příslušné orgány by měly ověřit, zda daná instituce vyvíjí a udržuje odpovídající kapacity pro zpracování údajů a podávání zpráv o rizicích, které jsou přiměřené jejímu rizikovému profilu a systémovému významu. Při posuzování schopností instituce v oblasti zpracování údajů o rizicích a podávání zpráv o rizicích by příslušné orgány měly zohlednit zásady BCBS 239 pro účinné zpracování údajů o rizicích a podávání zpráv o rizicích²⁵ u institucí, nad nimiž je vykonáván dohled a na něž se tyto zásady vztahují. Příslušné orgány by měly zejména posoudit, zda je instituce schopna vytvářet přesné, konzistentní, úplné a spolehlivé údaje o rizicích a podávat zprávy za celou instituci, které zahrnují všechna významná rizika a náležitě odrážejí rizikový profil instituce i její potřebu kapitálu a likvidity, a zda lze tyto údaje agregovat a včas a flexibilně je poskytovat vedoucímu orgánu a vrcholnému vedení. V příslušných případech by měly příslušné orgány posoudit, zda instituce vytvořila účinný systém správy informací a vykazování za celou skupinu, který se vztahuje na všechny podnikatelské jednotky a právní subjekty, a zda jsou tyto informace včas k dispozici vedoucímu orgánu mateřského podniku instituce.

101. Příslušné orgány by měly posoudit, zda vedoucí orgán dané instituce schvaluje rámec pro zpracování údajů o rizicích a podávání zpráv o rizicích a dohlíží na jeho účinné provádění, včetně vyčlenění přiměřených zdrojů na podporu těchto činností. Příslušné orgány by měly rovněž posoudit, zda jsou kapacity instituce v oblasti zpracování údajů o rizicích a její postupy podávání zpráv o rizicích nezávisle ověřovány v souladu s rámcem vnitřní kontroly dané instituce.

5.8. Rizika praní peněz a financování terorismu a obezřetnostní obavy

102. Při analýze rámce vnitřní správy a řídicího kontrolního systému v celé instituci by příslušné orgány měly vzít v úvahu také hodnocení obdržené od orgánů dozoru v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu a rozhodnout, zda tato hodnocení nevyvolávají obezřetnostní obavy. Pokud naopak hodnocení příslušného orgánu naznačuje, že nedostatky v rámci vnitřních kontrol a správy a řízení instituce a kontrol v celé instituci vedou k obezřetnostním obavám

²⁵ Basilejský výbor pro bankovní dohled, Principles for effective risk data aggregation and risk reporting (Zásady efektivní agregace údajů o rizicích a vykazování rizik) (BCBS 239).

souvisejícím s rizikem praní peněz a financování terorismu a s riziky neuplatňování cílených finančních sankcí a vyhýbání se těmto sankcím, měly by příslušné orgány výsledky tohoto hodnocení sdílet s orgány dozoru v oblasti praní peněz a financování terorismu.

103. Příslušné orgány by měly posoudit, zda celkový rámec vnitřní správy a řízení a řízení rizik dané instituce zahrnuje také řízení rizik praní peněz a financování terorismu a rizik neuplatňování cílených finančních sankcí a vyhýbání se těmto sankcím.
104. Příslušné orgány by měly z obezřetnostního hlediska posoudit, zda jsou dodržovány úlohy a povinnosti vedoucího orgánu s ohledem na rámec pro boj proti praní peněz a financování terorismu. Příslušné orgány by měly vzít v úvahu veškeré doplňující informace obdržené od orgánů dozoru v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu na základě jejich hodnocení v souladu s obecnými pokyny orgánu EBA k zásadám a postupům v souvislosti s kontrolou dodržování předpisů a úlohou a povinnostmi kontrolora dodržování předpisů v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu²⁶.

5.9. Řízení plánování ozdravných postupů

105. Při vyhodnocování vnitřní správy a řízení a kontrol v celé instituci by příslušné orgány měly přihlížet ke zjištění a nedostatkům identifikovaným při hodnocení rámce pro řízení plánování ozdravných postupů, které je prováděno v souladu s články 6 a 8 směrnice 2014/59/EU.
106. Obdobně by zjištění vyplývající z hodnocení jednotlivých prvků SREP, včetně systému vnitřní správy a řízení a kontrolních mechanismů v celé instituci, měla sloužit jako podklad pro hodnocení ozdravných plánů instituce.

5.10. Shrnutí zjištění, přidělení skóre a dohledová opatření

107. Po provedení výše uvedených hodnocení by příslušné orgány měly získat představu o přiměřenosti systému vnitřní správy a řízení instituce a o kontrolách v celé instituci. Tato představa by se měla odrazit v souhrnu zjištění doplněném o skóre životaschopnosti, které vychází z posouzení faktorů uvedených v tabulce 4.

²⁶ EBA/GL/2022/05

Tabulka 4. Faktory, které orgány dohledu zohlední při určování skóre u systému vnitřní správy a řízení a kontrol v celé instituci

Skóre	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory
1	Nedostatky systému vnitřní správy a řízení a kontrol v celé instituci představují nízké riziko pro životaschopnost instituce.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituce má stabilní a transparentní organizační strukturu s jasně vymezenými povinnostmi a podstupováním rizik odděleným od funkcí řízení a kontroly rizik. • Složení a fungování vedoucího orgánu je přiměřené. • Členové vedoucího orgánu věnují výkonu svých funkcí přiměřený čas a dodržují případné omezení počtu zastávaných funkcí ve vedoucím orgánu. • Instituce má řádnou kulturu řízení rizik a obchodní chování, včetně řízení střetů zájmů a postupů pro whistleblowing. • Instituce přijala zásady rozmanitosti, které podporují rozmanité složení vedoucího orgánu a jsou v souladu se stanovenými cíli. • Zásady odměňování jsou v souladu se strategií instituce v oblasti řízení rizik a s jejími dlouhodobými zájmy. • Rámec pro řízení rizik a procesy řízení rizik, včetně interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity, zásad schvalování nových produktů, rámce zátěžového testování a plánování kapitálu a likvidity, jsou přiměřené. • Rámec vnitřní kontroly a vnitřní kontroly jsou přiměřené. • Funkce řízení rizik, zajišťování shody s předpisy a interního auditu jsou nezávislé, fungují účinně a mají dostatečné zdroje, přičemž funkce interního auditu účinně funguje v souladu se zavedenými mezinárodními standardy a požadavky. • Systémy IKT, zpracování údajů o rizicích a podávání zpráv o rizicích jsou přiměřené. • Začlenění rizik ESG do rámce vnitřní správy a řízení a řízení rizik je přiměřené. • Rámec pro řízení plánování ozdravných postupů je vhodný. • Instituce se rychle zabývá zjištěnými nedostatky a/nebo obavami vyjádřenými příslušnými orgány a účinně je v krátké lhůtě napravuje, čímž dosahuje uspokojivých výsledků. Instituce navíc v průběhu celého tohoto procesu aktivně podává zprávy a informuje příslušné orgány.

Skóre	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory
2	Nedostatky systému vnitřní správy a řízení a kontrolních mechanismů v celé instituci představují středně nízké riziko pro životaschopnost instituce.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituce má převážně stabilní a transparentní organizační strukturu s jasně vymezenými povinnostmi a podstupováním rizik odděleným od funkcí řízení a kontroly rizik. • Složení a fungování vedoucího orgánu je převážně přiměřené. • Členové vedoucího orgánu věnují výkonu svých funkcí převážně přiměřený čas a dodržují případné omezení počtu zastávaných funkcí ve vedoucím orgánu. • Instituce má převážně řádnou kulturu řízení rizik a obchodní chování, včetně řízení střetů zájmů a postupy pro whistleblowing. • Instituce přijala zásady rozmanitosti, které podporují rozmanité složení vedoucího orgánu a jsou převážně v souladu se stanovenými cíli, nebo uplatňuje odpovídající opatření za účelem dosažení cílů stanovených v těchto zásadách. • Zásady odměňování jsou převážně v souladu se strategií instituce v oblasti řízení rizik a s jejími dlouhodobými zájmy. • Rámec pro řízení rizik a procesy řízení rizik, včetně interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity, zásad schvalování nových produktů, rámce zátěžového testování a plánování kapitálu a likvidity, jsou převážně přiměřené. • Rámec vnitřní kontroly a vnitřní kontroly jsou převážně přiměřené. • Funkce řízení rizik, zajišťování shody s předpisy a interního auditu jsou nezávislé a jejich činnost je převážně účinná. • Systémy IKT, zpracování údajů o rizicích a podávání zpráv o rizicích jsou převážně přiměřené. • Začlenění rizik ESG do rámce vnitřní správy a řízení a řízení rizik je převážně přiměřené. • Rámec pro řízení plánování ozdravných postupů je převážně přiměřený. • Instituce je schopna ve lhůtě, která je považována za přijatelnou, náležitě napravit většinu zjištěných nedostatků a/nebo vyřešit obavy vyjádřené příslušnými orgány a – v příslušných případech – splňuje požadavky na podávání zpráv stanovené příslušnými orgány v souvislosti s těmito nedostatky.

Skóre	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory
3	Nedostatky systému vnitřní správy a řízení a kontrolních mechanismů v celé instituci představují středně vysoké riziko pro životaschopnost instituce.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituce má organizační strukturu s vymezenými povinnostmi, která není plně transparentní, a podstupování rizik není plně odděleno od funkcí řízení a kontroly rizik. • Existují pochyby o přiměřenosti složení a fungování vedoucího orgánu. • Existují pochyby ohledně toho, zda členové vedoucího orgánu věnují výkonu svých funkcí přiměřený čas, a případně i o tom, zda dodržují omezení počtu zastávaných funkcí ve vedoucím orgánu. • Existují pochyby o přiměřenosti kultury řízení rizik a obchodního chování, včetně řízení střetů zájmů a/nebo postupů pro whistleblowing. • Instituce nepřijala politiku rozmanitosti a nezavedla opatření k dosažení přiměřené úrovně rozmanitosti v rámci vedoucího orgánu. • Existují obavy, že zásady odměňování nemusí být v souladu se strategií instituce v oblasti řízení rizik a s jejími dlouhodobými zájmy. • Existují pochyby ohledně přiměřenosti rámce řízení rizik a procesů řízení rizik, včetně interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity, zásad schvalování nových produktů, rámce zátěžového testování a plánování kapitálu a/nebo likvidity. • Existují pochyby ohledně přiměřenosti rámce vnitřní kontroly a vnitřních kontrol. • Existují pochyby o nezávislosti a účinném fungování funkcí řízení rizik, zajišťování shody s předpisy a interního auditu. • Existují pochyby o vhodnosti systémů IKT, zpracování údajů o rizicích a podávání zpráv o rizicích. • Existují pochyby o vhodnosti začlenění rizik ESG do rámce vnitřní správy a řízení a řízení rizik. • Bylo vyhodnoceno, že rámec pro řízení plánování ozdravných postupů může mít závažné nedostatky a/nebo mohou existovat podstatné překážky bránící jeho účinnému uplatňování, přičemž nebyly plně vyřešeny obavy v oblasti dohledu. • Instituce čelí závažným výzvám nebo projevuje omezenou ochotu náležitě řešit zjištěné nedostatky a/nebo obavy vyjádřené příslušnými orgány, a to z hlediska kvality

Skóre	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory
		nápravných opatření a/nebo lhůty pro jejich provedení, což by mohlo naznačovat nutnost eskalace. Instituce také čelí problémům při podávání zpráv o stavu nápravných opatření příslušným orgánům.
4	Nedostatky systému vnitřní správy a řízení a kontrolních mechanismů v celé instituci představují vysoké riziko pro životaschopnost instituce.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituce má organizační strukturu s vymezenými povinnostmi, která není transparentní, a podstupování rizik není odděleno od funkcí řízení a kontroly rizik. • Složení a fungování vedoucího orgánu je nepřiměřené. • Členové vedoucího orgánu věnují výkonu svých funkcí nedostatečný čas a nedodržují případná omezení počtu zastávaných funkcí ve vedoucím orgánu. • Kultura řízení rizik a obchodní chování, včetně řízení střetu zájmů a/nebo postupů pro whistleblowing, jsou nepřiměřené. • Instituce nepřijala zásady rozmanitosti, vedoucí orgán není různorodý a instituce neuplatňuje opatření za účelem dosažení odpovídající úrovně rozmanitosti. • Zásady odměňování nejsou v souladu se strategií instituce v oblasti řízení rizik a s jejími dlouhodobými zájmy. • Rámec pro řízení rizik a procesy řízení rizik, včetně interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity, zásad schvalování nových produktů, rámce zátěžového testování a plánování kapitálu a/nebo likvidity, jsou nepřiměřené. • Funkce řízení rizik, zajišťování shody s předpisy a/nebo interního auditu nejsou nezávislé, nefungují účinně a/nebo funkce interního auditu nefunguje v souladu se zavedenými mezinárodními standardy a požadavky. • Rámec vnitřní kontroly a vnitřní kontroly jsou nepřiměřené. • Systémy IKT, zpracování údajů o rizicích a podávání zpráv o rizicích jsou nepřiměřené. • Začlenění rizik ESG do rámce vnitřní správy a řízení a řízení rizik je nepřiměřené. • Bylo vyhodnoceno, že rámec pro plánování ozdravných postupů má závažné nedostatky a/nebo existují podstatné překážky bránící jeho účinnému uplatňování, přičemž nebyly plně vyřešeny obavy v oblasti dohledu. • Instituce není schopna nebo nemá v úmyslu odpovídajícím způsobem řešit zjištěné

Skóre	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory
		nedostatky a/nebo obavy vyjádřené příslušnými orgány a není schopna je v přijatelném časovém rámci po eskalaci ze strany příslušných orgánů odstranit. Instituce také čelí závažným problémům při podávání zpráv o stavu nápravných opatření příslušným orgánům.

108. Níže uvedená tabulka obsahuje neúplný seznam dohledových opatření, která mohou příslušné orgány přijmout v případě zjištěných nedostatků v systému vnitřní správy a řízení a kontrolách v celé instituci. Příslušné orgány by měly rozhodovat o druhu dohledového opatření na základě jeho účinnosti při nápravě konkrétního zjištěného nedostatku. Příslušné orgány mohou uplatnit další dohledová opatření nebo jejich kombinaci s opatřeními uvedenými v tabulce níže, pokud jsou považována za vhodnější k řešení zjištěných nedostatků. V případě porušení nařízení DORA by příslušné orgány měly zvážit použitelná opravná a nápravná opatření stanovená v článku 50 nařízení DORA.

Tabulka 5. Neúplný seznam možných dohledových opatření vyplývajících z posouzení systému vnitřní správy a řízení instituce a kontrol v celé instituci

Možná dohledová opatření, která mohou příslušné orgány přijmout v souladu s čl. 104 odst. 1 písm. b), d), e), f), g), j), l), m) a n) směrnice 2013/36/EU a článkem 50 nařízení (EU) 2022/2554 – Příslušné orgány mohou od instituce požadovat, aby:
A. posílila a zajistila aktivnější zapojení vedoucího orgánu nebo jeho výborů;
B. vypracovala a realizovala plány nápravných opatření k odstranění nedostatků;
C. posílila vnitřní kontroly;
D. zlepšila rámec vnitřní správy a řízení;
E. posílila mechanismy podávání zpráv a dohled;
F. omezila pohyblivou složku odměny;
G. zavedla systémy kontroly dodržování předpisů;
H. uplatňovala požadavky na další nebo častější vykazování;
I. posílila konkrétní opatření, postupy, mechanismy a strategie;
J. znovu provedla zátěžové testy za použití upravených předpokladů;
K. zlepšila systém správy a řízení a systém řízení rizik používaný v souvislosti s riziky ESG, zejména pak s environmentálními riziky.

Hlava 6. Hodnocení rizik pro kapitál

6.1. Obecné úvahy

109. Příslušné orgány by měly vyhodnotit rizika pro kapitál, která byla identifikována jako významná pro danou instituci, a ohodnotit je pomocí skóre.
110. Účelem této hlavy je poskytnout společné metodiky pro hodnocení jednotlivých rizik a jejich řízení a kontroly. Nemá se jednat o vyčerpávající přehled a tyto obecné pokyny ponechávají příslušným orgánům možnost přihlídnout k dalším doplňujícím kritériím, která lze na základě zkušenosti a s ohledem ke zvláštním charakteristikám instituce považovat za relevantní.
111. Tato hlava poskytuje příslušným orgánům vodítko k hodnocení a přidělování skóre u těchto rizik pro kapitál:
- a. úvěrové riziko a riziko protistrany;
 - b. tržní riziko;
 - c. operační riziko;
 - d. úrokové riziko investičního portfolia.
112. Tato hlava rovněž identifikuje soubor podkategorií v každé z výše uvedených kategorií rizik, které je potřeba při hodnocení rizik pro kapitál zohlednit. V závislosti na významnosti pro určitou instituci lze tyto podkategorie vyhodnotit zvlášť a přidělit jim zvlášť také odpovídající skóre. Přílohy I–IV obsahují neúplné seznamy podkategorií úvěrového rizika, tržního rizika, operačního rizika a úrokového rizika investičního portfolia, které by příslušné orgány měly případně zohlednit.
113. Rozhodnutí o významnosti dané podkategorie závisí na úsudku orgánu dohledu. Avšak s ohledem na doporučení ESRB o poskytování úvěrů v cizích měnách²⁷ by významnost u rizika spojeného s poskytováním úvěrů v cizích měnách měla být stanovena s přihlédnutím k této prahové hodnotě: úvěry denominované v cizí měně nezajištěným dlužníkům představují alespoň 10 % celkového úvěrového portfolia instituce (celkové úvěry nefinančním podnikům a domácnostem), pokud toto celkové úvěrové portfolio představuje alespoň 25 % celkových aktiv instituce.
114. Příslušné orgány by měly rovněž vyhodnotit další rizika, která jsou pro konkrétní instituci identifikována jako významná, nejsou však uvedena výše (např. penzijní riziko, strategické a obchodní riziko, step-in riziko, koncentrace v rámci rizik a mezi riziky). Při identifikaci mohou být užitečné tyto informace:

²⁷ Doporučení Evropské Rady pro systémová rizika ze dne 21. září 2011 o poskytování úvěrů v cizích měnách (ESRB/2011/1) (Úř. věst. C 342, 22.11.2011, s. 1).

- a. faktory určující celkový objem a strukturu rizikové expozice;
- b. rizika identifikovaná v interních postupech pro hodnocení kapitálové přiměřenosti (ICAAP);
- c. rizika vyplývající z modelu podnikání instituce (včetně těch identifikovaných jinými institucemi s podobným modelem podnikání);
- d. informace vycházející z monitorování klíčových ukazatelů;
- e. zjištění a postřehy ze zpráv o interním nebo externím auditu;
- f. doporučení a obecné pokyny vydané orgánem EBA i varování a doporučení vydaná makroobezřetnostními orgány nebo ESRB.

115. K výše uvedeným prvkům by příslušné orgány rovněž měly přihlížet při plánování rozsahu vlastní činnosti dohledu v souvislosti s posouzením určitého rizika.

116. U úvěrového, tržního a operačního rizika by příslušné orgány měly mimo jiné vyhodnotit, zda instituce dodržuje právní akty zveřejněné samostatně na internetových stránkách orgánu EBA, jak je uvedeno v odstavci 12. Tyto obecné pokyny však rozšiřují rozsah hodnocení nad rámec zmíněných minimálních požadavků, aby si příslušné orgány mohly udělat komplexní představu o rizicích pro kapitál.

117. Při hodnocení rizik pro kapitál by příslušné orgány měly rovněž zvážit možný dopad rizika nákladů financování v souladu s metodikou uvedenou v hlavě 8 a mohou rozhodnout o nutnosti přijmout opatření s cílem toto riziko omezit.

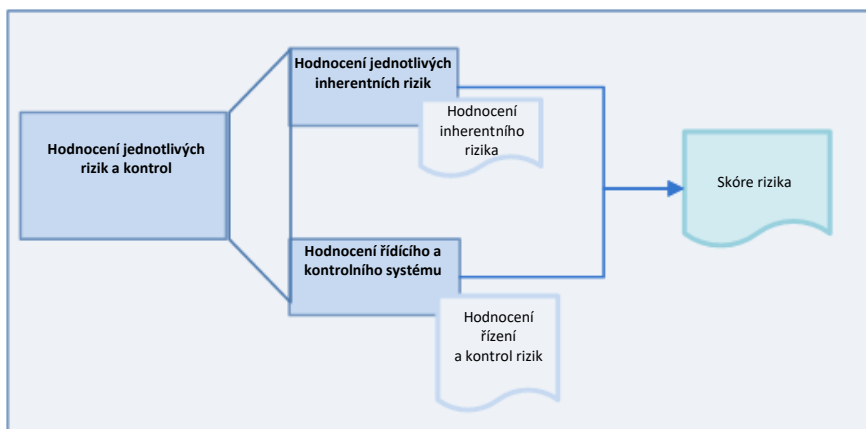
118. Při uplatňování metodik uvedených v této hlavě obecných pokynů by příslušné orgány měly identifikovat relevantní kvantitativní ukazatele a další proměnné, které by rovněž bylo možné použít k monitorování klíčových ukazatelů podle hlavy 3, a měly by případně posoudit také interní míru rizika u dané instituce.

119. U každého významného rizika by příslušné orgány měly vyhodnotit a ve skóre rizika zohlednit:

- a. inherentní riziko (rizikové expozice);
- b. kvalitu a efektivitu řízení a kontrol rizik.

120. Tento průběh hodnocení je znázorněn na obrázku 2.

Obrázek 2. Postup hodnocení rizik pro kapitál

121. Při provádění hodnocení by příslušné orgány měly využívat dostupné zdroje informací, včetně výkaznictví pro regulační účely, interních ukazatelů a výkazů instituce (např. zpráva interního auditu, zprávy o řízení rizik, informace z interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti), zpráv z kontrol na místě a externích zpráv (např. sdělení instituce určená investorům či ratingovým agenturám). Příslušné orgány by měly využívat-hoc vyžádávané informace v případech, kdy je to nezbytně nutné a přiměřené pro plnění jejich úkolů dohledu a kdy se nejedná o duplicitní informace ani o informace, které jsou jinak k dispozici, a to v souladu s čl. 104 odst. 2 druhým pododstavcem směrnice o kapitálových požadavcích. Přestože hodnocení má být prováděno pro konkrétní instituci, je možné zvážit srovnání s podobnými subjekty ve snaze identifikovat možnou expozici vůči rizikům pro kapitál. Za tímto účelem by srovnatelné subjekty měly být určeny na základě jednotlivých rizik, a mohou se tudíž lišit od subjektů identifikovaných pro účely analýzy modelu podnikání nebo jiných analýz.

122. Při hodnocení rizik pro kapitál by příslušné orgány rovněž měly posoudit správnost a obezřetnost výpočtu minimálního kapitálového požadavku s cílem odhalit situace, kdy výpočty minimálního kapitálu mohou podceňovat skutečnou úroveň rizika. Toto hodnocení bude sloužit jako podklad při stanovování dodatečných kapitálových požadavků (P2R) podle oddílu 7.2.3.

123. Výsledek hodnocení jednotlivých významných rizik by se měl odrazit v souhrnu zjištění, které vysvětluje hlavní rizikové faktory, a v příslušném skóre rizika tak, jak se uvádí v těchto oddílech.

6.2. Hodnocení úvěrového rizika a rizika protistrany

6.2.1. Obecné úvahy

124. Při posuzování rámce pro řízení úvěrového rizika by příslušné orgány měly vyhodnotit, zda instituce dodržuje právní akty zveřejněné samostatně na internetových stránkách orgánu EBA, jak je uvedeno v odstavci 12.

125. Příslušné orgány by měly vyhodnotit úvěrové riziko vyplývající z veškerých expozic investičního portfolia (včetně podrozvahových položek). Měly by také vyhodnotit úvěrové riziko protistrany a vypořádací riziko, které by mohlo spadat do investičního i obchodního portfolia. Při provádění tohoto hodnocení by příslušné orgány měly zohlednit veškeré složky, které určují potenciální úvěrové ztráty, a to zejména:
- a. pravděpodobnost úvěrové události (tj. selhání dlužníka) nebo korelovaných úvěrových událostí, které se převážně týkají dlužníků a jejich schopnosti splácet příslušné závazky;
 - b. velikost expozic vůči úvěrovému riziku;
 - c. výtěžnost úvěrových expozic v případě selhání dlužníků.
126. Příslušné orgány by měly přihlédnout k možnosti, že se tyto složky mohou v průběhu času zhoršovat a nedosahovat očekávaných výsledků.
127. Příslušné orgány by měly posoudit dopad ESG rizik na inherentní úvěrové riziko, jakož i přiměřenost kontrol úvěrových rizik souvisejících s ESG riziky, přičemž by měly upřednostnit environmentální rizika. Příslušné orgány by měly při hodnocení rizika koncentrace úvěrů a rizika souvisejícího s nemovitostmi, jakož i při posuzování úvěrového rizika v konkrétních portfoliích nebo kategoriích expozic, u nichž se má za to, že jsou významně vystaveny environmentálním rizikům, zohlednit zejména tranzitivní a fyzická environmentální rizika.
128. Příslušné orgány by navíc měly v souvislosti s procesem poskytování úvěrů rovněž věnovat pozornost rizikům praní peněz a financování terorismu, včetně toho, zda má instituce zavedeny systémy a kontroly, které zajišťují, aby finanční prostředky použité na splácení úvěrů pocházely z legitimních zdrojů.

6.2.2. Hodnocení inherentního úvěrového rizika

Identifikace významných zdrojů úvěrového rizika

129. Příslušné orgány by měly vyhodnotit současné i budoucí úvěrové riziko, tj. spojit analýzu úvěrového rizika aktuálního portfolia s posouzením strategie instituce v oblasti úvěrového rizika, ochoty podstupovat riziko a limitů rizik (potenciálně jako součást širšího posouzení strategie prováděného v rámci analýzy modelu podnikání). Příslušné orgány by rovněž měly zvážit, jak by tyto prvky mohl ovlivnit očekávaný makroekonomický vývoj i makroekonomický vývoj v zátěžových podmínkách.
130. Při hodnocení inherentního úvěrového rizika instituce by příslušné orgány měly nejprve identifikovat její expozici vůči úvěrovému riziku. Za tímto účelem a s cílem zajistit konzistentní identifikaci zdrojů úvěrového rizika, kterým instituce je nebo může být vystavena, by měly vzít v úvahu tyto zdroje informací:
- a. šablony pro výkaznictví pro regulační účely, jako je společné výkaznictví (COREP) a účetní výkaznictví (FINREP), s přihlédnutím k příslušným třídám regulačních expozic založeným na přístupu instituce ke kapitálovým požadavkům (tj. standardizovanému přístupu nebo přístupu IRB);

- b. poznatky získané z hodnocení dalších prvků SREP (jako je analýza modelu podnikání) a z předchozích činností dohledu;
 - c. srovnání postavení dané instituce s ostatními podobnými institucemi, jsou-li k dispozici. Zejména u institucí, které používají přístup založený na interní ratingu, by příslušné orgány měly zohlednit výsledek srovnávací dohledové analýzy provedené v souladu s článkem 78 směrnice 2013/36/EU.
131. Příslušné orgány by měly své hodnocení zaměřit především na nejvýznamnější zjištěné zdroje úvěrového rizika a vyhodnotit jejich významnost pro instituci z obezřetnostního hlediska. Při provádění tohoto hodnocení by měly vzít v úvahu následující prvky:
- a. strategie v oblasti úvěrového rizika, ochota podstupovat riziko a příslušné limity;
 - b. výše hodnoty expozice u daného portfolia ve srovnání s celkovou hodnotou úvěrových expozic, včetně jejího vývoje v čase;
 - c. výše kapitálového požadavku k úvěrovému riziku u daného portfolia ve srovnání s celkovým kapitálovým požadavkem, včetně jeho vývoje v čase;
 - d. případně vnitřně stanovený kapitál přidělený na úvěrové riziko u daného portfolia ve srovnání s celkovým vnitřně stanoveným kapitálem;
 - e. složení a kvalita rozvahových a podrozvahových položek instituce souvisejících s úvěry ve výkonném (včetně expozice s úlevou) a nevýkonném portfoliu, včetně úrovně snížení hodnoty a odpisů a míry selhání u úvěrového portfolia a jejich změn v průběhu času.
132. Příslušné orgány by měly posoudit významnost rizika ve vztahu k portfoliu, a to v posuzovaném období, z historického hlediska i z pohledu očekávaného vývoje (včetně posouzení předchozích změn těchto údajů a prognóz, jsou-li k dispozici).
133. Jako další zdroj informací pro posouzení významnosti by příslušné orgány měly zohlednit interní parametry úvěrového rizika používané danou institucí, jsou-li k dispozici a je-li to vhodné. To zahrnuje posouzení, zda je interní parametry instituce jsou přiměřeně přesné při vyčíslení expozic vůči úvěrovému riziku v různých portfoliích, se zvláštním důrazem na informace z každoroční zprávy vypracované validační funkcí instituce, a konkrétněji na výsledky zpětného testování, tj. porovnání odhadovaných parametrů se zjištěnými výsledky, jak je provádí instituce. Příslušné orgány by měly klást důraz na portfolia, u nichž odhadované parametry podcenily zjištěné výsledky.
134. Příslušné orgány by měly zvážit rovněž výsledky zátěžových testů prováděných institucí s cílem identifikovat dříve nezjištěné zdroje úvěrového rizika, např. vyplývající ze změn úvěrové kvality, koncentrace úvěrů, hodnoty kolaterálu a úvěrové expozice během zátěžového období.
135. Na základě posouzení významnosti provedeného v předchozích odstavcích, jakož i s ohledem na rozsah a složitost úvěrového rizika a úvěrového portfolia dané instituce by příslušné orgány měly zvolit pro účely tohoto hodnocení odpovídající úroveň podrobnosti.

Povaha, velikost a složení úvěrového portfolia instituce (rozvahové a podrozvahové položky související s úvěry)

136. Příslušné orgány by měly vyhodnotit povahu úvěrových expozic (tj. kategorie dlužníků a druhy expozic) a měly by analyzovat složení úvěrového portfolia instituce. Při provádění tohoto hodnocení by příslušné orgány měly rovněž přihlédnout k tomu, jak může povaha expozice vůči úvěrovému riziku ovlivnit velikost expozice (např. úvěrové linky / přísliby nevyčerpané dlužníky, denominace v cizí měně), a zohlednit právní způsobilost instituce jednostranně zrušit nevyčerpanou výši úvěrových příslibů.
137. Při hodnocení povahy úvěrového rizika by příslušné orgány měly vzít v úvahu alespoň tyto podkategorie úvěrového rizika provedením podrobnějšího posouzení těch podkategorií, které jsou pro instituci považovány za nejrelevantnější²⁸:
- a. riziko koncentrace úvěrů;
 - b. úvěrové riziko protistrany a vypořádací riziko a riziko dodání;
 - c. riziko země;
 - d. úvěrové riziko ze sekuritizací;
 - e. riziko spojené s poskytováním úvěrů v cizích měnách;
 - f. riziko související s nemovitostmi;
 - g. akciové riziko v investičním portfoliu;
 - h. riziko rozmělnění;
 - i. riziko modelu u modelů schválených regulátory.
138. Pokud se specializované úvěrové expozice považují za významné, měly by příslušné orgány vyhodnotit tyto expozice odděleně od ostatních činností souvisejících s poskytováním úvěrů, neboť riziko těchto expozic souvisí spíše se ziskovostí aktiva nebo financovaného projektu (např. komerční nemovitost, elektrárna, lodní doprava, komodity atd.) než s dlužníkem (kterým je obvykle zvláštní účelová jednotka). Při provádění tohoto hodnocení by příslušné orgány měly uvážit:
- a. ziskovost projektů a konzervativnost předpokladů, ze kterých plány podnikání vycházejí (včetně úvěrového rizika hlavních zákazníků);
 - b. dopad změn v oblasti regulace na budoucí peněžní toky, a to zejména u dotovaných odvětví;
 - c. případný dopad měnící se poptávky na trhu a existenci trhu pro potenciální budoucí prodej financovaného objektu;
 - d. existenci syndikátu nebo jiných věřitelů sdílejících úvěrové riziko;
 - e. případnou formu záruky poskytnutou sponzory;
 - f. potenciální zvýšení rizika koncentrace, které tyto činnosti mohou představovat.

²⁸Neúplný seznam podkategorií úvěrového rizika a další podrobnosti o jejich posouzení jsou uvedeny v příloze I.

Úvěrová kvalita portfolia

139. Při hodnocení úvěrové kvality portfolia by příslušné orgány měly věnovat zvláštní pozornost přiměřenosti klasifikace úvěrových expozic a vyhodnotit dopad případné chybné klasifikace, která může způsobit zpoždění při tvorbě rezerv a rozpoznání ztrát instituce.
140. Příslušné orgány by měly provést analýzu s cílem rozlišit kategorie výkonných expozic, nevýkonných expozic a expozic s úlevou, a to s ohledem jak na počet dlužníků, tak na příslušné částky/objemy. K určení celkového úvěrového rizika instituce by příslušné orgány měly vyhodnotit celkovou úvěrovou kvalitu na úrovni portfolia a různé úrovně kvality v každé z výše uvedených kategorií. V rámci tohoto hodnocení by příslušné orgány měly analyzovat riziko selhání a migrace podle kategorií expozic s přihlédnutím k trendům úvěrové kvality v průběhu času a měly by zvážit, zda je skutečná úvěrová kvalita portfolia v souladu s uvedenou ochotou podstupovat riziko, a zjistit důvody pro jakékoli odchylky.
141. Výsledkem by mělo být celkové posouzení celého úvěrového cyklu dané instituce, od poskytnutí úvěru až po sledování a řízení jednotlivých kategorií expozic. Při provádění této analýzy by příslušné orgány měly použít srovnání podobných subjektů a srovnávacích portfolií (tj. portfolií dlužníků, které mají skupiny institucí společné), je-li to relevantní a možné. Tato analýza by měla být provedena s přihlédnutím k těmto prvkům:
- a. ukazatele kvality aktiv, historické trendy a tempa růstu podle typů dlužníků, odvětví a produktů, rozložení úvěrových ratingů dlužníků, historická míra migrace mezi stupni úvěrové kvality, míra nesplácených úvěrů a míra selhání pro různé časové horizonty;
 - b. podíly nevýkonných úvěrů a krytí podle portfolia, odvětví, zeměpisné oblasti a vývoj v čase, rovněž s přihlédnutím k příslušným přírůstkům a úbytkům v rámci každého relevantního portfolia, rozložení expozic napříč třídami nevýkonných expozic (tj. po splatnosti, pochybné), úrovni a změnám v čase u opravných položek a odpisů u každého relevantního faktoru, historické míře výtěžnosti a délce procesu vymáhání, objemu zabavených aktiv a jeho změnám v čase, jakož i době, která uplynula od zařazení expozic do kategorie nevýkonných.
142. Příslušné orgány by měly posoudit, zda úroveň opravných položek a rezerv na úvěrové ztráty a úvěrových úprav v ocenění odpovídá kvalitě expozic, a je-li to relevantní, hodnotě zajištění, a zejména posoudit, zda je úroveň opravných položek a rezerv na úvěrové ztráty v průběhu času v souladu s úrovní rizika v různých portfoliích ve srovnání s příslušnými subjekty podobnými dotyčné instituci, jakož i s relevantním makroekonomickým vývojem a zda úvěrové úpravy v ocenění tržních hodnot derivátů odrážejí úvěruschopnost příslušných protistran. V případě potřeby by příslušné orgány měly využít kontroly na místě nebo jiná odpovídající dohledová opatření, která umožní vyhodnotit, zda je výše opravných položek a rezerv na úvěrové ztráty a pokrytí rizik dostatečná, například pomocí vyhodnocení vzorku úvěrů. Při provádění tohoto hodnocení by příslušné orgány měly rovněž zohlednit veškerá zjištění interních a externích auditorů, jsou-li k dispozici.

143. Při posuzování inherentního úvěrového rizika instituce by příslušné orgány měly přihlédnout také k výsledkům zátěžových testů prováděných institucí s cílem identifikovat dříve nezjištěné zdroje úvěrového rizika, například vyplývající ze změn úvěrové kvality, koncentrace úvěrů, hodnoty zajištění a úvěrové expozice během zátěžového období.

Úroveň a kvalita rámce pro snižování úvěrového rizika

144. Příslušné orgány by měly rovněž zohlednit úroveň a kvalitu záruk (včetně úvěrových derivátů) a dostupného zajištění, jež by v případě úvěrových událostí snížily úvěrové ztráty, a to včetně těch, které nejsou považovány za vhodné způsoby snižování úvěrového rizika pro výpočet kapitálového požadavku. Při provádění tohoto hodnocení by příslušné orgány měly uvážit:
- a. krytí, které zajištění a záruky nabízí u jednotlivých portfolií, kategorií dlužníků, ratingů, odvětví a podle dalších relevantních aspektů;
 - b. hodnoty zajištění pro výkonné a nevýkonné expozice;
 - c. historickou výtěžnost podle druhu a hodnoty zajištění a záruk.
145. Příslušné orgány by měly rovněž posoudit významnost zbytkového rizika (ve smyslu článku 80 směrnice 2013/36/EU), a to zejména přiměřenost a vymahatelnost dohod o zajištění a zárukách, načasování a možnost realizace zajištění a uplatnění záruk podle vnitrostátního právního rámce, likviditu a volatilitu hodnot aktiv sloužících jako zajištění a hodnotu zajištění, kterou lze získat v rámci jednotlivých aktivit vymáhání. Příslušné orgány by měly vyhodnotit rovněž koncentraci ručitelů a zajištění i korelaci hodnoty zajištění/záruk s úvěruschopností dlužníků (tj. riziko pozitivní korelace) a potenciální dopad účinnosti ochrany.

Faktory ESG

146. Při posuzování dopadu ESG rizik a zejména environmentálních rizik na inherentní úvěrové riziko, by se příslušné orgány měly zaměřit na zohlednění specifických charakteristik těchto rizik, jako je jejich výhledová povaha a odlišné dopady v různých časových horizontech, přičemž by měly přihlédnout k nejistotám spojeným s dlouhodobými prognózami a zároveň rozvíjet schopnost zohlednit tyto charakteristiky při hodnocení.

6.2.3. Hodnocení rámce pro řízení a kontroly úvěrového rizika

147. Chtějí-li příslušné orgány získat komplexní představu o profilu úvěrového rizika dané instituce, měly by příslušné orgány prověřit rámec pro řízení a kontroly úvěrového rizika této instituce a jeho přiměřenost s ohledem na související expozice vůči inherentnímu úvěrovému riziku. Při tomto hodnocení by příslušné orgány měly vycházet rovněž z výsledku hodnocení dalších prvků SREP (např. analýzy modelu podnikání a oblastí správy a řízení). U institucí, na které se vztahují strategie (snižování) nevýkonných expozic a související obecné pokyny týkající se správy a řízení a provozní pokyny, by příslušné orgány měly také posoudit, zda instituce splňují specifické požadavky stanovené v příslušných obecných pokynech orgánu EBA pro tyto strategie a jejich uplatňování, včetně s ohledem na plnění povinností ochrany spotřebitele.

Strategie v oblasti úvěrového rizika a související ochota podstupovat riziko

148. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda instituce má přiměřenou, jasně formulovanou a zdokumentovanou ochotu podstupovat úvěrové riziko, strategii a limity v oblasti úvěrového rizika, které schválil vedoucí orgán. Při tomto hodnocení by příslušné orgány měly mimo jiné zohlednit úlohu vedoucího orgánu při stanovování, schvalování a přezkoumávání strategie v oblasti úvěrového rizika a související ochoty podstupovat riziko, řádné provádění této strategie vrcholným vedením, jakož i její vhodnost pro danou instituci s ohledem na její model podnikání, celkovou ochotu podstupovat riziko, současné i budoucí tržní prostředí a finanční situaci.

Organizační rámec a rámec vnitřní kontroly

149. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce odpovídající organizační rámec a systém správy a řízení umožňující účinné přijímání, řízení, měření a kontrolu úvěrového rizika s dostatečnými lidskými a technickými zdroji (z hlediska kvality i kvantity) k provádění požadovaných úkolů. Měly by zejména vyhodnotit, zda vedoucí orgán a vrcholné vedení instituce chápou předpoklady, z nichž systém měření úvěrového rizika vychází. Při tomto hodnocení by příslušné orgány měly zohlednit přiměřenost linií odpovědnosti, jakož i dovednosti a zkušenosti zaměstnanců potřebné k plnění jejich úkolů v oblasti přijímání, měření, monitorování a vykazování úvěrového rizika, včetně řízení nevýkonných expozic, a zejména jejich restrukturalizace, a konečně i existenci jasného oddělení funkcí odpovědných za činnosti spojené s podstupováním rizik od funkcí řízení rizika.

150. Příslušné orgány by měly posoudit, zda má instituce vhodné zásady a postupy pro poskytování úvěrů, identifikaci, měření, vykazování a kontrolu úvěrového rizika a zda jsou tyto zásady a postupy v souladu se strategií instituce v oblasti úvěrového rizika a zda pokrývají všechny hlavní linie podnikání a procesy. To zahrnuje posouzení toho, zda jsou tyto zásady jasně formulovány, oznámeny a důsledně uplatňovány v celé instituci a bankovní skupině, do níž daná instituce patří. Při tomto hodnocení by příslušné orgány měly zohlednit, zda vedoucí orgán tyto zásady schvaluje a pravidelně je projednává a přezkoumává v souladu se strategiemi řízení rizik, a také zda vrcholné vedení nese odpovědnost za vypracování a provádění těchto zásad a postupů, jak je stanovil vedoucí orgán.

151. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce odpovídající rámec pro identifikaci, pochopení, měření, monitorování a vykazování úrokového rizika v souladu s velikostí a složitostí instituce. V této souvislosti by příslušné orgány měly zvážit, zda má instituce k dispozici odpovídající datovou infrastrukturu a zda jsou analytické postupy vhodné k tomu, aby instituce mohla adekvátně řídit své úvěrové riziko, plnit požadavky na podávání zpráv orgánům dohledu a odhalovat, měřit a pravidelně monitorovat inherentní úvěrové riziko obsažené ve všech rozvahových i podrozvahových činnostech (v příslušných případech na úrovni skupiny).

152. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda vedoucí orgán a vrcholné vedení instituce rozumí předpokladům, na kterých je systém měření úvěrového rizika postaven, a zda si uvědomují míru příslušného rizika modelů. Měly by vyhodnotit, zda instituce provedla zátěžové testování s cílem pochopit dopad nepříznivých událostí na její expozice vůči úvěrovému riziku a na přiměřenost výše opravných položek a rezerv na úvěrové riziko, a to s ohledem na četnost zátěžových testů, příslušné zjištěné rizikové faktory, předpoklady, z nichž scénář nepříznivého vývoje vychází, a interní používání výsledků zátěžového testování při plánování kapitálu a ve strategiích řízení úvěrového rizika.
153. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda instituce stanovila a uplatňuje průběžné a účinné monitorování expozic vůči úvěrovému riziku (včetně koncentrace úvěrů) v celé instituci, mimo jiné s použitím vhodných ukazatelů a příslušných spouštěcích mechanismů, které zajišťují účinné a včasné varování. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda instituce zavedla pravidelné vykazování expozic vůči úvěrovému riziku, včetně výsledků zátěžového testování, a předávání těchto informací vedoucímu orgánu, vrcholnému vedení a příslušným funkcím řízení úvěrového rizika.
154. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce silný a komplexní rámec vnitřní kontroly a spolehlivá ochranná opatření umožňující snížit úvěrové riziko v souladu se strategií řízení úvěrového rizika a ochotou podstupovat úvěrové riziko. Při tomto hodnocení by příslušné orgány měly věnovat pozornost zejména tomu, zda kontrolní funkce dané instituce pokrývají dostatečný rozsah (včetně všech konsolidovaných subjektů, zeměpisných oblastí a úvěrových činností), a také existenci provozních limitů a dalších postupů, jejichž cílem je udržovat expozice vůči úvěrovému riziku na úrovni přijatelné pro danou instituci v souladu s její ochotou podstupovat riziko a stanovenými limity. Za tímto účelem by příslušné orgány měly věnovat zvláštní pozornost tomu, zda má instituce vhodné vnitřní kontroly a postupy, které zajistí, že porušení zásad, postupů a limitů (nebo odchylky od nich) jsou včas hlášeny příslušné úrovni vedení za účelem přijetí opatření, včetně kontrol zaměřených na identifikaci, posouzení a řízení rizik praní peněz a financování terorismu, kterým je instituce vystavena v důsledku činností souvisejících s poskytováním úvěrů.
155. Při provádění tohoto hodnocení by příslušné orgány měly zvážit, zda je systém limitů přiměřený složitosti instituce a její schopnosti měřit a řídit úvěrové riziko. To zahrnuje posouzení, zda jsou stanovené limity absolutní, nebo zda může dojít k jejich porušení. V takovém případě by zásady instituce měly jasně popisovat dobu, po kterou je možné limity překročit, a za jakých konkrétních podmínek. Příslušné orgány by měly mimoto posoudit, zda jsou zavedené postupy dostatečné k tomu, aby byli vedoucí úvěrových oddělení průběžně informováni o limitech, a zda jsou tyto limity pravidelně přezkoumávány a aktualizovány (např. s cílem zajistit jejich soulad se změnami strategie).

156. Příslušné orgány by měly rovněž zhodnotit funkčnost útvaru interního auditu z hlediska přiměřenosti, rozsahu a četnosti interních auditů týkajících se rámce pro řízení úvěrového rizika. Tyto audity by měly zahrnovat přezkoumání hlavních prvků rámce pro řízení, měření a kontrolu úvěrového rizika v celé instituci, dodržování příslušných externích předpisů a interních zásad a postupů, jakož i případných odchylek od nich.

157. V případě institucí, které pro stanovení minimálních kapitálových požadavků k úvěrovému riziku používají přístup založený na interním ratingu, by příslušné orgány měly rovněž posoudit, zda je proces interní validace spolehlivý a účinný při prověřování předpokladů modelu a odhalování případných nedostatků v systému řízení úvěrového rizika. Toto hodnocení by mělo být založeno na informacích (jsou-li k dispozici) vyplývajících z již provedených činností dohledu nad interními modely (jako jsou kontroly na místě) a mělo by zohledňovat postupy dohledu podrobně popsané v příručce orgánu EBA pro výkon dohledu pro validaci systémů založených na interním ratingu²⁹.

6.2.4. Shrnutí zjištění, přidělení skóre a dohledová opatření

158. Po provedení výše uvedeného hodnocení by příslušné orgány měly získat představu o úvěrovém riziku instituce a o riziku protistrany. Tato představa by se měla odrazit v souhrnu zjištění doplněném o rizikové skóre, které vychází z posouzení faktorů uvedených v tabulce 6. V případě, že se na základě jejich významnosti příslušný orgán rozhodne vyhodnotit určité podkategorie rizik zvlášť a přidělit jim zvlášť i skóre, pak by se pokyny uvedené v této tabulce měly obdobně uplatnit v maximální možné míře.

Tabulka 6. Faktory, které orgány dohledu zohlední při určování skóre u úvěrového rizika a rizika protistrany

Skóre rizika	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory v souvislosti s inherentním rizikem	Posuzované faktory v souvislosti s přiměřeným řízením a kontrolami
1	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolám existuje nízké riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> Povaha a složení expozice vůči úvěrovému riziku znamenají nevýznamné riziko / velmi nízké riziko. Expozice ve vztahu k složitým produktům a transakcím je nepodstatná / velmi nízká. Úroveň rizika koncentrace úvěrů je nepodstatná / velmi nízká. Úroveň expozic s úlevou a nevýkonných expozic je nepodstatná / velmi nízká. Úvěrové riziko vyplývající z výkonných expozic je nevýznamné / velmi nízké. Dopad ESG rizik, zejména fyzických a tranzitivních 	<ul style="list-style-type: none"> Řízení a kontroly rizik jsou přiměřené s ohledem na požadavky stanovené v příslušných obecných pokynech orgánu EBA. Zásady a strategie instituce v oblasti úvěrového rizika jsou v souladu s její celkovou strategií a ochotou podstupovat riziko. Organizační rámec pro oblast úvěrového rizika je pevně zavedený s jasně vymezenými povinnostmi a oddělením úkolů, které vykonávají funkce odpovědné za činnosti spojené s podstupováním rizik a funkce řízení a kontroly rizik.

²⁹EBA/REP/2023/29.

Skóre rizika	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory v souvislosti s inherentním rizikem	Posuzované faktory v souvislosti s přiměřeným řízením a kontrolami
		<p>environmentálních rizik, je nepodstatný / velmi nízký.</p> <ul style="list-style-type: none"> Úroveň krytí expozic opravnými položkami, rezervami a úvěrovými úpravami ocenění je přiměřená a spolehlivá s velmi vysokou mírou jistoty. Úroveň a kvalita krytí expozic zárukami a zajištěním jsou velmi vysoké. 	<ul style="list-style-type: none"> Systémy měření, monitorování a vykazování úvěrového rizika jsou přiměřené. Interní limity a rámec pro kontrolu úvěrového rizika jsou spolehlivé. Systém limitů umožňující snížení nebo omezení úvěrového rizika jsou v souladu se strategií instituce v oblasti úvěrového rizika a její ochotou podstupovat riziko.
2	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolám existuje středně nízké riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> Povaha a složení expozice vůči úvěrovému riziku znamenají nízké až střední riziko. Expozice ve vztahu k složitým produktům a transakcím je nízká až střední. Úroveň rizika koncentrace úvěrů je nízká až střední. Úroveň expozic s úlevou a nevýkonných expozic je nízká až střední. Úvěrové riziko vyplývající z výkonných expozic je nízké až střední. Dopad ESG rizik, zejména fyzických a tranzitivních environmentálních rizik, na úvěrové riziko je nízký až střední. Úroveň krytí expozic opravnými položkami, rezervami a úvěrovými úpravami ocenění je přiměřená a spolehlivá s vysokou mírou jistoty. Úroveň a kvalita krytí expozic zárukami a zajištěním jsou vysoké. 	<ul style="list-style-type: none"> ESG rizika, zejména fyzická a tranzitivní environmentální rizika, jsou náležitě začleněna do řízení a kontrol úvěrového rizika.
3	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolám existuje středně vysoké riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> Povaha a složení expozice vůči úvěrovému riziku znamenají střední až vysoké riziko. Expozice ve vztahu k složitým produktům a transakcím je střední až vysoká. Úroveň rizika koncentrace úvěrů je střední až vysoká. Úroveň expozic s úlevou a nevýkonných expozic je střední až vysoká. 	<ul style="list-style-type: none"> Řízení a kontroly rizik nejsou v souladu s požadavky stanovenými v příslušných obecných pokynech orgánu EBA. Zásady a strategie instituce v oblasti úvěrového rizika nejsou v souladu s její celkovou strategií řízení rizik a ochotou podstupovat riziko.

Skóre rizika	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory v souvislosti s inherentním rizikem	Posuzované faktory v souvislosti s přiměřeným řízením a kontrolami
		<ul style="list-style-type: none"> Úvěrové riziko vyplývající z výkonných expozic je střední až vysoké a v zátěžových podmínkách se dále zhoršuje. Dopad ESG rizik ESG, zejména fyzických a tranzitivních environmentálních rizik, na úvěrové riziko je střední až vysoký. Úroveň krytí expozic opravnými položkami, rezervami a úvěrovými úpravami ocenění je střední. Úroveň a kvalita krytí expozic zárukami a zajištěním jsou střední. 	<ul style="list-style-type: none"> Organizační rámec pro oblast úvěrového rizika není dostatečně robustní a jasně neodděluje úkoly funkcí odpovědných za činnosti spojené s podstupováním rizik a funkcí řízení a kontroly rizik. Systémy měření, monitorování a vykazování úvěrového rizika nejsou přiměřené. Interní limity a rámec pro kontrolu úvěrového rizika nejsou dostatečně spolehlivé. Limity umožňující snížení nebo omezení úvěrového rizika nejsou v souladu se strategií instituce v oblasti úvěrového rizika a její ochotou podstupovat riziko. ESG rizika, zejména fyzická a tranzitivní environmentální rizika, nejsou do řízení a kontrol úvěrového rizika dostatečně začleněna.
4	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolám existuje vysoké riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> Povaha a složení expozice vůči úvěrovému riziku znamenají vysoké riziko. Expozice ve vztahu k složitým produktům a transakcím je vysoká. Úroveň rizika koncentrace úvěrů je vysoká. Úroveň expozic s úlevou a nevýkonných expozic je vysoká. Úvěrové riziko vyplývající z výkonných expozic je vysoké. Vliv ESG rizik, zejména fyzických a tranzitivních environmentálních rizik, na úvěrové riziko je značný. Úroveň krytí expozic opravnými položkami, rezervami a úvěrovými úpravami ocenění je nízká. Úroveň a kvalita krytí expozic zárukami a zajištěním jsou nízké. 	

159. Níže uvedená tabulka obsahuje neúplný seznam dohledových opatření, která mohou příslušné orgány přijmout v případě zjištěných nedostatků v rámci instituce pro řízení úvěrového rizika a rizika protistrany. Příslušné orgány by měly rozhodnout o druhu opatření na základě jeho účinnosti při nápravě konkrétního zjištěného nedostatku. Příslušné orgány mohou uplatnit dodatečná dohledová opatření (včetně kvantitativních opatření v souladu s čl. 104 odst. 1 písm. a) směrnice 2013/36/EU) nebo jejich kombinaci, pokud se tato opatření jeví jako vhodnější k nápravě zjištěných nedostatků.

Tabulka 7. Neúplný seznam možných dohledových opatření pro úvěrové riziko a riziko protistrany

Možná dohledová opatření, která mohou příslušné orgány přijmout v souladu s čl. 104 odst. 1 písm. b), d), e), f), j), l), m) a n) směrnice 2013/36/EU – Příslušné orgány mohou od instituce požadovat, aby:
A. aktivněji zapojila vedoucí orgán nebo jeho výbory do rozhodování o úvěrech;
B. zlepšila systémy řízení úvěrového rizika;
C. zlepšila kontroly u úvěrových procesů, včetně poskytování úvěrů, jejich monitorování a vymáhání;
D. zlepšila řízení, hodnocení a monitorování kolaterálu;
E. zlepšila kvalitu a četnost vykazování úvěrového rizika vedoucím orgánu a vrcholnému vedení;
F. používala specifické zásady tvorby opravných položek a rezerv, a požadovala zvýšení rezerv, pokud to účetní předpisy povolují;
G. upravila nastavení interních parametrů rizik a/nebo rizikových vah používaných při výpočtu výše rizikové expozice pro konkrétní produkty, odvětví nebo kategorie dlužníků;
H. používala vyšší snížení hodnoty kolaterálu;
I. snížila velké expozice nebo jiné zdroje rizika koncentrace úvěrů;
J. zpřísnila kritéria poskytování úvěrů pro všechny nebo vybrané kategorie produktů nebo dlužníků;
K. snížila expozici vůči určitým druhům finančních nástrojů (např. hypotečním úvěrům, financování vývozu, u komerčních nemovitostí, sekuritizace), kategoriím dlužníků, odvětvím, zemím atd., nebo pro ně získala zajištění;
L. zavedla vhodnou strategii ke snížení množství nebo podílu nevýkonných expozic;
M. zlepšila řízení úvěrového rizika souvisejícího s rESG iziky, zejména s environmentálními riziky, případně na základě jednoho či několika z výše uvedených opatření.

6.3. Hodnocení tržního rizika

6.3.1. Obecné úvahy

160. Při posuzování rámce pro řízení tržního rizika by příslušné orgány měly mimo jiné vyhodnotit, zda instituce dodržuje právní akty zveřejněné samostatně na internetových stránkách orgánu EBA, jak je uvedeno v odstavci 12.
161. V těchto obecných pokynech budou odkazy na „tržní riziko“ zahrnovat všechna následující rizika, která by měly příslušné orgány posoudit:
- a. tržní riziko vyplývající ze všech rozvahových a podrozvahových pozic, které podléhají ztrátám vyplývajícím z pohybů tržních cen, tj. rizika u pozic v obchodním portfoliu, jakož i měnové a komoditní riziko v investičním portfoliu;
 - b. riziko ztrát vyplývajících ze změn výše úvěrových úprav v ocenění v důsledku změn úvěrových rozpětí protistrany a/nebo změn tržních cen, které mají dopad na reálnou hodnotu derivátových transakcí a případně i transakcí s financováním cenných papírů (transakce SFT);
 - c. riziko spojené s oceňováním nástrojů oceňovaných reálnou hodnotou ve smyslu článku 105 nařízení (EU) č. 575/2013.
162. Příslušné orgány mohou provést méně podrobnou analýzu u institucí, které splňují podmínky malého obchodního portfolia, jak je stanoveno v článku 94 nařízení (EU) č. 575/2013. U institucí s nevýznamnými expozicemi by se hodnocení mělo zaměřit na přiměřenost struktury řízení rizik a správy a řízení a na kvalitu a účinnost systémů a kontrol.

163. Příslušné orgány by měly zohlednit dopad ESG rizik na inherentní tržní riziko, jakož i přiměřenost rámce pro řízení tržního rizika a kontrol souvisejících s ESG riziky, přičemž by měly upřednostnit environmentální rizika.

6.3.2. Hodnocení inherentního tržního rizika

164. Prostřednictvím hodnocení inherentního tržního rizika by příslušné orgány měly určit hlavní faktory určující rizikové expozice instituce a vyhodnotit riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci. S cílem získat takovýto přehled by příslušné orgány měly nejprve identifikovat tržní rizika, kterým instituce je nebo může být vystavena, a zaměřit svou pozornost na podkategorie a faktory, které jsou pro danou instituci považovány za nejvýznamnější.
165. Na podporu této analýzy by příslušné orgány měly zohlednit přinejmenším produkty, činnosti a linie podnikání instituce. Měly by porovnat kapitálové požadavky k tržnímu riziku a riziku úvěrových úprav v ocenění a dodatečnou úpravu ocenění odečtenou z kapitálu instituce s celkovými kapitálovými požadavky. V případě potřeby by měly porovnat vnitřně stanovený kapitál přidělený institucí na tato rizika s celkovým vnitřně stanoveným kapitálem. Mohou zohlednit rovněž relativní váhu pozic tržního rizika v poměru k celkovým aktivům, relativní váhu čistého zisku z pozic tržního rizika v poměru k celkovým provozním výnosům a historický vývoj těchto údajů a prognóz. Měla by být zohledněna také strategie instituce, pokud jde o tržní činnosti a související ochotu podstupovat riziko. Při posuzování tržních činností by se příslušné orgány měly řídit riziky uvedenými v odstavci 161, která se mohou týkat obchodního i investičního portfolia.

Povaha a složení činností instituce souvisejících s rizikem

166. Prvním krokem při posuzování povahy inherentního tržního rizika instituce je důsledná a komplexní identifikace jejích expozic vůči tržnímu riziku. Příslušné orgány by měly využívat dostupné regulatorní výkaznictví, například COREP a FINREP, interní reporting instituce, poznatky získané z hodnocení jiných prvků SREP (jako je analýza obchodního modelu) nebo informace z předchozích aktivit dohledu, a srovnání s podobnými subjekty jako instituce, jsou-li k dispozici.
167. Příslušné orgány by měly při svém hodnocení vycházet především z nejvýznamnějších zjištěných zdrojů tržního rizika a vyhodnotit jejich významnost pro instituci z obezřetnostního hlediska. Při hodnocení povahy tržního rizika by příslušné orgány měly zohlednit alespoň tyto podkategorie³⁰:
- a. úrokové riziko (obchodní portfolio);
 - b. úvěrová rozpětí pro neseuritizaci, úvěrová rozpětí pro sekuritizaci (obchodní portfolio);
 - c. akciové riziko (obchodní portfolio);

³⁰ Neúplný seznam podkategorií tržního rizika je uveden v příloze II.

- d. riziko migrace (u obchodů, na něž se vztahuje požadavek k riziku selhání)³¹;
- e. riziko selhání (u obchodů, na něž se vztahuje požadavek k riziku selhání);
- f. měnové riziko, včetně rizika převodu (v obchodním i investičním portfoliu);
- g. komoditní riziko (obchodní i investiční portfolio);
- h. riziko úvěrových úprav v ocenění (obchodní i investiční portfolio);
- i. riziko nesprávného ocenění (nástroje oceňované reálnou hodnotou v obchodním i investičním portfoliu).

168. Příslušné orgány by rovněž měly vzít v úvahu:

- a. složitost finančních produktů (např. produkty oceňované pomocí metod „mark-to-model“, produkty nesoucí rizika jiná než delta a bazická rizika). Příslušný orgán může tuto skutečnost posoudit s využitím dodatečného kapitálového požadavku (tzv. „add-on“) vyplývajícího ze zbytkových rizik podle článku 325u nařízení (EU) 2019/2013;
- b. likviditu expozic dané instituce. Příslušný orgán tak může učinit na základě posouzení, zda je daná instituce vystavena podkategoriím s dlouhými horizonty likvidity v souladu s tabulkou 2 článku 325bd nařízení (EU) č. 575/2013;
- c. koncentraci tržního rizika na konkrétní subjekty, odvětví, ekonomiky a rizikové třídy;
- d. využívání specifických tržních operací, jejichž riziko nemusí být plně zohledněno v kapitálových požadavcích k tržnímu riziku (např. vysokofrekvenční obchodování).

169. Je-li to relevantní, měly by příslušné orgány zohlednit rovněž výsledky interního měření rizika instituce. Mohlo by se jednat o interní VaR nebo Expected shortfall, pokud nebyl použit při výpočtu kapitálových požadavků, či citlivost tržního rizika na různé rizikové faktory a potenciální ztráty.

170. Příslušné orgány by měly rovněž posoudit schopnost dané instituce získat ucelený přehled o míře rizika tržní koncentrace, jemuž je vystavena, a to buď v důsledku expozic vůči jedinému rizikovému faktoru, nebo v důsledku expozic vůči několika korelovaným rizikovým faktorům, přičemž by měly věnovat zvláštní pozornost koncentracím ve složitých a nelikvidních produktech. Měly by přezkoumávat vlastní hodnocení koncentrací a nelikvidních pozic prováděné podnikem. Příslušné orgány by měly požadovat, aby instituce v případě rizika nadměrné koncentrace snížily expozice vůči dané ústřední protistraně nebo aby přeskupily expozice na svých clearingových účtech v souladu s článkem 7a nařízení (EU) č. 648/2012.

171. Při rozhodování, zda by měly být v souvislosti s tržním rizikem, kterému je instituce vystavena, uloženy dodatečné kapitálové požadavky v souladu s odstavcem 300, by příslušné orgány měly zvážit, zda metodika pilíře 1 toto riziko přiměřeně zachycuje, a to s přihlédnutím k tomu, že:

- a. instituce, které používají alternativní standardizovaný přístup, jsou podle pilíře 1 povinny vypočítat navýšení (navýšení pro zbytkové riziko) pro rizika spojená se složitými finančními

³¹ Riziko migrace je v rámci základního přezkumu obchodního portfolia považováno za součást rizika úvěrového rozpětí.

produkty, která nejsou dostatečně zohledněna v metodě založené na citlivostech a v požadavku k riziku selhání;

- b. instituce, které používají přístup založený na interních modelech nebo přístup založený na alternativních interních modelech, jsou povinny zachytit v těchto interních modelech veškerá významná rizika;
- c. rizikové váhy stanovené v alternativním standardizovaném přístupu, ukazatele očekávaného deficitu uvedené v článku 325bb nařízení (EU) č. 575/2013/EU a rizikové ukazatele scénáře nepříznivého vývoje uvedené v článku 325bk nařízení (EU) č. 575/2013 v rámci přístupu založeného na alternativních interních modelech jsou koncipovány tak, aby zohledňovaly likviditu pozic v souladu s horizontem likvidity uvedeným v tabulce 2 článku 325bd nařízení (EU) č. 575/2013.

172. Příslušné orgány by měly identifikovat a analyzovat veškeré dohody o převodních cenách mezi institucemi usazenými v Unii, které jsou součástí skupiny ze třetí země, a jinými subjekty této skupiny usazenými mimo Unii, jež nejsou konsolidovány mateřským podnikem v EU, a to ve vztahu k pozicím tržního rizika a příslušnému systému správy a řízení. Analýza by měla zahrnovat tyto prvky:

- a. kvantitativní složka k určení významnosti dohod o převodních cenách ve vztahu k celkovému zisku a ztrátám z obchodního portfolia a kapitálu instituce;
- b. kvalitativní složka k posouzení toho, zda je účinek těchto dohod transparentní pro vedoucí orgán instituce a náležitě zohledněn v řízení rizik;
- c. kvalitativní složka k posouzení toho, jak dohoda o převodních cenách ovlivňuje obchodní rozhodnutí dané instituce, včetně toho, jak dynamika této dohody potenciálně ovlivňuje rozhodnutí oddělení front-office, a jaké potenciální střety zájmů může tato dohoda vyvolat.

173. Příslušné orgány by měly posoudit významnost stanovování převodních cen v souvislosti s položkami obchodního portfolia, přičemž by se měly zaměřit na dohody o převodních cenách, které splňují tyto podmínky:

- a. zahrnují alespoň jeden subjekt ve skupině, který je usazen mimo Unii a u něhož je nejvyšší úroveň konsolidace mimo Unii;
- b. vycházejí z transakční metody rozdělení zisku (nebo z jakéhokoli podobného postupu, který by byl z ekonomického hlediska rovnocenný), podle níž se zisk a ztráty související s pozicemi drženými několika subjekty přerozdělují mezi tyto subjekty na základě mezního příspěvku „m“ každého subjektu ke klíčovým ukazatelům stanoveným v dohodě o převodních cenách.

174. V případě institucí podle odstavce 173 písm. a), u nichž jsou zisk a ztráty přerozdělené v důsledku dohod o převodních cenách založených na transakčních metodách rozdělení zisku významné (např. představují více než 5 % zisku a ztrát generovaných danou institucí) a toto riziko není pokryto nebo není plně pokryto požadavkem podle pilíře 1, by příslušné orgány měly:

- a. vzít toto riziko v úvahu při stanovení dodatečných kapitálových požadavků;

- b. zvážít výsledky složek uvedených v odstavci 172, jako je významnost dohod o převodních cenách, ve vztahu ke kapitálovým požadavkům k tržnímu riziku portfolia, jehož zisk a ztráty se používají ke stanovení částky, která má být převedena na instituci, jakož i možné nedostatky v souvisejícím systému správy a řízení;
- c. stanovit dodatečné kapitálové požadavky, které dostatečně pokryjí tržní rizika, jež nejsou zahrnuta v požadavku podle pilíře 1 a která vznikají v souvislosti s dohodou o převodních cenách. Za tímto účelem mohou příslušné orgány použít metodu výpočtu stanovenou v příloze V nebo alternativní metodiku, která umožňuje přesné měření rizika, na něž se nevztahuje požadavek podle pilíře 1, a určuje z toho vyplývající dodatečné kapitálové požadavky, přičemž se jako referenční použije metodika uvedená v příloze V.

Analýza ziskovosti a zátěžové testování

- 175. S cílem získat lepší přehled o rizikovém profilu u tržního rizika instituce by příslušné orgány měly analyzovat historickou ziskovost činností spojených s tržním rizikem, včetně volatility zisků. Tuto analýzu lze provést jak na úrovni portfolia, tak i s rozčleněním podle linií podnikání, tříd aktiv nebo obchodních oddělení, a to v závislosti na významnosti a složitosti expozic dané instituce (jak vyplývá z analýzy modelu podnikání nebo jiných informací z dohledu).
- 176. Příslušné orgány by měly rozlišovat obchodní a neobchodní výnosy (např. provize, poplatky od klientů atd.) na straně jedné a realizované a nerealizované zisky/ztráty na straně druhé.
- 177. U tříd aktiv a/nebo expozic generujících významné zisky nebo ztráty by příslušné orgány měly vyhodnotit ziskovost ve srovnání s úrovní rizika, které instituce podstupuje (např. hodnota v riziku / čistý zisk u finančních aktiv a závazků držených pro účely obchodování), a identifikovat a analyzovat případné nesrovnalosti. Je-li to možné, měly by příslušné orgány srovnat údaje instituce s historickými výsledky instituce a se srovnatelnými subjekty.
- 178. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda instituce zavedla přiměřené zátěžové testy, které doplňují její systém měření rizik. Za tímto účelem by měly zohlednit tyto prvky:
 - a. četnost zátěžových testů;
 - b. zda jsou identifikovány příslušné rizikové faktory (např. nelikvidnost / zvětšující se rozdíly mezi cenami, koncentrované pozice, jednosměrné trhy);
 - c. předpoklady, ze kterých scénář nepříznivého vývoje vychází;
 - d. interní používání výsledků zátěžového testování při plánování kapitálu a ve strategiích v oblasti tržního rizika.

6.3.3. Hodnocení rámce pro řízení a kontroly tržního rizika

- 179. Aby bylo možné dosáhnout dostatečného přehledu o řízení tržního rizika, které by odpovídalo rizikovému profilu instituce, měly by příslušné orgány prověřit rámec pro řízení a kontroly rizika dané instituce a jeho přiměřenost s ohledem na expozice vůči inherentnímu riziku. Při tomto hodnocení by měl příslušný orgán použít odstavce uvedené v tomto oddíle a zároveň využít také:

- a. výsledek hodnocení ostatních prvků SREP (např. oblasti analýzy modelu podnikání a oblasti správy a řízení);
- b. Výsledek hodnocení uvedeného v článku 325c nařízení (EU) č. 575/2013 u institucí, které používají alternativní standardizovaný přístup, a výsledek hodnocení provedeného v souladu s nařízením v přenesené pravomoci (EU) 2024/1085, zejména v souvislosti s požadavky uvedenými v článcích 104b, 325bi a 325bj nařízení (EU) č. 575/2013.

180. Příslušné orgány by měly rovněž posoudit zásady a postupy institucí týkající se zařazování pozic do obchodního portfolia a investičního portfolia, jak je popsáno v hlavě 1 kapitoly 3 nařízení (EU) č. 575/2013.

Strategie a ochota podstupovat riziko v oblasti tržního rizika

181. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce přiměřenou, jasně formulovanou a zdokumentovanou ochotu podstupovat riziko, strategii a limity v oblasti tržního rizika, jež schválil vedoucí orgán. Pro účely tohoto hodnocení by příslušné orgány měly mimo jiné zohlednit úlohu vedoucího orgánu při stanovování, schvalování a přezkumu strategie řízení rizika a ochoty podstupovat riziko, řádné provádění této strategie vedoucím orgánem, jakož i její vhodnost pro instituci vzhledem k jejímu modelu podnikání, celkové ochotě podstupovat riziko, současnému a budoucímu tržnímu prostředí a finanční situaci.

Organizační rámec a rámec vnitřní kontroly

182. Příslušné orgány by měly zhodnotit, zda má instituce odpovídající organizační rámec pro identifikaci, pochopení, měření, monitorování a kontrolu tržního rizika, s dostatečnými lidskými a technickými zdroji (z hlediska kvality i kvantity) k provádění požadovaných úkolů. Pro účely tohoto hodnocení by příslušné orgány měly zohlednit přiměřenost odpovědnosti za podstupování, monitorování, vykazování a kontrolu tržního rizika, pokrytí celé instituce, existenci jasného oddělení mezi front-office a back-office a mezi funkcemi odpovědnými za činnosti spojené s podstupováním rizik a kontrolními funkcemi, jakož i dovednosti a odborné znalosti dotčených zaměstnanců.

183. Příslušné orgány by měly posoudit, zda má instituce jasně definované zásady a postupy pro identifikaci, řízení, měření a kontrolu tržního rizika a zda jsou tyto zásady a postupy řádné, v souladu se strategií instituce v oblasti řízení rizik a zda pokrývají všechny hlavní oblasti činnosti a procesy. To zahrnuje posouzení, zda jsou tyto zásady a postupy jasně formulovány, oznámeny a důsledně uplatňovány v celé instituci.

184. Posouzení by se mělo zejména týkat pozic, které mají být pro účely regulace zařazeny do obchodního portfolia nebo z něj vyloučeny, zásad týkajících se interních zajišťovacích operací a postupů pro nové činnosti a/nebo produkty související s tržním rizikem.

185. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce odpovídající rámec pro identifikaci, pochopení a měření tržního rizika v souladu s velikostí a složitostí instituce a zda tento rámec splňuje příslušné minimální požadavky podle platného právního a regulatorního rámce.

186. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda instituce mají odpovídající rámec pro monitorování a vykazování tržních rizik, který v případě porušení zajišťuje přijetí rychlých opatření na příslušné úrovni vrcholného vedení nebo vedoucího orgánu instituce. Monitorovací systém by měl zahrnovat konkrétní ukazatele a příslušné spouštěcí mechanismy, které zajistí účinné včasné varování, a měl by informovat vedoucí orgán a vrcholné vedení o aktuálních expozicích a opatřeních ve srovnání se stanovenými limity.
187. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce silné a komplexní systémy limitů a rámec kontroly a spolehlivá ochranná opatření umožňující snížit rizika v souladu se strategií řízení rizik a ochotou podstupovat riziko. Při tomto hodnocení by příslušné orgány měly věnovat zvláštní pozornost tomu, zda kontrolní funkce instituce pokrývají dostatečný rozsah (včetně všech konsolidovaných subjektů, zeměpisných oblastí a tržních činností), existenci provozních limitů (včetně individuálních limitů na úrovni obchodního oddělení nebo podnikatelské jednotky, které by měly být denně sledovány) a dalším postupům zaměřeným na udržení expozic vůči tržnímu riziku na úrovních přijatelných pro danou instituci v souladu s její ochotou podstupovat riziko a s jejími limity.
188. Příslušné orgány by měly rovněž vyhodnotit, zda je interní proces validace přiměřený a účinný při testování předpokladů modelu a při zjišťování případných nedostatků v systému řízení tržního rizika. U institucí, které při stanovování minimálních kapitálových požadavků k tržnímu riziku uplatňují interní přístup, by se toto hodnocení mělo (je-li to možné) opírat o informace získané v rámci již provedených aktivit dohledu týkajících se interních modelů (například při kontrolách na místě).
189. Příslušné orgány by rovněž měly posoudit funkčnost útvaru interního auditu z hlediska přiměřenosti, rozsahu a četnosti interních auditů týkajících se rámce pro řízení tržního rizika. To by mělo zahrnovat přezkoumání hlavních prvků rámce pro řízení, měření a kontrolu rizik v rámci celé instituce, jakož i dodržování příslušných externích předpisů a interních zásad a postupů a případných odchylek od nich.

6.3.4. Shrnutí zjištění, přidělení skóre a dohledová opatření

190. Po provedení výše uvedeného hodnocení by příslušné orgány měly získat představu o tržním riziku instituce. Tato představa by se měla odrazit v souhrnu zjištění doplněném o rizikové skóre, které vychází z posouzení faktorů uvedených v tabulce 8. V případě, že se na základě jejich významnosti příslušný orgán rozhodne vyhodnotit určité podkategorie rizik zvlášť a přidělit jim zvlášť i skóre, pak by se pokyny uvedené v této tabulce měly obdobně uplatnit v maximální možné míře.

Tabulka 8. Faktory, které orgány dohledu zohlední při určování skóre u tržního rizika

Skóre rizika	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory v souvislosti s inherentním rizikem	Posuzované faktory v souvislosti s přiměřeným řízením a kontrolami
1	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolám existuje nízké	<ul style="list-style-type: none"> Povaha a složení expozic vůči tržnímu riziku 	<ul style="list-style-type: none"> Zásady a strategie instituce v oblasti tržního

Skóre rizika	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory v souvislosti s inherentním rizikem	Posuzované faktory v souvislosti s přiměřeným řízením a kontrolami
	riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci.	<p>znamenají nevýznamné / velmi nízké riziko.</p> <ul style="list-style-type: none"> Expozice instituce vůči tržnímu riziku jsou nekomplexní. Úroveň koncentrace tržního rizika je nepodstatná / velmi nízká. Expozice instituce vůči tržnímu riziku generují výnosy, které nejsou volatilní. 	<p>rizika jsou v souladu s její celkovou strategií a ochotou podstupovat riziko.</p> <ul style="list-style-type: none"> Organizační rámec pro oblast tržního rizika je robustní, s jasně vymezenými povinnostmi a jasným oddělením úkolů funkcí odpovědných za činnosti spojené s podstupováním rizik a funkcí řízení a kontroly rizik. Systémy měření, monitorování a vykazování tržního rizika jsou přiměřené. Interní limity a rámec pro kontrolu tržního rizika jsou spolehlivé a jsou v souladu se strategií instituce v oblasti řízení rizik a její ochotou podstupovat riziko.
2	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolám existuje středně nízké riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> Povaha a složení expozic vůči tržnímu riziku znamenají nízké až střední riziko. Komplexnost expozic instituce vůči tržnímu riziku je nízká až střední. Úroveň koncentrace tržního rizika je nízká až střední. Expozice instituce vůči tržnímu riziku generují výnosy s nízkou až střední mírou volatility. 	<ul style="list-style-type: none"> Zásady a strategie instituce v oblasti tržního rizika nejsou plně v souladu s její celkovou strategií a rizikovým profilem. Organizační rámec pro oblast tržního rizika dostatečně neodděluje odpovědnosti a úkoly funkcí odpovědných za činnosti spojené s podstupováním rizik a funkcí řízení a kontroly rizik. Systémy měření, monitorování a vykazování tržního rizika nejsou prováděny s dostatečnou přesností a četností. Interní limity a rámec pro kontrolu tržního rizika nejsou v souladu se strategií instituce v oblasti řízení rizik ani s její
3	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolám existuje středně vysoké riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> Povaha a složení expozic vůči tržnímu riziku znamenají střední až vysoké riziko. Komplexnost expozic instituce vůči tržnímu riziku je střední až vysoká. Úroveň koncentrace tržního rizika je střední až vysoká. Expozice instituce vůči tržnímu riziku generují výnosy se střední až vysokou mírou volatility. 	<ul style="list-style-type: none"> Systémy měření, monitorování a vykazování tržního rizika nejsou prováděny s dostatečnou přesností a četností. Interní limity a rámec pro kontrolu tržního rizika nejsou v souladu se strategií instituce v oblasti řízení rizik ani s její
4	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolám existuje vysoké riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> Povaha a složení expozic vůči tržnímu riziku znamenají vysoké riziko. Komplexnost expozic instituce vůči tržnímu riziku je vysoká. Úroveň koncentrace tržního rizika je vysoká. Expozice instituce vůči tržnímu riziku generují 	

Skóre rizika	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory v souvislosti s inherentním rizikem	Posuzované faktory v souvislosti s přiměřeným řízením a kontrolami
		výnosy s vysokou mírou volatility.	ochotou podstupovat riziko.

191. Níže uvedená tabulka obsahuje neúplný seznam dohledových opatření, která mohou příslušné orgány přijmout v případě zjištěných nedostatků v rámci instituce pro řízení tržního rizika. Příslušné orgány by měly rozhodnout o druhu opatření na základě jeho účinnosti při nápravě konkrétního zjištěného nedostatku. Příslušné orgány mohou uplatnit jiná dohledová opatření (včetně kvantitativních opatření v souladu s čl. 104 odst. 1 písm. a) směrnice 2013/36/EU) nebo jejich kombinaci, pokud se tato opatření jeví jako vhodnější k nápravě zjištěných nedostatků.

Tabulka 9. Neúplný seznam možných opatření dohledu pro tržní riziko

Možná dohledová opatření, která mohou příslušné orgány přijmout v souladu s čl. 104 odst. 1 písm. b), d), e), f), j), l), m) a n) směrnice 2013/36/EU – Příslušné orgány mohou od instituce požadovat, aby:
A. zlepšila kvalitu a četnost vykazování tržního rizika prostřednictvím zpráv předkládaných vedoucímu orgánu a vrcholnému vedení instituce;
B. zlepšila výkonnost interních přístupů instituce nebo její kapacity zpětného testování nebo zátěžového testování;
C. prováděla častější a důkladnější interní audity činnosti instituce souvisejících s tržním rizikem;
D. omezila investice do určitých produktů, pokud zásady a postupy instituce nezajišťují přiměřené krytí a kontrolu rizika vyplývajících z těchto produktů;
E. odprodala finanční produkty, pokud výstupem procesů oceňování v instituci nejsou konzervativní ocenění v souladu se standardy uvedenými v nařízení (EU) č. 575/2013;
F. snížila úroveň inherentního tržního rizika (např. zajištěním nebo prodejem aktiv či zvýšením počtu derivátů vypořádaných prostřednictvím ústředních protistran), pokud byly v systémech instituce pro měření nebo kontroly zjištěny významné nedostatky;
G. předložila plán postupného snižování expozic vůči problémovým aktivům a/nebo nelikvidním pozicím.

6.4. Hodnocení operačního rizika

6.4.1. Obecné úvahy

192. Při posuzování rámce pro řízení operačního rizika by příslušné orgány měly mimo jiné vyhodnotit, zda instituce dodržuje právní akty zveřejněné samostatně na internetových stránkách orgánu EBA, jak je uvedeno v odstavci 12.

193. Příslušné orgány by měly operační riziko hodnotit ve všech liniích podnikání a ve všech operacích instituce s přihlédnutím ke zjištění, která vyplývají z hodnocení systému vnitřní správy a řízení a kontrol v celé instituci podle hlavy 5. Při provádění tohoto hodnocení by příslušné orgány měly určit, jakým způsobem se může operační riziko projevit, a to i s ohledem na soubor údajů o ztrátách dané instituce a na potenciální dopady dalších souvisejících rizik (např. operační riziko na hranici s úvěrovým a tržním rizikem).

194. Příslušné orgány by měly posoudit významnost operačního rizika vyplývajících z využívání poskytovatelů služeb z řad třetích stran, včetně koncentrace (na úrovni subjektu a případně na úrovni skupiny) na jednu nebo více služeb poskytovaných jediným poskytovatelem služeb z řad

třetích stran (přímo nebo nepřímo prostřednictvím řetězců subdodavatelů) nebo omezený počet poskytovatelů služeb z řad třetích stran, kteří podporují zásadní nebo důležité funkce instituce, a zda by tyto skutečnosti mohly ovlivnit provozní odolnost, výkonnost a řízení rizik dané instituce. Při provádění tohoto hodnocení by příslušné orgány měly zohlednit, do jaké míry se na stejné poskytovatele služeb z řad třetích stran spoléhají i jiné instituce, mají-li tyto informace k dispozici.

195. Při hodnocení operačního rizika by příslušné orgány měly posoudit riziko v oblasti informačních a komunikačních technologií dále jen „IKT“) podle nařízení DORA a jeho potenciální dopad na zásadní nebo důležité funkce instituce, včetně případného finančního, reputačního, regulačního a strategického dopadu na instituci.
196. Příslušné orgány by měly posoudit, zda má instituce odpovídající přístup k provozní odolnosti, který jí umožní vyrovnat se s narušeními, reagovat na ně a obnovit činnost v případě, že k nim dojde, a zda je tento přístup náležitě a důsledně sladěn se stávajícím rámcem pro řízení rizik, plány kontinuity činnosti a řízením vztahů se třetími stranami.
197. Při hodnocení operačního rizika by příslušné orgány měly v příslušných případech posoudit, zda zásady a postupy instituce náležitě identifikují, vyhodnocují a řídí operační rizika vyplývající z činností souvisejících s kryptoaktivy a z technologie, která je podporuje.
198. Příslušné orgány by měly společně s operačním rizikem posoudit reputační riziko, neboť je spojeno s událostmi souvisejícími s operačním rizikem. Výsledek posouzení reputačního rizika by se však neměl promítat do skóre operačního rizika, nýbrž by měl být v příslušných případech zohledněn v rámci analýzy modelu podnikání a/nebo hodnocení rizika likvidity, jelikož jeho hlavní dopady mohou oslabit důvěru investorů, vkladatelů nebo účastníků mezibankovního trhu v danou instituci.
199. Příslušné orgány by měly posoudit dopad ESG rizik na inherentní operační a reputační riziko, jakož i přiměřenost kontrol operačního a reputačního rizika souvisejících s ESG riziky, přičemž by měly upřednostnit fyzická a tranzitivní environmentální rizika. Při posuzování právního a reputačního rizika by příslušné orgány měly zohlednit zejména environmentální rizika a rizika greenwashingu.

6.4.2. Hodnocení inherentního operačního rizika

200. Příslušné orgány by měly získat důkladnou představu o expozicích instituce vůči inherentnímu operačnímu riziku a posoudit význam obezřetnostního dopadu tohoto rizika na instituci, jakož i jeho dopad na schopnost instituce plnit zásadní či důležité funkce i v případě narušení.
201. Na podporu tohoto hodnocení by příslušné orgány měly zvážit kapitálový požadavek k operačnímu riziku ve srovnání s celkovým kapitálovým požadavkem a případně vnitřně stanovený kapitál přidělený institucí k operačnímu riziku ve srovnání s celkovým vnitřně stanoveným kapitálem. Příslušné orgány by mimoto měly využít znalosti získané při hodnocení dalších prvků SREP (zejména hlavy 4 a hlavy 5), při srovnání s podobnými subjekty, při

jakýchkoli jiných činnostech dohledu, včetně informací od orgánů dozoru v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu a orgánů dozoru nad trhem a z dalších relevantních zdrojů informací.

202. Příslušné orgány by měly zohlednit přinejmenším klíčové faktory operačního rizika a potenciální scénáře narušení a v příslušných případech je analyzovat podle linií podnikání, právních subjektů, zeměpisných oblastí a kategorií typů událostí (v závislosti na dostupnosti údajů) a porovnat postavení dané instituce s podobnými subjekty. Tyto faktory by měly zahrnovat přinejmenším hlavní strategii instituce v oblasti operačního rizika a její ochotu podstupovat operační riziko, obchodní prostředí (včetně geografické přítomnosti, provozu IKT a distribučních kanálů), nedávné významné události v rámci instituce (jako jsou fúze, nabytí, odprodeje a restrukturalizace), systémy IKT a další aspekty související s IKT podle oddílu 6.4.2.3, změny procesů, ujednání se třetími stranami, otázky dodržování předpisů, obchodní cíle a systémy pobídek a další klíčové faktory ovlivňující operační riziko.

Povaha a význam expozic vůči operačnímu riziku

203. Příslušné orgány by měly určit povahu expozic vůči operačnímu riziku analýzou expozic vůči hlavním zdrojům a určujícím faktorům operačního rizika, aby získaly představu o potenciálním operačním riziku. Pro účely této analýzy příslušné orgány:

- a. mohou zohlednit provozní model, linie podnikání, produkty, procesy a zeměpisné oblasti relevantní pro instituci, posouzení závislostí a expozic vůči operačnímu riziku u primárních rizikových faktorů (např. procesů, osob, systémů a externích faktorů) a interakce rizikových faktorů s využitím sebehodnocení instituce v oblasti rizik, analýzy srovnatelných subjektů, údajů a veřejných databází a/nebo databází konsorcia, pokud jsou dostupné a relevantní;
- b. měly by vzít v úvahu jak četnost, tak závažnost událostí, kterým je instituce vystavena, a rozlišovat ty, které způsobují vysoké ztráty, a ty, které se vyskytují často. Na základě tohoto rozlišení by příslušné orgány měly vyhodnotit trendy ztrát souvisejících s operačním rizikem a jejich koncentraci, a
- c. měly by využívat analýzy scénářů a zohledňovat plánované obchodní operace a analýzy potenciálního operačního rizika provedené danou institucí, jsou-li k dispozici, přičemž je třeba vzít v úvahu veškerá nápravná opatření a opatření ke snižování rizika, která již byla zavedena a jsou účinná.

204. Po určení a analýze hlavních zdrojů a určujících faktorů operačního rizika by se příslušné orgány měly zaměřit na zdroje a faktory s nejvýznamnějším potenciálním dopadem na instituci.

205. Jedním z hlavních zdrojů informací, který by příslušné orgány měly zohlednit, je soubor údajů instituce o ztrátách a událostech, neboť může poskytnout cenné poznatky o vývoji profilu operačního rizika této instituce. Příslušné orgány by měly pravidelně posuzovat úplnost, přesnost a kvalitu údajů o ztrátách. Dalším zdrojem informací by měly být záznamy instituce o všech incidentech souvisejících s IKT a významných kybernetických hrozbách (v souladu

s čl. 17 odst. 2 nařízení DORA) a o identifikovaných zdrojích rizik v oblasti IKT (v souladu s čl. 8 odst. 2 nařízení DORA).

Hodnocení podkategorií operačního rizika

206. Příslušné orgány by se při posuzování podkategorií operačního rizika měly zaměřit na ty, které jsou pro danou instituci považovány za významné. Příslušné orgány by také měly použít svůj odborný úsudek k identifikaci významných podkategorií na základě všech dostupných interních a externích zdrojů informací. Při provádění hodnocení by příslušné orgány měly vždy věnovat pozornost následujícím aspektům operačního rizika³²:

- a. právní riziko;
- b. riziko modelu;
- c. riziko v oblasti IKT.

6.4.2.1. Právní riziko

207. Při hodnocení významu a důležitosti vystavení instituce právnímu riziku by příslušné orgány měly zohlednit tyto skutečnosti:

- a. nevhodný prodej produktů nebo služeb;
- b. střety zájmů při obchodování;
- c. zmanipulování referenčních úrokových sazeb, směnných kurzů nebo jiných finančních nástrojů nebo indexů;
- d. překážky bránící změně finančních produktů během jejich životnosti a/nebo změně poskytovatelů finančních služeb;
- e. automatické obnovování produktů nebo pokuty při vypovězení smlouvy a/nebo
- f. vyřizování stížností klientů;
- g. porušení vnitrostátních a mezinárodních pravidel a předpisů (daňové předpisy, interní podvody nebo interní krádeže, pravidla pro boj proti praní peněz, pravidla boje proti terorismu a hospodářské sankce);
- h. rizika soudních sporů souvisejících s ESG faktory, zejména v souvislosti se životním prostředím a greenwashingem.

208. Příslušné orgány by měly zvážit, zda by instituci mohly v souvislosti se soudními řízeními vzniknout nějaké výdaje, pokuty, sankce či náhrady škody, a také počet a obsah stížností. Využít by se měly rovněž výsledky hodnocení podle hlavy 4 spolu s důkladným přezkoumáním zásad v oblasti pobídek k získání hlavních poznatků o zdrojích potenciálního porušení povinností. V této souvislosti by příslušné orgány měly rovněž zvážit, zda má instituce zavedeny přiměřené a účinné systémy a procesy k provádění a dodržování omezujících opatření (např.

³² Neúplný seznam podkategorií operačního rizika je uveden v příloze III.

sankcí), včetně posouzení dodržování obecných pokynů orgánu EBA k vnitřním politikám, postupům a kontrolám ze strany instituce³³.

209. Příslušný orgán by však měl postupovat s ohledem na možný budoucí vývoj a zohledňovat rovněž možný dopad vývoje v oblasti regulace a činnosti příslušných orgánů, pokud jde o ochranu spotřebitele a nabídku finančních služeb obecně.

6.4.2.2. Riziko modelu

210. V rámci operačního rizika by příslušné orgány měly vyhodnotit riziko modelu se zvláštním zřetelem k interním modelům jiným než regulatorním (např. modely AI, modely používané pro stanovování cen produktů a stanovování a monitorování limitů rizik, modely využívané v interních postupech pro hodnocení kapitálové přiměřenosti / přiměřenosti likvidity nebo pro modelování variant ozdravných postupů).

211. Při hodnocení rizika modelu by příslušné orgány měly zohlednit:

- a. do jaké míry a za jakými účely instituce používá modely při rozhodování a jaký je obchodní význam těchto rozhodnutí. Příslušné orgány by měly určit linie podnikání nebo činnost, při nichž instituce modely používá významným způsobem, a posoudit potenciální dopad rizika modelu mimo jiné prostřednictvím analýz citlivosti a scénářů nebo zátěžových testů, a
- b. správnost kontrolních mechanismů (z hlediska metod, četnosti, následných opatření atd.), včetně postupu schvalování modelu, prováděných pravidelných přezkumů a míry informovanosti instituce o nedostacích modelu či o vývoji na trhu a v podnikání.

212. Jsou-li modely využívány k rozhodování (např. stanovování cen produktů, modely AI, hodnocení finančních nástrojů či profilování klientů), měly by příslušné orgány posoudit, zda existuje řádný proces interní validace a/nebo proces přezkumu modelů, jehož cílem je identifikovat a zmírnit riziko modelu (s výjimkou regulatorních modelů).

213. Při provádění hodnocení rizika modelu by příslušné orgány měly zvážit hodnocení jiných rizik pro kapitál a rizik pro likviditu a financování, zejména pak s ohledem na přiměřenost metodiky používané k měření rizik, stanovování cen a hodnocení aktiv a/nebo závazků. Výsledky takového hodnocení by měly přinést zjištění o operačním riziku.

6.4.2.3. Riziko v oblasti IKT – Posouzení inherentního rizika v oblasti IKT

Identifikace významných rizik v oblasti IKT

214. V souladu s nařízením DORA by příslušné orgány měly provést přezkum toho, jak daná instituce identifikuje, klasifikuje a dokumentuje všechny obchodní funkce podporované informačními a komunikačními technologiemi, role a odpovědnosti, informační aktiva³⁴ a aktiva v oblasti

³³ Obecné pokyny k vnitřním politikám, postupům a kontrolám k zajištění provádění unijních a vnitrostátních omezujících opatření (EBA/GL/2024/14)

³⁴ Čl. 3 bod 6 nařízení (EU) 2022/2554.

IKT³⁵, která tyto funkce podporují, a jejich úlohy a vzájemné závislosti ve vztahu k riziku v oblasti IKT. Toto hodnocení by mělo příslušným orgánům pomoci získat důkladný přehled o expozici instituce vůči inherentnímu riziku v oblasti IKT (profil rizik v oblasti IKT), identifikovat významné inherentní riziko v oblasti IKT a vytvořit si názor na jeho obezřetnostní dopad. Za tímto účelem by příslušné orgány měly zvážit alespoň následující skutečnosti, jsou-li relevantní a použitelné:

- a. zpráva o přezkumu rámce pro řízení rizika v oblasti IKT (podle čl. 6 odst. 5 nařízení DORA);
- b. zdroje rizika v oblasti IKT, zejména rizika vzájemné expozice s jinými finančními subjekty, identifikované institucí podle čl. 8 odst. 2 nařízení DORA;
- c. oznámené závažné incidenty související s IKT (v souladu s čl. 19 odst. 1 nařízení DORA), včetně trendu souhrnných ročních nákladů a ztrát způsobených závažnými incidenty souvisejícími s IKT (podle čl. 11 odst. 10 nařízení DORA);
- d. výsledky testů stanovených v programu testování digitální provozní odolnosti (podle článku 24 nařízení DORA), včetně souhrnu zjištění z penetračního testování na základě hrozeb a souvisejících plánů nápravných opatření (v souladu s čl. 26 odst. 6 nařízení DORA);
- e. registr informací (ve smyslu čl. 28 odst. 3 nařízení DORA), včetně koncentrace poskytovatelů služeb IKT z řad třetích stran, včetně poskytovatelů těchto služeb v rámci skupiny, podle typu služeb a/nebo systémů IKT;
- f. doporučení a stanoviska hlavních orgánů dohledu (podle čl. 40 odst. 3 a čl. 42 odst. 7 nařízení DORA) a související odpovědi, zprávy a informace od kritických poskytovatelů služeb IKT z řad třetích stran (podle s čl. 35 odst. 1 písm. c), čl. 42 odst. 1 a čl. 48 odst. 2 nařízení DORA);
- g. úroveň složitosti systémů IKT a výsledky posouzení rizika v oblasti IKT u „legacy“ systémů IKT (podle čl. 8 odst. 7 nařízení DORA);
- h. vyhodnocení rizik po velkých změnách (v souladu s čl. 8 odst. 3 nařízení DORA);
- i. míra přijetí a integrace inovativních řešení v oblasti IKT;
- j. místa, konkrétně regiony nebo země, kde se nacházejí datová centra a citlivé určené prostory včetně případů, kdy nasmlouvané služby IKT poskytují poskytovatelé služeb IKT z řad třetích stran, přičemž to se vztahuje také na místo zpracování a uchovávání dat;
- k. jakékoli související závažné nedostatky nebo slabá místa zjištěná podle hlavy 5;
- l. vlastní hodnocení rizik a kontrol v oblasti IKT (je-li součástí interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti);
- m. informace o řízení rizik v oblasti IKT předložené vedoucímu orgánu instituce;
- n. zjištění interních a externích auditů souvisejících s IKT;
- o. prostředí vnějších hrozeb, včetně informací o hrozbách a zranitelných místech.

³⁵ Čl. 3 bod 7 nařízení (EU) 2022/2554.

Přezkum systémů IKT a služeb IKT

215. Příslušné orgány by měly přezkoumat příslušnou dokumentaci, metodiku a procesy instituce a zaujmout stanovisko k tomu, zda instituce náležitě identifikovala systémy IKT a služby IKT, které podporují zásadní nebo důležité funkce. Za tímto účelem by příslušné orgány měly vzít v úvahu:

- a. systémy IKT podporující zásadní nebo důležité funkce, jakož i kritická informační aktiva a aktiva v oblasti IKT identifikovaná danou institucí (v souladu s článkem 8 nařízení DORA);
- b. klíčové procesy závislé na poskytovatelích služeb IKT z řad třetích stran, včetně vzájemných propojení s poskytovateli služeb IKT z řad třetích stran, kteří poskytují služby podporující zásadní nebo důležité funkce (podle čl. 8 odst. 5 nařízení DORA).

Identifikace a mapování vážných rizik v oblasti IKT pro systémy IKT a služby IKT, které podporují zásadní nebo důležité funkce

216. Na základě posouzení závislosti instituce na informačních aktivech a aktivech v oblasti IKT, rizikového profilu v oblasti IKT, systému IKT a služeb IKT by příslušné orgány měly zaujmout stanovisko k vážným rizikům v oblasti IKT, která mohou mít významný obezřetnostní dopad na systémy a služby IKT dané instituce, které podporují zásadní nebo důležité funkce, a významný dopad na její schopnost fungovat i v případě narušení provozu. Za tímto účelem by příslušné orgány měly vzít v úvahu:

- a. finanční ztráty, včetně případného odškodnění zákazníků, nákladů na právní řízení a nápravná opatření, smluvního odškodnění, nákladů a ušlých výnosů;
- b. potenciál narušení činnosti s ohledem na (mimo jiné) význam dotčených služeb, včetně transakcí a operací instituce (včetně závislosti na třetích stranách), počet klientů a/nebo finančních protistran a/nebo potenciálně dotčených poboček a zaměstnanců;
- c. možné ztráty dat;
- d. potenciální dopad na dobrou pověst;
- e. potenciální regulatorní dopad, včetně případného veřejného napomenutí, pokuty nebo dokonce změny povolení;
- f. potenciální strategický dopad na instituci;
- g. potenciální územní rozsah.

217. Příslušné orgány by pak měly přiřadit zjištěné vážné riziko v oblasti IKT ke kategoriím rizik v oblasti IKT uvedeným v příloze III. Předpokládá se, že instituce namísto kategorizace rizik v oblasti IKT uvedené v příloze používají spíše vlastní kategorizaci.

6.4.3. Hodnocení rámce pro řízení a kontroly operačního rizika

218. Příslušné orgány by měly posoudit rámec a opatření, jež instituce zavedla za účelem řízení a kontroly operačního rizika, a to s přihlédnutím k výsledkům analýzy celkového rámce pro řízení rizik a vnitřní kontrolu, o nichž pojednává hlava 5, jelikož to bude mít vliv na expozice instituce vůči operačnímu riziku. Pokud jde o riziko praní peněz a financování terorismu,

příslušný orgán by měl vzít v úvahu hodnocení poskytnuté orgánem dozoru v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu.

Strategie v oblasti operačního rizika a související ochota podstupovat riziko

219. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce řádnou, jasně formulovanou a zdokumentovanou strategii řízení operačního rizika a úroveň ochoty podstupovat riziko schválenou vedoucím orgánem, která nastiňuje povahu, druhy a úroveň operačního rizika, jež je instituce ochotná podstoupit. Při tomto hodnocení by příslušné orgány měly mimo jiné zohlednit úlohu vedoucího orgánu při stanovování, schvalování, provádění a přezkoumávání strategie v oblasti operačního rizika a ochoty podstupovat operační riziko (včetně ochoty podstupovat riziko v oblasti IKT a strategie digitální provozní odolnosti), jakož i dostatečný rozsah a přiměřenost této strategie s ohledem na povahu a významnost profilu operačního rizika dané instituce.

Organizační rámec a rámec vnitřní kontroly

220. Příslušné orgány by měly posoudit, zda daná instituce dodržuje článek 323 nařízení (EU) č. 575/2013. Při tomto posouzení by příslušné orgány měly vyhodnotit přiměřenost a účinnost organizačního rámce a systému správy a řízení s cílem umožnit účinné řízení, měření a kontrolu operačního rizika s dostatečnými lidskými a technickými zdroji pro plnění požadovaných úkolů. Příslušné orgány by měly vzít v úvahu, zda jsou zavedeny jasné odpovědnosti za identifikaci, hodnocení, snižování, monitorování a vykazování operačního rizika, jakož i za dodržování modelu „tří linií obrany“.

221. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce silný rámec kontroly a spolehlivá ochranná opatření umožňující snížit operační riziko, včetně vhodných zásad a postupů, které zahrnují i zbytkové riziko, a zda jsou v souladu s ochotou instituce podstupovat operační riziko a se strategií řízení operačního rizika a zda zahrnují všechny klíčové operace a procesy. To zahrnuje mimo jiné posouzení toho, zda jsou tyto zásady a postupy jasně formulovány, oznámeny a důsledně uplatňovány v celé instituci.

222. Příslušné orgány by měly rovněž vyhodnotit funkčnost útvaru interního auditu z hlediska přiměřenosti, rozsahu a četnosti interních auditů týkajících se rámce pro řízení operačního rizika.

Kontinuita činnosti, reakce a obnova

223. Příslušné orgány by měly posoudit, zda instituce dodržuje i) obecné pokyny orgánu EBA k vnitřnímu systému správy a řízení s ohledem na celkové řízení kontinuity činnosti a ii) nařízení DORA v souvislosti s politikou zachování provozu IKT a plány reakce a obnovy v oblasti IKT. V této souvislosti by příslušné orgány měly určit, zda politika zachování provozu IKT a plány reakce a obnovy v oblasti IKT tvoří nedílnou součást celkové politiky zachování provozu dané instituce a jejího plánu reakce a obnovy.

224. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda instituce zavedla účinné řízení zachování provozu s ověřenými plány zachování provozu, reakce a obnovy, které zahrnují alespoň její zásadní nebo důležité funkce, včetně funkcí sjednaných s poskytovateli z řad třetích stran, a zda tyto plány zohledňují řadu závažných, avšak věrohodných scénářů, vůči nimž může být instituce zranitelná. Příslušné orgány by měly rovněž posoudit, zda politika zachování provozu instituce umožňuje vhodná opatření pro reakci a obnovu v případě jakéhokoli druhu incidentu.

225. Příslušné orgány by měly určit, zda řízení zachování provozu instituce zahrnuje:

- a. analýzu dopadu na činnost;
- b. odpovídající strategie obnovy zahrnující interní a externí závislosti a jasně definované priority v oblasti obnovy a úrovně odolnosti;
- c. komplexní a flexibilní plány pro řešení pravděpodobných scénářů narušení, které jsou vypracovány na základě analýzy dopadu na činnost a v koordinaci s interními i externími zúčastněnými stranami;
- d. plány, které stanoví strategie pro nepředvídané události a postupy reakce a obnovy;
- e. účinné testování koncepce a provozní účinnosti plánů;
- f. programy zvyšování povědomí o řízení zachování provozu a odborné přípravě v této oblasti;
- g. komunikační plány pro informování vedení a všech příslušných zúčastněných stran, jakož i dokumentaci týkající se krizového řízení, opatření a případně funkce řízení krizí (podle čl. 11 odst. 7 nařízení DORA).

226. Příslušné orgány by měly posoudit, zda plány instituce v oblasti zachování provozu, reakce a obnovy:

- a. stanoví role a povinnosti, včetně jasných pokynů ohledně případného nástupnictví, a vymezují interní rozhodovací proces spolu s definicí spouštěcích faktorů pro aktivaci;
- b. jsou přezkoumávány, aby se zajistilo, že strategie pro nepředvídané události zůstanou v souladu s aktuálními operacemi, riziky a hrozbami, úrovněmi odolnosti a cíli a prioritami v oblasti obnovy;
- c. stanoví priority opatření k zachování provozu s využitím přístupu založeného na posouzení rizik;
- d. jsou pravidelně testovány, aby bylo zajištěno splnění cílů obnovy a příslušných časových rámců, a
- e. v příslušných případech zahrnují testování služeb poskytovaných poskytovateli služeb z řad třetích stran.

227. Příslušné orgány by měly rovněž vyhodnotit, zda jsou výsledky testů zdokumentovány a oznámeny vedoucímu orgánu.

Hodnocení rámce pro řízení rizika v oblasti IKT

228. Příslušné orgány by měly posoudit, zda instituce dodržuje nařízení DORA a obecné pokyny orgánu EBA k vnitřnímu systému správy a řízení v souvislosti s vnitřní správou a řízením a organizací řízení rizika v oblasti IKT. Příslušné orgány by měly získat představu o tom, zda vedoucí orgán instituce nese celkovou odpovědnost za řízení rizika v oblasti IKT a náležitě definuje a schvaluje veškerá opatření související s IKT a dohlíží na jejich provádění. Příslušné orgány by měly posoudit, zda členové vedoucího orgánu mají dostatečné znalosti a dovednosti k tomu, aby dokázali pochopit a posoudit riziko v oblasti IKT a jeho dopad na operace instituce.
229. Příslušné orgány by měly posoudit, jak jsou úlohy a povinnosti všech funkcí souvisejících s IKT a zavedené systémy správy a řízení začleněny do rámce vnitřní kontroly a správy a řízení instituce za účelem řízení rizika v oblasti IKT. Za tímto účelem by příslušné orgány měly zvážit, zda instituce skutečně svěřila odpovědnost za řízení rizika v oblasti IKT a dohled nad ním nezávislé kontrolní funkci, která má přímý přístup k vedoucímu orgánu v dozorčí funkci a může mu přímo podávat zprávy, a posoudit, zda instituce má:
- a. jasnou komunikaci, vymezení a začlenění rolí a povinností v rámci všech funkcí souvisejících s IKT, včetně obchodních funkcí a procesů podporovaných těmito technologiemi;
 - b. dostatečný a přiměřený rozpočet na zajištění digitální provozní odolnosti, pokud jde o všechny druhy zdrojů, včetně příslušných programů zvyšování povědomí, školení a dovedností v oblasti IKT vztahujících se na všechny zaměstnance (v souladu s čl. 5 odst. 2 písm. g) nařízení DORA);
 - c. přiměřená následná opatření a reakce vedoucího orgánu na závažné nálezy auditu IKT a na zjištění oznámená podle čl. 13 odst. 5 nařízení DORA.
230. Příslušné orgány by měly získat důkladný přehled o rámci instituce pro řízení rizika v oblasti IKT a posoudit, zda instituce zavedla dostatečné a vhodné strategie, zásady, postupy, protokoly a nástroje v IKT, včetně úrovně tolerance, aby mohla účinně, efektivně a komplexně řešit vážná rizika v oblasti IKT v souladu s nařízením DORA. Za tímto účelem by příslušné orgány měly v příslušných případech zvážit:
- a. vhodnost a účinnost politik³⁶, procesů a postupů instituce, pokud jde o řízení rizika v oblasti IKT, které zahrnují mimo jiné řízení třetích stran v oblasti IKT, detekci incidentů souvisejících s IKT a reakci na ně, řízení hodnocení IKT, šifrování a kryptografii, bezpečnost provozu IKT, bezpečnost sítě, řízení přístupu a to, zda byly tyto politiky, procesy a postupy schváleny vedoucím orgánem a sděleny všem příslušným zúčastněným stranám (podle článku 14 nařízení DORA);
 - b. vhodnost přípustné odchylky rizika v oblasti IKT a tolerance dopadů narušení v oblasti IKT (podle čl. 6 odst. 8 písm. b) nařízení DORA);

³⁶ V souladu s nařízením DORA by měly zahrnovat alespoň politiku zabezpečení informací, politiku zálohování, politiku správy aktiv v oblasti IKT, politiku šifrování a kryptografických kontrol, politiku správy šifrovacích klíčů, politiku řízení projektů v oblasti IKT, politiku pořízování, vývoje a údržby systémů IKT, politiku v oblasti lidských zdrojů, politiku fyzické a environmentální bezpečnosti, politiku řízení incidentů souvisejících s IKT, politiku využívání služeb IKT, které podporují zásadní nebo důležité funkce poskytované poskytovateli služeb IKT z řad třetích stran.

- c. vhodnost a provádění strategie instituce v oblasti digitální provozní odolnosti, včetně jejího souladu se strategií podnikání;
- d. soulad strategie řízení rizika v oblasti IKT spojeného s třetími stranami, včetně strategie pro více dodavatelů v oblasti IKT (je-li k dispozici), s celkovou strategií podnikání a rámcem pro řízení rizika v oblasti IKT;
- e. zbytkové riziko vyplývající ze zjištěných rizik instituce v souvislosti se smluvními ujednáními o využívání služeb IKT podporujících zásadní nebo důležité funkce;
- f. zbytkové riziko vyplývající ze zjištěných rizik instituce u projektů v oblasti IKT, které mají dopad na zásadní nebo důležité funkce, hlášených vedoucímu orgánu, a také u pořizování, vývoje a údržby systémů IKT a změn v oblasti IKT;
- g. spolehlivost a komplexnost programu testování digitální provozní odolnosti;
- h. vývoj a rozsah závažných incidentů souvisejících s IKT a zjištění nahlášených vedoucímu orgánu v souladu s čl. 17 odst. 3 písm. e) a čl. 13 odst. 5 nařízení DORA;
- i. kontroly rizika v oblasti IKT, které se vztahují ke konkrétnímu zjištěnému riziku v oblasti IKT;
- j. včasné podávání zpráv o aspektech řízení rizika v oblasti IKT vedoucímu orgánu a vrcholnému vedení instituce;
- k. rozsah a nálezy interních auditů.

231. Při posuzování řízení rizika v oblasti IKT by příslušné orgány měly věnovat zvláštní pozornost řízení rizika v oblasti IKT spojeného s třetími stranami, včetně míry koncentrace poskytovatelů služeb IKT z řad třetích stran u dané instituce. Za tímto účelem by příslušné orgány měly zajistit úzkou spolupráci s hlavními orgány dohledu nad kritickými poskytovateli služeb IKT z řad třetích stran v souladu se společnými obecnými pokyny evropských orgánů dohledu³⁷ v případě, že posuzovaná instituce obdrží služby IKT od kritického poskytovatele služeb z řad třetích stran. Příslušné orgány by měly posoudit rovněž účinnost specializované funkce zřízené danou institucí nebo pověřeného člena vrcholného vedení pro monitorování ujednání s třetími stranami v oblasti IKT.

232. Příslušné orgány by měly posoudit, zda je funkce interního auditu účinná a zda disponuje dostatečnými znalostmi, dovednostmi a odborností k provádění auditu rámce pro řízení rizika v oblasti IKT, a to tím, že prověří, zda:

- a. je rámec pro řízení rizika v oblasti IKT podrobován auditu požadované kvality, zaměření a četnosti a zda odpovídá profilu rizik instituce v oblasti IKT;
- b. plán auditu zahrnuje audity týkající se vážných rizik v oblasti IKT, která instituce identifikovala, včetně nezávislých přezkumů plánů reakce a obnovy v oblasti IKT;
- c. jsou závažné nálezy auditu IKT včas ověřeny a napraveny, včetně podání zprávy vedoucímu orgánu;

³⁷ Společné obecné pokyny pro spolupráci v oblasti dohledu a výměnu informací mezi evropskými orgány dohledu a příslušnými orgány podle nařízení (EU) 2022/2554 (JC/2024/36).

- d. zda se vrcholné vedení a/nebo výbor pro audit nálezy auditu IKT, včetně odsouhlasených opatření, následně formálně řídí a zda pravidelně přezkoumává zprávy o pokroku.

6.4.4. Hodnocení reputačního rizika

233. Příslušné orgány by měly posoudit reputační riziko, kterému je instituce vystavena, s využitím poznatků získaných na základě hlav 4 až oddílu 6.2. Takové hodnocení by se mělo zaměřit také na celkový rámec reputačního rizika a zajistit schopnost instituce účinně řídit případné události související s dobrou pověstí. V rámci tohoto hodnocení by příslušné orgány měly zamezit dvojímu započtení aspektů, které již byly zohledněny v hodnocení právního rizika (oddíl 6.4.2.1).
234. Při posuzování významnosti reputačního rizika by příslušné orgány měly zohlednit velikost instituce, jakož i povahu, rozsah a složitost jejích služeb, činností a operací (například kótované akcie či dluhové nástroje nebo účast na mezibankovních trzích).
235. Příslušné orgány by měly zohlednit interní i externí faktory nebo události, které mohou vyvolat obavy ohledně dobré pověsti dané instituce, vyjma událostí vedoucích k soudnímu řízení. U institucí kategorie 1 a kategorie 2 by příslušné orgány měly při svém posuzování zohlednit všechny tyto ukazatele:
- a. negativní medializace nebo ohlasy na sociálních sítích a iniciativy sdružení spotřebitelů, které by mohly zhoršit vnímání instituce veřejností a její dobrou pověst;
 - b. počet stížností zákazníků a změny v nich nebo náhlé ztráty zákazníků či investorů;
 - c. negativní události týkající se subjektů srovnatelných s danou institucí, které by veřejnost mohla spojovat s celým finančním sektorem nebo skupinou institucí;
 - d. pověst fyzických osob podílejících se na řízení instituce nebo majících kvalifikovanou účast;
 - e. působení nebo činnost v odvětvích či jurisdikcích, které jsou ve vysoké míře vystaveny riziku praní peněz a financování terorismu, nebo spolupráce s osobami, u nichž z hlediska praní peněz a financování terorismu existuje vysoké riziko;
 - f. působení nebo činnost v odvětvích či jurisdikcích a/nebo spolupráce s protistranami, které jsou ve vysoké míře vystaveny závažným problémům či veřejným sporům souvisejícím s ESG faktory, mimo jiné včetně environmentálních faktorů;
 - g. dopad incidentů souvisejících s IKT na dobrou pověst zaznamenaný institucí v souladu s nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2024/1772³⁸;
 - h. další dostupné „tržní“ ukazatele (např. snížení ratingu nebo změny ceny akcií v průběhu roku).

³⁸ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2024/1772 ze dne 13. března 2024, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2554, pokud jde o regulační technické normy, v nichž jsou upřesněna kritéria klasifikace incidentů souvisejících s IKT a kybernetických hrozeb, stanoveny prahové hodnoty významnosti a upřesněny údaje v hlášeních závažných incidentů (Úř. věst. L, 2024/1772, 25.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/1772/oj).

236. Příslušné orgány by měly vyhodnotit důležitost vystavení instituce reputačnímu riziku a jeho propojenosti s jinými riziky, a to s využitím příslušných hodnocení rizik (včetně hodnocení provedených jinými orgány dohledu) k určení případných sekundárních dopadů v obou směrech.
237. V souvislosti s analýzou operačního rizika by příslušné orgány měly zohlednit význam a důležitost vystavení instituce riziku praní peněz a financování terorismu z obezřetnostního hlediska v rámci operačního rizika. V tomto ohledu by příslušné orgány měly využít relevantní informace obdržené od orgánů dozoru v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, aby doplnily svá zjištění z průběžného dohledu a vyhodnotily, zda nevyvolávají obezřetnostní obavy související s rizikem praní peněz a financování terorismu.
238. Příslušné orgány by měly mít na paměti, že jakákoli instituce může být vystavena riziku praní peněz a financování terorismu bez ohledu na její velikost nebo finanční zdraví. Dostatečná pozornost by proto měla být věnována také institucím, které jsou vnímány jako finančně zdravé a mohou mít dobrou pověst, jelikož tyto instituce mohou být konkrétním cílem pro účely praní peněz a financování terorismu. Pozornost by měla být věnována také institucím, které jsou velmi úspěšné při získávání nových zákazníků / rozšiřování tržního podílu – zejména prostřednictvím netradičních distribučních kanálů –, jelikož by to mohlo souviset s nedostatečnými hloubkovými kontrolami zákazníků ve fázi jejich získávání.
239. Příslušné orgány by měly sdílet relevantní informace o zjištěných problémech týkajících se operačního rizika, které mohou vyvolat rizika praní peněz a financování terorismu, rizika neuplatňování cílených finančních sankcí a vyhýbání se těmto sankcím a obavy, jako jsou nedostatky v systému IKT institucí nebo v rámci vnitřní kontroly, s orgány dozoru v oblasti praní peněz a financování terorismu.
240. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda instituce zavedla přiměřená opatření, strategie, procesy a mechanismy řízení reputačního rizika. Příslušné orgány by měly zejména zohlednit, zda:
- a. instituce má formálně schválené zásady a procesy umožňující identifikaci, řízení a monitorování tohoto rizika, včetně uceleného kodexu chování, a zda tyto zásady a procesy jsou přiměřené velikosti a významu v daném systému;
 - b. instituce k tomuto riziku přistupuje preventivně, mimo jiné zavedením vhodných ukazatelů a monitorovacích nástrojů, zahrnutím potenciálních problémů souvisejících s dobrou pověstí do pohotovostních plánů, pořádáním příslušných školení a akcí k zvýšení informovanosti a využíváním získaných poznatků;
 - c. instituce provádí zátěžové testování nebo analýzu scénářů s cílem vyhodnotit sekundární dopady reputačního rizika (např. v souvislosti s likviditou a náklady financování, sekuritizačními transakcemi, přístupem ke službám korespondenčního bankovníctví);
 - d. instituce usiluje o ochranu své značky prostřednictvím nástrojů k monitorování sdělovacích prostředků / sociálních sítí, protokolů k boji proti dezinformacím a nepříznivé reklamě, jakož i rychlých komunikačních kampaní;

- e. instituce posuzuje potenciální dopad vlastní strategie a plánů podnikání a obecně svého chování na svoji dobrou pověst.

6.4.5. Provozní odolnost

241. Příslušné orgány by měly získat ucelený přehled o schopnosti instituce plnit zásadní či důležité funkce i v případě narušení (úroveň provozní odolnosti), což je výsledek, k němuž přispívá účinné řízení operačního rizika, a to s přihlédnutím k velikosti instituce, jejímu modelu podnikání a celkovému rizikovému profilu. Za tímto účelem by příslušné orgány měly vycházet ze svých stávajících hodnocení týkajících se řízení operačního rizika, kontinuity činnosti, schopností v oblasti řízení změn, služeb třetích stran a IKT, na něž se instituce spoléhá, aby komplexně posoudily, zda tyto prvky společně podporují provozní odolnost instituce. Příslušné orgány by měly rovněž zvážit, zda instituce důsledně a koordinovaně provádí svůj rámec pro řízení rizik, plány kontinuity činnosti, řízení třetích stran (již posouzeno v souvislosti s nařízením DORA a obecnými pokyny orgánu EBA vydanými podle čl. 74 odst. 3 směrnice 2013/36/EU o systémech, postupech a mechanismech vnitřní správy a řízení) a rámce pro ozdravné postupy a řešení krize. Příslušné orgány by mimoto měly posoudit, zda daná instituce dostatečně zmapovala vnitřní a vnější propojení a vzájemné závislosti, které jsou nezbytné pro plnění jejích zásadních či důležitých funkcí.

242. Příslušné orgány by měly zohlednit, jakou pozornost věnuje vedoucí orgán a vrcholné vedení schopnosti instituce reagovat na narušení a obnovit provoz v případě, že dojde k selhání. Za tímto účelem by příslušné orgány měly posoudit, zda:

- vedoucí orgán se aktivně podílí na zajištění širokého povědomí o přístupu k provozní odolnosti v celé instituci a na sledování účinnosti přístupu instituce k provozní odolnosti;
- na podporu dohledu vedoucího orgánu jsou poskytovány včasné zprávy o průběžné provozní odolnosti instituce, zejména v případech, kdy by hlavní zjištěné nedostatky mohly ovlivnit plnění zásadních nebo důležitých funkcí instituce.

6.4.6. Shrnutí zjištění, přidělení skóre a dohledová opatření

243. Po provedení výše uvedeného hodnocení by příslušné orgány měly získat představu o operačním riziku instituce. Tato představa by se měla odrazit v souhrnu zjištění doplněném o rizikové skóre, které vychází z posouzení faktorů uvedených v tabulce 10. V případě, že se na základě jejich významnosti příslušný orgán rozhodne vyhodnotit určité podkategorie rizik zvlášť a přidělit jim zvlášť i skóre, pak by se pokyny uvedené v této tabulce měly obdobně uplatnit v maximální možné míře.

Tabulka 10. Faktory, které orgány dohledu zohlední při určování skóre u operačního rizika

Skóre rizika	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory v souvislosti s inherentním rizikem	Posuzované faktory v souvislosti s přiměřeným řízením a kontrolami
1	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolám	<ul style="list-style-type: none"> Expozice vůči operačnímu riziku se omezují na několik kategorií častých událostí s nízkým dopadem. 	<ul style="list-style-type: none"> Zásady a strategie instituce v oblasti operačního rizika jsou v souladu s její celkovou strategií a ochotou podstupovat riziko.

Skóre rizika	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory v souvislosti s inherentním rizikem	Posuzované faktory v souvislosti s přiměřeným řízením a kontrolami
	existuje nízké riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> Význam expozice vůči operačnímu riziku je nepodstatný / velmi nízký, což dokládá analýza scénářů a srovnání se ztrátami podobných subjektů. Úroveň hrubých ztrát (před zpětným získáním prostředků a včetně ztrát na úvěrovém portfoliu způsobených operačním rizikem), které instituci vznikly v posledních letech, není podstatná / je velmi nízká nebo se z vyšší úrovně snížila. Žádná významná expozice vůči riziku v oblasti IKT, jednoduchá/odolná/ flexibilní architektura IKT a žádná významná rizika v oblasti IKT / velmi nízká rizika. Úroveň rizika koncentrace vůči poskytovatelům služeb z řad třetích stran je nízká a subdodavatelské řetězce jsou jednoduché. Intenzita hrozby, která by mohla vést k závažnému narušení provozu (včetně incidentů souvisejících s IKT) zásadních nebo důležitých funkcí, je nízká. 	<ul style="list-style-type: none"> Organizační rámec pro oblast operačního rizika je robustní, s jasně vymezenými povinnostmi a jasným oddělením úkolů funkcí odpovědných za činnosti spojené s podstupováním rizik a funkcí řízení a kontroly rizik. Rámec operačního rizika zahrnuje všechna relevantní rizika. Systémy měření, monitorování a vykazování operačního rizika jsou přiměřené. Rámec pro kontrolu operačního rizika je spolehlivý. Řízení a kontroly rizik v oblasti IKT jsou přiměřené vzhledem k požadavkům stanoveným v nařízení DORA. Rámec pro řízení rizik spojených s třetími stranami je spolehlivý a účinný a je doplněn vhodnými smluvními ujednáními. Účinné a řádné řízení kontinuity činnosti, včetně otestovaných plánů zachování provozu, reakce a obnovy.
2	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolám existuje středně nízké riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> Expozice vůči operačnímu riziku se omezují převážně na několik kategorií častých událostí s nízkou závažností. Význam expozice vůči operačnímu riziku je nízký až střední, což dokládá analýza scénářů a srovnání se ztrátami podobných subjektů. Úroveň hrubých ztrát, které instituci vznikly v posledních letech, je nízká až střední, nebo se očekává zvýšení z nižší historické úrovně nebo snížení z vyšší historické úrovně. Nízká expozice vůči rizikům v oblasti IKT, středně složitá / částečně omezená architektura IKT a nízká až střední rizika v oblasti IKT. 	

Skóre rizika	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory v souvislosti s inherentním rizikem	Posuzované faktory v souvislosti s přiměřeným řízením a kontrolami
		<ul style="list-style-type: none"> Úroveň rizika koncentrace vůči poskytovatelům služeb z řad třetích stran je střední, s umírněnými subdodavatelskými řetězci. Intenzita hrozby, která by mohla vést k závažnému narušení provozu (včetně incidentů souvisejících s IKT) zásadních nebo důležitých funkcí, je střední. 	
3	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolám existuje středně vysoké riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> Expozice vůči operačnímu riziku zahrnují několik kategorií méně častých událostí s vysoce závažným dopadem. Význam expozice vůči operačnímu riziku je střední až vysoký, což dokládá analýza scénářů a srovnání se ztrátami podobných subjektů. Úroveň hrubých ztrát, které instituci vznikly v posledních letech, je střední až vysoká, nebo se očekává zvýšení z nižší historické úrovně nebo snížení z vyšší historické úrovně. Náznaky možných významných expozic vůči rizikům v oblasti IKT, složitá/nepružná/roztříštěná architektura IKT a střední/vysoká rizika v oblasti IKT. Míra rizika koncentrace vůči poskytovatelům služeb z řad třetích stran je vysoká, přičemž subdodavatelské řetězce jsou středně dlouhé až dlouhé/složitě. Intenzita hrozby, která by mohla vést k závažnému narušení provozu (včetně incidentů souvisejících s IKT) zásadních nebo důležitých funkcí, je vysoká. 	<ul style="list-style-type: none"> Zásady a strategie instituce v oblasti operačního rizika nejsou dostatečně v souladu s její celkovou strategií a ochotou podstupovat riziko nebo jsou nedostatečné. Organizační rámec pro operační riziko není dostatečně robustní. Rámec operačního rizika nezahrnuje všechna relevantní rizika. Systémy měření, monitorování a vykazování operačního rizika nejsou přiměřené. Rámec pro kontrolu operačního rizika je nespolehlivý. Řízení a kontroly rizik v oblasti IKT nejsou v souladu s požadavky stanovenými v nařízení DORA. Rámec pro řízení rizik třetích stran je neúplný/slabý a smluvní ujednání jsou nedostatečná. Nedostatečné řízení kontinuity činnosti, včetně nespolehlivých/neefektivních/n eúplných plánů zachování provozu, reakce a obnovy.
4	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolám existuje vysoké	<ul style="list-style-type: none"> Expozice vůči operačnímu riziku zahrnují všechny hlavní kategorie. Význam expozice vůči operačnímu riziku je vysoký a roste, což dokládá analýza 	

Skóre rizika	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory v souvislosti s inherentním rizikem	Posuzované faktory v souvislosti s přiměřeným řízením a kontrolami
	riziko významného obezřetnostních o dopadu na instituci.	<p>scénářů a srovnání se ztrátami podobných subjektů.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Úroveň hrubých ztrát, které instituci vznikly v posledních několika letech, je vysoká, nebo se riziko významně zvýšilo. • Četné náznaky významné expozice vůči rizikům v oblasti IKT, velmi složitá / křehká architektura IKT a vysoká rizika v oblasti IKT. • Úroveň rizika koncentrace vůči poskytovatelům služeb z řad třetích stran je velmi vysoká / závažná, přičemž subdavatelské řetězce jsou dlouhé a složité. • Intenzita hrozby, která by mohla vést k závažnému narušení provozu (včetně incidentů souvisejících s IKT) zásadních nebo důležitých funkcí, je velmi vysoká / závažná. 	

244. Níže uvedená tabulka obsahuje neúplný seznam dohledových opatření, která mohou příslušné orgány přijmout v případě zjištění nedostatků v rámci instituce pro řízení operačního rizika a v její provozní odolnosti (s ohledem na úzkou provázanost provozní odolnosti a řízení operačního rizika). Příslušné orgány by měly rozhodnout o druhu opatření na základě jeho účinnosti při nápravě konkrétního zjištěného nedostatku. Příslušné orgány mohou uplatnit dodatečná dohledová opatření (včetně kvantitativních opatření v souladu s čl. 104 odst. 1 písm. a) směrnice 2013/36/EU) nebo jejich kombinaci s opatřeními uvedenými v následující tabulce, pokud se tato opatření jeví jako vhodnější k nápravě zjištěných nedostatků. V případě porušení nařízení DORA by příslušné orgány měly zvážit použitelná opravná a nápravná opatření stanovená v článku 50 nařízení DORA.

Tabulka 11. Neúplný seznam možných opatření dohledu vyplývajících z hodnocení operačního rizika a provozní odolnosti

Možná dohledová opatření, která mohou příslušné orgány přijmout v souladu s čl. 104 odst. 1 písm. b), d), e), f), j), l), m) a n) směrnice 2013/36/EU a článkem 50 nařízení (EU) 2022/2554 – Příslušné orgány mohou od instituce požadovat, aby:
A. aktivněji zapojila vedoucí orgán nebo jeho výbory do rozhodování o řízení operačního rizika;
B. zlepšila systémy řízení operačního rizika;
C. posílila kontroly provozních procesů, včetně identifikace, monitorování, reakce a obnovy;
D. zlepšila rámec pro provozní správu a řízení;
E. zlepšila podávání zpráv o operačním riziku vedoucímu orgánu a vrcholnému vedení;
F. vypracovala a realizovala plány nápravných opatření k odstranění nedostatků;
G. omezila některá ujednání s třetími stranami, zejména pokud jde o zásadní nebo důležité funkce;
H. posílila zátěžové testování a analýzu scénářů v oblasti operačního rizika;
I. zavedla přísnější provozní opatření;

Možná dohledová opatření, která mohou příslušné orgány přijmout v souladu s čl. 104 odst. 1 písm. b), d), e), f), j), l), m) a n) směrnice 2013/36/EU a článkem 50 nařízení (EU) 2022/2554 – Příslušné orgány mohou od instituce požadovat, aby:

J. posílila plány zachování provozu, reakce a obnovy;

K. zlepšila řízení operačních rizik souvisejících s ESG riziky, zejména s environmentálními riziky, případně na základě jednoho nebo několika výše uvedených opatření.

6.5. Hodnocení úrokového rizika a rizika úvěrového rozpětí vyplývajícího z investičního portfolia

6.5.1. Obecné úvahy

245. Při posuzování inherentního úrokového rizika vyplývajícího z pozic citlivých na pohyb úrokové sazby u investičního portfolia (obecně označované jako úrokové riziko investičního portfolia) a rizika úvěrového rozpětí vyplývajícího z pozic v investičním portfoliu (obecně označované jako riziko úvěrového rozpětí investičního portfolia) a přiměřenosti rámce vnitřní kontroly by příslušné orgány měly mimo jiné vyhodnotit soulad instituce s právními akty zveřejněnými samostatně na internetových stránkách orgánu EBA, jak je uvedeno v odstavci 12.
246. Příslušné orgány by měly vyhodnotit úrokové riziko investičního portfolia, včetně zajištění těchto pozic, bez ohledu na jejich rozpoznání a měření a bez ohledu na rozpoznání a měření ztrát a zisků pro účetní účely.
247. Při hodnocení úrokového rizika investičního portfolia by příslušné orgány měly zohlednit důležitost a významnost alespoň těchto podkategorií³⁹: riziko související s časovými rozdíly, bazické riziko a opční riziko.
248. Posouzení úrokového rizika investičního portfolia by mělo být odlišeno od posouzení rizika úvěrového rozpětí investičního portfolia, které by příslušné orgány měly rovněž provádět v souladu s oddílem 6.5.3. Příslušné orgány by měly zejména zohlednit, zda interní systémy institucí přiměřeně vyhodnocují a monitorují riziko úvěrového rozpětí investičního portfolia z hlediska ekonomické hodnoty a čistého úrokového výnosu (včetně změn tržní hodnoty) a náležitě vymezují riziko úvěrového rozpětí investičního portfolia a určují jeho rozsah⁴⁰.
249. Na základě celkového hodnocení inherentního úrokového rizika investičního portfolia a řízení a kontrol úrokového rizika a rizika úvěrového rozpětí investičního portfolia by příslušné orgány měly získat představu o úrokovém riziku a riziku úvěrového rozpětí investičního portfolia, přičemž výsledkem bude kombinované skóre stanovené podle kritérií uvedených v tabulce 12. Výsledek hodnocení jednotlivých rizik by se měl odrazit ve shrnutí zjištění a vysvětlení hlavních rizikových faktorů.

³⁹ Neúplný seznam podkategorií úrokového rizika investičního portfolia je uveden v příloze IV.

⁴⁰ S přihlédnutím také k vodítku uvedenému v obecných pokynech EBA/2022/14.

6.5.2. Úrokové riziko investičního portfolia

6.5.2.1. Hodnocení inherentního úrokového rizika investičního portfolia

250. Prostřednictvím hodnocení inherentního úrokového rizika investičního portfolia by příslušné orgány měly určit hlavní faktory určující expozici instituce vůči úrokovému riziku investičního portfolia a vyhodnotit potenciální obezřetnostní dopad tohoto rizika na instituci.

Předběžné hodnocení

251. Při určování rozsahu hodnocení úrokového rizika investičního portfolia by příslušné orgány měly nejprve identifikovat zdroje úrokového rizika investičního portfolia, jimž instituce je nebo může být vystavena, a případné významné změny. K tomu by příslušné orgány měly využít informace získané na základě údajů o interních postupech pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity shromážděných pro účely procesu SREP, ze zpráv vypracovaných ohledně úrokového rizika investičního portfolia, při hodnocení ostatních prvků SREP, v rámci srovnání pozice instituce s pozicí podobných subjektů a během dalších činností dohledu. V této souvislosti by příslušné orgány měly posoudit to, jak daná instituce řídí úrokové riziko, včetně její hlavní strategie v oblasti úrokového rizika investičního portfolia a její ochoty podstupovat riziko ve vztahu k úrokovému riziku investičního portfolia, jakož i výši vnitřně stanoveného kapitálu, který instituce na úrokové riziko investičního portfolia vyčlenila.

Povaha a složení profilu instituce, pokud jde o úrokové riziko

252. Příslušné orgány by měly získat jasnou představu o tom, jakým způsobem mohou změny úrokových sazeb nepříznivě ovlivnit čistý úrokový výnos instituce (a případně její zisk) a ekonomickou hodnotu (současnou hodnotu budoucích peněžních toků), a získat tak informace o krátkodobém a dlouhodobém potenciálním ohrožení kapitálové přiměřenosti.

253. Za tímto účelem by příslušné orgány měly analyzovat a získat jasný přehled o struktuře a charakteristikách aktiv, závazků a podrozvahových expozic dané instituce, včetně jejich citlivosti na změny úrokových sazeb, doby splatnosti a data přecenění, jakož i o podílu produktů a pozic s nejistou splatností (např. s vloženými opcemi nebo složkami předčasného splacení) a o všech souvisejících předpokladech ohledně chování.

254. Příslušné orgány by měly navíc posoudit zajišťovací strategii dané instituce a míru, v jaké lze uplatnit přirozené zajištění (s přihlédnutím také ke spolehlivosti modelování skutečné doby splatnosti u položek s neurčenou splatností), objem derivátů používaných pro zajištění a to, zda tyto deriváty mohou zmírnit citlivost ekonomické hodnoty vlastního kapitálu, čistého úrokového výnosu nebo jiných danou institucí interně používaných ukazatelů.

255. Příslušné orgány by měly věnovat pozornost rovněž případným koncentracím (např. v úvěrových či dluhopisových portfoliích) z hlediska doby změny úrokové sazby, popř. skutečné splatnosti, nebo u produktů s automatickým či behaviorálním opčním prvkem, u nevykonných expozic a z hlediska povahy úrokového rizika investičního portfolia obsaženého v nástrojích

oceňovaných reálnou hodnotou, včetně méně likvidních nástrojů, jako jsou aktiva a závazky úrovně 3.

256. Při posuzování dopadu na výnosy instituce by příslušné orgány měly získat informace o tom, do jaké míry výnosy instituce závisejí na pozicích citlivých na pohyb úrokové sazby, a měly by určit, jak různé změny úrokových sazeb ovlivní čistý úrokový výnos instituce, ale i o stanovení účinků změn tržní hodnoty nástrojů v závislosti na způsobu účtování, které se projeví ve výsledku hospodaření (ve výkazu zisků a ztrát) nebo přímo v základním kapitálu (např. prostřednictvím ostatního úplného výsledku).
257. Při analýze dopadu na ekonomickou hodnotu a výnosy instituce by příslušné orgány měly nejprve vzít v úvahu výsledky testů odlehlých hodnot v rámci dohledu stanovených v čl. 98 odst. 5 směrnice 2013/36/EU a blíže specifikovaných v nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2024/856, přičemž tyto výsledky poslouží jako úvodní referenční úroveň ke srovnání toho, jak by pohyby úrokové sazby instituci ovlivnily. Při tomto hodnocení by příslušné orgány měly věnovat zvláštní pozornost citlivosti peněžních toků na přecenění z hlediska jejich načasování i výše a na změny základních klíčových předpokladů (zejména u zákaznických účtů bez konkrétních dat přecenění, zákaznických účtů s opčními prvky a/nebo vlastního kapitálu).
258. Je-li na základě testu odlehlých hodnot v rámci dohledu týkajícího se čistého úrokového výnosu zjištěno, že instituce vykazuje neobvyklé výsledky (odlehle hodnoty), měly by příslušné orgány zvážit analýzu dalších aspektů, které by toto posouzení doplnily, pokud to považují za vhodné (např. s ohledem na model podnikání dané instituce). Mezi další aspekty, které je třeba zohlednit, mohou patřit změny tržní hodnoty nástrojů oceňovaných reálnou hodnotou, vyhodnocení nejhorších prognóz čistého úrokového výnosu ve srovnání se současným realizovaným čistým úrokovým výnosem a ve srovnání s administrativními/režijními náklady a čistými provizemi/poplatky za účelem zachycení skrytých ztrát/zisků vyplývajících ze zaznamenaných změn úrokových sazeb a tržních podmínek.
259. Příslušné orgány by měly věnovat pozornost citlivosti peněžních toků na změny v ocenění nástrojů oceněných reálnou hodnotou v investičním portfoliu, včetně úrokových derivátů používaných k zajištění nástrojů investičního portfolia (např. dopad změn v ocenění na základě aktuálních tržních cen u nástrojů oceněných reálnou hodnotou ve výkazu zisků a ztrát, efektivita zajišťovacího účtu).
260. Kromě použití testu odlehlých hodnot v rámci dohledu stanoveného v čl. 98 odst. 5 směrnice 2013/36/EU a blíže specifikovaného v nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2024/856 mohou příslušné orgány požadovat, aby instituce zohlednily další scénáře úrokových šoků.
261. Při svém kvantitativním hodnocení by příslušné orgány měly rovněž zohlednit výsledky interních metodik instituce nebo standardizovaných metodik pro měření úrokového rizika investičního portfolia, přičemž u institucí používajících různé měny by měly posoudit také dopad různých měn na ukazatele ekonomické hodnoty a zisku a (v případě použití interní metodiky) přístupy, které tyto instituce používají za účelem agregace výsledků v jednotlivých

měnách. Analýzou těchto metodik by příslušné orgány měly získat hlubší znalosti hlavních rizikových faktorů, ze kterých vychází profil instituce, pokud jde o úrokové riziko investičního portfolia.

262. Při analýze výsledků dopadu standardních testů odlehlých hodnot v rámci dohledu a interní metodiky instituce nebo standardizované metodiky by příslušné orgány rovněž měly zvážit „údaje vztahující se k určitém okamžiku“ i historické trendy. Údaje by měly být srovnány s údaji podobných subjektů a se situací na světovém trhu.

Šokové scénáře a zátěžové testování

263. Příslušné orgány by měly vyhodnotit a zohlednit výsledky scénářů úrokových šoků za účelem průběžného řízení a zátěžových testů týkajících se úrokového rizika investičního portfolia prováděných institucí v rámci průběžného interního procesu řízení. V této souvislosti by příslušné orgány měly znát hlavní zdroje úrokového rizika investičního portfolia instituce, a zejména dopad změn v předpokladech týkajících se chování, například na vklady splatné na požádání.
264. Je-li při přezkumu výsledku šokových scénářů a zátěžových testů instituce zjištěno významná kumulace data změny úrokové sazby/splatnosti v různých bodech křivky nebo existuje-li podezření, že k takové kumulaci dochází, může být zapotřebí, aby příslušné orgány provedly další analýzy.

6.5.2.2 Hodnocení rámce pro řízení a kontroly úrokového rizika investičního portfolia

265. Chtějí-li příslušné orgány získat komplexní představu o profilu instituce, pokud jde o úrokové riziko investičního portfolia, měly by rovněž přezkoumat systém správy a řízení a rámec, ze kterého expozice vůči úrokové sazbě vycházejí.

Strategie v oblasti úrokového rizika investičního portfolia a související ochota podstupovat riziko

266. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce přiměřenou, jasně formulovanou a zdokumentovanou strategii v oblasti úrokového rizika investičního portfolia a související ochotu podstupovat riziko, kterou schválil vedoucí orgán. Při tomto hodnocení by příslušné orgány měly mimo jiné zohlednit úlohu vedoucího orgánu při stanovování, schvalování a přezkoumávání strategie v oblasti úrokového rizika investičního portfolia a související ochoty podstupovat riziko, řádné provádění této strategie vrcholným vedením, jakož i její vhodnost pro danou instituci s ohledem na její model podnikání, tržní prostředí a roli ve finančním systému a kapitálovou přiměřenost.

Organizační rámec a rámec vnitřní kontroly

267. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce odpovídající organizační rámec a jasně přidělené povinnosti, pokud jde o funkce zabývající se řízením, měřením, monitorováním a kontrolou úrokového rizika investičního portfolia, s dostatečnými lidskými a technickými

zdroji. Při tomto hodnocení by příslušné orgány měly zohlednit přiměřenost odpovědností za celkové řízení úrokového rizika investičního portfolia a za podstupování, monitorování, kontrolu a vykazování úrokového rizika investičního portfolia, včetně nezávislosti kontrolní oblasti úrokového rizika investičního portfolia.

268. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce jasné stanovené zásady a postupy upravující řízení úrokového rizika investičního portfolia v souladu se strategií v oblasti úrokového rizika investičního portfolia a související ochotou podstupovat riziko, která je schválena a pravidelně přezkoumávána vedoucím orgánem. Tyto zásady by měly být jasné formulovány, sděleny a důsledně uplatňovány v rámci celé instituce i všech bankovních skupin. Příslušné orgány by měly ověřit, zda zásady stanoví postupy pro vývoj nových produktů a nové významné iniciativy v oblasti zajištění a řízení rizik a zajišťují, že před zavedením procházejí příslušnými postupy a kontrolami, a zda instituce provedla analýzu jejich možného dopadu na celkový rizikový profil.
269. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce odpovídající rámec pro identifikaci, hodnocení, řízení a snižování úrokového rizika investičního portfolia v souladu s úrovní, složitostí a rizikovostí pozic v investičním portfoliu a s velikostí a složitostí instituce. Hodnocení by mělo zahrnovat interní modely, jako jsou modely související s chováním zákazníků (např. modely stability vkladů a předčasné splacení úvěrů). V rámci tohoto posouzení by příslušné orgány měly zhodnotit, zda osoby odpovědné za řízení rizik a vrcholné vedení instituce chápou předpoklady, z nichž vycházejí systémy měření rizik, a zda si jsou vědomy míry rizika modelu, které je spojeno s postupy měření rizik používanými v dané instituci.
270. Navíc by měly posoudit, zda informační systémy a postupy měření umožňují vedení měřit inherentní úrokové riziko investičního portfolia obsažené ve všech podstatných rozvahových a podrozvahových expozicích (případně na úrovni skupiny), včetně interního zajištění, v koncentracích splatnosti a protistran, v investičním portfoliu. Rámec pro řízení úrokového rizika investičního portfolia by měl být předmětem pravidelných přezkumů a hodnocení jeho účinnosti. Příslušné orgány by měly porovnat výsledky interních přezkumů a hodnocení s informacemi ze společného výkaznictví.
271. Příslušné orgány by měly posoudit přístup instituce k modelování chování vkladů splatných na požádání, včetně toho, zda tento přístup zohledňuje relevantní rizikové faktory ovlivňující chování při přecenění vkladů splatných na požádání. Příslušné orgány by měly při tomto hodnocení využívat vhodné analytické nástroje a zohlednit přitom model podnikání dané instituce. Přístupy, které mohou být relevantní, zahrnují hodnocení toho, jak instituce segmentuje vklady splatné na požádání pomocí rizikových faktorů souvisejících s profilem zákazníka, instituce nebo trhu, a referenční srovnávání s podobnými subjekty, které mají obdobný rizikový profil. Příslušné orgány by měly navíc zvážit, jak daná instituce vyvažuje využití historických dat a přístupů zaměřených na budoucnost a odborného úsudku, a posoudit dopad na čistý úrokový výnos a ekonomickou hodnotu vlastního kapitálu v případě úpravy předpokladů týkajících se chování.

272. Příslušné orgány by měly posoudit, zda interní systémy měření instituce přihlížejí ke všem podstatným podobám úrokového rizika, kterým je instituce vystavena (např. riziko související s časovými rozdíly, bazické riziko a opční riziko). Interní systém měření by měl být řádně nastaven, nezávisle ověřen, podroben zpětnému testování a přezkoumáván v přiměřených časových intervalech. Příslušné orgány by měly vzít v úvahu, zda interní systém měření podporuje dokumentace zohledňující povahu, rozsah a složitost úrokového rizika investičního portfolia, které je spojeno s modelem podnikání a činnostmi instituce.
273. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce odpovídající rámec pro monitorování a interní vykazování úrokového rizika investičního portfolia, který v případě potřeby zajišťuje přijetí rychlých opatření na příslušné úrovni vrcholného vedení nebo vedoucího orgánu instituce. Monitorovací systém by měl obsahovat vhodné ukazatele a příslušné spouštěcí mechanismy, které zajišťují účinné a včasné varování (např. při porušení limitů úrokového rizika investičního portfolia). Příslušné orgány by měly zohlednit, zda oddělení pro řízení a kontrolu pravidelně předkládá výsledky monitorování vedoucímu orgánu a vrcholnému vedení, a to v přiměřených intervalech v závislosti na rozsahu, složitosti a úrovni expozic vůči úrokovému riziku investičního portfolia.
274. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce silný a komplexní rámec kontroly a spolehlivá ochranná opatření umožňující snížit expozice vůči úrokovému riziku investičního portfolia v souladu s její strategií řízení rizik a ochotou podstupovat riziko, včetně vhodného systému limitů pro obě míry úrokového rizika investičního portfolia. Funkce vnitřní kontroly by měla zahrnovat všechny konsolidované subjekty, všechny zeměpisné oblasti a všechny finanční činnosti. Příslušné orgány by měly posoudit funkčnost útvaru interního auditu, a to včetně toho, zda jsou jeho přezkumy/kontroly prováděny dostatečně často a zda pokrývají hlavní prvky rámce pro řízení úrokového rizika investičního portfolia.

6.5.3. Riziko úvěrového rozpětí investičního portfolia

6.5.3.1. Hodnocení inherentního rizika úvěrového rozpětí investičního portfolia

275. Prostřednictvím hodnocení inherentního rizika úvěrového rozpětí investičního portfolia by příslušné orgány měly pochopit hlavní faktory určující expozici instituce vůči riziku úvěrového rozpětí investičního portfolia a vyhodnotit potenciální obezřetnostní dopad tohoto rizika na instituci.
276. Při určování rozsahu hodnocení rizika úvěrového rozpětí investičního portfolia by příslušné orgány měly nejprve identifikovat zdroje rizika úvěrového rozpětí investičního portfolia, jimž instituce je nebo může být vystavena, a případné významné změny. V této souvislosti by příslušné orgány měly posoudit, jak daná instituce řídí riziko úvěrového rozpětí investičního portfolia, včetně její strategie v oblasti rizika úvěrového rozpětí investičního portfolia a její ochoty podstupovat riziko ve vztahu k riziku úvěrového rozpětí investičního portfolia, jakož i zacházení s rizikem úvěrového rozpětí investičního portfolia v rámci interního postupu pro hodnocení kapitálové přiměřenosti.

277. Příslušné orgány by měly získat jasnou představu o tom, jakým způsobem mohou změny úvěrových rozpětí nepříznivě ovlivnit čistý úrokový výnos instituce (a případně její zisk) a ekonomickou hodnotu, a získat tak informace o krátkodobém a dlouhodobém potenciálním ohrožení kapitálové přiměřenosti. Za tímto účelem by příslušné orgány měly zohlednit přístup, který instituce uplatňuje při získávání tohoto jasného přehledu o struktuře a charakteristikách svých aktiv, závazků a podrozvahových expozic, a to, jak tyto faktory ovlivňují úroveň a směřování rizika úvěrového rozpětí investičního portfolia.
278. Při analýze dopadu na výnosy instituce by příslušné orgány měly zohlednit vliv pozic citlivých na úvěrová rozpětí na výnosy instituce, dopad změn úvěrových rozpětí na čistý úrokový výnos instituce a účinky změn tržní hodnoty nástrojů v závislosti na způsobu účtování, které se projeví na výsledku hospodaření (ve výkazu zisků a ztrát) nebo přímo v základním kapitálu (např. prostřednictvím ostatního úplného výsledku).
279. Příslušné orgány by měly v příslušných případech zohlednit výsledky metodik dané instituce pro měření rizika úvěrového rozpětí investičního portfolia. Analýzou těchto metodik by příslušné orgány měly získat hlubší znalosti hlavních rizikových faktorů, ze kterých vychází profil instituce, pokud jde o riziko úvěrového rozpětí investičního portfolia.

6.5.3.2. Hodnocení rámce pro řízení a kontroly rizika úvěrového rozpětí investičního portfolia

280. Chtějí-li příslušné orgány získat komplexní představu o profilu instituce, pokud jde o riziko úvěrového rozpětí investičního portfolia, měly by rovněž přezkoumat systém správy a řízení a rámec, ze kterého expozice vůči úrokové sazbě vycházejí.
281. Přezkum způsobu, jakým instituce řídí riziko úvěrového rozpětí investičního portfolia, by měl zahrnovat tyto prvky:
- a. strategii instituce v oblasti rizika úvěrového rozpětí investičního portfolia a související ochotu podstupovat riziko;
 - b. organizační rámec instituce a přidělení povinností, pokud jde o funkce zabývající se řízením, měřením, monitorováním a kontrolou rizika úvěrového rozpětí investičního portfolia;
 - c. zásady a postupy dané instituce pro řízení rizika úvěrového rozpětí investičního portfolia.
282. Při hodnocení těchto oblastí by se příslušné orgány měly řídit oddílem 6.5.2.2 týkajícím se hodnocení rámce pro řízení a kontrolu úrokového rizika investičního portfolia, přičemž zde uvedené zásady se vztahují i na hodnocení řízení rizika úvěrového rozpětí investičního portfolia.
283. Při analýze okruhu aktiv a závazků, na něž se vztahuje hodnocení rizika úvěrového rozpětí investičního portfolia, a to i v kontextu metodik dané instituce, by příslušné orgány měly posoudit, zda je případné vyloučení nástrojů z příslušného okruhu provedeno výhradně z důvodu jejich necitlivosti vůči riziku úvěrového rozpětí a zda je náležitě zdokumentováno

a odůvodněno, jak vyžaduje odstavec 124 obecných pokynů EBA k úrokovému riziku a riziku úvěrového rozpětí investičního portfolia⁴¹. Mezi faktory, které je třeba vzít v úvahu, patří:

- a. zda instituce zahrnuje veškerá aktiva a závazky účtované v reálné hodnotě;
- b. zda instituce zahrnuje veškerá aktiva a závazky, u nichž lze riziko úvěrového rozpětí odvodit z přímé/nepřímé či dokonce modelované tržní ceny, bez ohledu na způsob jejich účtování;
- c. potenciální význam úvěrových rozpětí v rámci cenové politiky instituce u různých aktiv/závazků (např. prostřednictvím výslovných odkazů na zjištěné tržní ceny nebo prostřednictvím nepřímého vlivu);
- d. případné rozdíly, které instituce uplatňuje mezi okruhem pro ekonomickou hodnotu vlastního kapitálu a čistý úrokový výnos při měření rizika úvěrového rozpětí investičního portfolia (např. z důvodu časového horizontu čistého úrokového výnosu nebo z jiných důvodů).

284. Při analýze měření rizika úvěrového rozpětí investičního portfolia instituce by příslušné orgány měly v příslušných případech zvážit přezkoumání toho, které šokové scénáře instituce zvažuje a jak a proč se mohou šoky u jednotlivých rozvahových položek lišit.

285. Příslušné orgány by měly zkontrolovat vyloučení specifického rozpětí z měření rizika úvěrového rozpětí investičního portfolia instituce nebo jeho zahrnutí pouze z důvodů proporcionality a bez ohledu na kategorizaci instituce v rámci procesu SREP, je-li zajištěno, že měření povedou ke konzervativnějším výsledkům.

286. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce odpovídající rámec pro identifikaci, hodnocení, řízení a snižování rizika úvěrového rozpětí investičního portfolia v souladu s úrovní, složitostí a rizikovostí pozic v investičním portfoliu a s velikostí a složitostí instituce. Měly by posoudit, zda informační systémy a postupy měření umožňují vedení měřit inherentní riziko úvěrového rozpětí investičního portfolia obsažené ve všech podstatných rozvahových a podrozvahových expozicích (případně na úrovni skupiny) v investičním portfoliu. Rámec pro řízení rizika úvěrového rozpětí investičního portfolia by měl být předmětem pravidelných přezkumů a hodnocení jeho účinnosti. V této souvislosti by příslušné orgány měly posoudit, zda jsou významné předpoklady měření přezkoumávány alespoň jednou ročně a častěji za rychle se měnících tržních podmínek.

287. Příslušné orgány by měly posoudit, zda interní systémy měření dané instituce zohledňují všechny zdroje rizika úvěrového rozpětí investičního portfolia, které jsou relevantní pro její model podnikání. Interní systém měření by měl být řádně nastaven, nezávisle ověřen, podroben zpětnému testování a přezkoumáván v přiměřených časových intervalech. Příslušné orgány by měly vzít v úvahu, zda interní systém měření podporuje dokumentace zohledňující povahu, rozsah a složitost rizika úvěrového rozpětí investičního portfolia, které je spojeno s modelem podnikání a činnostmi instituce.

⁴¹Obecné pokyny vydané na základě čl. 84 odst. 6 směrnice 2013/36/EU upřesňující kritéria pro identifikaci, hodnocení, řízení vyplývajících a snižování rizik z případných v úrokových sazbách změn a posouzení a monitorování rizika úvěrového rozpětí u investičního portfolia institucí (EBA/GL/2022/14).

288. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce odpovídající rámec pro monitorování a interní vykazování úrokového rizika investičního portfolia, který v případě potřeby zajišťuje přijetí rychlých opatření na příslušné úrovni vrcholného vedení nebo vedoucího orgánu instituce. Příslušné orgány by měly zohlednit, zda oddělení pro řízení a kontrolu pravidelně předkládá výsledky monitorování vedoucímu orgánu a vrcholnému vedení, a to v přiměřených intervalech v závislosti na rozsahu, složitosti a úrovni expozic vůči riziku úvěrového rozpětí investičního portfolia.

289. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce silný a komplexní rámec kontroly a spolehlivá ochranná opatření umožňující snížit expozice vůči riziku úvěrového rozpětí investičního portfolia v souladu s její strategií řízení rizik a ochotou podstupovat riziko. Funkce vnitřní kontroly by měla zahrnovat všechny konsolidované subjekty, všechny zeměpisné oblasti a všechny finanční činnosti. Příslušné orgány by měly posoudit funkčnost útvaru interního auditu, a to včetně toho, zda jsou jeho přezkumy prováděny dostatečně často a zda zahrnují hlavní prvky rámce pro řízení rizika úvěrového rozpětí investičního portfolia.

6.5.4. Shrnutí zjištění, přidělení skóre a dohledová opatření

290. Po provedení výše uvedených hodnocení by příslušné orgány měly získat představu o úrokovém riziku a riziku úvěrového rozpětí investičního portfolia instituce. Tato představa by se měla odrazit ve shrnutí zjištění spolu se skóre, které vychází z posouzení faktorů uvedených v tabulce 12. Pokud se na základě jejich významnosti příslušný orgán rozhodne určité podkategorie rizik vyhodnotit zvlášť a přidělit jim zvlášť i skóre, pak by se pokyny uvedené v této tabulce měly obdobně uplatnit v maximální možné míře.

Tabulka 12. Faktory, které orgány dohledu zohlední při určování skóre úrokového rizika a rizika úvěrového rozpětí investičního portfolia

Skóre rizika	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory v souvislosti s inherentním rizikem	Posuzované faktory v souvislosti s přiměřeným řízením a kontrolami
1	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolám existuje nízké riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci.	V případě úrokového rizika investičního portfolia: <ul style="list-style-type: none"> • Citlivost ekonomické hodnoty na změny úrokových sazeb je nepodstatná / velmi nízká. • Citlivost výnosů na změny úrokových sazeb je nepodstatná / velmi nízká. • Citlivost ekonomické hodnoty a výnosů na změny výchozích předpokladů (např. u produktů s opčními prvky) je nepodstatná / velmi nízká. 	V případě úrokového rizika a rizika úvěrového rozpětí investičního portfolia: <ul style="list-style-type: none"> • Mezi politikou řízení rizik a strategií instituce v oblasti úrokového rizika a rizika úvěrového rozpětí na straně jedné a její celkovou strategií a ochotou podstupovat riziko na straně druhé existuje soulad. • Organizační rámec pro oblast úrokového rizika a rizika úvěrového rozpětí je robustní, s jasně vymezenými povinnostmi a jasným oddělením úkolů funkcí odpovědných za činnosti spojené s podstupováním rizik a funkcí řízení a kontroly rizik. • Systémy měření, monitorování a vykazování úrokového rizika
2	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolám existuje středně nízké riziko	V případě úrokového rizika investičního portfolia: <ul style="list-style-type: none"> • Citlivost ekonomické hodnoty na změny úrokových sazeb je nízká až střední. 	

Skóre rizika	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory v souvislosti s inherentním rizikem	Posuzované faktory v souvislosti s přiměřeným řízením a kontrolami
	významného obezřetnostního o dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> • Citlivost výnosů na změny úrokových sazeb je nízká až střední. • Citlivost ekonomické hodnoty a výnosů na změny výchozích předpokladů (např. u produktů s opčními prvky) je nízká až střední. 	<p>a rizika úvěrového rozpětí jsou přiměřené.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Existují jasně stanovené interní limity politiky spolu se souvisejícími opatřeními ke snižování rizika a rámec pro kontrolu úrokového rizika a rizika úvěrového rozpětí (jsou-li významná), které jsou spolehlivé a jsou v souladu se strategií instituce v oblasti řízení rizik a ochotou instituce podstupovat riziko.
3	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolám existuje středně vysoké riziko významného obezřetnostního o dopadu na instituci.	<p>V případě úrokového rizika investičního portfolia:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Citlivost ekonomické hodnoty na změny úrokových sazeb je střední až vysoká. • Citlivost výnosů na změny úrokových sazeb je střední až vysoká. • Citlivost ekonomické hodnoty a výnosů na změny výchozích předpokladů (např. u produktů s opčními prvky) je střední až vysoká. 	<ul style="list-style-type: none"> • Mezi politikou v oblasti řízení rizik a strategií instituce v oblasti úrokového rizika a rizika úvěrového rozpětí na straně jedné a její celkovou strategií a ochotou podstupovat riziko na straně druhé existuje nesoulad. • Organizační rámec pro oblast úrokového rizika a rizika úvěrového rozpětí dostatečně neodděluje povinnosti a úkoly funkcí odpovědných za činnosti spojené s podstupováním rizik a funkcí řízení a kontroly rizik.
4	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolám existuje vysoké riziko významného obezřetnostního o dopadu na instituci.	<p>V případě úrokového rizika investičního portfolia:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Citlivost ekonomické hodnoty na změny úrokových sazeb je vysoká. • Citlivost výnosů na změny úrokových sazeb je vysoká. • Citlivost ekonomické hodnoty a výnosů na změny výchozích předpokladů (např. u produktů s opčními prvky) je vysoká. 	<ul style="list-style-type: none"> • Systémy měření, monitorování a vykazování úrokového rizika a rizika úvěrového rozpětí nejsou prováděny s dostatečnou přesností a četností. • Interní limity politiky, opatření ke snižování rizik a/nebo rámec pro kontrolu úrokového rizika a rizika úvěrového rozpětí (jsou-li významná) nejsou vzájemně sladěny nebo nejsou v souladu se strategií instituce v oblasti řízení rizik a její ochotou podstupovat riziko.

291. Níže uvedená tabulka obsahuje neúplný seznam dohledových opatření, která mohou příslušné orgány přijmout v případě zjištění nedostatků v rámci pro řízení úrokového rizika a rizika úvěrového rozpětí investičního portfolia dané instituce. Příslušné orgány by měly rozhodnout o druhu opatření na základě jeho účinnosti při nápravě konkrétního zjištěného nedostatku. Příslušné orgány mohou uplatnit dodatečná dohledová opatření (včetně kvantitativních opatření v souladu s čl. 104 odst. 1 písm. a) směrnice 2013/36/EU) nebo jejich kombinaci, pokud se tato opatření jeví jako vhodnější k nápravě zjištěných nedostatků.

Tabulka 13. Neúplný seznam možných dohledových opatření pro úrokové riziko a riziko úvěrového rozpětí investičního portfolia

Možná dohledová opatření, která mohou příslušné orgány přijmout v souladu s čl. 104 odst. 1 písm. b), d), e), f), j) a l) a čl. 84 odst. 3 směrnice 2013/36/EU – Příslušné orgány mohou od instituce požadovat, aby:
A. zlepšila kapacitu zátěžového testování;
B. zlepšila vykazování informací o řízení úrokového rizika investičního portfolia vedoucím orgánu a vrcholnému vedení;
C. uplatňovala odchylky od interních limitů s cílem snížit riziko spojené s činnostmi, produkty a systémy;
D. zavedla dodatečné nebo častější podávání zpráv o pozicích institucí v oblasti úrokového rizika investičního portfolia;
E. používala standardizovanou metodiku pro úrokové riziko investičního portfolia;
F. upřesnila modelovací a parametrické předpoklady jiné než ty, které jsou uvedeny v regulační technické normě orgánu EBA (v souladu s čl. 98 odst. 5 posledním pododstavcem směrnice 2013/36/EU).

Hlava 7. Hodnocení kapitálové přiměřenosti v rámci SREP

7.1. Obecné úvahy

292. Příslušné orgány by měly pomocí hodnocení kapitálu v rámci SREP určit, zda kapitál, který má instituce k dispozici, nabízí spolehlivé pokrytí rizik pro kapitál, kterým instituce je nebo může být vystavena, pokud jsou tato rizika pro danou instituci hodnocena jako významná.
293. Příslušné orgány by k tomu měly přistupovat tak, že určí a stanoví množství (výši) a kvalitu (složení) dodatečného kapitálu, který je instituce povinna držet k pokrytí rizik specifických pro danou instituci a prvků rizik, které nejsou pokryty nebo nejsou dostatečně pokryty požadavkem podle pilíře 1, a v případě potřeby také kapitálové požadavky k nápravě nedostatků v modelech, kontrolách, správě a řízení nebo jiných nedostatků, jakož i rizik vyplývajících z modelu podnikání instituce (dodatečné kapitálové požadavky k jiným rizikům, než je riziko nadměrné páky, a dodatečné kapitálové požadavky k riziku nadměrné páky).
294. Pokud v důsledku příslušných změn regulačního rámce pro stanovení požadavku podle pilíře 1 (např. zvýšení nebo snížení celkového objemu rizikové expozice) nebo v souvislosti s jeho uplatňováním u konkrétní instituce (např. minimální výstupní práh) existuje nebo lze očekávat podstatný vliv na kapitálový profil instituce, měly by příslušné orgány tento vliv posoudit z hlediska interakce s dodatečnými kapitálovými požadavky. Toto posouzení může vést k novému určení (buď směrem nahoru, nebo dolů) úrovně nebo složení dodatečných kapitálových požadavků s cílem zajistit, aby celkové kapitálové požadavky instituce byly v souladu s čl. 104a odst. 1 směrnice 2013/36/EU, zejména aby dodatečné kapitálové požadavky pokrývaly rizika nebo prvky rizik, které nejsou pokryty či nejsou pokryty dostatečně požadavkem podle pilíře 1. Za účelem provedení tohoto hodnocení mohou příslušné orgány zvýšit četnost hodnocení v rámci SREP, jak je stanoveno v modelu zapojení v rámci SREP v oddíle 2.4, nebo četnost konkrétních prvků tohoto hodnocení.
295. Za účelem vyřešení případné kapitálové nepřiměřenosti, mimo jiné i v zátěžových podmínkách, by příslušné orgány měly přijmout odpovídající dohledová opatření, a to případně včetně vytvoření a sdělení kapitálového pokynu a kapitálového pokynu k riziku nadměrné páky, což je množství (výše) a kvalita (složení) kapitálu, který má instituce podle očekávání držet nad rámec celkového kapitálového požadavku nebo celkového požadavku na pákový poměr.
296. Při stanovování dodatečných kapitálových požadavků a případně kapitálového pokynu by příslušné orgány měly:
- a. zohlednit veškerá dohledová opatření, která uplatnily nebo hodlají uplatnit vůči instituci;

- b. jasně odůvodnit všechny prvky dodatečných kapitálových požadavků a dodatečných kapitálových požadavků k riziku nadměrné páky a také pro kapitálový pokyn a kapitálový pokyn k riziku nadměrné páky;
- c. používat dodatečný kapitálový požadavek a dodatečný kapitálový požadavek k riziku nadměrné páky, jakož i kapitálový pokyn a kapitálový pokyn k riziku nadměrné páky konzistentním způsobem, aby byla zajištěna široká konzistentnost obezřetnostních výsledků v rámci institucí.

297. Příslušné orgány by měly jako klíčový faktor životaschopnosti instituce vyhodnotit přiměřenost kapitálu instituce a související vliv ekonomického stresu, jakož i rizika, která představuje nadměrná páka. Toto zjištění by mělo být shrnuto ve skóre, které zohledňuje aspekty uvedené na konci této hlavy.

7.2. Stanovení dodatečného kapitálového požadavku k rizikům jiným než riziko nadměrné páky

298. Příslušné orgány by měly stanovit dodatečné kapitálové požadavky k rizikům jiným než riziko nadměrné páky, pokud u instituce zjistí kteroukoli ze situací uvedených v čl. 104a odst. 1 směrnice 2013/36/EU, zejména těchto:

- a. riziko neočekávaných ztrát a očekávaných ztrát nedostatečně krytých rezervami během dvanáctiměsíčního období (s výjimkou případů, kdy nařízení (EU) č. 575/2013 stanoví kapitálové požadavky na jinak dlouhé období), kterým jednotlivé instituce čelí v důsledku svých činností, včetně těch, které odrážejí dopad určitého hospodářského a tržního vývoje;
- b. nedostatky modelů pro interní přístupy k výpočtu kapitálových požadavků („nedostatky regulatorních modelů“), jak byly posouzeny podle článku 101 směrnice 2013/36/EU, s výjimkou těch, na které se již vztahuje skutečnost, že se instituce stala vázanou minimálním výstupním prahem v souladu s článkem 92 nařízení č. 575/2013;
- c. nedostatky ve vnitřní správě a řízení, včetně systémů vnitřní kontroly a dalších nedostatků, jakož i rizika vyplývající z modelu podnikání instituce, zjištěné na základě hodnocení rizik popsaného v hlavách 4 až 6, pokud se jiná dohledová opatření ukázala jako neúčinná nebo jsou považována za nedostatečná k nápravě zjištěných nedostatků.

7.2.1. Stanovení dodatečného kapitálu k pokrytí neočekávaných ztrát

299. Při stanovení dodatečného kapitálového požadavku k riziku neočekávaných ztrát podle písmena a) následujícího odstavce by příslušné orgány měly zohlednit každý druh rizika, který by mohl ohrozit kapitálovou pozici instituce. Příslušné orgány by měly stanovit dodatečný kapitálový požadavek tak, aby pokrýval riziko neočekávaných ztrát, a to tím, že určí kapitál považovaný za dostatečný k pokrytí daného druhu rizika a odečtou z něj příslušnou část požadavku podle pilíře 1.

300. Příslušné orgány by měly na základě posouzení jednotlivých rizik stanovit výši kapitálu považovanou za přiměřenou, a to prostřednictvím identifikace, hodnocení a kvantifikace rizik, jimž je instituce vystavena, přičemž by měly zohlednit její celkový rizikový profil. Při stanovování výše kapitálu považované za přiměřenou je třeba zohlednit:
- a. rizika specifická pro danou instituci nebo prvky rizik, na něž se nevztahuje požadavek podle pilíře 1;
 - b. rizika specifická pro danou instituci nebo prvky těchto rizik, jež nejsou dostatečně pokryty požadavkem podle pilíře 1.
301. Příslušné orgány by měly zajistit, aby výše kapitálu, která se považuje za přiměřenou ke krytí jednotlivých rizik identifikovaných v souladu s články 79 až 85 a 87a směrnice 2013/36/EU, nebyla nižší než relevantní část příslušného požadavku podle pilíře 1 pokrývající toto riziko. Ve výjimečných případech, kdy je zejména pro malé instituce příliš obtížné smysluplně rozdělit výši kapitálu, která je považována za přiměřenou, podle jednotlivých rizik, by příslušné orgány měly postupovat podle první věty tohoto odstavce s vynaložením maximálního úsilí a za použití výpočtů podle interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti, svého úsudku a dalších zdrojů informací.
302. Při identifikaci, hodnocení a kvantifikaci rizik, kterým je instituce vystavena, by se příslušné orgány měly opírat o tyto zdroje informací:
- a. interní postupy pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a výsledky jejich hodnocení příslušným orgánem, včetně výpočtů podle těchto postupů, pokud jsou považovány za spolehlivé nebo částečně spolehlivé v souladu s odstavci 306 až 308;
 - b. informace vykazované pro účely dohledu;
 - c. výsledek hodnocení v rámci dohledu, včetně případných relevantních předchozích činností dohledu, a referenční srovnávání, jakož i další relevantní vstupní údaje, včetně těch, které vyplývají z interakce a dialogu s institucí.
303. Interní postupy pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a výsledky jejich hodnocení by měly být příslušnými orgány zohledněny jako jeden z klíčových podkladů pro identifikaci a hodnocení rizik relevantních pro instituci. Při určování výše kapitálu považované za přiměřenou a dodatečných kapitálových požadavků na základě jednotlivých rizik by se měly zohlednit výpočty podle interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti, pokud jsou považovány za spolehlivé nebo částečně spolehlivé, a také výsledky srovnávací dohledové analýzy a případně další relevantní vstupní údaje, včetně úsudku orgánu dohledu.
304. Pro účely čl. 98 odst. 1 písm. f) směrnice 2013/36/EU a pro účely stanovení dodatečných kapitálových požadavků by příslušné orgány měly vyhodnotit a zohlednit účinky diverzifikace vyplývající ze zeměpisných, odvětvových nebo jiných relevantních určujících faktorů v každé významné kategorii rizik (diverzifikace uvnitř rizik). U jednotlivých rizik pro kapitál uvedených v nařízení (EU) č. 575/2013 by tyto účinky diverzifikace neměly snižovat minimální kapitálové požadavky vypočtené podle článku 92 nařízení (EU) č. 575/2013.

305. Diverzifikace mezi riziky v různých kategoriích, včetně těch uvedených v nařízení (EU) č. 575/2013 (diverzifikace mezi riziky), by však neměla být považována za součást stanovování dodatečných kapitálových požadavků.

Výpočty podle interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti

306. Příslušné orgány by měly rovněž zhodnotit spolehlivost výpočtů podle interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti, přičemž se posuzuje, zda jsou:

- a. podrobné: výpočty/metodiky by měly umožňovat rozčlenění výpočtů podle druhu rizik a neměly by představovat jediný výpočet (pro ekonomický kapitál) pokrývající všechna rizika;
- b. věrohodné: používané výpočty/metodiky by měly prokazatelně pokrývat riziko, které mají řešit (např. výpočet rizika koncentrace úvěrů by měl používat odpovídající rozčlenění podle odvětví, které odráží skutečné korelace a složení portfolia), a měly by být dostatečně robustní, stabilní, citlivé na riziko a konzervativní, aby adekvátně kvantifikovaly ztráty spojené s riziky. Tyto výpočty/metodiky by měly být v souladu se strategiemi institucí, včetně jejich ochoty podstupovat riziko;
- c. srozumitelné: měly by být jasně specifikovány základní faktory a klíčové předpoklady výpočtů/metodiky. Výpočet, u kterého není znám postup, by měl být nepřijatelný. Příslušné orgány by měly zajistit, aby instituce vysvětlila použité klíčové předpoklady, včetně alespoň časového horizontu, měř spolehlivosti, předpokladů korelace, klíčových parametrů, nejméně spolehlivých oblastí použitých modelů a způsobu, jakým jsou tyto předpoklady zohledněny a korigovány v konečném výpočtu podle interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti;
- d. srovnatelné: výpočty/metodiky by měly jasně uvádět hlavní předpoklady, pokud jde o celkovou úroveň konzervatismu, doby držení / rizikové horizonty a míry spolehlivosti (nebo ekvivalentní měření), aby bylo možné provést úpravu, kterou mohou vyžadovat nebo schválit příslušné orgány s cílem usnadnit srovnatelnost s podobnými subjekty a referenčními hodnotami dohledu.

307. Příslušné orgány by měly dále vyhodnotit spolehlivost výpočtů podle interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti na základě srovnání s výsledkem referenčních hodnot dohledu pro stejná rizika a s dalšími relevantními vstupními údaji.

308. Výpočet podle interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti by měl být považován za částečně spolehlivý, pokud sice nesplňuje všechna kritéria uvedená v odstavci 306, ale výpočet se i tak jeví jako vysoce důvěryhodný. K tomu by však mělo docházet jen výjimečně a měla by být stanovena opatření ke zlepšení nedostatků zjištěných ve výpočtu podle uvedených postupů.

Referenční hodnoty dohledu a další relevantní vstupní údaje

309. Příslušné orgány by měly vytvořit a uplatňovat referenční hodnoty dohledu pro jednotlivá rizika, která slouží ke kritickému přezkoumání výpočtů podle interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti u významných rizik nebo jejich prvků, které nejsou uvedeny nebo nejsou dostatečně uvedeny v nařízení (EU) č. 575/2013, nebo k podpoře stanoveného dodatečného kapitálového požadavku pro jednotlivá rizika, zejména pokud jsou výpočty podle interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti u těchto významných rizik nebo jejich prvků považovány za nespolehlivé nebo nejsou k dispozici.
310. Referenční hodnoty dohledu by měly být vytvořeny tak, aby poskytovaly obezřetné, konzistentní (tj. podle potřeby kalibrované na ekvivalentní doby držení / rizikové horizonty a míry spolehlivosti, jak vyžaduje nařízení (EU) č. 575/2013), transparentní a srovnatelné hodnoty pro výpočet a srovnání mezi institucemi ohledně toho, jaká výše kapitálu je považována za přiměřenou pro dané riziko.
311. Při uplatňování referenčních hodnot dohledu by příslušné orgány měly zohlednit model podnikání institucí a v příslušném rozsahu je doplnit o uplatnění úsudku orgánu dohledu, aby byly zohledněny aspekty, které jsou specifické pro daný model podnikání a instituci.
312. Příslušné orgány by při stanovování dodatečných kapitálových požadavků pro jednotlivá rizika měly vycházet také z dalších relevantních vstupních údajů. Další relevantní vstupní údaje mohou zahrnovat výsledky hodnocení rizik (v souladu s kritérii uvedenými v hlavě 6), srovnání mezi skupinami podobných subjektů, včetně zpráv a referenčních hodnot vydaných orgánem EBA.
313. Další relevantní vstupní údaje by měly příslušný orgán motivovat k tomu, aby opětovně zhodnotil vhodnost/spolehlivost interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti / referenčních hodnot dohledu pro konkrétní riziko a/nebo provedl úpravy výsledku, pokud existují pochyby o jeho přesnosti.
314. Kvůli zajištění konzistentnosti by příslušné orgány při stanovování dodatečných kapitálových požadavků k jednotlivým rizikům měly používat stejné skupiny srovnatelných subjektů jako pro účely analýzy rizik pro kapitál podle hlavy 6.
315. Pokud příslušné orgány při stanovování dodatečných kapitálových požadavků v rámci dialogu s danou institucí zohledňují jak referenční hodnoty dohledu, tak i další relevantní vstupní údaje, měly by vysvětlit důvod a obecné zásady, z nichž použité vstupní údaje vycházejí.

7.2.2. Stanovení kapitálu nebo jiných opatření k pokrytí nedostatků regulatorního modelu, na které se nevztahuje skutečnost, že se instituce stala vázanou minimálním výstupním prahem

316. Pokud příslušné orgány v rámci probíhajícího přezkumu interních přístupů k výpočtu kapitálových požadavků zjistí nedostatky modelu, které by mohly vést k podhodnocení

požadavku podle pilíře 1, měly by dodatečný kapitálový požadavek stanovit pouze v případě, že to bude shledáno vhodnějším než jiná dohledová opatření. Příslušné orgány by měly stanovit dodatečný kapitálový požadavek pouze k odstranění těchto nedostatků:

- a. není-li možné je řešit v rámci požadavku podle pilíře 1 prostřednictvím jiných dohledových opatření, jako je požadavek, aby instituce upravily své modely nebo ve svých odhadech uplatnily přiměřenou míru konzervatismu;
- b. zohledněním toho, zda je instituce vázána minimálním výstupním prahem v souladu s článkem 92 nařízení (EU) č. 575/2013, a pokud ano, postupovat tak, jak je vysvětleno v následujícím odstavci.

Tento dodatečný kapitálový požadavek by měl být stanoven pouze jako dočasné opatření do vyřešení zjištěných nedostatků.

317. Pokud se instituce stane vázanou minimálním výstupním prahem podle čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013, měly by příslušné orgány:

- a. zajistit, aby se nominální hodnota dodatečných kapitálových požadavků automaticky nezvyšovala v důsledku toho, že se instituce stala vázanou minimálním výstupním prahem („dočasný strop“), v souladu s čl. 104a odst. 6 písm. a) směrnice 2013/36/EU. Za tímto účelem se na celkový objem rizikové expozice nepodléhající minimální úrovni dané instituce použije příslušný procentní podíl dodatečného kapitálového požadavku, který příslušný orgán této instituci sdělil po skončení posledního cyklu SREP, jak je stanoveno v čl. 92 odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013. Tento přístup zůstane v platnosti až do provedení přezkumu popsaneho v písmenu b);
- b. bezodkladně, nejpozději však do data ukončení příštího cyklu SREP, přezkoumat dodatečný kapitálový požadavek uložený dané instituci v souladu s čl. 104 odst. 1 písm. a) směrnice 2013/36/EU. V rámci tohoto přezkoumání by příslušné orgány měly:
 - i. odečíst jakoukoli část dodatečného kapitálového požadavku, která by mohla pokrývat nedostatky regulatorního modelu pro výpočet kapitálových požadavků a na kterou se již vztahuje minimální výstupní práh, s cílem zamezit potenciálnímu dvojímu započítání;
 - ii. zvážit, zda se u nominální hodnoty dodatečného kapitálového požadavku projevují aritmetické účinky (tj. případy, kdy nárůst nominální hodnoty dodatečného kapitálového požadavku není způsoben zvýšením rizika, nýbrž vyplývá ze skutečnosti, že dodatečný kapitálový požadavek je vyjádřen jako procentní podíl celkového objemu rizikové expozice) v důsledku automatického zvýšení celkového objemu rizikové expozice způsobeného tím, že se instituce stala vázanou minimálním výstupním prahem, a tyto účinky případně odečíst;
- c. sdělit institucím příslušné kapitálové požadavky vyplývající z přezkumu uvedeného v písmenu b), přičemž je třeba zdůraznit zejména veškerá zjištění týkající se prvků, u nichž dochází k dvojímu započítání. Příslušné orgány mohou rovněž požadovat, aby instituce v rámci svého výkaznictví podle pilíře 3 uvedly dopad buď dočasného stropu, nebo

přezkumu dvojího započítání, podle toho, co je k referenčnímu datu relevantní, na vykazovaný dodatečný kapitálový požadavek.

318. Pro účely předchozího odstavce by příslušné orgány měly instituce vybízet, aby je informovaly v počáteční fázi, kdy předpokládají (na základě odhadů), že se mohou stát vázanými minimálním výstupním prahem. Cílem je co nejvíce usnadnit přezkoumání prvků, u nichž dochází k dvojímu započítání, jak je popsáno v předchozím odstavci.

319. Příslušné orgány by měly provést přezkum popsáný v odstavci 317 v okamžiku, kdy se instituce poprvé stane vázanou minimálním výstupním prahem. Po dokončení tohoto přezkumu se dočasný strop pro dodatečný kapitálový požadavek nepoužije a dodatečný kapitálový požadavek sdělený příslušnými orgány se vztahuje na celkový objem rizikové expozice podléhající minimální úrovni. Příslušné orgány by měly zohlednit skutečnost, že dokud je instituce vázána minimálním výstupním prahem, nesmějí jí být ukládány žádné dodatečné kapitálové požadavky, které by vedly k dvojímu započítání rizik, jež jsou již plně pokryta tím, že je instituce vázána minimálním výstupním prahem, a to v souladu s čl. 104a odst. 8 směrnice 2013/36/EU a v souladu s odstavcem 294.

7.2.3. Stanovení kapitálu nebo jiných opatření k pokrytí jiných nedostatků

320. Příslušné orgány by měly stanovit dodatečný kapitálový požadavek tak, aby pokryl nedostatky zjištěné na základě hodnocení rizik popsaného v hlavách 4 až 6, pokud se jiná dohledová opatření ukázala jako neúčinná nebo jsou považována za nedostatečná k nápravě zjištěných nedostatků. Příslušné orgány by měly takový dodatečný kapitálový požadavek stanovit pouze jako dočasné opatření do odstranění zjištěných nedostatků.

321. Pokud je to považováno za vhodnější nástroj než jiná dohledová opatření, měly by příslušné orgány stanovit dodatečný kapitálový požadavek k pokrytí rizika pro financování, které bylo identifikováno na základě hodnocení rizik podle hlavy 8.

322. Pokud se instituci opakovaně nedaří vytvořit nebo udržovat přiměřenou výši kapitálu podle kapitálového pokynu, měly by příslušné orgány stanovit dodatečné kapitálové požadavky k pokrytí tohoto dodatečného rizika dříve než 2 roky po porušení pokynů. Příslušné orgány mohou toto rozhodnutí odložit, pokud v souladu s odstavci 452 a 453 institucím povolí provozovat činnost, přestože nesplňují výši stanovenou podle pokynů, a to v důsledku ekonomických nebo tržních podmínek nebo okolností specifických pro danou instituci.

7.2.4. Stanovení složení dodatečných kapitálových požadavků

323. V případě potřeby mohou příslušné orgány s ohledem na okolnosti specifické pro danou instituci rozhodnout, že od instituce budou vyžadovat, aby dodatečný kapitálový požadavek pokryla kapitálem vyšší kvality, než je uvedeno v čl. 104a odst. 4 směrnice 2013/36/EU⁴². Toto

⁴² Nejméně 56,25 % kapitálu core tier 1 a nejméně 75 % kapitálu tier 1.

rozhodnutí by mělo být jasně odůvodněno s uvedením konkrétních okolností, které k němu vedly. Ve svých odůvodněních by příslušné orgány měly odkazovat na prvky, jako jsou:

- a. specifická povaha instituce, její vlastnická struktura a případně struktura skupiny, které mohou ovlivnit možnost získání kapitálu;
- b. specifická povaha rizik, kterým je instituce vystavena, což může vést k obzvláště rychlému vyčerpání kapitálu core tier 1.

7.3. Dodatečné kapitálové požadavky k riziku nadměrné páky

324. Pokud v důsledku vyhodnocení rizika nadměrné páky v souladu s čl. 104a odst. 3 a 4 směrnice 2013/36/EU příslušné orgány určí dodatečné kapitálové požadavky k řešení tohoto rizika, měly by tento požadavek přidat ke kapitálovému požadavku založenému na pákovém poměru, jak je stanoveno v čl. 92 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013, a nikoli k požadavku podle pilíře 1 založenému na celkovém objemu rizikové expozice, jak je stanoveno v čl. 92 odst. 1 písm. a) až c). Příslušné orgány by měly zvážit požadavek na pákový poměr a dodatečný kapitálový požadavek k riziku nadměrné páky jako oddělený soubor od požadavků založených na celkovém objemu rizikové expozice a dodatečných kapitálových požadavků ke všem ostatním druhům rizik (tj. dostupný kapitál může být současně používán ke splnění souboru kapitálových požadavků založených na celkovém objemu rizikové expozice i souboru kapitálových požadavků založených na pákovém poměru).

7.3.1. Hodnocení rizika nadměrné páky

325. V souladu s koncepcí pákového poměru (a souvisejících požadavků) zamýšlených jako doplněk ke kapitálovým požadavkům založeným na celkovém objemu rizikové expozice by se příslušné orgány při posuzování rizika nadměrné páky měly zaměřit na potenciální významná zranitelná místa, která nejsou pokryta nebo dostatečně pokryta kapitálovými požadavky stanovenými v čl. 92 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013, jež si mohou vyžádat nápravná opatření týkající se obchodní činnosti instituce, se kterými se nepočítalo v jejím plánu podnikání.

326. Při hodnocení rizika nadměrné páky by příslušné orgány měly zvážit všechny následující aspekty a upravit hloubku hodnocení každého aspektu v souladu s jeho důležitostí pro danou instituci:

- a. prvky rizika nadměrné páky, které jsou považovány za nepokryté nebo nedostatečně pokryté kapitálovým požadavkem na pákový poměr stanoveným v čl. 92 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013, zejména v důsledku:
 - i. regulační arbitráže / optimalizace pákového poměru výměnou expozic započítaných do pákového poměru za ekonomicky podobné expozice, které mohou být méně započítány do výpočtu expozice pákového poměru;
 - ii. regulační arbitráže / optimalizace minimalizací expozice pákového poměru ve formě dočasného snížení objemů transakcí na klíčových finančních trzích (zejména na peněžním trhu, určitých činnostech, jako jsou obchody zajišťující financování, ale také na

trhu s deriváty) ohledně referenčních dat, což vede k vykazování a zveřejňování vysokých pákových poměrů (tzv. činnosti „na efekt“);

- iii. specifických rysů modelu podnikání, obchodní činnosti nebo jiné specifické prvky činnosti instituce, které buď zvyšují, nebo snižují rozsah, v jakém je instituce vystavena riziku nadměrné páky, ale nejsou pokryty nebo nejsou dostatečně pokryty ve výpočtu pákového poměru. Příslušné orgány by měly případně zvážit vysokou expozici vůči vystaveným opcím na akciové nebo krátké pozice v úvěrových derivátech, které mohou mít zvýšenou expozici vůči maximálním ztrátám, protože tyto pozice nejsou plně zachyceny v expozici pákového poměru (na rozdíl např. od prodaných úvěrových derivátů), a koncentrace v určitých podrozdělových položkách, kde specifické prvky související s obchodními činnostmi instituce mohou vést ke zvýšené volatilitě čerpání;
- b. prvky rizika nadměrné páky, které jsou z kapitálového požadavku na pákový poměr výslovně vyloučeny nebo v něm nejsou výslovně řešeny, a to i z důvodu výjimek uvedených v článku 429a nařízení (EU) č. 575/2013, zejména pokud existují obavy ohledně posouzení trvalého dodržování podmínek pro tato vyloučení a pokud spoléhání se na jedno konkrétní vyloučení je pro instituci velmi významné a vyloučená částka má nepřiměřenou volatilitu;
- c. změny pákového poměru instituce a jeho složek, včetně předvídatelného dopadu současných a budoucích očekávaných ztrát na pákový poměr, s přihlédnutím k modelu podnikání instituce.

7.3.2. Stanovení dodatečného kapitálového požadavku k riziku nadměrné páky

327. Příslušné orgány by měly stanovit dodatečný kapitálový požadavek k riziku nadměrné páky jako rozdíl mezi kapitálem považovaným za dostatečný k pokrytí rizika nadměrné páky a kapitálovými požadavky na pákový poměr, jak jsou stanoveny v čl. 92 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013. Výše těchto požadavků nemůže být záporná.

328. Při stanovení dodatečného kapitálového požadavku k riziku nadměrné páky by příslušné orgány měly zohlednit zejména:

- a) prvky rizika nadměrné páky, které jsou považovány za nepokryté nebo nedostatečně pokryté kapitálovým požadavkem na pákový poměr stanoveným v čl. 92 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013, zejména tam, kde hodnocení aspektů popsaných v odstavcích 325 a 326 ukazuje na vysokou zranitelnost ve srovnání s expozicí vůči pákovému poměru;
- b) prvky rizika nadměrné páky, které jsou výslovně vyloučeny nebo nejsou výslovně řešeny kapitálovým požadavkem na pákový poměr, a to mimo jiné z důvodu výjimek uvedených v čl. 429a odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013, posuzované v souladu s odstavcem 326 písm. b). Příslušné orgány by měly dodatečný kapitálový požadavek k riziku nadměrné páky stanovit pouze v případech, kdy zvláště rozsáhlé využívání určitého vyloučení vede k úrovni pákového poměru, která náležitě neodráží riziko, jemuž je instituce vystavena.

329. Příslušné orgány by měly identifikovat, vyhodnotit a kvantifikovat riziko nadměrné páky s použitím zdrojů informací a metod uvedených v odstavcích 302 a 303 v rozsahu, v jakém jsou relevantní pro riziko nadměrné páky.

7.3.3. Složení dodatečného kapitálového požadavku k riziku nadměrné páky

330. Příslušné orgány by měly dodatečný kapitálový požadavek k riziku nadměrné páky přidat k požadavku na minimální pákový poměr tier 1. Aby instituce splnily tento dodatečný požadavek, měly by mít také možnost používat jakýkoli kapitál tier 1.

331. V případě potřeby mohou příslušné orgány s ohledem na specifické okolnosti jednotlivých institucí rozhodnout, že od institucí budou vyžadovat, aby pokryly dodatečný kapitálový požadavek k riziku nadměrné páky kapitálem vyšší kvality, než je uvedeno v předchozím odstavci. Toto rozhodnutí by mělo být jasně odůvodněno a mělo by uvádět specifické okolnosti, které k němu vedly, a to s ohledem na individuální rizikovou situaci instituce a se zvážením situací, kdy naplnění rizika nadměrné páky může vyžadovat vyšší kvalitu kapitálu k pokrytí případných ztrát.

7.4. Sladění s kapitálovými rezervami a případnými makrobezřetnostními požadavky

332. Při stanovování dodatečných kapitálových požadavků (nebo jiných kapitálových opatření) by příslušné orgány měly dodatečné kapitálové požadavky sladit s existujícími požadavky na kapitálové rezervy tím, že budou řešit stejná rizika nebo jejich prvky. Příslušné orgány by neměly dodatečné kapitálové požadavky nebo jiná kapitálová opatření (včetně kapitálového pokynu) zavádět, pokud je již riziko pokryto specifickými požadavky na kapitálové rezervy. Jakékoli dodatečné kapitálové požadavky nebo jiná kapitálová opatření by měla být specifická pro instituci a neměla by pokrývat makrobezřetnostní nebo systémová rizika.

7.5. Stanovení celkového kapitálového požadavku v rámci SREP (TSCR) a celkového požadavku na pákový poměr v rámci SREP (TSLRR) i celkového kapitálového požadavku (OCR) a celkového požadavku na pákový poměr (OLRR)

333. Příslušné orgány by měly určit a vyjádřit celkový kapitálový požadavek v rámci SREP z hlediska kapitálu core tier 1, kapitálu tier 1 a celkového kapitálu v souladu s tabulkou 14:

Tabulka 14. Určení celkového kapitálového požadavku v rámci SREP z hlediska kapitálu core tier 1, kapitálu tier 1 a celkového kapitálu

	TSCR = (a) + (b)	
	Složka (a)	Složka (b)
Z hlediska kapitálu core tier 1	Kapitálový požadavek podle čl. 92 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013	Dodatečný kapitálový požadavek držený v kapitálu core tier 1 v souladu s oddílem 7.2
Z hlediska kapitálu tier 1	Kapitálový požadavek podle čl. 92 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013	Dodatečný kapitálový požadavek držený v kapitálu tier 1 v souladu s oddílem 7.2
Z hlediska celkového kapitálu	Kapitálový požadavek podle čl. 92 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013	Celkové dodatečné kapitálové požadavky stanovené v souladu s oddílem 7.2

334. Příslušné orgány by měly určit celkový požadavek na pákový poměr v rámci SREP (z hlediska kapitálu tier 1) jako součet:

- kapitálového požadavku na pákový poměr podle čl. 92 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013 a
- dodatečného kapitálu potřebného k řešení rizika nadměrné páky (určeného podle kritérií uvedených v oddíle 7.3).

335. Pokud příslušné orgány vyžadují, aby instituce kryly dodatečný kapitálový požadavek k riziku nadměrné páky vyšší kvalitou kapitálu v souladu s odstavcem 331, měly by určit celkový požadavek na pákový poměr v rámci SREP (ve formě CET1 kapitálu) jako součást dodatečného kapitálu uvedeného v předchozím odstavci písm. b), u nějž příslušný orgán vyžaduje, aby byl držen ve formě kapitálu core tier 1.

336. Při zvažování možnosti vyžadovat vyšší kvalitu kapitálu by se příslušné orgány měly zaměřit na to, aby se zabránilo překrývání s jinými stávajícími požadavky založenými na celkovém objemu rizikové expozice nebo na pákovém poměru a s minimálním požadavkem na kapitál a způsobilé závazky.

337. Příslušné orgány by měly určit celkový kapitálový požadavek jako součet:

- celkového SREP kapitálového požadavku a
- kombinovaných požadavků na kapitálové rezervy.

338. Příslušné orgány by měly určit celkový požadavek na pákový poměr jako součet:

- celkového SREP požadavku na pákový poměr a
- požadavku na rezervu pákového poměru globální systémově významné instituce (G-SVI) v souladu s čl. 92 odst. 1a nařízení (EU) č. 575/2013.

339. Při hodnocení/výpočtu celkového kapitálového požadavku v rámci SREP, celkového požadavku na pákový poměr v rámci SREP, celkového kapitálového požadavku nebo celkového požadavku

na pákový poměr by příslušné orgány měly uvažovat pouze položky a nástroje, které lze použít ke stanovení kapitálu (podle části druhé nařízení (EU) č. 575/2013).

7.6. Splnění požadavků v zátěžových podmínkách – Využití kapitálového pokynu a kapitálového pokynu k riziku nadměrné páky k posouzení kvantitativních výsledků zátěžových testů

340. Příslušné orgány by prostřednictvím zátěžového testování měly posoudit přiměřenost kapitálu instituce (z hlediska množství i složení) v zátěžových podmínkách a to, zda je k vyřešení případných nedostatků nutné přijmout dohledová opatření, včetně kapitálového pokynu, kapitálového pokynu k riziku nadměrné páky, revidovaného plánování kapitálu a dalších opatření. Při hodnocení kapitálové přiměřenosti v zátěžových podmínkách by příslušné organizace měly zvážit:

- a. použití kvalitativních výsledků zátěžových testů institucí (např. nedostatky zjištěné v řízení a kontrole rizik) a dohledového zátěžového testování;
- b. použití kvantitativních výsledků zátěžových testů institucí, jsou-li interní postupy pro hodnocení kapitálové přiměřenosti považovány za spolehlivé, a výsledků zátěžového testování v rámci dohledu podle článku 100 směrnice 2013/36/EU, jak je uvedeno v hlavě 11, včetně například:
 - i. stanovení specifických výchozích scénářů/předpokladů, které má instituce realizovat;
 - ii. provedení zátěžových testů v celém systému za použití konzistentní metodiky a scénářů, přičemž tyto testy provádějí buď instituce, nebo orgány dohledu.

341. Příslušné orgány by měly podle potřeby vyhodnotit kvantitativní výsledky zátěžových testů týkajících se přiměřenosti a kvality kapitálu instituce a určit, zda množství a kvalita kapitálu postačují k pokrytí příslušných kapitálových požadavků, a to zejména:

- a. celkového kapitálového požadavku, včetně kombinovaných požadavků na kapitálové rezervy podle základního scénáře během výhledového časového horizontu v délce nejméně dvou let;
- b. celkového kapitálového požadavku v rámci SREP v nepříznivých scénářích během výhledového časového horizontu v délce nejméně dvou let.

342. Příslušné orgány by měly určit kapitálový pokyn a kapitálový pokyn k riziku nadměrné páky, a je-li výsledkem kladná hodnota, měly by je stanovit tak, aby řešily obavy v oblasti dohledu, pokud jde o citlivost instituce na nepříznivé scénáře použité v dohledových zátěžových testech. Kapitálový pokyn by se neměl používat k pokrytí rizik nebo prvků rizik, které jsou již pokryty dodatečným kapitálovým požadavkem v souladu s oddílem 7.2. Stejně tak by se kapitálový pokyn k riziku nadměrné páky neměl používat k pokrytí těch aspektů rizika nadměrné páky, které již v souladu s oddílem 7.3 pokrývá dodatečný kapitálový požadavek k riziku nadměrné páky.

343. Úroveň podle kapitálového pokynu by měla chránit před potenciálním neplněním celkového SREP kapitálového požadavku v nepříznivém scénáři. Úroveň podle kapitálového pokynu k riziku nadměrné páky by měla obdobně chránit před neplněním celkového SREP požadavku na pákový poměr v nepříznivém scénáři. Pokud kvantitativní výsledky zátěžových testů v rámci dohledu naznačují, že se neočekává, že by instituce v rámci nepříznivého scénáře zátěžového testu porušila celkový SREP kapitálový požadavek, mohou se příslušné orgány rozhodnout, že kapitálový pokyn nestanoví. Podobně se příslušné orgány mohou rozhodnout, že nestanoví kapitálový pokyn k riziku nadměrné páky v případě, kdy se v rámci nepříznivého scénáře zátěžového testu neočekává porušení celkového SREP požadavku na pákový poměr.
344. Příslušné orgány by měly určit a stanovit kapitálový pokyn a kapitálový pokyn k riziku nadměrné páky na základě výsledků nepříznivého scénáře relevantních dohledových zátěžových testů, včetně zátěžových testů v rámci celé EU prováděných orgánem EBA nebo jiných relevantních zátěžových testů v rámci dohledu pro celý systém během výhledového časového horizontu v délce nejméně dvou let.
345. Na základě stanovení přiměřeného přístupu pro instituce, které nespádají do kategorie 1, a dceřiné podniky přeshraničních skupin mohou příslušné orgány při stanovení a aktualizaci kapitálového pokynu a kapitálového pokynu k riziku nadměrné páky zohlednit výsledky zjednodušených forem dohledových zátěžových testů (např. zátěžových testů s použitím výchozích scénářů stanovených orgánem dohledu, analýzy citlivosti, „top-down“ zátěžových testů prováděných pověřenými orgány, dopadů na úrovni portfolia vyplývajících ze zátěžových testů na konsolidované úrovni), minulých dohledových zátěžových testů nebo zátěžových testů institucí v souladu s odstavcem 340. Zjednodušené formy dohledových zátěžových testů mohou být prováděny spíše na individuálním základě než jako součást testu celého systému.
346. Příslušné orgány by měly určit a stanovit kapitálový pokyn a kapitálový pokyn k riziku nadměrné páky v souladu s modelem minimálního zapojení uvedeným v oddíle 2.4. Kapitálový pokyn a kapitálový pokyn k riziku nadměrné páky by zejména měly být určovány a stanovovány minimálně tak často, jako je prováděno hodnocení kapitálové přiměřenosti na základě modelu minimálního zapojení v rámci SREP.
347. Bez ohledu na předchozí odstavec (by) příslušné orgány:
- měly posoudit, zda jsou stávající kapitálový pokyn a kapitálový pokyn k riziku nadměrné páky stále vhodné, kdykoli budou k dispozici výsledky nových zátěžových testů v rámci dohledu, a v případě potřeby je revidovat;
 - mohou stanovit kapitálový pokyn a kapitálový pokyn k riziku nadměrné páky pouze jednou za dva roky namísto každoročně, a to i u institucí zařazených do kategorie 1 v rámci SREP. V roce následujícím po roce, v němž byl stanoven kapitálový pokyn, by však příslušné orgány měly na základě všech relevantních informací, včetně výsledků předchozích zátěžových testů v rámci dohledu, a na základě dodatečné analýzy citlivosti (tj. zjednodušených forem dohledových zátěžových testů) posoudit, zda jsou kapitálový pokyn a kapitálový pokyn k riziku nadměrné páky stále relevantní, či zda je třeba je aktualizovat.

348. Při kalibraci kapitálového pokynu by příslušné orgány měly zajistit, aby byl stanoven na úrovni vhodné k pokrytí alespoň očekávaného maximálního dopadu v zátěžových podmínkách, který se vypočítá na základě změn CET1 kapitálového poměru (tj. s přihlédnutím ke změnám CET1 kapitálu i celkového objemu rizikové expozice) v nejhorším roce zátěžových podmínek a s ohledem na úroveň příslušných kapitálových požadavků. Maximálním dopadem zátěže pro účely nastavení kapitálového pokynu je třeba rozumět rozdíl mezi nejnižším CET1 kapitálovým poměrem v nepříznivém scénáři v horizontu zátěžového testu a skutečným výchozím CET1 kapitálovým poměrem.
349. Při kalibraci kapitálového pokynu k riziku nadměrné páky by maximální dopad zátěže měl být vypočítán na základě změn tier 1 kapitálu v nejhorším roce zátěžových podmínek a s přihlédnutím k příslušným kapitálovým požadavkům na pákový poměr. Maximálním dopadem zátěže pro účely stanovení kapitálového pokynu k riziku nadměrné páky je třeba rozumět rozdíl mezi nejnižším pákovým poměrem v nepříznivém scénáři v horizontu zátěžového testu a skutečným výchozím pákovým poměrem.
350. Příslušné orgány by měly dojít k výchozí úrovni podle kapitálového pokynu specifické pro každou instituci započtením prvků, které již pokrývají rizika odrážející se v maximálním dopadu zátěže. Příslušné orgány by měly zejména započíst příslušná opatření, především bezpečnostní kapitálovou rezervu, v souladu s odstavcem 354. Příslušné orgány mohou navíc při stanovování výchozích úrovní podle kapitálového pokynu a kapitálového pokynu k riziku nadměrné páky v případě potřeby zvážit další úpravy maximálního dopadu zátěže související s předpokladem statické rozvahy nebo odlišným časovým horizontem mezi provedením zátěžového testu a dobou stanovení výchozích úrovní.
351. Při stanovování kapitálového pokynu a kapitálového pokynu k riziku nadměrné páky by příslušné orgány měly zajistit přiměřené propojení mezi příslušnými výchozími úrovněmi a jejich konečnými hodnotami. Za tímto účelem se mohou rozhodnout použít přístup rozdělení do pásem ke klasifikaci institucí podle výchozích úrovní stanovených v kapitálovém pokynu a kapitálovém pokynu k riziku nadměrné páky na základě příslušných zátěžových testů v rámci dohledu uvedených v odstavci 344 nebo na základě jiných přístupů uvedených v odstavci 345. V důsledku toho mohou příslušné orgány přiřadit pevný rozsah úrovní podle kapitálového pokynu a kapitálového pokynu k riziku nadměrné páky každému pásmu a nastavit jejich konečné úrovně v rozsahu přiděleného pásma nebo výjimečně mimo rozsah příslušného pásma na základě faktorů týkajících se dané instituce. Příslušné orgány by měly usilovat o to, aby nedocházelo k velkým rozílům mezi pásmy, například umožněním částečného překrývání mezi úrovněmi stanovenými v kapitálovém pokynu nebo kapitálovém pokynu k riziku nadměrné páky pro sousední pásma, a měly by zajistit, aby byl výsledný konečný kapitálový pokyn a kapitálový pokyn k riziku nadměrné páky specifický pro danou instituci.
352. Při určování konečného kapitálového pokynu a kapitálového pokynu k riziku nadměrné páky by příslušné orgány měly případně zvážit tyto faktory:
- a. rok, kdy dojde k maximálnímu dopadu v případě zátěžových podmínek v souvislosti s výchozími hodnotami a časovým horizontem scénářů použitých v zátěžových testech;

- b. výsledek spolehlivého zátěžového testu instituce, s přihlédnutím ke specifickým definicím a předpokladům scénářů, zejména pokud jsou považovány za relevantnější, pokud jde o model podnikání a rizikový profil instituce, nebo pokud interní scénáře mají vyšší míru zátěže než scénáře orgánů dohledu;
- c. změny, k nimž dojde po datu uzávěrky zátěžového testu a které mají podstatný vliv na rizikový profil instituce nebo kapitálovou pozici (např. prodej úvěrů se selháním). Tyto změny mohou zahrnovat dočasné změny rizikového profilu, včetně strukturálních změn v činnosti nebo rozvaze instituce;
- d. relevantní zmírňující opatření vedení instituce, která jsou po vyhodnocení orgány dohledu považována za spolehlivá a jistá;
- e. informace o názorech orgánů dohledu na relevantnost výsledků zátěžových testů v rámci dohledu pro strategii instituce, její finanční plány a model podnikání;
- f. snížená jistota ohledně skutečné citlivosti instituce vůči nepříznivým scénářům;
- g. jakékoli potenciální překryvy s dodatečnými kapitálovými požadavky nebo dodatečnými kapitálovými požadavky k riziku nadměrné páky;
- h. celková schopnost ozdravení instituce, jak je uvedeno v obecných pokynech orgánu EBA k celkové schopnosti ozdravení při plánování ozdravných postupů⁴³;
- i. kvalita (složení) dostupného kapitálu instituce, včetně stavu v nejhorším roce zátěžových podmínek;
- j. to, zda instituce prochází či neprochází restrukturalizací nebo řešením krize.

353. Pro účely stanovení kapitálového pokynu by příslušné orgány měly rovněž zohlednit, do jaké míry scénáře nepříznivého vývoje pokrývají všechna významná rizika přispívající k dodatečným kapitálovým požadavkům v celkovém SREP kapitálovém požadavku. Příslušné orgány by měly zejména přihlédnout k tomu, že scénáře makroekonomického poklesu nemusí v celém rozsahu některá rizika zachytit, například penzijní riziko nebo některé prvky rizika koncentrace úvěrů (např. koncentrace vůči jediné protistraně), což může zvýšit potenciální ztráty v rámci testovaných nepříznivých scénářů.

354. Příslušné orgány by měly mimoto zvážit, do jaké míry již existující kombinované požadavky na kapitálové rezervy a další příslušná opatření podchycují rizika odhalená při zátěžovém testování. V této souvislosti by příslušné orgány:

- a. měly kapitálový pokyn započítat oproti bezpečnostní kapitálové rezervě, neboť kapitálový pokyn a bezpečnostní kapitálová rezerva se vzhledem ke své povaze překrývají;
- b. měly ve výjimečných případech a na základě individuálního posouzení jednotlivých případů započítat kapitálový pokyn oproti proticyklické kapitálové rezervě, ačkoli se v zásadě neočekává, že by se překrývaly, a to na základě posouzení podkladových rizik, na která se rezerva vztahuje a která jsou zahrnuta do koncepce scénářů použitých pro zátěžové testy, po konzultaci s makrobezpečnostním orgánem;

⁴³ Obecné pokyny orgánu EBA k celkové schopnosti ozdravení při plánování ozdravných postupů (EBA/GL/2023/06) – oddíl II. Posouzení celkové schopnosti ozdravení – „upravená celková schopnost ozdravení“

- c. neměly kapitálový pokyn započítávat oproti kapitálovým rezervám pro krytí systémového rizika (rezervy pro instituce G-SVI/J-SVI a kapitálová rezerva pro krytí systémového rizika), neboť tyto rezervy jsou určeny k pokrytí rizik, která instituce představuje pro finanční systém;
- d. neměly kapitálový pokyn k riziku nadměrné páky započítávat oproti požadavku na rezervu pákového poměru u instituce G-SVI uvedeným v čl. 92 odst. 1a nařízení (EU) č. 575/2013;
- e. mohly přezkoumat kapitálový pokyn sdělený této instituci s cílem zajistit, aby jeho kalibrace byla i nadále vhodná v případě, že se instituce stane v souladu s čl. 104b odst. 4a směrnice 2013/36/EU vázanou minimálním výstupním prahem.

355. Pokud příslušné orgány určí kapitálový pokyn, měly by ho přidat navíc k celkovému kapitálovému požadavku. Pokud příslušné orgány určí kapitálový pokyn k riziku nadměrné páky, měly by ho přidat navíc k celkovému požadavku na pákový poměr. Příslušné orgány by měly považovat celkový kapitálový požadavek a celkový požadavek na pákový poměr za dva samostatné soubory požadavků. V důsledku toho může být dostupný kapitál současně použit k plnění kapitálového pokynu i kapitálového pokynu k riziku nadměrné páky.

7.7. Shrnutí zjištění, přidělení skóre a dohledová opatření

356. Po provedení výše uvedeného hodnocení by příslušné orgány měly získat představu o tom, zda stávající kapitálové zdroje poskytují spolehlivé pokrytí rizik, kterým je nebo může být instituce vystavena. Tato představa by se měla odrazit v souhrnu zjištění doplněném o skóre životaschopnosti, které vychází z posouzení faktorů uvedených v tabulce 15.

357. Při stanovování skóre kapitálové přiměřenosti by příslušné orgány měly případně zohlednit skóre celkové schopnosti ozdravení z hlediska kapitálu (slabá, přiměřená s možným prostorem ke zlepšení nebo uspokojivá), jak je uvedeno v odstavcích 41 až 43 obecných pokynů orgánu EBA k celkové schopnosti ozdravení při plánování ozdravných postupů⁴⁴. Zohlednění celkového skóre schopnosti ozdravení v souvislosti s kapitálovou přiměřeností je obzvláště důležité v případě „slabého“ celkového skóre schopnosti ozdravení z hlediska kapitálu.

Tabulka 15. Faktory, které orgány dohledu zohlední při určování skóre u kapitálové přiměřenosti

Skóre	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory
1	Objem a složení drženého kapitálu představují nízké riziko pro životaschopnost instituce.	<ul style="list-style-type: none"> Instituce je schopna bez problémů splnit svůj kapitálový pokyn nebo kapitálový pokyn k riziku nadměrné páky. Instituce udržuje úroveň kapitálu dostatečně nad úrovní celkového kapitálového požadavku a celkového požadavku na pákový poměr a předpokládá se, že tomu tak bude i v budoucnu. Zátěžové testování neodhalilo žádné zjiitelné riziko související s dopadem závažného, avšak věrohodného ekonomického poklesu na kapitál nebo na pákový efekt.

⁴⁴ EBA/GL/2023/06

Skóre	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory
		<ul style="list-style-type: none"> Nic nebrání případnému volnému toku kapitálu mezi subjekty ve skupině, popřípadě všechny subjekty mají dostatek kapitálu převyšující požadavky dohledu. Instituce má věrohodný a důvěryhodný kapitálový plán, který může být v případě potřeby účinný. Celková schopnost ozdravení instituce z hlediska kapitálu na základě posouzení orgánem dohledu je „uspokojivá“. Neexistuje žádné významné riziko, nebo existuje velmi nízké riziko nadměrné páky.
2	Objem a složení drženého kapitálu představují středně nízké riziko pro životaschopnost instituce.	<ul style="list-style-type: none"> Instituce má problémy s plněním svého kapitálového pokynu nebo kapitálového pokynu k riziku nadměrné páky. Zmírňující opatření vedení k řešení této situace jsou věrohodná. Hrozí, že instituce nedodrží úroveň kapitálových rezerv, ale stále výrazně převyšuje úroveň celkového SREP kapitálového požadavku a celkového SREP požadavku na pákový poměr. Zátěžové testování odhalilo nízké riziko související s dopadem závažného, avšak věrohodného ekonomického poklesu na kapitál nebo na pákový efekt, ale opatření v oblasti řízení, která mají tento problém vyřešit, se zdají být věrohodná. Případný volný tok kapitálu mezi subjekty ve skupině je nebo může být nepatrně omezen. Instituce má věrohodný a důvěryhodný kapitálový plán, který sice není bez rizika, ale v případě potřeby může být účinný. Celková schopnost ozdravení instituce z hlediska kapitálu na základě posouzení orgánem dohledu je „uspokojivá“ nebo „přiměřená s prostorem pro zlepšení“. Existuje nízké riziko nadměrné páky.
3	Objem a složení drženého kapitálu představují středně vysoké riziko pro životaschopnost instituce.	<ul style="list-style-type: none"> Instituce nesplňuje svůj kapitálový pokyn nebo kapitálový pokyn k riziku nadměrné páky. Existují obavy ohledně věrohodnosti zmírňujících opatření vedení, která tuto situaci mají řešit. Instituce používá část svých kapitálových rezerv. Pokud se situace zhorší, je možné, že instituce poruší celkový SREP kapitálový požadavek nebo celkový SREP požadavek na pákový poměr. Zátěžové testování odhalilo střední riziko související s dopadem závažného, avšak věrohodného ekonomického poklesu na kapitál nebo na pákový efekt. Opatření v oblasti řízení nemusí tento problém spolehlivě řešit. Případný volný tok kapitálu mezi subjekty ve skupině je omezen.

Skóre	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory
		<ul style="list-style-type: none"> • Instituce má kapitálový plán, který pravděpodobně nebude účinný. • Celková schopnost ozdravení instituce na základě posouzení orgánem dohledu je „přiměřená s prostorem pro zlepšení“ nebo „slabá“. • Existuje střední riziko nadměrné páky.
4	Objem a složení drženého kapitálu představuje vysoké riziko pro životaschopnost instituce.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituce nesplňuje svůj kapitálový pokyn nebo kapitálový pokyn k riziku nadměrné páky (nebo tyto kapitálové pokyny úmyslně nestanovila) a nebude toho v dohledné budoucnosti schopna. Zmírňující opatření vedení k řešení této situace nejsou věrohodná. • Hrozí, že instituce nedodrží celkový SREP kapitálový požadavek nebo celkový SREP požadavek na pákový poměr. • Zátěžové testování odhalilo, že by celkový SREP kapitálový požadavek nebo celkový SREP požadavek na pákový poměr byl porušen již krátce po začátku závažného, avšak možného ekonomického poklesu. Opatření v oblasti řízení tento problém spolehlivě neřeší. • Případný volný tok kapitálu mezi subjekty ve skupině je omezen. • Instituce nemá kapitálový plán nebo má kapitálový plán, který je zjevně nedostatečný. • Celková schopnost ozdravení instituce z hlediska kapitálu na základě posouzení orgánem dohledu je „slabá“ • Existuje vysoké riziko nadměrné páky.

358. Níže uvedená tabulka obsahuje neúplný seznam dohledových opatření, která mohou příslušné orgány přijmout v případě zjištěných nedostatků v kapitálové přiměřenosti instituce, včetně zátěžových podmínek. Příslušné orgány by měly rozhodovat o druhu dohledového opatření na základě jeho účinnosti při nápravě konkrétního zjištěného nedostatku. Příslušné orgány mohou uplatnit další dohledová opatření nebo jejich kombinaci, pokud jsou považována za vhodnější k řešení zjištěných nedostatků.

Tabulka 16. Neúplný seznam možných dohledových opatření týkající se kapitálové přiměřenosti

Možná dohledová opatření, která mohou příslušné orgány přijmout v souladu s čl. 104 odst. 1 písm. a), c), h), i) a j) směrnice 2013/36/EU – Příslušné orgány mohou od instituce požadovat, aby:
A. držela dodatečné kapitálové požadavky tím, že v příslušných případech stanoví celkový kapitálový požadavek v rámci SREP a určí kapitálový pokyn;
B. předložila věrohodný kapitálový plán, který řeší riziko nedodržení příslušných kapitálových požadavků, v případě, že kvantitativní výsledky zátěžových testů naznačují, že instituce nebude v daných scénářích nepříznivého vývoje schopna požadavky splnit, a stanovila lhůtu pro jeho provedení;
C. provedla podle potřeby změny kapitálových plánů, včetně navrhovaných opatření v oblasti řízení, nebo přijala další zmírňující opatření, která budou relevantní s ohledem na dané scénáře a současné makroekonomické podmínky;
D. omezila pohyblivou složku odměny stanovením její výše jako procentního podílu z čistých výnosů v případě, že je tato složka odměny neslučitelná s udržováním řádného kapitálu;
E. omezila či zúžila své podnikání nebo operace nebo odprodala činnosti, které představují nadměrná rizika pro její finanční zdraví;
F. snížila riziko spojené s určitými činnostmi, produkty a systémy institucí, včetně činností zajišťovaných třetími stranami;
G. použila čisté zisky k posílení kapitálu;
H. omezila nebo zakázala rozdělování výnosů nebo vyplácení úroků akcionářům, společníkům nebo držitelům nástrojů vedlejšího kapitálu tier 1, pokud takový zákaz nepředstavuje nesplnění závazků;
I. uložila požadavky na další nebo častější podávání zpráv, včetně zpráv o kapitálu, likviditě a pákovém efektu.

359. Při posuzování věrohodnosti kapitálového plánu nebo revidovaného kapitálového plánu v souladu s písmeny B a C tabulky 16 by příslušné orgány měly zohlednit tato kritéria:

- plán pokrývá celý předpokládaný časový horizont zátěžového testování;
- plán navrhuje soubor věrohodných zmírňujících opatření a opatření v oblasti řízení, jako je například omezení výplaty dividend atd.;
- instituce je ochotná a schopná taková opatření učinit za účelem řešení porušení příslušných kapitálových požadavků v zátěžových testech celého systému;
- na tato zmírňující opatření a opatření v oblasti řízení se vztahují právní omezení nebo omezení vyplývající ze snahy ochránit dobrou pověst, například v důsledku opačných nebo protichůdných dřívějších veřejných oznámení (např. ohledně dividendové politiky, plánů podnikání a ochoty podstupovat riziko);
- pravděpodobnost toho, že zmírňující opatření a opatření v oblasti řízení umožní instituci v plném rozsahu splnit její příslušné kapitálové požadavky v odpovídajícím časovém rámci;
- navrhovaná opatření jsou víceméně v souladu s makroekonomickými faktory a známými budoucími regulačními změnami ovlivňujícími instituci v rámci oblasti působnosti a časového plánu předpokládaných nepříznivých scénářů;
- rozsah možných ozdravných postupů a jejich analýza tak, jak je stanoveno v ozdravném plánu instituce.

360. Příslušné orgány by měly očekávat, že instituce provedou revidovaný kapitálový plán, včetně dalších změn provedených na základě výsledků hodnocení instituce orgánem dohledu a dialogu s institucí.

Hlava 8. Hodnocení rizik pro likviditu a financování a hodnocení likvidity a financování v rámci SREP

8.1. Obecné úvahy

361. Příslušné orgány by měly vyhodnotit významná rizika likvidity a financování instituce a to, zda likvidita a financování instituce zajišťují přiměřené krytí posuzovaných rizik. Účelem této hlavy je poskytnout metodiky určené k hodnocení jednotlivých rizik a řízení a kontrol rizik. Nemá se jednat o vyčerpávající přehled a tyto obecné pokyny ponechávají příslušným orgánům možnost přihlédnout k dalším doplňujícím kritériím, která lze na základě zkušenosti a s ohledem na zvláštní charakteristiky instituce při hodnocení likvidity a financování instituce považovat za relevantní.

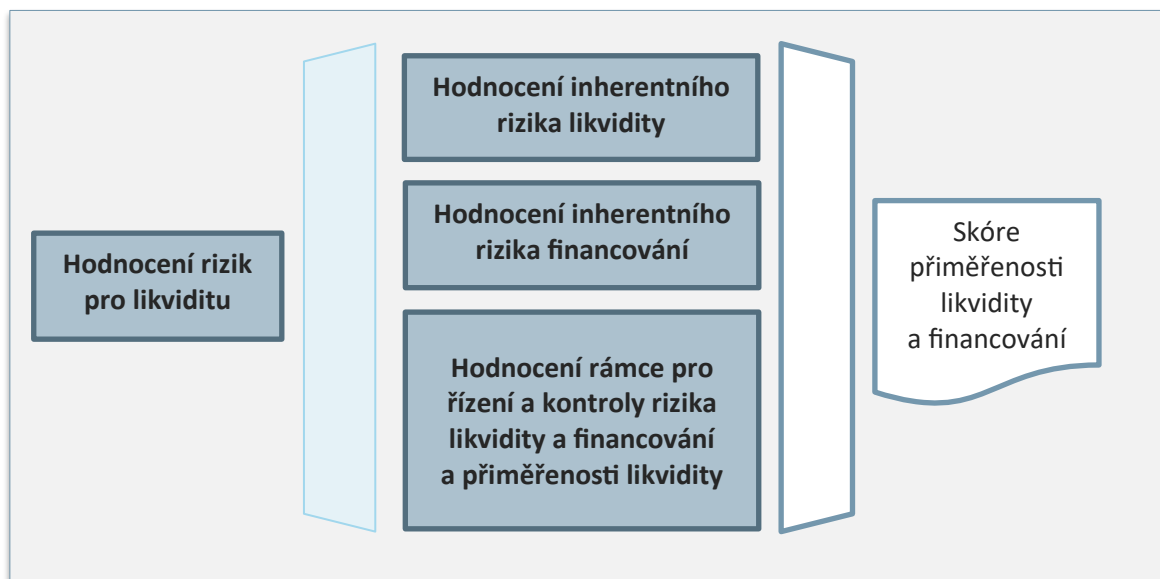
362. Při posuzování inherentního rizika likvidity a financování a přiměřenosti rámce vnitřní kontroly rizika likvidity a financování by příslušné orgány měly mimo jiné vyhodnotit celkový soulad instituce s právními akty zveřejněnými samostatně na internetových stránkách orgánu EBA, jak je uvedeno v odstavci 12.

363. Metodika má šest hlavních částí:

- a. hodnocení inherentního rizika likvidity (oddíl 8.2);
- b. hodnocení inherentního rizika financování (oddíl 8.3);
- c. hodnocení rámce pro řízení a kontroly rizika likvidity a financování (oddíl 8.4);
- d. shrnutí zjištění a přidělení skóre pro přiměřenost likvidity a financování (oddíl 8.5);
- e. určení potenciálních ukazatelů rizika likvidity a financování v rámci SREP (oddíl 8.6);
- f. referenční srovnávání a stanovování kvantitativních požadavků na likviditu a financování (oddíl 8.7).

364. Tento postup hodnocení je znázorněn graficky na obrázku 3.

Obrázek 3. Prvky hodnocení rizik pro likviditu a financování

365. Při hodnocení rizik pro likviditu a financování by příslušné orgány měly ověřit mimo jiné ukazatel krytí likvidity (LCR) instituce, jak je uvedeno v nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/61⁴⁴, a ukazatel čistého stabilního financování (NSFR), jak je stanoveno v hlavě IV části šesté nařízení (EU) č. 575/2013, a interní postupy instituce pro hodnocení přiměřenosti likvidity. Měly by rovněž uvážit doporučení, obecné pokyny a instrukce uvedené ve zprávách o uplatňování ukazatele krytí likvidity a ukazatele čistého stabilního financování vydaných orgánem EBA, jakož i varování a doporučení vydaná makrobezpečnostními orgány nebo ESRB. Tyto obecné pokyny však rozšiřují rozsah hodnocení nad rámec zmíněných minimálních požadavků tak, aby si příslušné orgány mohly udělat komplexní představu o uvedených rizicích.
366. Příslušné orgány by měly zajistit, aby při hodnocení byla věnována pozornost tomu, jak model podnikání instituce ovlivňuje její rizikový profil likvidity a financování, a to s přihlédnutím k výsledku analýzy modelu podnikání provedené podle hlavy 4. Přitom by měly věnovat pozornost tomu, jak se model podnikání instituce v průběhu času změnil a zda to vedlo ke zvýšení rizik. Příslušné orgány by měly sledovat klíčové kvantitativní ukazatele, aby mohly zachytit trendy a využít informace pro tuto analýzu.
367. K usnadnění kvantitativního posouzení rizik likvidity a financování dané instituce a přiměřenosti její likvidity a financování by se příslušné orgány měly řídit doplňkovými pokyny uvedenými v oddíle 8.7, které se týkají referenčního srovnávání a stanovení kvantitativních požadavků na likviditu a financování.
368. Příslušné orgány rovněž vyhodnotí veškeré informace, které by mohly mít dopad na likviditu a financování (např. informace od orgánů příslušných pro boj proti praní peněz a financování terorismu).

369. Při posuzování kvality organizačních opatření a opatření k řízení rizik, která instituce zavedla za účelem řízení rizika likvidity a financování, by příslušné orgány měly zajistit, aby se tato opatření vztahovala na všechny její významné právní subjekty, pobočky a dceřiné podniky.
370. Příslušné orgány by měly zohlednit dopad ESG rizik na inherentní rizika likvidity a financování, jakož i přiměřenost rámce pro řízení a kontroly rizik likvidity a financování souvisejících s ESG riziky, přičemž by měly upřednostnit environmentální rizika.
371. Výsledek hodnocení jednotlivých rizik by se měl odrazit v souhrnu zjištění a vysvětlení hlavních rizikových faktorů, a v příslušném skóre tak, jak je vysvětleno v těchto oddílech.

8.2. Hodnocení inherentního rizika likvidity

372. Příslušné orgány by měly zhodnotit krátkodobé a střednědobé riziko likvidity instituce v odpovídajících časových horizontech, včetně vnitrodenního, aby se ujistily, že instituce udržuje přiměřené úrovně likviditních rezerv za běžných i zátěžových podmínek. Toto hodnocení zahrnuje tyto prvky:
- a. hodnocení potřeby likvidity v krátkodobém a střednědobém rámci;
 - b. hodnocení rizika vnitrodenní likvidity;
 - c. hodnocení likviditní rezervy a vyrovnávací kapacity;
 - d. zátěžový test likvidity provedený orgány dohledu.
373. Při hodnocení potřeby likvidity, likviditních rezerv a vyrovnávací kapacity v běžných podmínkách by příslušné orgány měly analýzu opřít o údaje z výkazů doplňkových ukazatelů pro monitorování likvidity, jak jsou specifikovány v prováděcí technické normě pro vykazování pro účely dohledu. Při hodnocení potřeby likvidity v zátěžových podmínkách by příslušné orgány měly zvážit rovněž opatření, která mohou instituce přijmout, aby ochránily svou dobrou pověst / franšízu. Měly by se zohlednit dopady zhoršení pověsti instituce na velké velkoobchodní a na retailové protistrany, včetně těch, které mohou být vyvolány prostřednictvím sociálních sítí či jiných kanálů. Příslušné orgány mohou provádět méně podrobné hodnocení rizika vnitrodenní likvidity a zátěžové testování likvidity, pokud je to odůvodněno nižší významností těchto zdrojů rizika, zejména u institucí kategorie 3 a 4, a s přihlédnutím k výsledkům interních postupů pro hodnocení přiměřenosti likvidity.

Hodnocení potřeby likvidity v krátkodobém a střednědobém rámci

374. Příslušné orgány by měly vyhodnotit krátkodobou a střednědobou potřebu likvidity instituce za běžných i zátěžových podmínek. Měly by zohlednit dopad na potřeby likvidity instituce v zátěžových podmínkách v období do 30 dnů, v období například od 30 dnů do 3 měsíců a v období například od tří do dvanácti měsíců, a to v případě závažných, avšak věrohodných zátěžových podmínek zahrnujících idiosynkratické, tržní i kombinované šoky. Příslušné orgány by měly analyzovat rovněž velikost, umístění a měnu potřeb likvidity a oddělené dopady šoků v různých významných měnách, aby se zohlednilo riziko směnitelnosti a riziko možných

narušení přístupu na devizové trhy (včetně idiosynkratických faktorů, jako je například ztráta přístupu ke korespondenčnímu bankovnímu účtu vedenému v cizí měně).

375. Příslušné orgány by měly podpořit hodnocení rizika pro krátkodobou likviditu prostřednictvím analýzy ukazatele krytí likvidity, jak je stanoveno v nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/61, a to včetně posouzení, zda je ukazatel krytí likvidity správně vypočítáván a vykazován a zda náležitě odráží schopnost instituce pokrýt její potřeby likvidity. Příslušné orgány by měly rovněž posoudit, zda instituce pravidelně testují svou schopnost vykazovat ukazatel krytí likvidity každý den, aby se ujistily, že instituce budou v případě potřeby schopny poskytnout spolehlivé údaje v souladu s článkem 414 nařízení (EU) č. 575/2013.
376. Při hodnocení dopadu šoků na potřebu likvidity instituce by příslušné orgány měly přihlédnout ke všem významným zdrojům rizika likvidity instituce, zejména pokud jde o:
- možnost, že jakýkoli platný regulační požadavek EU nezajistí adekvátní identifikaci potřeb likvidity instituce v případě obdobného druhu scénáře nepříznivého vývoje, jako byl zátěžový scénář použitý v případě požadavku, včetně případů se splatností do 30 dnů;
 - rizika vznikající v souvislosti s velkoobchodními protistranami, pokud jde o rozvahové položky a koncentrace financování. Příslušné orgány by měly zohlednit volatilitu financování poskytovaného protistranami, které všechny patří do nejvýznamnějších obsluhovaných odvětví, a potenciální rizika nákazy. V tomto ohledu je třeba věnovat zvláštní pozornost financování získanému prostřednictvím nových linií podnikání a distribučních kanálů, jakož i od klientů, kteří provozují činnosti spojené se zvýšenou úrovní rizika (vydavatelé kryptoaktiv a poskytovatelé s nimi spojených služeb);
 - rizika vyplývající z podmíněných peněžních toků / podrozvahových položek (např. úvěrové linky, margin calls) a činností (např. podpora likvidity u nekonsolidovaných „special-purpose vehicles“ nad rámec smluvních závazků);
 - přítok a odtok prostředků v hrubé i čisté výši: v případě velmi velkého pří toku a odtoku prostředků by příslušné orgány měly věnovat obzvláštní pozornost tomu, jaké riziko pro instituci představuje situace, kdy nedojde k pří toku prostředků v souladu s očekáváním, a to i v případě omezeného rizika čistého odtoku prostředků;
 - rizika související s retailovými protistranami, včetně koncentrací financování. K tomuto účelu by příslušné orgány měly používat metodiku zařazování retailových vkladů do různých pásem rizik podle článků 24 a 25 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/61;
 - riziko, že nadměrná rizika ve střednědobém až dlouhodobém profilu financování negativně ovlivní chování protistran, které je relevantní pro krátkodobou likviditní pozici;
 - riziko vznikající v souvislosti se svěřeneckými vklady⁴⁵.

⁴⁵ Osvědčené postupy jsou k dispozici ve zprávě orgánu EBA: Sledování uplatňování ukazatele krytí likvidity v EU – druhá zpráva (EBA/REP/2021/07).

377. Příslušné orgány by měly zajistit, aby při posuzování potřeby krátkodobé likvidity u dané instituce zohlednily dopad digitalizace (včetně např. okamžitých plateb) a možnost, že šíření informací na sociálních sítích může ve scénáři nepříznivého vývoje urychlit výběry vkladů.

Hodnocení rizika vnitrodenní likvidity

378. Příslušné orgány by měly vyhodnotit expozici instituce vůči riziku vnitrodenní likvidity ve zvoleném časovém horizontu. Toto hodnocení mělo zahrnovat minimálně hodnocení vnitrodenní likvidity dostupné v běžných podmínkách a také při finanční nebo provozní zátěži (např. selhání informačních systémů, právní překážky pro převod finančních prostředků, pozastavení/ukončení přístupu ke službám korespondenčního bankovníctví a/nebo clearingovým službám pro měny, komodity nebo nástroje významné pro instituci). Při tom by se mělo zejména zvážit, jak mohou zvýšené potřeby instituce v oblasti vnitrodenního kolaterálu během zátěže omezit její schopnost použít v případě potřeby rezervu v oblasti likvidity k pokrytí odtoku v zátěžových podmínkách.

379. V jurisdikcích, kde vykazování vnitrodenního rizika dosud není k dispozici, se příslušné orgány mohou opřít o analýzu rizika vnitrodenní likvidity prováděnou samotnou institucí.

Hodnocení rezervy v oblasti likvidity a vyrovnávací kapacity

380. Příslušné orgány by měly vyhodnotit přiměřenost rezervy v oblasti likvidity a vyrovnávací kapacity instituce s ohledem na charakteristiku aktiv zvažovaných v různých scénářích nepříznivého vývoje do jednoho měsíce i v jiných časových horizontech, včetně období jednoho dne a potenciálně až do jednoho roku. Hodnocení by mělo zahrnovat zohlednění klasifikace a kvality likvidních aktiv (jak je stanoveno v nařízení Komise o přenesení pravomocí (EU) 2015/61), jejich soulad s obecnými a provozními požadavky na vysoce kvalitní likvidní aktiva a to, zda likviditní rezerva a vyrovnávací kapacita jsou v souladu s ochotou instituce podstupovat riziko.

381. Příslušné orgány by měly zohlednit faktory, které by mohly během zátěže omezit schopnost instituce včas zpeněžit svá likvidní aktiva, včetně například vysoké koncentrace u jednotlivých protistran nebo u určitých druhů aktiv, aktiv v rezervě, která jsou zatížena nebo vypůjčena, a likvidních aktiv denominovaných v jiné měně, než v jaké jsou vyjádřeny potřeby likvidity instituce. Příslušné orgány by měly rovněž zvážit pravděpodobnou hodnotu závazných likviditních příslibů, které mohou být zahrnuty do vyrovnávací kapacity.

382. Příslušné orgány by měly (v příslušných případech) posoudit, zda jsou předpoklady dané instituce ohledně její schopnosti získat přístup k repo trhům a financování od centrální banky v nepříznivém období přiměřené, a to včetně vhodnosti a dostupnosti aktiv, která mají sloužit jako kolaterál. Měly by posoudit, zda instituce testuje svůj přístup na trh pravidelným prodejem nebo účastí v repo obchodech. Stejně tak by měly přezkoumat předpoklady institucí ohledně doby potřebné k získání likvidity v nepříznivých podmínkách.

Zátěžové testování likvidity prováděné v rámci dohledu

383. Příslušné orgány by měly provádět své vlastní zátěžové testy likvidity, aby nezávisle posoudily krátkodobá a střednědobá rizika likvidity. Scénáře nepříznivého vývoje by měly vycházet z předpokladu 30denního ukazatele krytí likvidity, příslušné orgány však mohou předmět svého hodnocení rozšířit a posoudit rizika v časovém rámci do 30 dnů i v časovém rámci delším než 30 dnů a upravit předpoklady ukazatele krytí likvidity tak, aby odrážel rizika, která nejsou v ukazateli krytí likvidity adekvátně pokrytá. Mělo by se jednat o zátěžový test v rámci dohledu spojující zátěžové podmínky specifické pro danou instituci a zátěžové podmínky na celém trhu.

8.3. Hodnocení inherentního rizika financování

384. Příslušné orgány by měly vyhodnotit riziko financování instituce a to, zda jsou střednědobá a dlouhodobá aktiva a podrozvahové položky přiměřeně kryty pomocí řady nástrojů stabilního financování za běžných i nepříznivých podmínek. Toto hodnocení zahrnuje tyto prvky:

- a. hodnocení profilu financování instituce;
- b. hodnocení rizik pro stabilitu profilu financování;
- c. hodnocení skutečného přístupu na trh;
- d. hodnocení očekávané změny rizik financování na základě plánu financování instituce.

Hodnocení profilu financování instituce

385. Příslušné orgány by měly vyhodnotit přiměřenost profilu financování instituce, včetně střednědobého a dlouhodobého nesouladu smluvních podmínek a chování, ve vztahu k modelu podnikání, strategii a ochotě podstupovat riziko. Měly by zohlednit skutečnost, zda jsou střednědobá a dlouhodobá aktiva a podrozvahové položky instituce přiměřeně pokryty řadou nástrojů stabilního financování podle článku 413 nařízení (EU) č. 575/2013. Příslušné orgány by měly toto hodnocení podpořit analýzou ukazatele čistého stabilního financování, jak je stanoveno v hlavě IV části šesté nařízení (EU) č. 575/2013, a posoudit, zda byl tento ukazatel správně vykázán.

386. Příslušné orgány by měly zvážit dopad jakýchkoli (místních) regulačních a smluvních faktorů ovlivňujících charakteristiky chování poskytovatelů financování (např. předpisů týkajících se clearingů, rekapitalizace z vnitřních zdrojů, systémů pojištění vkladů, neboť mohou ovlivnit chování poskytovatelů financování) na profil financování instituce.

387. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda by případné nedostatky vyplývající z profilu financování instituce, například nesoulad splatnosti přesahující přijatelný rozsah, nadměrné koncentrace zdrojů financování, nadměrné úrovně zatížení aktiv nebo nepřiměřené či nestabilní financování dlouhodobých aktiv, mohly vést k nepřijatelnému zvýšení nákladů na financování a ztrátě přístupu instituce k financování. Při plánování či navrhování scénářů nepříznivého vývoje je třeba pečlivě posoudit zejména předpoklady týkající se stálosti financování získaného prostřednictvím kanálů, které využívají finanční technologie nebo jsou méně tradiční – například on-line vkladové platformy.

Hodnocení rizik pro stabilitu profilu financování

388. Příslušné orgány by měly zvážit faktory, které mohou snížit stabilitu profilu financování vzhledem k druhu a vlastnostem aktiv, podrozvahových položek i závazků. Měly by zohlednit strukturální nesoulad splatnosti u aktiv a závazků (včetně dopadu případného nesouladu měn), příslušné strukturální ukazatele financování (např. poměr úvěrů k vkladům, mezeru ve financování ze strany zákazníků a tabulku splatností upravenou podle chování) a charakteristiky financování, které by z obezřetnostního hlediska mohly naznačovat zvýšená rizika praní peněz a financování terorismu a související obavy. Příslušné orgány by měly rovněž zohlednit dopad ztrát na stabilitu financování, přičemž je třeba mít na paměti, že poskytovatelé financování mohou reagovat citlivě i na ztráty, které jsou mnohem nižší než ty, které by ohrozily kapitálové poměry.
389. Příslušné orgány by měly posoudit rizika pro udržitelnost profilu financování vyplývající z koncentrací ve zdrojích financování (zejména pokud jde o druh používaných finančních nástrojů, konkrétní finanční trhy; jednotlivé nebo propojené protistrany). Měly by například zohlednit charakteristiky nejvýznamnějších odvětví, která instituce obsluhuje, a to, jak to ovlivňuje rizikový profil financování instituce, přičemž by měly věnovat zvláštní pozornost expozicím vůči cyklickým nebo volatilním odvětvím.
390. Příslušné orgány by měly také posoudit riziko, že zatížení aktiv může mít negativní vliv na ochotu trhu přijímat nezajištěné závazky instituce (s ohledem na specifické vlastnosti trhu nebo trhů, kde instituce vykonává svoji činnost, a na model podnikání instituce).

Hodnocení skutečného přístupu na trh

391. Příslušné orgány by měly mít přehled o skutečném přístupu instituce na trh a o současných i budoucích hrozbách pro tento přístup, včetně narušení přístupu na devizové trhy (včetně případů specifických pro danou instituci). Při hodnocení by měly vzít v úvahu míru závislosti instituce na konkrétních trzích nebo protistranách (včetně centrálních bank) v poměru ke kapacitě těchto trhů/protistran, případné významné nebo neočekávané změny ve vydávání dluhopisů, riziko, že zprávy o instituci mohou negativně ovlivnit trh (vnímání/důvěru), a tudíž přístup na trh, a známky toho, že krátkodobá rizika likvidity mohou omezit přístup instituce na její hlavní finanční trhy.

Hodnocení očekávané změny rizik financování na základě plánu financování instituce

392. Příslušné orgány by měly posoudit očekávanou změnu rizik financování na základě plánu financování dané instituce a získat představu o proveditelnosti tohoto plánu (např. prostřednictvím zpětného testování a zohledněním alternativních scénářů).

8.4. Hodnocení rámce pro řízení a kontroly rizika likvidity a financování

393. Chtějí-li příslušné orgány získat komplexní představu o profilu rizika likvidity a financování instituce a jejich propojenosti, měly by rovněž přezkoumat rámec správy a řízení a řízení rizik, z něhož vychází riziko likvidity a financování. Za tímto účelem by příslušné orgány měly vyhodnotit:

- a. strategie v oblasti rizika likvidity a financování a ochotu podstupovat riziko likvidity a financování;
- b. organizační rámec, zásady a postupy;
- c. identifikaci, měření, řízení, monitorování a vykazování rizik;
- d. zátěžové testování instituce v oblasti likvidity/financování;
- e. rámec vnitřní kontroly pro řízení rizika likvidity a rizika financování;
- f. plány instituce pro nepředvídané události v oblasti likvidity a ozdravné plány;
- g. plány financování instituce.

Strategie v oblasti rizika likvidity a financování a související ochota podstupovat riziko

394. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda instituce má přiměřenou, jasně formulovanou, zdokumentovanou a oznámenou strategii v oblasti rizika likvidity/financování a ochotu podstupovat toto riziko, kterou schválil vedoucí orgán. Při tomto hodnocení by příslušné orgány měly mimo jiné zohlednit úlohu vedoucího orgánu při stanovování, schvalování a přezkoumávání strategie v oblasti rizika likvidity/financování a související ochoty podstupovat riziko (včetně jejích hlavních výchozích předpokladů), řádné provádění této strategie vedoucím orgánem, jakož i její vhodnost pro danou instituci s ohledem na její model podnikání, celkovou toleranci rizika, úlohu ve finančním systému, finanční situaci a schopnost financování.

Organizační rámec, zásady a postupy

395. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce odpovídající organizační rámec a systém správy a řízení pro řízení rizika likvidity a financování, včetně spolehlivého rámce interních postupů pro hodnocení přiměřenosti likvidity v souladu s hlavou 5 odstavcem 91 těchto obecných pokynů. Příslušné orgány by měly dále posoudit, zda instituce zavedla odpovídající funkce zajišťující měření a řízení, s dostatečnými lidskými a technickými zdroji, které umožňují uvedené funkce rozvíjet a realizovat a provádět požadované úkoly související s monitorováním. Systémy a procesy kontroly a monitorování rizika likvidity by měly být řízeny nezávislou funkcí.

396. Příslušné orgány by měly zhodnotit, zda má daná instituce vhodné zásady a postupy pro řízení rizika likvidity a financování a zda jsou tyto zásady a postupy v souladu s její ochotou podstupovat riziko likvidity. To zahrnuje posouzení toho, zda jsou zásady a postupy řádně

stanoveny, formálně schváleny a účinně oznámeny v celé instituci. Vedoucí orgán by měl tyto zásady a postupy schvalovat a pravidelně přezkoumávat; jejich zavádění by mělo být v kompetenci vrcholného vedení.

397. Příslušné orgány by měly posoudit přiměřenost přístupu instituce k udržování přístupu na významné trhy financování, včetně provádění testů přístupu na trh, přístupu instituce k udržování trvalé přítomnosti na trzích (u specifických malých institucí nebo specializovaných modelů podnikání nemusí být testování přístupu na trhy relevantní), přístup instituce k rozvíjení pevných vztahů s poskytovateli financování a informace dokládající, že by instituce měla nepřerušovaný přístup na trh i v nepříznivých podmínkách.

Identifikace, měření, řízení, monitorování a vykazování rizik

398. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce odpovídající rámec a informační systémy pro identifikaci a měření rizika likvidity a financování v souladu s velikostí a složitostí instituce, její ochotou a schopností podstupovat rizika. Měly by vzít v úvahu tyto faktory:

- a. zda instituce uplatňuje odpovídající metody plánování peněžních toků v příslušných časových obdobích, za běžných i nepříznivých podmínek při komplexním zohlednění faktorů významných rizik;
- b. zda instituce používá odpovídající klíčové předpoklady a metodiky, které procházejí pravidelnou kontrolou a které zohledňují interakce mezi různými riziky (úvěrovým rizikem, tržním rizikem, úrokovým rizikem investičního portfolia atd.) vyplývajícími z rozvahových i podrozvahových položek;
- c. zda má instituce informace o možnosti získat přístup k finančním nástrojům bez ohledu na to, kde jsou drženy, s přihlédnutím k případným právním, regulačním a provozním omezením jejich používání, včetně například nedostupnosti aktiv v důsledku zatížení v různých časových obdobích.

399. Příslušné orgány by měly posoudit, zda mají instituce vhodný rámec pro podávání zpráv o riziku likvidity a financování, který byl schválen vrcholným vedením. Měly by zohlednit kvalitu informačních systémů a interních informačních toků, které se používají k vypracovávání zpráv, a také to, zda jsou tyto zprávy pro cílovou skupinu srozumitelné, přesné a použitelné (např. aktuální, ne příliš složité a v odpovídajícím rozsahu). Zprávy by měly být pravidelně předkládány příslušným příjemcům (například vedoucímu orgánu, vrcholnému vedení nebo výboru pro řízení aktiv a závazků).

400. Příslušné orgány by měly vyhodnotit přiměřenost procesu měření rizika vnitrodenní likvidity, a to zejména u institucí, které jsou součástí platebního systému a systému vypořádání a zúčtování. Měly by zohlednit, zda instituce náležitě sleduje a řídí peněžní toky a likvidní zdroje, které má k dispozici pro pokrytí vnitrodenních požadavků, a prognózy toho, kdy během dne k těmto peněžním tokům dojde, a zda instituce provádí náležité specifické zátěžové testy u vnitrodenních operací, přičemž zohledňuje i vývoj v oboru (např. možnost okamžitých plateb).

401. Příslušné orgány by měly posoudit, zda má instituce přiměřený soubor ukazatelů likvidity a financování. Měly by vzít v úvahu tyto skutečnosti:
- a. zda ukazatele náležitě odrážejí profil rizika likvidity instituce, včetně míry diverzifikace aktiv v rezervě v oblasti likvidity, a soulad mezi měnou jejích likvidních aktiv a rozdělením odtoku likvidity podle měny;
 - b. zda ukazatele přiměřeně pokrývají klíčové aspekty rizika likvidity související s potenciálními riziky efektu útesu („cliff risk“), jako je koncentrace splatností odtoků (s ohledem také na případné předčasné stažení závazků), a s podpůrnými programy centrální banky;
 - c. zda ukazatele umožňují identifikovat strukturální zranitelná místa instituce v oblasti financování, včetně případné koncentrace na konkrétních trzích, v konkrétních měnách, u konkrétních protistran a koncentrace splatností;
 - d. zda ukazatele poskytují představu o „stálosti“ financování institucí (nezávisle na tom, co se předpokládá v ukazateli krytí likvidity nebo ukazateli čistého stabilního financování), včetně rozčlenění do homogenních kategorií podle jejich rizikových vlastností a podílu vkladů mimo oblast působnosti systému záruk/pojištění.
402. Instituce by měly být schopny prokázat, že ukazatele jsou odpovídajícím způsobem zdokumentovány, pravidelně kontrolovány, že se z nich vychází při stanovování ochoty instituce podstupovat riziko, že jsou součástí zpráv podávaných vedení a že jsou používány při nastavování provozních limitů.

Zátěžové testování instituce zaměřené na likviditu a financování

403. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda instituce zavedla přiměřené zátěžové testování týkající se likvidity v souladu s obecnými pokyny orgánu EBA k zátěžovému testování prováděnému institucemi⁴⁶:
- a. k pochopení dopadu nepříznivých událostí na její rizikovou expozici a k posouzení přiměřenosti jejích likvidních aktiv, vyrovnávací kapacity a struktury financování;
 - b. k pokrytí rizik, která se mohou projevit v rámci různých druhů scénářů nepříznivého vývoje, a/nebo k řešení rizik vyplývajících z nedostatků v oblasti kontroly, správy a řízení či jiných nedostatků.
404. Příslušné orgány by měly zohlednit, zda daný rámec umožňuje instituci:
- a. stanovit dobu přežití instituce s ohledem na existující likviditní rezervu a stabilní zdroje financování a zohlednit ochotu instituce podstupovat riziko během období závažných, avšak věrohodných nepříznivých podmínek v oblasti likvidity;
 - b. analyzovat vliv scénářů nepříznivého vývoje na konsolidovanou likviditní pozici celé skupiny a na likviditní pozici jednotlivých subjektů a linií podnikání;
 - c. zjistit, kde hrozí případná rizika, bez ohledu na organizační strukturu a míru centralizace řízení rizika likvidity.

⁴⁶ EBA/GL/2018/04

405. Příslušné orgány by měly zajistit, aby instituce poskytla informace o modelovaném dopadu různých druhů scénářů nepříznivého vývoje (jak je objasněno v obecných pokynech orgánu EBA k zátěžovému testování prováděnému institucemi) i celé řady testů citlivosti (na základě proporcionality). Scénáře nepříznivého vývoje a v nich simulované šoky by neměly vycházet pouze z minulosti, ale měly by zahrnovat také hypotetické scénáře nepříznivého vývoje založené na odborném úsudku. Příslušné orgány by měly analyzovat, zda jsou zohledněny alespoň tyto scénáře:
- a. krátkodobé a dlouhotrvající;
 - b. specifické pro danou instituci a pro celý trh (probíhající současně na různých trzích);
 - c. kombinace scénářů podle písmena a) a b).
406. Důležitým aspektem, který by příslušné orgány měly při hodnocení rámce zátěžových testů instituce zvážit, je modelování vlivu hypotetických scénářů nepříznivého vývoje na peněžní toky instituce a na vyrovnávací kapacitu a na dobu přežití a to, zda modelování odráží různé dopady, které může mít nepříznivý ekonomický vývoj na aktiva instituce i přítoky a odtoky prostředků.
407. Příslušné orgány by měly rovněž vyhodnotit, zda instituce při stanovování předpokladů zátěžových testů postupuje konzervativně. V závislosti na druhu a závažnosti scénáře by příslušné orgány měly podle potřeby zvážit přiměřenost celé řady předpokladů, zejména pak:
- a. masivní výběry („run-of“) retailového financování;
 - b. snížení zajištěného i nezajištěného velkoobchodního financování;
 - c. korelaci mezi finančními trhy a diverzifikaci na různých trzích;
 - d. další podmíněné podrozvahové expozice;
 - e. časovou strukturu financování (např. kde má poskytovatel finančních prostředků opce předčasného ukončení financování);
 - f. vliv případného zhoršení úvěrového ratingu instituce;
 - g. směnitelnost měny a přístup na devizové trhy a ke korespondenčním bankovním účtům;
 - h. schopnost převádět likviditu mezi různými subjekty, sektory a zeměmi;
 - i. odhady budoucího růstu bilanční sumy;
 - j. vzhledem k reputačnímu riziku implicitní požadavek, aby instituce obnovila splatná aktiva a rozšířila nebo udržela jiné formy podpory likvidity.
408. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda je rámec řízení zátěžového testování likvidity instituce přiměřený a zda je řádně začleněn do celkové strategie řízení rizik. Měly by vzít v úvahu tyto skutečnosti:
- a. zda rozsah a četnost zátěžových testů jsou přiměřené povaze a složitosti instituce, expozici vůči riziku likvidity a relativnímu významu ve finančním systému;
 - b. zda jsou výsledky zátěžového testování zapracovány do procesu strategického plánování likvidity a financování instituce a zda přispívají ke zvýšení účinnosti řízení likvidity v případě

- krize, včetně zahrnutí do plánu pro nepředvídané události a ozdravného plánu v oblasti likvidity instituce;
- c. zda má instituce přiměřený proces umožňující identifikaci rizikových faktorů vhodných pro provádění zátěžových testů s ohledem na veškerá významná zranitelná místa, která mohou narušit likviditní pozici dané instituce;
 - d. zda jsou předpoklady a scénáře dostatečně často přezkoumávány a aktualizovány;
 - e. je-li hodnoceno řízení likvidity skupiny, zda instituce věnuje dostatečnou pozornost případným překážkám bránícím převodu likvidity v rámci skupiny.

Rámec vnitřní kontroly rizika likvidity a financování

409. Příslušné orgány by měly posoudit, zda má instituce silný a komplexní rámec interních limitů a vnitřní kontroly a spolehlivá ochranná opatření, která jí umožňují zmírňovat riziko likvidity a financování v souladu s její ochotou podstupovat riziko a zajistit dostupnost diverzifikované struktury financování. Měly by zohlednit, zda je rámec limitů a kontrol přiměřený složitosti, velikosti a modelu podnikání dané instituce a zda zohledňuje různé významné faktory ovlivňující riziko likvidity a výsledky zátěžových testů likvidity.
410. Příslušné orgány by měly posoudit, zda má instituce limity k zajištění souladu mezi měnou svých likvidních aktiv a rozdělením čistých odtoků likvidity podle měny v souladu s čl. 8 odst. 6 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/61.
411. Příslušné orgány by měly posoudit, zda jsou tyto limity schvalovány a pravidelně přezkoumávány příslušnými orgány dané instituce a zda jsou oznamovány všem příslušným liniím podnikání. Tento proces, stejně jako způsob, jakým instituce sleduje dodržování limitů, a postup eskalace v případě jejich porušení, by měly být jasně zdokumentovány v jejich postupech.
412. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda instituce v rámci kontroly rizika likvidity zavedla přiměřený systém převodních cen, který zahrnuje všechny příslušné náklady likvidity, výhody a rizika. Příslušné orgány by měly vzít v úvahu, zda mechanismus stanovování převodních cen umožňuje vedení poskytovat odpovídající pobídky k řízení rizika likvidity a zda jsou systém a jeho kalibrace přezkoumávány a náležitě aktualizovány s ohledem na velikost a složitost instituce. Příslušné orgány by měly navíc vyhodnotit, zda jsou zásady instituce ohledně začlenění metodiky převodních cen finančních prostředků do interního rámce stanovování cen používány k vyhodnocení a schvalování transakcí se zákazníky (na obou stranách rozvahy, např. poskytování úvěrů a přijímání vkladů).
413. Příslušné orgány by měly posoudit, zda má instituce přiměřené kontroly týkající se aktiv v likviditní rezervě, včetně limitů koncentrace a vhodného průběžného sledování přiměřenosti této rezervy a změn tržních podmínek, které by mohly ovlivnit schopnost instituce rychle zpeněžit svá aktiva.

Plány pro nepředvídané události v oblasti likvidity

414. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda plán instituce pro nepředvídané události v oblasti likvidity odpovídajícím způsobem popisuje zásady, postupy a akční plány k reakci na závažná potenciální narušení schopnosti instituce uspokojovat své potřeby likvidity a zajistit si financování. Měly by přihlížet k obsahu a rozsahu opatření souvisejících se zajištěním rezervních finančních prostředků, které jsou obsaženy v plánu pro nepředvídané události v oblasti likvidity, a to zejména k těmto faktorům:

- a. zda plán pro nepředvídané události v oblasti likvidity přiměřeně vysvětluje systém správy a řízení aktivace a udržování tohoto plánu;
- b. zda plán pro nepředvídané události v oblasti likvidity přiměřeně odráží rizikový profil instituce v oblasti likvidity a financování i její širší rizikový profil;
- c. zda má instituce rámec ukazatelů včasného varování pro riziko likvidity, mimo jiné včetně ukazatelů stanovených jako ukazatele likvidity v obecných pokynech orgánu EBA k ukazatelům ozdravného plánu, které pravděpodobně umožní včas a účinně identifikovat zhoršující se tržní podmínky a rychle stanovit opatření, která je potřeba realizovat;
- d. zda plán pro nepředvídané události v oblasti likvidity jasně popisuje, že likviditní rezerva je určena pro použití v nepříznivých podmínkách, i když to vede k hodnotám ukazatele krytí likvidity pod 100 %, včetně toho, že je součástí očekávaného řízení rizika likvidity v nepříznivých podmínkách, že následná komunikace s vrcholným vedením probíhá, pokud jsou dosaženy nižší než stanovené hodnoty ukazatele krytí likvidity. Plán pro nepředvídané události v oblasti likvidity by měl jasně odrážet a popisovat, jak by mělo být řízeno riziko likvidity v nepříznivých podmínkách, aby se co nejlépe směřovalo k cílovým úrovním ukazatele krytí likvidity;
- e. zda plán pro nepředvídané události v oblasti likvidity jasně určuje veškeré podstatné (potenciální) zdroje financování, včetně předpokládané výše dostupných finančních prostředků pro různé zdroje likvidity a odhadovaného časového rámce pro získání finančních prostředků z těchto zdrojů;
- f. zda jsou opatření v souladu s celkovou strategií instituce v oblasti rizika likvidity a související ochotou podstupovat riziko;
- g. přiměřenost předpokladů ohledně úlohy financování od centrální banky v plánu instituce pro nepředvídané události v oblasti likvidity. Při hodnocení faktorů mohou příslušné orgány například zohlednit názory instituce na:
 - I. současnou a budoucí dostupnost potenciálních alternativních zdrojů finančních prostředků v souvislosti s úvěrovými programy centrální banky,
 - II. druhy úvěrů, přijatelný kolaterál a operační postupy pro přístup k finančním prostředkům centrální banky;
 - III. okolnosti, za nichž budou nezbytné finanční prostředky od centrální banky, výši těchto prostředků a časový rámec, po který by používání finančních prostředků od centrální banky zřejmě bylo nezbytné.

415. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda jsou opatření popsaná v plánu pro nepředvídané události v oblasti likvidity proveditelná ve vztahu k scénářům nepříznivého vývoje, ve kterých mají být realizována. Měly by vzít v úvahu například tyto faktory:
- a. míra konzistentnosti a interakce mezi zátěžovými testy instituce týkajícími se likvidity, plánu pro nepředvídané události v oblasti likvidity, ukazateli včasného varování v oblasti likvidity a případně jejím plánem na obnovení likvidity;
 - b. zda lze předpokládat, že opatření stanovená v plánu pro nepředvídané události v oblasti likvidity pravděpodobně instituci umožní přiměřeně reagovat na celou řadu možných scénářů závažného nedostatku likvidity, včetně nedostatku likvidity instituce a na trhu, i jejich možné vzájemné působení, a zda opatření stanovená v plánu pro nepředvídané události v oblasti likvidity jsou obezřetně vyčíslena, pokud jde o schopnost zajistit likviditu v nepříznivých podmínkách a časový rámec realizace s přihlédnutím k provozním požadavkům, například poskytnutí kolaterálu centrální bance.
416. Příslušné orgány by měly vyhodnotit přiměřenost rámce systému správy a řízení instituce s ohledem na plán pro nepředvídané události v oblasti likvidity. Měly by vzít v úvahu například tyto faktory:
- a. přiměřenost postupů eskalace a stanovení priorit, které blíže určují, kdy a jak je možné a nutné jednotlivá opatření realizovat;
 - b. zda má instituce přiměřené zásady a postupy komunikace v rámci instituce a s externími stranami;
 - c. míra konzistentnosti plánu pro nepředvídané události v oblasti likvidity⁴⁷ a plánu kontinuity činnosti instituce.

Plány financování

417. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda je plán financování proveditelný a přiměřený povaze, velikosti a složitosti instituce, jejím současným a plánovaným činnostem a jejímu profilu v oblasti likvidity a financování. Měly by vzít v úvahu například tyto faktory:
- a. zda plán financování zohledňuje alternativní scénáře. Příslušné orgány by měly věnovat zvláštní pozornost tomu, zda je plán na podporu předpokládaných obchodních činností dostatečně odolný i v případě nepříznivých scénářů;
 - b. předpokládaná změna profilu financování instituce vyplývající z realizace plánu financování a to, zda je tato změna vhodná vzhledem k činnostem a modelu podnikání instituce;
 - c. zda plán financování podporuje potřebné nebo žádoucí zlepšení profilu financování instituce;

⁴⁷ Je-li plán pro nepředvídané události v oblasti likvidity plně začleněn do ozdravného plánu, bude to zahrnuto do skóre celkové schopnosti ozdravení z hlediska likvidity. V případě, že plán pro nepředvídané události v oblasti likvidity není začleněn do ozdravného plánu a jedná se o dva samostatné dokumenty, je třeba plán pro nepředvídané události v oblasti likvidity analyzovat zvlášť.

- d. vlastní názor na dopady aktivit institucí na trhu (nebo změny jejich aktivit) v jejich jurisdikci a na proveditelnost plánů financování jednotlivých jednotlivých institucí, a
- e. zda je plán financování:
 - I. integrován s celkovým strategickým plánem instituce,
 - II. v souladu s modelem podnikání,
 - III. v souladu s ochotou podstupovat riziko likvidity.

418. Kromě toho mohou příslušné orgány zvážit:

- a. zda instituce odpovídajícím způsobem analyzuje vhodnost a přiměřenost plánu financování a je si vědoma vhodnosti a přiměřenosti plánu financování vzhledem ke své současné pozici v oblasti likvidity a financování a jejímu plánovanému vývoji. V rámci toho mohou příslušné orgány zvážit, zda vrcholné vedení instituce dokáže vysvětlit, proč je plán financování proveditelný a v čem spočívají jeho slabá místa;
- b. postup instituce při určování toho, jaký rozsah financování a které trhy jsou pro instituci významné (a zda je tento postup přiměřený);
- c. časový horizont, který instituce předpokládá pro realizaci migrace na jiný potřebný nebo žádoucí profil financování s ohledem na možná rizika související s tím, že migrace k výslednému stavu je buď příliš rychlá, nebo příliš pomalá;
- d. zda plán financování obsahuje různé strategie a jasné řídicí postupy zajišťující včasnou realizaci změn strategie.

419. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda je plán financování instituce řádně realizován. Měly by vzít v úvahu přinejmenším tyto skutečnosti:

- a. zda je plán financování řádně zdokumentován a jsou o něm informováni všichni příslušní zaměstnanci;
- b. zda se plán financování promítá do každodenního chodu instituce, zejména pak do procesu rozhodování o financování.

420. Kromě toho mohou příslušné orgány zohlednit, zda instituce dokáže plán financování sladit s údaji poskytnutými příslušnými orgány ve výkazu plánu financování.

421. Příslušné orgány by měly zvážit kvalitu procesů instituce, pokud jde o monitorování plnění plánu financování a schopnost včas reagovat na případné odchylky. Při hodnocení by příslušné orgány měly například zohlednit tyto faktory:

- a. kvalita aktuálních informací poskytovaných (vrcholnému) vedení o aktuálním stavu realizace plánu financování;
- b. zda plán financování předpokládá realizaci alternativních záložních opatření, dojde-li ke změnám tržních podmínek;
- c. zásady a postupy instituce, pokud jde o pravidelný přezkum, zpětné testování a aktualizaci plánu financování v případě, že se skutečně získané finanční prostředky významně liší od plánu financování.

8.5. Shrnutí zjištění, přidělení skóre a dohledová opatření

422. Na základě výše uvedeného hodnocení by příslušné orgány měly získat představu o rizicích likvidity a financování dané instituce a o schopnosti jejích zdrojů likvidity tato rizika pokrýt či zmírnit. Tato představa by se měla odrazit v souhrnu zjištění doplněném o skóre životaschopnosti, které vychází z posouzení faktorů uvedených v tabulce 17. Hodnocení přiměřenosti likvidity a financování by mělo odrážet názor příslušných orgánů na to, zda stávající zdroje likvidity poskytují odpovídající krytí rizik likvidity a financování. Příslušné orgány mohou zvážit použití průběžných skóre pro riziko likvidity a financování, pokud to považují za relevantní.

423. Při stanovování skóre přiměřenosti likvidity a financování by příslušné orgány měly případně zohlednit skóre celkové schopnosti ozdravení z hlediska likvidity při plánování ozdravných postupů (slabá, přiměřená s možným prostorem pro zlepšení, uspokojivá), jak je uvedeno v bodech 41–43 obecných pokynů orgánu EBA k celkové schopnosti ozdravení při plánování ozdravných postupů⁴⁸. Zohlednění celkového skóre schopnosti ozdravení v souvislosti s přiměřeností likvidity je obzvláště důležité v případě „slabého“ celkového skóre schopnosti ozdravení z hlediska likvidity.

Tabulka 17. Faktory, které orgány dohledu zohlední při přidělování skóre u přiměřenosti likvidity a financování

Skóre rizika	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory v souvislosti s inherentním rizikem	Posuzované faktory v souvislosti s přiměřeným řízením a kontrolami
1	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolám existuje nízké riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> • Z případného nesouladu (např. splatnosti, měn) vyplývá nevýznamné / velmi nízké riziko. • Velikost a složení likviditní rezervy jsou přiměřené a vhodné. • Úroveň ostatních určujících faktorů rizika likvidity (např. reputační riziko, neschopnost převádět likviditu v rámci skupiny) je nepodstatná / velmi nízká. • Vyrovňovací kapacita instituce a její likviditní rezervy dostatečně převyšují kvantitativní požadavky orgánů dohledu a předpokládá se, že tomu tak bude i v budoucnu. • Nic nebrání případnému volnému toku likvidních prostředků mezi subjekty ve skupině, popřípadě všechny subjekty mají vyrovňovací kapacitu a rezervy v oblasti likvidity převyšující požadavky dohledu. • Z profilu financování instituce nebo jeho udržitelnosti vyplývá nevýznamné / velmi nízké riziko. 	<ul style="list-style-type: none"> • Zásady a strategie instituce v oblasti rizika likvidity/financování jsou v souladu s její celkovou strategií a ochotou podstupovat riziko. • Organizační rámec pro oblast rizika likvidity a financování je robustní, s jasně vymezenými povinnostmi a jasným oddělením úkolů funkcí odpovědných za činnosti spojené s podstupováním rizik a funkcí řízení a kontroly rizik. • Systémy měření, monitorování a vykazování rizika likvidity a financování jsou přiměřené. • Interní limity a rámec pro kontrolu rizika financování jsou spolehlivé a jsou v souladu se strategií instituce v oblasti řízení rizik a její ochotou podstupovat riziko. • Instituce má věrohodný a důvěryhodný plán pro nepředvídané události v oblasti

⁴⁸ EBA/GL/2023/06

Skóre rizika	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory v souvislosti s inherentním rizikem	Posuzované faktory v souvislosti s přiměřeným řízením a kontrolami
		<ul style="list-style-type: none"> Riziko vyplývající ze stability financování není významné. Ostatní určující faktory rizika financování (např. reputační riziko, přístup k finančním trhům) nejsou významné / jsou velmi nízké. Složení a stabilita dlouhodobějšího financování (> 1 rok) představují ve vztahu k činnostem a modelu podnikání instituce nevýznamné / velmi nízké riziko. Celková schopnost ozdravení instituce, jak vyplývá z hodnocení orgánu dohledu, je „uspokojivá“. 	likvidity, který může být v případě potřeby účinný.
2	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolám existuje středně nízké riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> Zjištěný nesoulad (např. splatnosti, měn) představuje nízké až střední riziko. Riziko vyplývající z velikosti a složení likviditní rezervy je nízké až střední. Úroveň ostatních určujících faktorů rizika likvidity (např. reputační riziko, neschopnost převádět likviditu v rámci skupiny) je nízká až střední. Vyrovňovací kapacita instituce a její likviditní rezervy převyšují kvantitativní požadavky orgánů dohledu, existuje však riziko, že tomu tak v budoucnu nebude. Případný volný tok likvidních prostředků mezi subjekty ve skupině je nebo může být minimálně omezen. Riziko vyplývající z profilu financování instituce a jeho udržitelnosti je nízké až střední. Riziko vyplývající ze stability financování je nízké až střední. Ostatní určující faktory rizika financování (např. reputační riziko, přístup k finančním trhům) jsou nízké až střední. Složení a stabilita dlouhodobějšího financování (> 1 rok) představují ve vztahu k činnostem a modelu podnikání instituce nízké riziko. Celková schopnost ozdravení instituce z hlediska likvidity, která vyplývá z hodnocení orgánu dohledu, je „uspokojivá“ nebo 	

Skóre rizika	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory v souvislosti s inherentním rizikem	Posuzované faktory v souvislosti s přiměřeným řízením a kontrolami
		„přiměřená s prostorem pro zlepšení“.	
3	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolám existuje středně vysoké riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> • Zjištěný nesoulad (např. splatnosti, měn) představuje střední až vysoké riziko. • Riziko vyplývající z velikosti a složení likviditní rezervy je střední až vysoké. • Úroveň ostatních určujících faktorů rizika likvidity (např. reputační riziko, neschopnost převádět likviditu v rámci skupiny) je střední až vysoká. • Vyrovňovací kapacita instituce a její likviditní rezervy klesají a/nebo klesly pod úroveň kvantitativních požadavků orgánů dohledu a existují obavy ohledně toho, zda instituce dokáže včas obnovit dodržování těchto požadavků. • Případný volný tok likvidních prostředků mezi subjekty ve skupině je omezen. • Riziko vyplývající z profilu financování instituce a jeho udržitelnosti je střední až vysoké. • Riziko vyplývající ze stability financování je střední až vysoké. • Ostatní určující faktory rizika financování (např. reputační riziko, přístup k finančním trhům) jsou střední až vysoké. • Složení a stabilita dlouhodobějšího financování (> 1 rok) představují ve vztahu k činností a modelu podnikání instituce střední riziko. • Celková schopnost ozdravení instituce z hlediska likvidity, která vyplývá z hodnocení orgánu dohledu, je „přiměřená s prostorem pro zlepšení“ nebo „slabá“. 	<ul style="list-style-type: none"> • Zásady a strategie instituce v oblasti rizika likvidity a financování nejsou plně v souladu s její celkovou strategií a ochotou podstupovat riziko. • Organizační rámec pro oblast rizika likvidity a financování dostatečně neodděluje povinnosti a úkoly funkcí odpovědných za činnosti spojené s podstupováním rizik a funkcí řízení a kontroly rizik. • Systémy měření, monitorování a vykazování rizika likvidity a financování nejsou prováděny s dostatečnou přesností a četností. • Interní limity a rámec pro kontrolu rizika likvidity a financování nejsou v souladu se strategií instituce v oblasti řízení rizik ani s její ochotou podstupovat riziko. • Instituce má plán pro nepředvídané události v oblasti likvidity, který pravděpodobně nebude účinný, nebo nemá žádný plán pro nepředvídané události v oblasti likvidity, případně má plán, který je zjevně nedostatečný
4	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolám existuje vysoké riziko významného obezřetnostního	<ul style="list-style-type: none"> • Zjištěný nesoulad (např. splatnosti, měn) představuje vysoké riziko. • Riziko vyplývající z velikosti a složení likviditní rezervy je vysoké. • Úroveň ostatních určujících faktorů rizika likvidity (např. reputační riziko, neschopnost převádět likviditu v rámci skupiny) je vysoká. • Vyrovňovací kapacita instituce a její likviditní rezervy klesají a/nebo 	

Skóre rizika	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory v souvislosti s inherentním rizikem	Posuzované faktory v souvislosti s přiměřeným řízením a kontrolami
	ho dopadu na instituci.	<p>klesly pod úroveň kvantitativních požadavků orgánů dohledu a existují vážné obavy ohledně toho, zda instituce dokáže včas obnovit dodržování těchto požadavků.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Případný volný tok likvidních prostředků mezi subjekty ve skupině je závažně omezen. • Riziko vyplývající z profilu financování instituce a jeho udržitelnosti je vysoké. • Riziko vyplývající ze stability financování je vysoké. • Ostatní určující faktory rizika financování (např. reputační riziko, přístup k finančním trhům) jsou vysoké. • Složení a stabilita dlouhodobějšího financování (> 1 rok) představují ve vztahu k činnosti a modelu podnikání instituce vysoké riziko. • Celková schopnost ozdravení instituce z hlediska likvidity vyplývající z hodnocení orgánu dohledu je „slabá“. 	

424. Na základě skóre přiměřenosti likvidity a financování podle oddílu 8.5 by příslušné orgány měly určit, zda je nezbytné stanovit zvláštní požadavky na likviditu a financování ke krytí rizik pro likviditu a financování, kterým instituce je nebo může být vystavena.

425. V následující tabulce je uveden neúplný seznam kvalitativních a kvantitativních dohledových opatření, která mohou příslušné orgány použít v případě zjištění konkrétního nedostatku. Příslušné orgány mohou uplatnit další dohledová opatření (včetně kvantitativních opatření v souladu s čl. 104 odst. 1 písm. a) směrnice 2014/36/EU nebo jejich kombinaci), pokud jsou považována za vhodnější k řešení zjištěných nedostatků.

426. Pokud příslušné orgány dospějí k závěru, že mohou být nezbytná kvantitativní opatření, měly by se řídit doplňkovými pokyny uvedenými v následujícím oddíle týkajícím se referenčního srovnávání a stanovení kvantitativních opatření v oblasti likvidity a financování.

427. Je třeba uvést, že část opatření uvedených v tabulce 18 je kvalitativní povahy. V případě, že se objeví zásadní nedostatky, zejména v oblasti řízení likvidity a financování, je třeba pokud možno upřednostnit kvalitativní opatření.

Tabulka 18. Neúplný seznam možných dohledových opatření pro riziko likvidity a financování

Možná dohledová opatření, která mohou příslušné orgány přijmout v souladu s článkem 102, čl. 104 odst. 1 písm. b), e), f), j), k), i) a n) a článkem 105 směrnice 2013/36/EU, článkem 8 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/61 a čl. 428b odst. 5 nařízení (EU) č. 575/2013
A. požadovat, aby instituce udržovaly ukazatel krytí likvidity vyšší, než je minimální regulační požadavek, a to v takové výši, aby se dostatečně zmírnily zjištěné nedostatky;
B. požadovat, aby instituce uplatňovaly minimální dobu přežití v délce, která dostatečným způsobem zmírní zjištěné nedostatky;
C. uložit institucím povinnost držet minimální celkový objem likvidních aktiv nebo vyrovnávací kapacitu v takové výši, aby se dostatečně zmírnily zjištěné nedostatky;
D. požadovat, aby instituce udržovaly ukazatel čistého stabilního financování vyšší, než je minimální regulační požadavek, a to v takové výši, aby se dostatečně zmírnily zjištěné nedostatky;
E. uložit institucím povinnost držet minimální celkový objem dostupného stabilního financování v takové výši, aby se dostatečně zmírnily zjištěné nedostatky;
F. uložit zvláštní požadavky na likviditu, včetně omezení týkajících se nesouladu splatností mezi aktivy a závazky;
G. ukládat správní sankce nebo jiná správní opatření, včetně obezřetnostních poplatků;
H. uložit požadavky na koncentraci držných likvidních aktiv, např.: - požadavky na složení profilu likvidních aktiv instituce, pokud jde o protistrany, měnu, a/nebo - stropy, limity nebo omezení koncentrací financování;
I. uložit omezení ohledně krátkodobých smluvních nesouladů splatnosti nebo nesouladů splatnosti v důsledku chování aktiv a závazků, např.: - limity pro nesoulad splatností (v jednotlivých časových pásmech) mezi aktivy a závazky, - limity pro minimální dobu přežití, a/nebo - limity pro závislost na určitých krátkodobých zdrojích financování, např. financování z peněžního trhu;
J. uložit dodatečné nebo častější požadavky na podávání zpráv o likviditních pozicích, např.: - četnost vykazování ukazatele krytí likvidity pro regulační účely a/nebo - četnost vykazování dalších údajů o likviditě, například „doplňkových ukazatelů monitorování“, a jejich podrobnost;
K. požadovat, aby byla přijata opatření k řešení zjištěných nedostatků, pokud jde o schopnost instituce identifikovat, měřit, monitorovat a kontrolovat riziko likvidity, přičemž se může jednat například o požadavek: - zvýšit kapacitu zátěžových testů a zlepšit schopnost identifikovat a kvantifikovat významné zdroje rizika likvidity instituce; - zlepšit schopnost zpeněžit likvidní aktiva; - zlepšit plán pro nepředvídané události v oblasti likvidity a rámec ukazatelů včasného varování v oblasti likvidity, a/nebo - zlepšit vykazování informací o řízení likvidity vedoucímu orgánu a vrcholnému vedení instituce;
L. požadovat přijetí opatření k úpravě profilu financování dané instituce, např.: - snížení závislosti na určitých (potenciálně volatilních) finančních trzích, například na velkoobchodním financování; - snížení koncentrace profilu financování, pokud jde o protistrany, vrcholy v dlouhodobém profilu splatností, (nesoulad) měn atd., a/nebo - snížení výše zatížených aktiv, potenciálně s rozlišením celkového zatížení a nadměrné kolateralizace (např. u krytých dluhopisů, výzev k dodatkové úhradě marže);
M. požadovat dodatečné nebo častější podávání zpráv o pozicích instituce v oblasti financování, včetně: - zvýšené četnosti vykazování pro regulační účely v souvislosti s monitorováním profilu financování (např. zpráva o ukazateli čistého stabilního financování a „doplňkové ukazatele monitorování“), a/nebo - zvýšené četnosti informování orgánů dohledu o plánu financování instituce;
N. požadovat opatření k vyřešení nedostatků zjištěných u kontrol instituce v oblasti rizika financování, např.: - zlepšení vykazování informací o riziku financování vedoucímu orgánu a vrcholnému vedení instituce; - přepracování nebo vylepšení plánu financování a/nebo

Možná dohledová opatření, která mohou příslušné orgány přijmout v souladu s článkem 102, čl. 104 odst. 1 písm. b), e), f), j), k), i) a n) a článkem 105 směrnice 2013/36/EU, článkem 8 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/61 a čl. 428b odst. 5 nařízení (EU) č. 575/2013

- stanovení limitů v rámci ochoty podstupovat riziko;
- zlepšit schopnosti instituce v oblasti zátěžového testování, například na základě požadavku, aby instituce pokryla delší období zátěže.

428. Při stanovování strukturálních, dlouhodobých požadavků dohledu by příslušné orgány měly zvážit potřebu dodatečných krátkodobých až střednědobých požadavků na likviditu a/nebo kapitálových požadavků jako dočasného řešení vedoucího ke snížení přetrvávajících rizik, než strukturální požadavky dosáhnou požadovaných účinků.

429. Pokud příslušné orgány dojdou k závěru, že existuje vysoké riziko toho, že se náklady instituce na financování výrazně zvýší, měly by zvážit, zda nepožádat o změny ve struktuře financování s cílem zmírnit riziko spojené s náklady na financování, případně dokonce o opatření týkající se kapitálu (jak je uvedeno v hlavě 7), aby se vyrovnal dopad na zisk a ztráty v případě, že instituce nebude moci zvýšené náklady na financování přenést na své zákazníky.

8.6. Referenční srovnávání a stanovování kvantitativních požadavků na likviditu a financování

Stanovení specifických kvantitativních požadavků na likviditu a financování

430. Na podporu skóre přiměřenosti likvidity a financování a za účelem kalibrace specifických kvantitativních požadavků v případech, kdy to bude považováno za potenciálně nezbytné (např. u kteréhokoli z kvantitativních opatření uvedených v tabulce 18), by příslušné orgány měly považovat dohledové referenční hodnoty likvidity a financování za kvantitativní nástroje. Měly by rovněž sloužit jako obezřetná, konzistentní, transparentní a srovnatelná referenční hodnota při výpočtu a srovnávání specifických kvantitativních požadavků na likviditu institucí s podobnými modely podnikání a rizikovými profily. Při stanovování referenčních hodnot dohledu by příslušné orgány měly používat hodnocení rizik pro likviditu a financování v rámci dohledu a výsledky zátěžového testování likvidity prováděného v rámci dohledu.

431. Příslušné orgány by měly použít nejvhodnější referenční hodnotu pro model podnikání instituce a v případě potřeby uplatnit úsudek ohledně výsledku referenční hodnoty s cílem zohlednit faktory specifické pro daný model podnikání. Přihlížejí-li příslušné orgány při stanovování specifických požadavků na likviditu k referenčním hodnotám dohledu, pak by měly instituci vysvětlit důvody a obecné základní principy, ze kterých referenční hodnoty vycházejí.

432. Příslušné orgány by měly vyhodnotit vhodnost referenčních hodnot uplatňovaných u institucí a průběžně provádět jejich přezkum a aktualizaci s ohledem na zkušenosti s jejich používáním.

433. Zásadním zdrojem, ze kterého budou referenční hodnoty příslušných orgánů ke specifickým kvantitativním požadavkům na likviditu nebo financování vycházet, budou údaje získané při vykazování pro účely dohledu v souladu s článkem 415 nařízení (EU) č. 575/2013, a to

o likviditě a o stabilním financování individuálně i na konsolidovaném základě a o doplňkových ukazatelích monitorování likvidity.

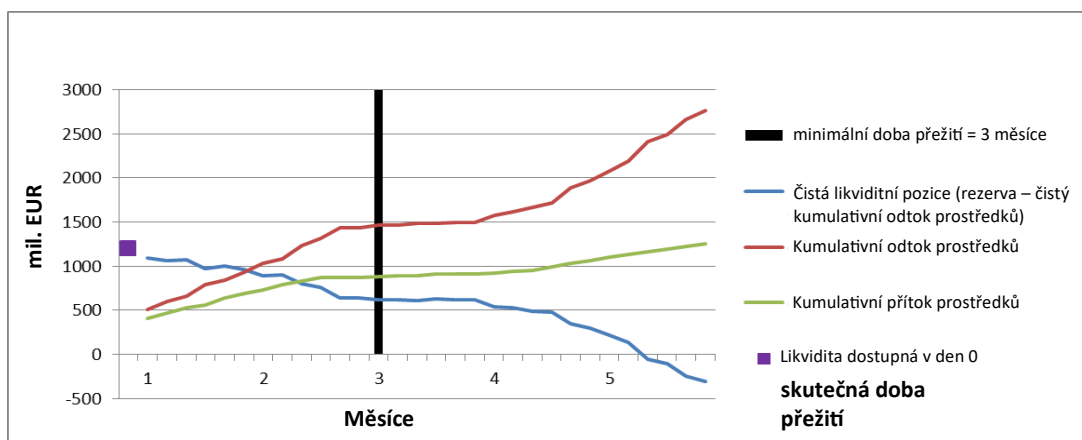
434. Níže jsou uvedeny vybrané příklady možných přístupů:

- a. Příklad 1: Instituce s počáteční rezervou v oblasti likvidity ve výši 1 200 milionů EUR. Kumulativní přítoky a kumulativní odtoky prostředků odhadované v zátěžových podmínkách jsou projektovány v časovém horizontu pěti měsíců. Během tohoto období instituce rezervu v oblasti likvidity použije vždy, když je přítok prostředků nižší než odtok. Výsledkem je, že za stanovených zátěžových podmínek by instituce dokázala přežít čtyři a půl měsíce, což je déle, než činí minimální doba přežití stanovená orgány dozoru (v tomto příkladu jsou to tři měsíce):

Tabulka 19. Názorný příklad referenční hodnoty pro výpočet likvidity

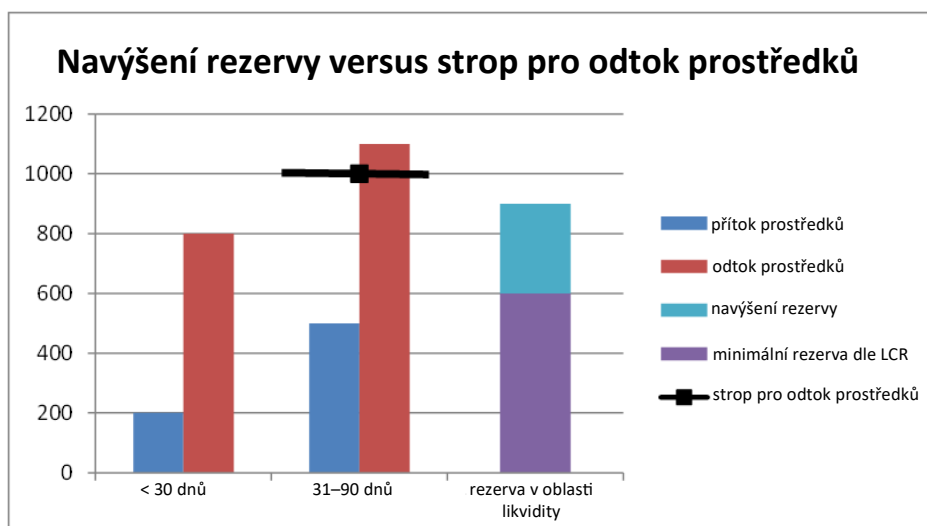
Časový horizont v měsících	Kumulativní odtok prostředků	Kumulativní přítok prostředků	Čistý kumulativní odtok prostředků	Čistá likviditní pozice (rezerva – čistý kumulativní odtok prostředků)	Likvidita dostupná v den 0
					1 200
1	511	405	106	1 094	
	598	465	133	1 067	
	659	531	128	1 072	
	787	563	224	976	
	841	642	199	1 001	
	933	693	240	960	
2	1 037	731	306	894	
	1 084	788	295	905	
	1 230	833	397	803	
	1 311	875	435	765	
	1 433	875	558	642	
	1 440	876	564	636	
3	1 465	882	583	617	
	1 471	889	582	618	
	1 485	891	594	606	
	1 485	911	574	626	
	1 492	916	576	624	
	1 493	916	577	623	
4	1 581	918	663	537	
	1 618	945	673	527	
	1 666	956	710	490	
	1 719	993	726	474	
	1 885	1 030	856	344	
	1 965	1 065	900	300	
5	2 078	1 099	980	220	
	2 192	1 131	1 061	139	Doba přežití
	2 415	1 163	1 252	-52	
	2 496	1 194	1 302	-102	
	2 669	1 224	1 445	-245	
	2 764	1 253	1 511	-311	

Obrázek 4: Názorný příklad stanovení specifického kvantitativního požadavku na likviditu

- b. Příklad 2: Minimální doba přežití je orgány dohledu stanovena na tři měsíce. Místo stanovení minimální doby přežití lze jako alternativní opatření, které rovněž řeší obavy orgánů dohledu, že rozdíl mezi přítokem a odtokem prostředků je nepřijatelně vysoký, použít stanovený strop pro odtok prostředků. V grafu uvedeném níže je mechanismus stanovení stropu pro odtok prostředků vyjádřen černou vodorovnou čarou. Instituce musí snížit odtok prostředků na úroveň pod uvedeným stropem. Strop může být stanoven pro jedno nebo více časových pásem a pro čistý odtok prostředků (po korekci o přítok prostředků) nebo pro hrubý odtok prostředků. Třetí sloupec představuje alternativu v podobě navýšení požadavku na výši rezerv.

Obrázek 5: Názorný příklad stanovení specifických kvantitativních požadavků

435. Nemají-li příslušné orgány vlastní referenční hodnotu pro kvantifikaci specifických kvantitativních požadavků na likviditu, mohou postup s referenční hodnotou uplatnit pomocí těchto kroků, zejména v případě rizika likvidity:

- a. provést srovnávací analýzu čistého odtoku finančních prostředků a způsobilých likvidních aktiv v zátěžových podmínkách v různých časových horizontech: do jednoho měsíce (včetně

jednodenních), od jednoho měsíce do tří měsíců a od tří měsíců do jednoho roku; za tímto účelem by příslušné orgány měly naplánovat čistý odtok prostředků (hrubý odtok a přítok prostředků);

- b. vyrovnat kapacitu v různých časových pásmech podle splatnosti a s přihlédnutím k nepříznivým podmínkám (například obezřetné ocenění likvidních aktiv s použitím zátěžových předpokladů versus současné ocenění v běžných podmínkách a po snížení hodnoty) vytvořit přehled přítoků a odtoků podle splatností za nepříznivých podmínek pro nadcházející rok;
- c. odhadnout dobu přežití instituce na základě posouzení přehledu přítoků a odtoků podle splatností za nepříznivých podmínek;
- d. stanovit požadovanou/dohledovou minimální dobu přežití s přihlédnutím k rizikovému profilu instituce a tržním a makroekonomickým podmínkám;
- e. je-li požadovaná/dohledová minimální doba přežití delší než současná doba přežití instituce, mohou příslušné orgány určit dodatečnou výši likvidních aktiv (dodatečné rezervy v oblasti likvidity), které musí instituce držet, aby prodloužila svoji dobu přežití na minimální požadovanou úroveň.

Vyjádření specifických kvantitativních požadavků na likviditu a financování

436. Aby příslušné orgány formulovaly specifické kvantitativní požadavky na likviditu, měly by použít jeden z těchto přístupů, pokud se za určitých okolností nepovažuje za vhodnější jiný přístup:

- a. Přístup č. 1 – požadovat ukazatel krytí likvidity vyšší, než je minimální regulatorní požadavek, a to v takové výši, aby se dostatečně zmírnily zjištěné nedostatky.
- b. Přístup č. 2 – požadovat minimální dobu přežití v délce, která dostatečným způsobem zmírní zjištěné nedostatky; dobu přežití lze buď nastavit přímo jako požadavek, nebo nepřímo nastavením stropu pro odtok prostředků v příslušných uvažovaných časových pásmech; příslušné orgány mohou požadovat různé druhy likvidních aktiv (např. aktiva způsobila pro centrální banky) k pokrytí rizik, která nejsou (přiměřeně) kryta ukazatelem krytí likvidity.
- c. Přístup č. 3 – požadovat minimální celkovou výši likvidních aktiv nebo vyrovnávací kapacity, kterou lze vyjádřit jako minimální celkovou výši nebo jako minimální výši nad rámec platného minimálního regulatorního požadavku, a to ve výši, která dostatečným způsobem zmírní zjištěné nedostatky; příslušné orgány mohou stanovit požadavky ohledně složení likvidních aktiv včetně provozních požadavků (např. přímá převoditelnost na hotovost nebo uložení likvidních aktiv v centrální bance).

437. Aby příslušné orgány vhodně formulovaly specifické kvantitativní požadavky na stabilní financování, měly by použít jeden z těchto přístupů, pokud se za určitých okolností nepovažuje za vhodnější jiný přístup:

- a. Přístup č. 4 – požadovat vyšší hodnotu ukazatele čistého stabilního financování, než je minimální regulatorní požadavek, a to v takové výši, aby se dostatečně zmírnily zjištěné nedostatky.
 - b. Přístup č. 5 – požadovat minimální celkovou výši dostupného stabilního financování, buď jako minimální celkovou částku, nebo jako minimální částku převyšující platný minimální regulatorní požadavek, a to v takové výši, aby se dostatečně zmírnily zjištěné nedostatky.
438. Příslušné orgány by měly kvantitativní požadavky na likviditu nebo financování strukturovat tak, aby u institucí přinášely široce konzistentní obezřetnostní výsledky, přičemž je třeba přihlídnout k tomu, že se druhy požadavků mohou kvůli specifické situaci u jednotlivých institucí lišit. Kromě kvantifikace by struktura měla rovněž uvádět očekávané složení a povahu požadavku. Ve všech případech by měla uvádět požadavek dohledu a platné požadavky podle směrnice 2013/36/EU. Likviditní rezervy a vyrovnávací kapacita instituce držené na základě požadavků dohledu by měly být instituci k dispozici k případnému použití za nepříznivé situace.
439. Příslušné orgány by měly zajistit, aby je instituce neprodleně informovala, pokud požadavky nesplňuje nebo neočekává, že je v krátkodobém horizontu splní. K oznámení by měl být přiložen plán vypracovaný danou institucí, který zajistí včasné obnovení souladu s požadavky. Příslušné orgány by měly vyhodnotit proveditelnost plánu a přijmout odpovídající dohledová opatření v případě, že plán není považován za proveditelný. Je-li plán považován za proveditelný, příslušné orgány by měly: určit na základě situace dané instituce případná nezbytná přechodná dohledová opatření; monitorovat plnění plánu na obnovení souladu a pozorně sledovat likviditní pozici instituce a v případě potřeby požadovat, aby instituce podávala zprávy častěji.
440. Nehledě na výše uvedené mohou příslušné orgány stanovit rovněž kvalitativní požadavky v podobě omezení/stropů/limitů, pokud jde o nesoulad, koncentrace, ochotu podstupovat riziko, kvantitativní omezení při vydávání zajištěných úvěrů atd. v souladu s kritérii uvedenými v hlavě 9 obecných pokynů.
441. Níže jsou uvedeny vybrané příklady různých přístupů ke struktuře specifických kvantitativních požadavků na likviditu:

Příklad vyjádření specifických požadavků

Počínaje dnem 1. ledna 2025 až do odvolání musí banka X:

- a. Přístup č. 1: zajistit, aby její vyrovnávací kapacita po celou dobu dosahovala minimálně úrovně například 125 % čistého odtoku likvidních prostředků, měřeno ukazatelem krytí likvidity.
- b. Přístup č. 2: zajistit, aby její vyrovnávací kapacita po celou dobu zajišťovala dobu přežití o délce minimálně tří měsíců, měřeno na základě interního zátěžového testu likvidity / tabulky splatností / na základě specifického ukazatele stanoveného orgánem dohledu.
- c. Přístup č. 3:

- zajistit, aby její vyrovnávací kapacita po celou dobu dosahovala minimálně výše X mld. EUR, nebo
 - zajistit, aby její vyrovnávací kapacita po celou dobu dosahovala minimálně výše X mld. EUR nad rámec minimálního požadavku v souladu s ukazatelem krytí likvidity.
- d. Přístup č. 4: zajistit, aby její dostupné stabilní financování bylo vždy stejné nebo vyšší než například 125 % požadovaného stabilního financování měřeného ukazatelem čistého stabilního financování.
- e. Přístup č. 5:
- zajistit, aby její dostupné stabilní financování po celou dobu dosahovalo minimálně výše X mld. EUR, nebo
 - zajistit, aby její dostupné stabilní financování po celou dobu dosahovalo minimálně výše X mld. EUR nad rámec minimálního požadavku v souladu s ukazatelem čistého stabilního financování.

Hlava 9. Celkové hodnocení v rámci SREP a komunikace

9.1. Obecné úvahy

442. Tato hlava se zabývá tím, jak se závěry z hodnocení jednotlivých prvků SREP začleňují do celkového hodnocení v rámci SREP, a také tím, jak se příslušné výsledky sdělují, včetně formulace a odůvodnění kapitálových požadavků a příslušných pokynů. Zabývá se rovněž tím, jak neúplný seznam dohledových opatření uvedený na konci příslušných oddílů a hlav těchto obecných pokynů souvisí s dalšími relevantními rámci (tj. opatřeními včasného zásahu, hodnoceními orgánů pro řešení krizí, makroobezřetnostními opatřeními a bojem proti praní peněz a financování terorismu).

9.2. Celkové hodnocení v rámci SREP

443. Při stanovování celkového hodnocení v rámci SREP by příslušné orgány měly přihlížet ke zjištěním, která jsou výsledkem posouzení jednotlivých prvků SREP, tj. měly by zvážit:

- a. rizika, kterým je nebo může být instituce vystavena;
- b. pravděpodobnost, že systém správy a řízení instituce, nedostatky v oblasti kontroly a/nebo model nebo strategie podnikání instituce tato rizika zvýší nebo sníží nebo instituci vystaví novému zdroji rizik;
- c. zda kapitál a zdroje likvidity instituce zajišťují spolehlivé pokrytí těchto rizik;
- d. potenciál pozitivní a negativní interakce jednotlivých prvků (např. příslušné orgány mohou silnou kapitálovou pozici považovat za potenciální faktor zmírňující určité problémy zjištěné v oblasti likvidity a financování, nebo naopak slabá kapitálová pozice může tyto problémy zhoršit).

444. Na základě těchto faktorů by měly příslušné orgány určit životaschopnost instituce, která je definovaná jako vzdálenost od okamžiku neživotaschopnosti na základě přiměřenosti kapitálu a zdrojů likvidity, systému správy a řízení, kontrol a/nebo modelu nebo strategie podnikání, pokud jde o pokrytí rizik, kterým instituce je nebo může být vystavena. Na základě tohoto zjištění by příslušné orgány měly:

- a. přijmout veškerá dohledová opatření nezbytná k řešení problémů;
- b. určit budoucí zdroje a naplánovat aktivity v oblasti dohledu pro instituci, včetně toho, zda by měly být pro instituci v rámci programu dohledových šetření naplánovány nějaké konkrétní činnosti dohledu;
- c. stanovit potřebu opatření včasného zásahu podle článku 27 směrnice 2014/59/EU;

d. určit, zda instituce „je v selhání nebo je její selhání pravděpodobné“, ve smyslu článku 32 směrnice 2014/59/EU.

445. Celkové SREP hodnocení by se mělo odrazit ve skóre životaschopnosti založeném na faktorech uvedených v tabulce 20 a mělo by být jasně zdokumentováno v každoročním shrnutí celkového SREP hodnocení. Toto každoroční shrnutí by mělo rovněž obsahovat celkové SREP skóre a skóre jednotlivých prvků SREP a případná zjištění dohledu za posledních 12 měsíců.

Tabulka 20. Faktory, které orgány dohledu zohlední při přidělování celkového skóre v rámci SREP

Skóre	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory
1	Zjištěná rizika představují pro životaschopnost instituce nízké riziko.	<ul style="list-style-type: none"> Model a strategie podnikání instituce nevzbuzují žádné obavy. Systém vnitřní správy a řízení a kontrolní mechanismy v celé instituci nevzbuzují žádné obavy. Rizika pro kapitál a likviditu instituce představují nevýznamné / velmi nízké riziko významného obezřetnostního dopadu. Složení a množství drženého kapitálu nevzbuzují žádné obavy. Likviditní pozice instituce a její profil financování nevzbuzují žádné obavy. Důvěryhodnost a proveditelnost ozdravného plánu instituce nevzbuzují žádné obavy.
2	Zjištěná rizika představují pro životaschopnost instituce středně nízké riziko.	<ul style="list-style-type: none"> Model a strategie podnikání instituce vzbuzují malé až střední obavy. Systém správy a řízení instituce nebo kontrolní mechanismy v celé instituci vzbuzují malé až střední obavy. Rizika pro kapitál a likviditu představují nízké až střední riziko významného obezřetnostního dopadu. Složení a množství drženého kapitálu vzbuzují malé až střední obavy. Likviditní pozice instituce a/nebo její profil financování vzbuzují malé až střední obavy. Důvěryhodnost a proveditelnost ozdravného plánu instituce vzbuzují malé až střední obavy.
3	Zjištěná rizika představují pro životaschopnost instituce středně vysoké riziko.	<ul style="list-style-type: none"> Model a strategie podnikání instituce vzbuzují střední až vysoké obavy. Systém správy a řízení instituce nebo kontrolní mechanismy v celé instituci vzbuzují střední až vysoké obavy. Rizika pro kapitál a likviditu představují střední až vysoké riziko významného obezřetnostního dopadu. Složení a množství kapitálu drženého institucí vzbuzují střední až vysoké obavy. Likviditní pozice instituce a/nebo její profil financování vzbuzují střední až vysoké obavy. Důvěryhodnost a proveditelnost ozdravného plánu instituce vzbuzují střední až vysoké obavy.
4	Zjištěná rizika představují pro životaschopnost instituce vysoké riziko.	<ul style="list-style-type: none"> Model a strategie podnikání instituce vzbuzují vysoké obavy. Systém správy a řízení instituce nebo kontrolní mechanismy v celé instituci vzbuzují vysoké obavy. Rizika pro kapitál a likviditu představují vysoké riziko významného obezřetnostního dopadu. Složení a množství kapitálu drženého institucí vzbuzují vysoké obavy.

Skóre	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory
		<ul style="list-style-type: none"> • Likviditní pozice instituce a/nebo její profil financování vzbuzují vysoké obavy. • Důvěryhodnost a proveditelnost ozdravného plánu instituce vzbuzují vysoké obavy.

446. Je-li stanoveno, že instituce „je v selhání nebo je její selhání pravděpodobné“, čemuž odpovídá celkové skóre „F“ v rámci procesu SREP, měly by příslušné orgány projednat výsledná zjištění s orgány příslušnými k řešení krize a postupovat podle článku 32 směrnice 2014/59/EU.

9.3. Sdělování výsledků hodnocení v rámci SREP

447. Příslušné orgány by měly v souladu s modelem zapojení v rámci SREP stanoveným v oddíle 2.4 instituci písemně sdělit výsledek hodnocení v rámci SREP. Sdělení by mělo být adresováno vedoucímu orgánu dané instituce.

448. Sdělení výsledků hodnocení v rámci SREP institucím a případně i jiným příslušným orgánům nebo orgánům příslušným k řešení krize by mělo obsahovat alespoň tyto prvky:

- a. příslušnou rozsah aplikace, datum a datum účinnosti hodnocení v rámci SREP i referenční data informací použitých při jeho vypracování v souladu s článkem 10 prováděcího nařízení Komise (EU) č. 710/2014;
- b. popis výsledků procesu SREP, včetně shrnutí hodnocení, podstatných zjištění dohledu a celkového SREP skóre. Vyžaduje-li se od instituce nápravné opatření pro konkrétní prvky nebo dílčí prvky SREP, měly by příslušné orgány zvážit zahrnutí vhodného časového rámce pro nápravu a sdělení skóre pro tyto prvky a dílčí prvky, je-li to vhodné;
- c. požadovanou výši a kvalitu dodatečného kapitálového požadavku v souladu s postupem a kritérii stanovenými v hlavě 7, včetně odůvodnění stanovení těchto požadavků specifického pro danou instituci, a to odděleně pro riziko nadměrné páky a pro ostatní druhy rizik. Odůvodnění by mělo jasně uvádět významné rizikové faktory, které přispívají k dodatečnému kapitálovému požadavku. V případě relevantních změn v regulačním rámci pro stanovení požadavku podle přílohy 1 platného pro danou instituci by sdělení mělo obsahovat výsledek hodnocení provedeného podle odstavce 294 hlavy 7. Při odůvodňování dodatečného kapitálového požadavku by příslušné orgány měly:
 - i. vycházet v možném rozsahu z kategorií a podkategorií/prvků rizik popsanych v hlavě 6 a v oddílech 7.2 a 7.3, přičemž je třeba zohlednit stávající definice konkrétních druhů rizik v příslušných právních předpisech, a to s cílem zajistit celkovou srovnatelnost mezi jednotlivými institucemi;
 - ii. určit hlavní nedostatky, na které se tyto požadavky vztahují, dokud nebudou vyřešeny v souladu s odstavcem 320;
- d. při sdělování požadované výše a kvality dodatečných kapitálových požadavků v souladu s předchozím písmenem by příslušné orgány měly:
 - i. sdělit instituci celkový SREP kapitálový požadavek (dále jen „TSCR“) vyjádřený podílem (poměrem) k celkovému objemu rizikových expozic (dále jen „TREA“), v členění

odpovídajícím složení kapitálového požadavku. Celkový SREP kapitálový požadavek by měl být vyjádřen podle tohoto vzorce:

$$\text{Poměr } TSCR = \frac{\text{Poměr}}{TREA}$$

- ii. sdělit instituci celkový SREP požadavek na pákový poměr (dále jen „TSLRR“) jako podíl (poměr) k expozicím pákového poměru (dále je „LRE“), v členění odpovídajícím složení požadavku. Celkový SREP požadavek na pákový poměr by měl být vyjádřen podle tohoto vzorce:

$$\text{Poměr } TSCR = \frac{\text{Poměr}}{LRE}$$

- iii. sdělit instituci celkový kapitálový požadavek a jeho součásti – tj. kapitálové požadavky podle pilíře 1, dodatečné kapitálové požadavky a požadavky na kapitálové rezervy – jako podíl (poměr) k celkovému objemu rizikových expozic, v členění odpovídajícím složení požadavku;
 - iv. sdělit instituci celkový požadavek na pákový poměr a jeho součásti – tj. kapitálový požadavek na pákový poměr, dodatečný kapitálový požadavek k riziku nadměrné páky a požadavek na kapitálovou rezervu k pákovému poměru u globální systémově významné instituce (G-SVI) – jako podíl (poměr) k expozicím pákového poměru, v členění odpovídajícím složení požadavku;
- e. očekávanou úroveň a kvalitu podle kapitálového pokynu a kapitálového pokynu k riziku nadměrné páky v souladu s postupem a kritérii uvedenými v oddíle 7.6, pokud jejich stanovení vede ke kladné hodnotě, včetně:
- i. všech příslušných kapitálových poměrů ovlivněných kapitálovým pokynem (CET1 kapitál, kapitál tier 1 a celkový kapitál) a požadavku na pákový poměr ovlivněného kapitálovým pokynem k riziku nadměrné páky, přičemž kapitál držený pro účely kapitálového pokynu nelze použít ke splnění některého z prvků celkového kapitálového požadavku a kapitál držený pro účely kapitálového pokynu k riziku nadměrné páky nelze použít ke splnění některého z prvků celkového požadavku na pákový poměr;
 - ii. příslušných lhůt pro naplnění;
 - iii. odůvodnění stanovení pokynu specifického pro danou instituci a hlavních prvků použité metodiky;
 - iv. možné reakce orgánu dohledu na situace, kdy není plněn kapitálový pokyn a kapitálový pokyn k riziku nadměrné páky;
- f. prohlášení o držené likviditě a veškeré specifické požadavky na likviditu stanovené příslušným orgánem kromě těch, které jsou uvedeny v čl. 4 odst. 2 nařízení Komise v přenesené pravomoci 2015/61 a v čl. 428b odst. 2 nařízení č. 575/2013, včetně důvodů těchto požadavků specifických pro danou instituci;
- g. v příslušných případech prohlášení o ostatních dohledových opatřeních, kvalitativních i kvantitativních, včetně případných opatření včasného zásahu, která příslušný orgán zamýšlí přijmout.

9.4. Reakce orgánů dohledu na situaci, kdy není splněn celkový SREP kapitálový požadavek nebo celkový kapitálový požadavek

449. Celkový SREP kapitálový požadavek stanovený v souladu s těmito obecnými pokyny a uvedený ve SREP hodnocení představuje právně závazný požadavek, který musí instituce splňovat za všech okolností, a to i v nepříznivých podmínkách. Pokud instituce přestane celkový SREP kapitálový požadavek plnit, měly by příslušné orgány zvážit další pravomoci k zásahům podle směrnice 2013/36/EU a směrnice 2014/59/EU, včetně odnětí povolení podle čl. 18 písm. d) směrnice 2013/36/EU, uplatnění opatření včasného zásahu podle článku 27 směrnice 2014/59/EU, zjištění, že instituce je v selhání nebo je její selhání pravděpodobné, v souladu s čl. 32 odst. 4 a 4a směrnice 2014/59/EU a příslušnými obecnými pokyny a opatření k řešení krize podle uvedené směrnice. Při výkonu těchto pravomocí by příslušné orgány měly zvážit, zda jsou opatření úměrná okolnostem, ale i svůj úsudek ohledně toho, jak se situace bude pravděpodobně vyvíjet.

450. Příslušné orgány by také měly sledovat, zda instituce splňují celkový kapitálový požadavek. V případě potřeby by příslušné orgány měly přijmout opatření k zajištění toho, aby instituce splňovaly požadavky stanovené v člácích 141 až 142 směrnice 2013/36/EU.

9.5. Reakce orgánů dohledu na situaci, kdy není plněn kapitálový pokyn

451. Příslušné orgány by měly sledovat, zda je institucí stanovena a trvale dodržována výše kapitálu očekávaná v souladu s kapitálovým pokynem. Pokud kapitál instituce klesne nebo pravděpodobně klesne pod úroveň stanovenou kapitálovým pokynem, měl by příslušný orgán očekávat, že ho instituce bude informovat a připraví revidovaný kapitálový plán. Ve svém oznámení by instituce v rámci posíleného dialogu v oblasti dohledu měla vysvětlit, jaké nepříznivé důsledky k tomuto poklesu k tomu pravděpodobně povedou a jaká opatření se předpokládají za účelem eventuálního obnovení souladu s kapitálovým pokynem.

452. Obecně existují tři situace, ve kterých instituce neplní kapitálový pokyn a které by měl příslušný orgán zvážit:

- a. Jestliže úroveň kapitálu klesne pod úroveň stanovenou v kapitálovém pokynu (a zároveň zůstává nad úrovní celkového kapitálového požadavku) za okolností specifických pro danou instituci nebo za vnějších okolností, kdy nastala rizika, pro která byl kapitálový pokyn určen, může příslušný orgán instituci dočasně dovolit vykonávat činnost pod úrovní stanovenou v kapitálovém pokynu za předpokladu, že její revidovaný kapitálový plán je považován za důvěryhodný podle kritérií stanovených v oddíle 7.7. Příslušný orgán může rovněž případně zvážit úpravu úrovně stanovené v kapitálovém pokynu.
- b. Jestliže úroveň kapitálu klesne pod úroveň stanovenou v kapitálovém pokynu (a zároveň zůstane nad úrovní celkového kapitálového požadavku) za okolností specifických pro danou

instituci nebo za vnějších okolností v důsledku toho, že nastala rizika, pro která nebyl kapitálový pokyn určen, měly by příslušné orgány očekávat, že instituce v přiměřeném časovém rámci zvýší úroveň kapitálu na úroveň stanovenou v kapitálovém pokynu.

- c. Jestliže instituce kapitálový pokyn ignoruje, nezahrnuje jej do svého rámce pro řízení rizik ani nevytváří kapitál za účelem splnění kapitálového pokynu ve lhůtách stanovených příslušným orgánem, může to příslušné orgány vést k uplatnění dalších dohledových opatření stanovených v tabulce 16.

Pokud nebylo uděleno povolení provozovat činnost pod úrovní stanovenou v kapitálovém pokynu, jak je uvedeno v písmenu a), a kapitál instituce je opakovaně pod úrovní stanovenou v kapitálovém pokynu, měl by příslušný orgán uložit dodatečné kapitálové požadavky v souladu s hlavou 7.

453. Nehledě na konkrétní reakce orgánů dohledu v souladu s předchozím odstavcem mohou příslušné orgány rovněž zvážit použití kapitálových a dalších dohledových opatření stanovených v hlavě 7, pokud se jeví jako vhodnější k řešení důvodů, které vedly k poklesu kapitálu pod úroveň stanovenou v kapitálovém pokynu.

9.6. Interakce mezi dohledovými opatřeními, opatřeními včasného zásahu a hodnocením orgánů příslušných k řešení krize

454. Kromě dohledových opatření mohou příslušné orgány uplatňovat opatření včasného zásahu podle článku 27 směrnice 2014/59/EU, která mají doplnit soubor dohledových opatření uvedených v článcích 104 a 105 směrnice 2013/36/EU.

455. Příslušné orgány by měly uplatňovat opatření včasného zásahu, aniž by tím byla dotčena jiná dohledová opatření, a při uplatňování opatření včasného zásahu by měly volit nejvhodnější opatření, které zajistí reakci úměrnou konkrétním okolnostem.

456. Při stanovování dohledových opatření nebo opatření včasného zásahu by příslušné orgány měly kromě posouzení rámce eskalace stanoveného v hlavě 2 zohlednit rovněž výsledky posouzení způsobilosti k řešení krize provedeného orgánem příslušným k řešení krize, včetně souvisejícího pracovního programu, s cílem zajistit soulad dohledových opatření.

9.7. Interakce mezi dohledovými opatřeními a makrobezpečnostními opatřeními

457. Pokud instituce podléhá makrobezpečnostním opatřením a při SREP hodnocení je určeno, že tato makrobezpečnostní opatření dostatečně neřeší rizikový profil konkrétní instituce nebo nedostatky v instituci (tj. instituce je vystavena vyššímu riziku nebo představuje vyšší úroveň rizika, než je úroveň, o kterou makrobezpečnostní opatření usiluje, nebo jsou zjištěné nedostatky významnější než nedostatky, na které se opatření zaměřuje), měly by příslušné orgány zvážit doplnění makrobezpečnostních opatření o další opatření specifická pro danou instituci.

9.8. Interakce mezi dohledovými opatřeními a opatřeními v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu

458. Při uplatňování dohledových opatření k řešení obezřetnostních nedostatků souvisejících s rizikem praní peněz a financování terorismu by příslušné orgány měly spolupracovat s orgány dozoru v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu s cílem řešit základní nedostatky / zranitelná místa odpovídajícím způsobem vhodnými opatřeními v rámci příslušných pravomocí orgánů dozoru v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu a příslušných orgánů z jejich hledisek⁴⁹.

459. Pokud příslušné orgány v průběhu výkonu svých činností dohledu zjistí skutečnosti, které odůvodněně poukazují na nedostatky v systémech a kontrolním rámci instituce nebo v rámci vnitřní správy a řízení v souvislosti s bojem proti praní peněz a financování terorismu, nebo mají důvodné podezření, že instituce zvýšila expozici vůči rizikům praní peněz a financování terorismu, měly by:

- a. tyto nedostatky a rizika oznámit orgánu dozoru v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, jakmile jsou identifikovány, a konzultovat je v souladu s obecnými pokyny pro spolupráci v oblasti praní peněz a financování terorismu;
- b. posoudit dopad, který mohou mít tyto nedostatky a rizika na obezřetnostní situaci instituce;
- c. konzultovat orgány dozoru v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu a v souladu s mandáty a funkcemi příslušných orgánů zvážit nejvhodnější opatření obezřetnostního dohledu k řešení těchto nedostatků a rizik kromě opatření přijatých orgány dozoru v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu.

460. Pokud jsou příslušné orgány informovány nebo se dozvědí o dohledových opatřeních nebo sankcích, které plánují nebo uložily orgány dozoru v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, měly by zvážit, zda a jak je třeba zmírnit potenciální obezřetnostní důsledky nedostatků a selhání zjištěných orgány dozoru v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu.

⁴⁹ V souladu s obecnými pokyny orgánu EBA pro spolupráci v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu (EBA/GL/2021/15).

Hlava 10. Uplatňování procesu SREP u přeshraničních skupin

461. Tato hlava se zabývá uplatňováním postupů a metodiky procesu SREP v souladu s těmito obecnými pokyny ve vztahu k přeshraničním skupinám a jejich subjektům. Zajišťuje rovněž propojení s postupem společného hodnocení a rozhodování, který má být proveden podle článku 113 směrnice 2013/36/EU a prováděcího nařízení Komise (EU) č. 710/2014.
462. V rámci procesu SREP by příslušné orgány měly zvážit rovněž možná rizika praní peněz a financování terorismu a rizika neuplatňování cílených finančních sankcí a vyhýbání se těmto sankcím s přihlédnutím k informacím obdrženým od příslušného orgánu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu v členském státě, ve kterém je usazen mateřský podnik, a rovněž od orgánů dozoru v oblasti praní peněz a financování terorismu odpovědných za dohled nad provozovny skupiny v různých jurisdikcích, zejména hodnocení rizik praní peněz a financování terorismu a závažných nedostatků a porušení právních předpisů v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, které souvisí se strukturou přeshraniční bankovní skupiny.
463. Při posuzování obezřetnostních důsledků rizik praní peněz a financování terorismu a rizik neuplatňování cílených finančních sankcí a vyhýbání se těmto sankcím v rámci procesu SREP u přeshraniční skupiny by příslušné orgány měly využít informace získané prostřednictvím dvoustranné spolupráce s příslušnými orgány v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu v souladu s obecnými pokyny ke spolupráci v oblasti praní peněz a financování terorismu a prostřednictvím své účasti v kolegiích v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu⁵⁰ a obezřetnostních kolegiích.

10.1. Uplatňování procesu SREP u přeshraničních skupin

464. V rámci uplatňování procesu SREP a těchto obecných pokynů u přeshraničních skupin by příslušné orgány měly vyhodnotit životaschopnost skupiny jako celku i jednotlivých subjektů skupiny. Konsolidující orgány dohledu by měly provést počáteční hodnocení mateřského podniku a skupiny institucí na konsolidované úrovni, zatímco ostatní příslušné orgány by měly provést počáteční hodnocení subjektů, nad nimiž vykonávají dohled na individuálním nebo případně na subkonsolidovaném základě).

⁵⁰ Kolegia v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu ve smyslu společných obecných pokynů ke spolupráci a výměně informací pro účely směrnice (EU) 2015/849 mezi příslušnými orgány dohlížejícími na úvěrové a finanční instituce („obecné pokyny k AML/CFT kolegiím“) a čl. 2 bodu 8 směrnice (EU) 2024/1640.

465. Při uplatňování těchto obecných pokynů na dceřiné podniky přeshraniční skupiny by příslušné orgány pro tyto dceřiné společnosti měly při provádění svého počátečního hodnocení posuzovat instituce především individuálně, stejně jako by postupovaly v případě samostatné instituce. Závěry z těchto počátečních hodnocení by měly v příslušných případech zahrnovat také identifikaci hlavních zranitelných míst v přeshraničním kontextu nebo v kontextu skupiny a zohledňovat silné stránky a zmírňující faktory související s tím, že daný subjekt je součástí skupiny.
466. Výsledky jakéhokoli takového počátečního hodnocení prvků SREP, včetně názorů na klíčové závislosti na mateřském podniku / skupině, jsou-li zjištěny, by měly sloužit jako vstupní údaje pro postup společného hodnocení a rozhodování v souladu s požadavky článku 113 směrnice 2013/36/EU. Příslušné orgány by proto měly tyto výsledky projednat v rámci kolegií orgánů dohledu zřízených podle článku 116 směrnice 2013/36/EU.
467. V souladu s článkem 3 prováděcího nařízení Komise (EU) č. 710/2014 se před zahájením postupu společného rozhodování musí konsolidující orgán dohledu a dotčené příslušné orgány dohodnout na harmonogramu společného rozhodování, který stanoví kroky, jež budou v rámci postupu provedeny, a po celou dobu se tímto dohodnutým harmonogramem řídit.
468. Po projednání v rámci kolegií orgánů dohledu a na základě výsledků postupu společného hodnocení by příslušné orgány měly svá hodnocení v rámci SREP dokončit, přičemž provedou potřebné úpravy na základě výsledků jednání kolegia.
469. Pokud hodnocení provedené příslušným orgánem odhalilo konkrétní nedostatky související s pozicemi uvnitř skupiny, které negativně ovlivňují individuální celkovou životaschopnost subjektu, měly by příslušné orgány v rámci kolegií orgánů dohledu projednat, zda je potřeba změnit konečné hodnocení subjektu s ohledem na celou skupinu, včetně modelu a strategie podnikání konsolidované skupiny a existence a zvláštních vlastností mechanismů finanční podpory v rámci skupiny.
470. Příslušné orgány by měly v rámci kolegií orgánů dohledu projednat a koordinovat:
- a. plánování, včetně četnosti a časového harmonogramu provádění hodnocení různých prvků programu SREP pro konsolidovanou skupinu a její subjekty, s cílem usnadnit přípravu zpráv o skupinových rizicích a rizicích likvidity, které jsou nezbytné pro společná rozhodnutí podle článku 113 směrnice 2013/36/EU a článku 3 prováděcího nařízení Komise (EU) č. 710/2014, s přihlédnutím k zásadě proporcionality a zapojení orgánů dohledu podle hlavy 2;
 - b. bližší informace o používání referenčních hodnot při hodnocení prvků SREP;
 - c. přístup k individuálnímu hodnocení a přidělování skóre u podkategorií rizik, pokud jsou dílčí kategorie považované za podstatné;
 - d. vstupní údaje, které má instituce poskytnout na konsolidované a individuální úrovni při provádění hodnocení prvků SREP, včetně informací vyplývajících z interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity;

- e. výsledky hodnocení, včetně skóre v rámci procesu SREP přidělených jednotlivým prvkům, a celkové hodnocení a celkové skóre v rámci SREP na konsolidované i individuální úrovni. Při projednávání hodnocení jednotlivých rizik pro kapitál a likviditu by se příslušné orgány měly zaměřit na rizika, která jsou považována za významná pro dané subjekty;
- f. přeshraniční obezřetnostní dopady rizik praní peněz a financování terorismu, rizik neuplatňování cílených finančních sankcí a vyhýbání se těmto sankcím a související obavy a
- g. případná plánovaná dohledová opatření a opatření včasného zásahu.

471. Shrnutí celkového hodnocení přeshraniční skupiny a jejích subjektů v rámci SREP by příslušné orgány měly strukturovat tak, aby bylo možné vyplnit šablony zprávy o hodnocení v rámci SREP, zprávy o skupinových rizicích, zprávy o hodnocení rizika likvidity a hodnocení skupinového rizika likvidity, které jsou nezbytné ke společnému rozhodování podle článku 113 směrnice 2013/36/EU specifikovanému v prováděcím nařízení Komise (EU) č. 710/2014.

10.2. Hodnocení kapitálu v rámci SREP a obezřetnostní požadavky specifické pro danou instituci

472. Stanovení kapitálové přiměřenosti a souvisejících požadavků a vodítek v souladu s postupem popsaným v hlavě 7 je u přeshraničních skupin součástí postupu společného rozhodování příslušných orgánů podle článku 113 směrnice 2013/36/EU.

473. U mateřského podniku nebo dceřiného podniku přeshraniční skupiny by se dodatečné kapitálové požadavky a dodatečný kapitálový požadavek k riziku nadměrné páky podle čl. 104 odst. 1 písm. a) směrnice 2013/36/EU měly uplatňovat v souladu s postupem společného rozhodování podle čl. 113 odst. 1 písm. a) uvedené směrnice.

474. V souvislosti s projednáváním přiměřenosti výše kapitálu a stanovováním dodatečných kapitálových požadavků a dodatečného požadavku k riziku nadměrné páky by příslušné orgány měly zohlednit:

- a. hodnocení významnosti zjištěných rizik a nedostatků na konsolidované i individuální úrovni (tj. která rizika jsou významná pro skupinu jako celek a která jsou významná pouze pro jeden subjekt) a úroveň kapitálu, která je zapotřebí k pokrytí těchto rizik;
- b. jsou-li zjištěné nedostatky společné všem subjektům (např. stejné nedostatky systému správy a řízení vyskytující se ve všech subjektech nebo nedostatky modelů používaných v několika subjektech), koordinaci hodnocení a reakce orgánů dohledu, a zejména rozhodnutí, zda by opatření měla být stanovena na konsolidované úrovni nebo poměrně na individuální úrovni pro subjekty, kde se společné nedostatky vyskytují;
- c. výsledky posouzení interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a názor na spolehlivost výpočtů podle těchto postupů a jejich možné použití jako vstupních údajů při určování dodatečných kapitálových požadavků;
- d. výsledky výpočtů referenčních hodnot dohledu, které se používají k určení dodatečných kapitálových požadavků pro všechny subjekty ve skupině a na konsolidované úrovni;

e. dodatečný kapitálový požadavek, který má být stanoven pro jednotlivé subjekty a na konsolidované úrovni tak, aby se zajistila konzistentnost výsledných kapitálových požadavků, a zda je nutné převést kapitál z konsolidované úrovně na úroveň jednotlivých subjektů.

475. Při určování celkového SREP kapitálového požadavku podle hlavy 7 by příslušné orgány měly uvažovat stejnou úroveň uplatňování jako u požadavků souvisejících se společným rozhodováním podle čl. 113 odst. 1 písm. a) směrnice 2013/36/EU. Celkový SREP kapitálový požadavek a případná další kapitálová opatření by zejména měly být stanoveny na konsolidované a individuální úrovni subjektů působících v jiných členských státech. Na subkonsolidované úrovni by celkový SREP kapitálový požadavek a další kapitálová opatření měly zahrnovat pouze mateřský podnik subkonsolidované skupiny, aby se předešlo dvojímu započítání dodatečných kapitálových požadavků, které u dceřiných podniků v jiných členských státech zvažují příslušné orgány.

476. Je-li výsledkem hodnocení rizika nadměrné páky u mateřských nebo dceřiných institucí přeshraniční skupiny prováděného orgánem dohledu to, že by měly být stanoveny dodatečné kapitálové požadavky k riziku nadměrné páky, měly by být stanoveny v souladu s postupem společného rozhodování podle čl. 113 odst. 1 písm. a) směrnice o kapitálových požadavcích a měly by odrážet samostatný soubor kapitálových požadavků založených na pákovém poměru.

477. V souvislosti s projednáváním přiměřenosti výše kapitálu k pokrytí rizika nadměrné páky a stanovováním dodatečných kapitálových požadavků k tomuto riziku by příslušné orgány měly zohlednit:

- a. aspekty uvedené v odstavci 326;
- b. dodatečné kapitálové požadavky k pokrytí rizika nadměrné páky, které mají být stanoveny pro jednotlivé subjekty a na konsolidované úrovni tak, aby se zajistila konzistentnost výsledných kapitálových požadavků, a to, zda je nutné převést kapitál z konsolidované úrovně na úroveň jednotlivých subjektů.

478. Všechny relevantní informace týkající se stanovení kapitálového pokynu a kapitálového pokynu k riziku nadměrné páky pro mateřské nebo dceřiné instituce přeshraniční skupiny by měly být sdíleny mezi příslušnými orgány a jejich nastavení by se mělo provádět v souladu s postupem společného rozhodování podle čl. 113 odst. 1 písm. c) směrnice 2013/36/EU. Příslušné orgány by zejména měly projednat přístup ke stanovení kapitálového pokynu a kapitálového pokynu k riziku nadměrné páky na úrovni jednotlivých institucí, jestliže na této úrovni nejsou k dispozici žádné údaje z dohledových zátěžových testů, nebo se případně dohodnout na uplatnění kapitálového pokynu a kapitálového pokynu k riziku nadměrné páky pouze na konsolidované úrovni. Kapitálový pokyn a kapitálový pokyn k riziku nadměrné páky by měly být řádně zohledněny v dokumentu společného rozhodnutí vypracovaném v souladu s článkem 113 směrnice 2013/36/EU.

10.3. Hodnocení likvidity v rámci SREP a obezřetnostní požadavky specifické pro danou instituci

479. Určení opatření k řešení významných záležitostí a závažných zjištění týkajících se dohledu nad likviditou a potřeby uložení požadavků na likviditu pro konkrétní instituce by mělo být provedeno v souladu s postupem společného rozhodování podle článku 113 směrnice 2013/36/EU.
480. Pro účely čl. 113 odst. 1 písm. b) směrnice 2013/36/EU by příslušné orgány měly „záležitosti“ považovat za významné a/nebo „zjištění“ za závažná přinejmenším v případech, kdy:
- a. příslušné orgány navrhuje zvláštní kvantitativní požadavky na likviditu a/nebo
 - b. příslušné orgány navrhuje jiná opatření než zvláštní kvantitativní požadavky na likviditu a skóre přidělené riziku likvidity a/nebo riziku financování je „3“ nebo „4“.

10.4. Uplatňování jiných dohledových opatření

481. Příslušné orgány odpovědné za dohled nad přeshraničními skupinami a jejich subjekty by měly uplatňování veškerých dohledových opatření a opatření včasného zásahu v případě skupiny a/nebo jejich významných subjektů pokud možno projednat a koordinovat, aby se zajistilo konzistentní uplatňování opatření, která jsou pro zjištěná zranitelná místa nejvhodnější s přihlédnutím k celé skupině, včetně vzájemných závislostí a mechanismů v rámci skupiny uvedených výše.
482. Příslušné orgány odpovědné za obezřetnostní dohled nad subjekty přeshraniční skupiny by měly při ukládání dohledových opatření nebo správních opatření, včetně sankcí, institucím za jejich nedostatečné řešení nedostatků souvisejících s riziky praní peněz a financování terorismu konzultovat příslušné orgány dozoru v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu v souladu s oddílem 8 obecných pokynů pro spolupráci v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu⁵¹ a v souladu s mandáty a funkcemi příslušných orgánů zvážit nejvhodnější opatření obezřetnostního dohledu k řešení těchto nedostatků a rizik kromě opatření přijatých orgány dozoru v oblasti praní peněz a financování terorismu.

⁵¹ Obecné pokyny orgánu EBA pro spolupráci v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu (EBA/GL/2021/15).

Hlava 11. Zátěžové testování v rámci dohledu

11.1. Používání zátěžového testování v rámci dohledu příslušnými orgány

483. Příslušné orgány by měly rovněž na základě článku 100 směrnice 2013/36/EU používat dohledové zátěžové testování k usnadnění procesu SREP, a zejména k hodnocení jeho hlavních prvků, jak je popsáno v hlavách 4 až 8. Začlenění ESG faktorů do dohledového zátěžového testování by mělo být prováděno v souladu se společnými obecnými pokyny k začleňování ESG rizik do dohledových zátěžových testů s upřednostněním environmentálních rizik. Dohledové zátěžové testování by příslušným orgánům mělo případně pomáhat zejména s:

- a. hodnocením jednotlivých rizik pro kapitál institucí podle hlavy 6 nebo rizik pro likviditu a financování podle hlavy 8;
- b. hodnocením spolehlivosti programů zátěžového testování institucí i relevantnosti, závažnosti a věrohodnosti scénářů pro vlastní zátěžové testy institucí používané pro účely interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity. To může zahrnovat kritické posouzení hlavních předpokladů institucí a rizikových faktorů;
- c. hodnocením schopnosti instituce dodržovat celkový SREP kapitálový požadavek a celkový kapitálový požadavek v souvislosti s hodnocením kapitálové přiměřenosti podle oddílu 7.7. V závislosti na pokrytí a druhu dohledového zátěžového testu se toto hodnocení může omezit pouze na některé prvky celkového SREP kapitálového požadavku zohledněné v navržených vlastnostech dohledového zátěžového testování (např. dodatečné kapitálové požadavky pro jednotlivé kategorie rizik, pokud zátěžový test pokrývá pouze takové kategorie rizik);
- d. určením kapitálového pokynu pro instituce;
- e. určením možných zranitelných míst nebo nedostatků v řízení a kontrolách rizik institucí v jednotlivých rizikových oblastech;
- f. zjištěním možných nedostatků celkového systému správy a řízení nebo kontrol v celé instituci podle hlavy 5. Zejména v případě, že příslušný orgán prostřednictvím dohledového zátěžového testování odhalí nedostatky ve vlastních programech zátěžového testování instituce nebo v podpůrné datové infrastruktuře pro řízení rizik, mělo by se k nim přihlídnout při hodnocení celkového systému správy a řízení a rámce pro řízení rizik dotyčné instituce;
- g. stanovením specifických kvantitativních požadavků na likviditu v souvislosti s hodnocením přiměřenosti likvidity, zejména v případě, že příslušný orgán nestanovil konkrétní referenční hodnoty dohledu pro požadavky na likviditu. Určité prvky dohledových

zátěžových testů likvidity by se měly případně použít jako vstupní údaje při stanovování specifických požadavků na likviditu pro instituce, jak je uvedeno v oddíle 8.6.

484. Dále by dohledové zátěžové testování mělo příslušným orgánům pomáhat s hodnocením organizačních postupů v rámci dohledu a plánováním zdrojů orgánů dohledu, a to rovněž s přihlédnutím k dalším relevantním informacím, zejména pro častější a důkladnější hodnocení určitých prvků SREP v případě institucí, které nespádají do kategorie 1, a pro účely stanovení rozsahu programu dohledových šetření vyžadovaného článkem 99 směrnice 2013/36/EU.

485. Příslušné orgány by měly výsledky dohledového zátěžového testování případně použít také:

- a. na podporu analýzy potřebné pro účely udělení různých povolení a oprávnění podle nařízení (EU) č. 575/2013 nebo směrnice 2013/36/EU, například v souvislosti s kvalifikovanými účastmi, fúze a nabytími a zpětnými odkupy akcií;
- b. na podporu tematické analýzy potenciálních zranitelných míst skupiny institucí s podobnými rizikovými profily;
- c. na podporu analýzy potenciálních dopadů ESG faktorů na model podnikání institucí na základě analýzy střednědobých až dlouhodobých scénářů provedené v souladu se společnými pokyny k začleňování ESG rizik do dohledových zátěžových testů;
- d. k motivaci institucí ke zlepšení jejich interních schopností v oblasti zátěžového testování a řízení rizik: dohledový zátěžový test zahrnující „bottom-up“ přístup by mohl zejména motivovat instituce k dalšímu rozvoji a zlepšování jejich procesy zpracování údajů a modelování rizik a IT nástrojů pro účely zátěžového testování a řízení rizik.

11.2. Hlavní prvky dohledového zátěžového testování

486. Při určování hlavních prvků dohledového zátěžového testování by příslušné orgány měly mimo jiné zvážit:

- a. pokrytí, pokud jde o pokrytí určitých rizikových faktorů nebo více rizikových faktorů, zahrnutí určitých individuálních portfolií nebo činností či odvětví / zeměpisných oblastí, všech portfolií nebo několika z nich;
- b. navrhovanou podobu, a to z hlediska těchto aspektů: jednofaktorová nebo jednoduchá vícefaktorová analýza citlivosti, zátěžové testy solventnosti nebo likvidity, reverzní zátěžové testování nebo analýza střednědobých až dlouhodobých scénářů. Příslušné orgány by měly zvolit návrh, který je nejvhodnější s ohledem na cíl, který zátěžový test sleduje;
- c. rozsah, pokud jde o pokrytí okruhu přeshraničních skupin, a zajištění toho, aby byly zohledněny všechny příslušné subjekty skupiny;
- d. vzorek institucí, na které se zátěžové testy vztahují: při plánování zátěžového testování v rámci dohledu pro více než jednu instituci by příslušné orgány měly zohlednit odpovídající vzorek pro účely tohoto testování, zejména pak při používání dohledového zátěžového testování pro tematická hodnocení určitých linií/modelů podnikání nebo studie/posouzení dopadů;

- e. přístup, konkrétně zátěžový test „top-down“, zátěžový test „bottom-up“, kombinace obojího, stanovení specifických základních scénářů pro instituce.

487. Při navrhování a provádění dohledových zátěžových testů pro účely procesu SREP by příslušné orgány měly zvážit výsledky přezkumů kvality aktiv, pokud jsou k dispozici, jsou vhodné a zatím nebyly zohledněny ve finančních výkazech institucí. Zkombinování dohledového zátěžového testování s přezkumy kvality aktiv lze považovat za užitečné při zajišťování toho, aby rozvahové pozice institucí, na které se dohledové zátěžové testy vztahují, byly správně vykázány s použitím lepších a srovnatelných výchozích hodnot u všech zúčastněných institucí.

11.3. Organizační uspořádání a systém správy a řízení v rámci příslušných orgánů

488. Příslušné orgány by měly vytvořit účinný program pro dohledové zátěžové testování. Tento program by se měl opírat o odpovídající organizační uspořádání, systémy správy a řízení a informační technologie, které zajišťují, aby dohledové zátěžové testy bylo možné provádět s odpovídající četností. Program dohledového zátěžového testování by měl podporovat účinné provádění programu dohledových šetření pro jednotlivé instituce. Měl by rovněž odrážet to, jak příslušný orgán přijímá rozhodnutí o výběru forem dohledového zátěžového testování v úzké návaznosti na cíle jednotlivých testů.

489. Systém správy a řízení, organizační uspořádání a informační technologie, o které se program dohledového zátěžového testování opírá, by měly zahrnovat alespoň toto:

- a. dostatečné lidské a materiální zdroje, datovou a IT infrastrukturu pro navrhování a provádění dohledových zátěžových testů. Program dohledového zátěžového testování by se měl zejména opírat o vhodné údaje a odpovídající metodický přístup, který zahrnuje všechny aspekty, včetně scénářů a předpokladů (např. šablony, pokyny, dokumentace), a zajišťuje flexibilitu i odpovídající úroveň kvality a kontrol;
- b. proces zajišťování kvality, zahrnující návrh, vypracování a provedení zátěžového testování, a srovnatelnost výsledků mezi institucemi;
- c. začlenění dohledového zátěžového testování do dalších relevantních procesů dohledu. Organizace by tudíž měla v případě potřeby a s přihlédnutím k případným právním omezením podporovat interní sdílení informací a využívání všech aspektů programu zátěžového testování.

490. V rámci systému správy a řízení by příslušné orgány měly zajistit pravidelný kvalitativní i kvantitativní přezkum programu dohledového zátěžového testování tak, aby byla zajištěna jeho přiměřenost.

491. Příslušné orgány by měly zajistit, aby měly zavedeny procesy a mechanismy, které umožňují účinný dialog s institucemi ohledně dohledových zátěžových testů a jejich výsledků. Tento dialog by měl odrážet zamýšlené cíle, měl by být vytvořený zejména, avšak ne výhradně, pro případy, kdy jsou dohledové zátěžové testy prováděny pro účely hodnocení celkové kapitálové

přiměřenosti institucí, a měl by probíhat v obecnější souvislosti s SREP hodnocením tak, jak je stanoveno v těchto obecných pokynech. Pro účely takového dialogu na odborné i řídicí úrovni by příslušné orgány měly případně zajistit, aby:

- a. bylo institucím poskytováno přiměřené, dostatečně podrobné a přesné vysvětlení a pokyny týkající se uplatňování metodik a předpokladů používaných v zátěžovém testu „bottom-up“;
- b. byly institucím dávány přiměřené, dostatečně podrobné a přesné pokyny, pokud jde o podpůrné informace, které musí předložit příslušným orgánům spolu s výsledky zátěžových testů;
- c. bylo institucím poskytnuto vysvětlení navazující na případné projednání výsledků dohledových zátěžových testů, které mají za následek uplatnění dohledových opatření. Uvedené skutečnosti by měly příslušné orgány zvážit zejména v souvislosti se zátěžovými testy celého systému, které jsou spouštěcím faktorem pro dohledová opatření.

492. Při používání dohledového zátěžového testování pro přeshraniční skupiny by si příslušné orgány měly vyměňovat informace a odpovídajícím způsobem proces projednat v rámci kolegií orgánů dohledu, je-li to možné. Příslušné orgány by měly zejména zajistit, aby byly zpřístupněny a projednány relevantní údaje o metodikách, scénářích a důležitých předpokladech, jakož i výsledky dohledových zátěžových testů, zejména těch, které se zaměřují na hodnocení kapitálové přiměřenosti nebo přiměřenosti likvidity.

493. Příslušné orgány by měly rovněž určit, jaké informace o zátěžových testech v rámci dohledu a jejich výsledcích lze zveřejnit, a to s přihlédnutím k zamýšleným účelům těchto zátěžových testů. Při rozhodování o zveřejnění výsledků nebo metodik zátěžových testů v rámci dohledu by příslušné orgány měly zvážit svoji vlastní úlohu v testech a zvolený přístup a měly by rovněž uvážit rozsah své vlastní analýzy, která bude k zveřejněným výsledkům připojena.

Hlava 12. Hodnocení poboček ze třetích zemí

494. Tato hlava se zabývá uplatňováním postupů a metodiky procesu SREP v souladu s těmito obecnými pokyny ve vztahu k pobočkám ze třetích zemí ve smyslu čl. 47 odst. 3 směrnice 2013/36/EU. Rovněž se zabývá tím, jak příslušné orgány uplatňují dohledová opatření, jež mají řešit nedostatky zjištěné při hodnocení pobočky ze třetí země v rámci SREP.
495. Při posuzování v rámci SREP u poboček ze třetích zemí by příslušné orgány měly vyhodnotit mimo jiné to, zda daná instituce dodržuje právní předpisy zveřejněné samostatně na internetových stránkách EBA, jak je uvedeno v odstavci 12.
496. Hodnocení pobočky ze třetí země v rámci SREP by mělo zahrnovat posouzení modelu podnikání pobočky ze třetí země, systému vnitřní správy a řízení a kontrol, kapitálového vybavení a zdrojů likvidity a způsobu účtování (prvky SREP u poboček ze třetích zemí). V souladu s procesem dohledu a hodnocení úvěrových institucí (SREP pro úvěrové instituce) by mělo být hodnocení těchto oblastí prováděno průběžně a mělo by být doprovázeno neustálým monitorováním klíčových ukazatelů.
497. Přezkum by měl být prováděn s četností a intenzitou, která je úměrná zařazení pobočky ze třetí země do třídy 1 nebo třídy 2 v souladu s článkem 48a směrnice 2013/36/EU a povaze, rozsahu a složitosti jejích činností. V případě poboček třídy 1 by příslušné orgány měly uplatnit alespoň úroveň zapojení dohledu u institucí kategorie 3, která je stanovena v tabulce 1 oddílu 2.4. V případě poboček třídy 2 by příslušné orgány měly uplatňovat alespoň úroveň zapojení dohledu u institucí kategorie 4, jak je uvedeno v tabulce 1 oddílu 2.4.
498. Kromě hodnocení klíčových prvků SREP u poboček ze třetích zemí by příslušné orgány měly zajistit, aby měly přehled o dalších významných rizicích pobočky a o tom, jak jsou tato rizika zmírňována. To zahrnuje veškeré významné expozice vůči úvěrovému riziku, tržnímu riziku, operačnímu riziku a úrokovému riziku investičního portfolia. Příslušné orgány mohou na základě důležitosti a významnosti rizika pro pobočku ze třetí země považovat za vhodné provést důkladnější hodnocení jedné nebo více z těchto oblastí. V takových případech by příslušné orgány měly jako základ pro hodnocení vycházet z instrukcí uvedených v příslušných hlavách těchto obecných pokynů a snažit se uplatňovat zde obsažené zásady způsobem, který je přiměřený dané pobočce ze třetí země.
499. Pokud příslušné orgány uplatní své právo v souladu s článkem 48a směrnice 2013/36/EU uložit pobočce ze třetí země požadavky na úvěrové instituce v souladu se směrnicí, čímž se s pobočkou ze třetí země fakticky zachází jako s dceřiným podnikem, měly by příslušné orgány uplatnit na dotyčnou pobočku ze třetí země proces SREP pro úvěrové instituce a odkázat na

příslušné hlavy těchto obecných pokynů (hlavy 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 a 11, jakož i oddíl 12.1.2 tohoto oddílu týkající se analýzy modelu podnikání).

500. Příslušné orgány by měly použít zjištění z hodnocení jednotlivých prvků SREP u poboček ze třetích zemí k přidělení skóre každé oblasti. Příslušný orgán by měl na základě této analýzy vypracovat celkové hodnocení a přidělit pobočce ze třetí země skóre, přičemž by se měl v tomto ohledu řídit úvahami uvedenými v tabulce 21. Celkové hodnocení a skóre by mělo rovněž zohlednit hodnocení a skóre dalších významných rizik pobočky ze třetí země (v příslušných případech). Na základě celkového SREP hodnocení a hodnocení jednotlivých prvků SREP u poboček ze třetích zemí by příslušné orgány měly přijmout dohledová opatření, jak je uvedeno v oddíle 12.2 této hlavy, s cílem řešit veškeré zjištěné nedostatky.

12.1. Uplatňování procesu SREP na pobočky ze třetích zemí

12.1.1. Obecné úvahy

501. Hodnocení v rámci SREP by se mělo zaměřit na významná rizika pobočky za třetí země a na to, jak tato rizika souvisejí s předmětem podnikání, jakož i na rizikový profil zbytku skupiny a na způsob, jakým jsou tato rizika řízena. S ohledem na postavení pobočky a její závislost na mateřském podniku ze třetí země by se posouzení mělo zaměřit rovněž na to, zda je pobočka dostatečně nezávislá v oblasti správy a řízení a řízení rizik, aby mohla jednat ve svém nejlepším zájmu, chránit svou bezpečnost, stabilitu a životaschopnost a zajistit schopnost plnit závazky vůči klientům a protistranám v členském státě, v němž jí bylo uděleno povolení k výkonu činnosti.
502. Při hodnocení by příslušné orgány měly zohlednit výsledky nezávislého posouzení pobočky třetí stranou a nezávislé stanovisko ohledně souladu s účetními požadavky stanovenými v čl. 48g odst. 8 a čl. 48h odst. 3 směrnice 2013/36/EU. Měly by rovněž spolupracovat s orgánem odpovědným za dohled nad hlavním podnikem („domovský orgán“) v souladu se správními nebo jinými ujednáními podle čl. 48c odst. 2 směrnice 2013/36/EU a zohlednit výsledky hodnocení pobočky v rámci dohledu provedených domovským orgánem, jsou-li k dispozici.
503. Příslušné orgány by měly zajistit, aby rozsah hodnocení zahrnoval opatření k identifikaci poboček ze třetí země, které mají systémový význam nebo představují rizika pro finanční stabilitu. Hodnocení by mimoto mělo umožnit identifikaci poboček ze třetích zemí, u nichž by mohlo být vhodné udělit povolení v souladu s hlavou III kapitolou 1 směrnice 2013/36/EU (jako dceřinému podniku). Příslušné orgány by se měly ohledně kritérií, která je v této souvislosti třeba zohlednit, řídit článkem 48i.
504. Pokud příslušné orgány na základě přezkumu systému správy a řízení, modelu podnikání nebo činností pobočky ze třetí země získají důvodné podezření, že v souvislosti s pobočkou ze třetí země dochází nebo došlo k praní peněz nebo k financování terorismu nebo k pokusům o ně, nebo že existuje vyšší riziko takového jednání, je příslušný orgán povinen neprodleně uvědomit

orgán EBA a orgán dozoru v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu příslušný pro danou pobočku ze třetí země v souladu s čl. 48n odst. 4 směrnice 2013/36/EU.

12.1.2. Analýza modelu podnikání

505. Příslušné orgány by měly analyzovat model a strategii podnikání pobočky ze třetí země, aby pochopily její hlavní rizikové faktory. Při hodnocení by se měly řídit pokyny uvedenými v hlavě 4 a snažit se uplatňovat zde obsažené zásady způsobem, který je přiměřený dané pobočce ze třetí země. Příslušné orgány by měly ověřit, že strategie pobočky ze třetí země a samostatné posouzení souvisejících rizik jsou náležitě zdokumentovány spolu s důkazy o jejím přezkumu a kontrole ze strany vedení pobočky.
506. Příslušné orgány by měly věnovat zvláštní pozornost dosahu činností pobočky ze třetí země s cílem posoudit, zda je v souladu s územní působností povolení uděleného příslušným orgánem země, v níž je pobočka ze třetí země usazena. Pozornost by měla být věnována rovněž jakékoli přeshraniční obchodní činnosti prováděné na základě reverzního vyžádání služeb.
507. Příslušné orgány by měly zvážit, jak strategické priority hlavního podniku týkající se pobočky ze třetí země ovlivňují její rizikový profil. Měly by věnovat pozornost veškerým výnosovým nebo strategickým cílům stanoveným pro pobočku ze třetí země a tomu, zda jsou podporovány kapacitami pobočky ze třetí země v oblasti zdrojů a řízení rizik. Měly by rovněž posoudit povahu služeb a činností nabízených pobočkou ze třetí země a to, jak (pokud vůbec) se tyto liší od nabídky širší skupiny, a zda to vede k nějakým vyšším rizikům nebo přesahuje rozsah služeb a činností, pro něž má pobočka ze třetí země povolení, přičemž tento rozsah nesmí být širší než rozsah přímého hlavního podniku ve třetí zemi.

12.1.3. Hodnocení systému vnitřní správy a řízení a kontrol

508. Příslušné orgány by měly posoudit přiměřenost systému správy a řízení pobočky ze třetí země, přičemž by jako vodítko měly použít hlavu 5 a oddíl 7 obecných pokynů orgánu EBA k vnitřnímu systému správy a řízení v souladu se směrnicí 2013/36/EU⁵², jakož i níže uvedené úvahy týkající se konkrétní pobočky ze třetí země. Hodnocení by mělo zahrnovat celkový rámec, kulturu řízení rizik a chování v oblasti rizik, zásady a postupy odměňování, jakož i rámec vnitřní kontroly a řízení rizik, včetně řízení rizik v oblasti IKT a rizik spojených s třetími stranami.
509. Při hodnocení systému vnitřní správy a řízení by příslušné orgány měly zvážit, zda má pobočka ze třetí země v členském státě dostatečnou podstatu v souladu s požadavky uvedenými v odst. 90 písm. g) obecných pokynů orgánu EBA k vnitřnímu systému správy a řízení.

Organizační rámec

510. Příslušné orgány by měly posoudit, zda osoby, které pobočku ze třetí země řídí:

⁵² EBA/GL/2021/05

- a. mají dostatečný přehled o činnostech a rizicích pobočky a znalost místního trhu, jakož i právních předpisů EU a vnitrostátních právních předpisů členského státu;
- b. mají dostatečnou pravomoc, postavení a nezávislost, s přihlédnutím k rozsahu, v jakém jsou oprávněny podílet se na rozhodnutích hlavního podniku, která mají dopad na pobočku;
- c. tráví v daném členském státě a v prostorách pobočky dostatek času, aby mohly účinně plnit svou úlohu.

511. Pokud pobočka ze třetí země zřídila řídicí výbor, měly by příslušné orgány přezkoumat jeho úlohu při zajišťování řádné správy a řízení. Pokud takový orgán neexistuje, měly by příslušné orgány přezkoumat, zda byl zaveden vhodný a přiměřený alternativní rámec pro dohled vrcholného vedení nad činnostmi a riziky pobočky ze třetí země.

Vztahy s hlavním podnikem

512. Příslušné orgány by měly posoudit vztah pobočky ze třetí země k hlavnímu podniku, včetně toho, zda je pobočka účinně začleněna do systému správy a řízení skupiny a rámce pro řízení rizik. Měly by přihlédnout k tomu, zda:

- a. podávání zpráv hlavnímu podniku ze strany pobočky poskytuje dostatečný přehled o významných rizicích pobočky;
- d. rámec pro řízení rizik uplatňovaný na pobočku ze třetí země odpovídajícím způsobem řeší nařízení EU o finančních službách.

513. Pokud se pobočka ze třetí země zabývá obchody „back-to-back“ nebo operacemi uvnitř skupiny, měly by příslušné orgány ověřit, zda má pobočka vhodný rámec pro řízení úvěrového rizika protistrany.

Rámec vnitřní kontroly a řízení rizik spojených s třetími stranami

514. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má pobočka ze třetí země spolehlivé funkce vnitřní kontroly. U poboček ze třetích zemí třídy 1 (a případně poboček ze třetích zemí třídy 2 v souladu s čl. 48g odst. 3 směrnice 2013/36/EU) by příslušné orgány měly posoudit, zda byli jmenováni vhodní vedoucí útvarů vnitřní kontroly, kteří jsou nezávislí a mají dostatečnou způsobilost plnit funkci, jak je stanoveno v čl. 76 odst. 6 směrnice 2013/36/EU.

515. Příslušné orgány by měly posoudit, zda pobočka ze třetí země provádí náležitou hloubkovou kontrolu a průběžný dohled nad funkcemi zajišťovanými poskytovateli služeb z řad třetích stran. Měly by ověřit, zda se ujednání s třetími stranami, včetně ujednání uvnitř skupiny, řídí zdokumentovanými dohodami a zda má pobočka ze třetí země přístup ke všem informacím potřebným k plnění monitorovacích povinností, včetně případů, kdy jsou využíváni subdodavatelé. Příslušné orgány by měly přezkoumat řízení rizik v oblasti IKT pobočkou ze třetí země, včetně toho, zda pobočka vede náležitý registr poskytovatelů služeb z řad třetích stran, a to i v případě, že se využívají subdodavatelé vykonávající zásadní nebo důležitou funkci.

12.1.4. Hodnocení kapitálového vybavení a zdrojů likvidity

516. Příslušné orgány by měly vyhodnotit:

- a. zda pobočka ze třetí země splňuje minimální požadavek na kapitálové vybavení podle čl. 48e odst. 1 směrnice 2013/36/EU;
- b. zda koncentrace kapitálového vybavení na určitý druh nástroje nebo na nástroje z určité zeměpisné oblasti, případně nesoulad měn u nástrojů kapitálového vybavení se závazky pobočky ze třetí země, zejména s vklady, povede ke zvýšené volatilitě hodnoty těchto nástrojů a k potenciálnímu porušení minimálního požadavku;
- c. zda je kapitálové vybavení uloženo na způsobilém vázaném účtu vedeném v členském státě, v němž je pobočka ze třetí země povolena, a zda nástroje kapitálového vybavení splňují kritéria uvedená v čl. 48e odst. 2 směrnice 2013/36/EU a podmínky stanovené v obecných pokynech orgánu EBA k nástrojům, které mohou pobočky ze třetích zemí neomezeně a okamžitě použít k pokrytí rizik nebo ztrát⁵³.

517. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda instituce drží dostatečná likvidní a nezatížená aktiva ke zmírnění svých rizik likvidity, a zejména zda jsou likvidní aktiva pobočky dostatečná ke krytí odtoku likvidity po dobu nejméně 30 dnů v souladu s čl. 48f odst. 1 směrnice 2013/36/EU. U poboček ze třetích zemí třídy 1 by se hodnocení mělo týkat dodržování požadavku krytí likvidity ze strany pobočky, jak je popsáno ve stejném článku.

518. Při hodnocení kapitálového vybavení a likvidity by příslušné orgány měly zvážit, zda pobočka ze třetí země vede dokumentaci, která umožňuje rychlý a přesný přezkum jejího souladu s minimálním požadavkem na kapitálové vybavení a likviditu.

519. Příslušné orgány by měly vyhodnotit:

- a. kvalitu spolupráce mezi pobočkou ze třetí země a hlavním podnikem při rozhodování o řízení kapitálu a likvidity, včetně toho, jak je pobočka zahrnuta do procesů skupinového plánování kapitálu a likvidity, monitorování a zátěžového testování, a existenci vhodných mechanismů eskalace, které by pobočce umožnily neprodleně informovat hlavní podnik o potenciálních nebo skutečných problémech s kapitálem nebo likviditou;
- b. zda jsou dohody o přeshraničním financování v rámci skupiny v mezích výjimky povolené v souladu s čl. 48c odst. 4 písm. d) směrnice 2013/36/EU a neslouží k maskování přeshraničních obchodních činností v rozporu s územním rozsahem povolení, například v případě, kdy je financování v rámci skupiny poskytováno pobočce ze třetí země usazené v jiném členském státě výměnou za (úplný nebo částečný) podíl na ekonomických rizicích a výnosech konkrétního aktiva.

12.1.5. Hodnocení způsobu účtování

520. Příslušné orgány by měly posoudit, zda má pobočka ze třetí země odpovídající rámec pro řízení a evidenci aktiv a závazků zaúčtovaných v daném členském státě nebo pocházejících

⁵³ EBA/GL/2026/03

z členského státu, včetně podrozvahových položek. Příslušné orgány ověří, zda rámec pobočky ze třetí země zahrnuje účetní evidenci, která náležitě dokumentuje všechna aktiva a závazky zaúčtované pobočkou nebo z pobočky pocházející v souladu s regulačními technickými normami podle čl. 48h odst. 4 směrnice 2013/36/EU a zásadami v souladu s článkem 48h směrnice 2013/36/EU.

521. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda jsou činnosti vykonávané pobočkou ze třetí země, aktiva a závazky zaúčtované pobočkou nebo z pobočky pocházející nebo jiné mechanismy zajištění identifikovány v účetní evidenci v souladu se zásadami vedení účetnictví pobočky ze třetí země a její strategií podnikání.
522. Pokud pobočka ze třetí země uzavírá obchody „back-to-back“, měly by příslušné orgány posoudit, zda tato pobočka náležitě řídí rizika spojená s obchody „back-to-back“ resp. dohodami o obchodování na dálku, včetně úvěrového rizika protistrany, rizika úvěrových úprav v ocenění a vypořádacího rizika.
523. Příslušné orgány by měly zhodnotit, zda pobočka ze třetí země spravuje aktiva a závazky samostatně. Měly by zvážit, zda pobočka ze třetí země prokazuje nezávislost při schvalování nových činností, a to i uplatňováním ochoty podstupovat riziko schválené vedením pobočky. Měly by zvážit, zda má pobočka ze třetí země dostatečné kontroly a systémy podávání zpráv, aby mohla nezávisle posoudit rizika související se stávajícími či plánovanými činnostmi a přijmout příslušná opatření. Měly by zohlednit, zda rámec pobočky ze třetí země náležitě řeší jak obezřetnostní rizika zaúčtovaných činností, pokud mají dopad na profil kapitálového rizika a rizika likvidity pobočky, tak rizika praní peněz a financování terorismu.
524. Pokud z pobočky ze třetí země pocházejí aktiva a závazky pro jiné pobočky nebo dceřiné podniky téže skupiny, měly by příslušné orgány posoudit, zda z těchto ujednání vyplývají nějaká zvláštní rizika, včetně provozní zranitelnosti a právních omezení.

12.2. Shrnutí zjištění, přidělení skóre a dohledová opatření

525. Na základě výše uvedeného hodnocení by příslušné orgány měly získat představu o celkovém spojeném s klíčovými riziky pobočky ze třetí země. Tato představa by se měla odrazit v každoročním souhrnu celkového SREP hodnocení doplněném o skóre životaschopnosti, které vychází z posouzení faktorů uvedených v tabulce 21. Každoroční shrnutí by mělo obsahovat rovněž veškerá zjištění dohledu učiněná v průběhu předchozích 12 měsíců.

Tabulka 21. Faktory, které orgány dohledu zohlední při přidělování celkového skóre v rámci SREP

Skóre	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory
1	Zjištěná rizika představují pro životaschopnost pobočky ze třetí země nízké riziko.	<ul style="list-style-type: none"> Model a strategie podnikání pobočky ze třetí země nevzbuzují žádné obavy. Systém vnitřní správy a řízení a kontrolní mechanismy pobočky ze třetí země nevzbuzují žádné obavy. Rizika pobočky ze třetí země nejsou významná nebo řízení a kontroly rizik jsou přiměřené ke zmírnění rizik, která jsou identifikována jako významná. Kapitálové vybavení a likviditní pozice pobočky ze třetí země nevzbuzují žádné obavy. Způsob účtování pobočky ze třetí země nevzbuzuje žádné obavy.
2	Zjištěná rizika představují pro životaschopnost pobočky ze třetí země středně nízké riziko.	<ul style="list-style-type: none"> Model a strategie podnikání pobočky ze třetí země vzbuzují malé až střední obavy. Systém správy a řízení nebo kontrolní mechanismy pobočky ze třetí země vzbuzují malé až střední obavy. Významná rizika pobočky ze třetí země a jejich řízení a kontrola vzbuzují malé až střední obavy. Kapitálové vybavení pobočky ze třetí země a/nebo její likviditní pozice vzbuzují malé až střední obavy. Způsob účtování pobočky ze třetí země vzbuzuje malé až střední obavy.
3	Zjištěná rizika představují pro životaschopnost pobočky ze třetí země středně vysoké riziko.	<ul style="list-style-type: none"> Model a strategie podnikání pobočky ze třetí země vzbuzují střední až vysoké obavy. Systém správy a řízení nebo kontrolní mechanismy pobočky ze třetí země vzbuzují střední až vysoké obavy. Významná rizika pobočky ze třetí země a jejich řízení a kontrola vzbuzují střední až vysoké obavy. Kapitálové vybavení pobočky ze třetí země a/nebo její likviditní pozice vzbuzují střední až vysoké obavy. Způsob účtování pobočky ze třetí země vzbuzuje střední až vysoké obavy.
4	Zjištěná rizika představují pro životaschopnost pobočky ze třetí země vysoké riziko.	<ul style="list-style-type: none"> Model a strategie podnikání pobočky ze třetí země vzbuzují vysoké obavy. Systém správy a řízení nebo kontrolní mechanismy pobočky ze třetí země vzbuzují vysoké obavy. Významná rizika pobočky ze třetí země a jejich řízení a kontrola vzbuzují vysoké obavy. Kapitálové vybavení pobočky ze třetí země a/nebo její likviditní pozice vzbuzují vysoké obavy. Způsob účtování pobočky ze třetí země vzbuzuje vysoké obavy.

526. Příslušné orgány mohou na základě zranitelných míst a nedostatků zjištěných při hodnocení prvků SREP u poboček ze třetích zemí uložit dohledová opatření, která vyžadují, aby pobočka ze třetích zemí:

- a. disponovala výší kapitálového vybavení převyšující minimální požadavky stanovené v článku 48e směrnice 2013/36/EU;

- b. omezila druhy nástrojů povolených v souladu s pokyny orgánu EBA k nástrojům, které mohou pobočky ze třetích zemí neomezeně a okamžitě použít k pokrytí rizik nebo ztrát, podle čl. 48e odst. 2 písm. c) směrnice 2013/36/EU, a to buď nástroje z určité jurisdikce, nebo nástroje denominované v určité měně;
- c. zavedla dodatečné provozní podmínky k podmínkám stanoveným v obecných pokynech orgánu EBA k nástrojům, které mohou pobočky ze třetích zemí neomezeně a okamžitě použít k pokrytí rizik nebo ztrát, podle čl. 48e odst. 2 písm. c) směrnice 2013/36/EU;
- d. kromě požadavků stanovených v článku 48f směrnice 2013/36/EU splňovala další specifické požadavky na likviditu;
- e. posílila svá opatření v oblasti správy a řízení, řízení rizik nebo účtování;
- f. omezila rozsah své činnosti nebo operací, které uskutečňuje, jakož i protistrany těchto činností;
- g. snížila riziko spojené se svými činnostmi, produkty a systémy, včetně činností zajišťovaných externě, a přestala se zapojovat do těchto činností nebo přestala nabízet tyto produkty;
- h. splnila dodatečné požadavky na podávání zpráv v souladu s čl. 48k odst. 3 nebo zvýšily četnost pravidelně podávaných zpráv;
- i. zveřejňovala informace.
- j. V jednotlivých případech a s přihlédnutím ke kritériím uvedeným v čl. 48i odst. 1 směrnice 2013/36/EU mohou příslušné orgány požadovat, aby pobočka ze třetí země požádala o povolení jako dceřiný podnik v souladu s hlavou III kapitolou 1 uvedené směrnice. To zahrnuje případy, kdy příslušný orgán usoudí, že pobočka ze třetí země má systémový význam nebo představuje významná rizika pro finanční stabilitu v souladu s článkem 48j směrnice 2013/36/EU.

527. V případě poboček ze třetích zemí systémového významu mohou příslušné orgány rovněž zvážit:

- a) požadavek, aby pobočka ze třetí země strukturovala svá aktiva nebo činnosti tak, že přestane být považována za systémově významnou nebo přestane představovat nepřiměřené riziko pro finanční stabilitu Unie nebo členského státu, v němž je usazena;
- b) uložení dalších obezřetnostních požadavků, včetně požadavků na správu a řízení, pobočce ze třetí země.

528. Příslušné orgány by měly sdělit výsledky SREP hodnocení vedení pobočky ze třetí země a informovat je o veškerých opatřeních, která pobočka ze třetí země musí přijmout, aby dodržela dohledová opatření uplatňovaná na základě zjištěných skutečností. Příslušné orgány by měly orgánu odpovědnému za dohled nad hlavním podnikem v souladu se správními dohodami nebo jinými ujednáními uzavřenými podle čl. 48c odst. 2 směrnice 2013/36/EU sdělit výsledky SREP hodnocení, včetně všech uložených dohledových opatření.

Příloha I – Podkategorie úvěrového rizika

Níže uvedená tabulka obsahuje neúplný seznam podkategorií úvěrového rizika, které by příslušné orgány měly případně zohlednit.

Podkategorie úvěrového rizika	Odkazy na právní předpisy / definice	Posuzované oblasti	Odkazy na právní předpisy týkající se posuzovaných oblastí
Riziko koncentrace úvěrů	<i>Riziko, že instituci vzniknou významné úvěrové ztráty vyplývající z koncentrace expozic vůči malé skupině dlužníků, vůči skupině dlužníků s podobným profilem selhání dlužníka nebo vůči vysoce korelovaným finančním aktivům, a zmírňování rizika koncentrace úvěrů</i>	<ul style="list-style-type: none"> • Koncentrace ve vztahu k jediné protistraně (zahrnující klienta nebo ekonomicky spjatou skupinu klientů podle definice pro velké expozice) • Odvětvové koncentrace • Zeměpisné koncentrace • Koncentrace produktů • Koncentrace kolaterálu a záruk • Skryté zdroje koncentrace, které se mohou projevit v zátěžových podmínkách, kdy se úroveň korelace úvěrového rizika může ve srovnání s běžnými podmínkami zvýšit 	<p>Nařízení (EU) č. 575/2013: články 129, 170, 171, 184, 207, 209, 395, 400–401</p> <p>Směrnice 2013/36/EU: články 81, 98</p>
Úvěrové riziko protistrany	<i>Riziko selhání protistrany transakce před konečným vypořádáním peněžních toků transakce</i>	<ul style="list-style-type: none"> • Kvalita protistran a příslušných úvěrových úprav v ocenění a složitost transakcí • Riziko pozitivní korelace, které vzniká, když expozice vůči protistraně nepříznivě koreluje s její úvěrovou kvalitou • Expozice vůči úvěrovému riziku protistrany a vypořádacímu riziku s ohledem na současnou tržní hodnotu a nominální hodnotu ve srovnání s celkovou úvěrovou expozicí a kapitálem • Podíl transakcí zpracovaných prostřednictvím infrastruktur finančního trhu, které nabízejí vypořádání při platbě místo při dodání • Podíl transakcí vůči ústředním protistranám a účinnost souvisejících mechanismů ochrany proti ztrátě • Podíl transakcí vůči ústředním protistranám se sídlem ve třetích zemích, účinnost mechanismů ochrany proti ztrátě v jejich případě a způsob, jakým se omezuje případná nadměrná expozice vůči ústředním protistranám mimo EU 	<p>Nařízení (EU) č. 575/2013: články 181 a 246, část třetí hlava II kapitola 6</p> <p>Směrnice 2013/36/EU: článek 79</p>

Podkategorie úvěrového rizika	Odkazy na právní předpisy / definice	Posuzované oblasti	Odkazy na právní předpisy týkající se posuzovaných oblastí
		<ul style="list-style-type: none"> Podíl necentrálně zúčtovaných mimoburzovních transakcí a účinnost mechanismů ochrany proti ztrátě u nich Existence, význam, účinnost a vymahatelnost dohod o započtení 	
Vypořádací riziko a riziko dodání	Riziko vznikající v případě transakcí s dluhovými nástroji, akcemi, cizími měnami a komoditami (s výjimkou repo obchodů a půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit) nevypořádaných po řádném datu dodání		Nařízení (EU) č. 575/2013: články 1 a 92, část třetí hlava V
Riziko země	Riziko, že instituce utrpí úvěrové ztráty související s obchodní činností vykonávanou v konkrétní zemi v důsledku nepříznivých okolností a/nebo událostí, včetně dopadu geopolitických událostí v dané zemi	<ul style="list-style-type: none"> Riziko zhoršení kvality expozic instituce v konkrétní zemi (včetně kolektivního rizika selhání dlužníků – tj. selhání velké skupiny dlužníků) vyplývající z hrozeb, událostí a eskalace nepříznivých událostí spojených s válkami, terorismem a napětím mezi státy a politickými aktéry, jež ovlivňují mezinárodní vztahy Míra koncentrace ve všech druzích expozic vůči riziku země, včetně státních expozic, v poměru k úvěrovému portfoliu celé instituce (podle dlužníka a výše) Hospodářská síla a stabilita země dlužníka a její dosavadní výsledky, pokud jde o včasné placení a výskyt vážných událostí selhání Riziko jiných forem státních zásahů, které mohou podstatně zhoršit úvěruschopnost dlužníků (např. zmrazení vkladů, vyvlastnění nebo sankční zdanění) Riziko převodu související s přeshraničními úvěry v cizích měnách u podstatných přeshraničních úvěrů a expozic v cizích měnách Vhodnost alokace expozic vůči sekuritizaci u investičního portfolia a obchodního portfolia a soulad se strategií instituce v oblasti sekuritizace 	
Úvěrové riziko ze sekuritizací	Rizika vyplývající ze sekuritizačních transakcí, v nichž úvěrové instituce vystupují jako		Nařízení (EU) č. 575/2013: článek 67, část třetí hlava II kapitola 5

Podkategorie úvěrového rizika	Odkazy na právní předpisy / definice	Posuzované oblasti	Odkazy na právní předpisy týkající se posuzovaných oblastí
	<i>investoři, původci nebo sponzoři, včetně reputačních rizik, jaká vznikají například v souvislosti se složitými strukturami nebo produkty</i>	<ul style="list-style-type: none"> • Rating a výkonnost sekuritizovaných tranší držených institucí, povaha, složení a kvalita podkladových aktiv • Soulad snížení kapitálových požadavků se skutečným převodem rizik u vzniklých sekuritizací • Zda existuje jasný rozdíl mezi čerpanými a nečerpanými likviditními přísliby poskytnutými sekuritizačním nástrojem • Existence plánů pro nepředvídané události týkající se účelových subjektů investujících do komerčních papírů zajištěných aktivy spravovaných institucí pro případ, že vydání komerčního papíru není možné kvůli podmínkám v oblasti likvidity, a dopad na celkovou expozici vůči úvěrovému riziku instituce 	Směrnice 2013/36/EU: článek 82
Riziko spojené s poskytováním úvěrů v cizích měnách	<i>Dodatečné úvěrové riziko vyplývající z expozic vůči nezajištěným retailovým dlužníkům a nezajištěným dlužníkům z řad malých a středních podniků při poskytování úvěrů v cizích měnách</i>	<ul style="list-style-type: none"> • Jakýkoli nelineární vztah mezi tržním rizikem a úvěrovým rizikem, kdy směnné kurzy mohou mít nepřiměřený dopad na úvěrové riziko portfolia úvěrů v cizích měnách instituce, jako je významné zvýšení dosud nesplacené hodnoty dluhu a toku plateb za účelem splácení tohoto dluhu a zvýšení nesplacené hodnoty dluhu ve srovnání s hodnotou kolaterálu denominovaného v domácí měně 	
Akciové riziko v investičním portfoliu	<i>Riziko ztráty z finančních nástrojů v důsledku změn akcií v investičním portfoliu</i>	<ul style="list-style-type: none"> • Riziko poklesu hodnoty kapitálových investic instituce a zajištění toho, aby toto riziko bylo náležitě zachyceno rámcem instituce pro řízení rizik • V příslušných případech riziko účasti ve strategických účastech (jak pojišťovacích, tak nepojišťovacích) 	Nařízení (EU) č. 575/2013: článek 133
Riziko související s nemovitostmi	<i>Riziko ztráty v důsledku změn tržní hodnoty vlastních nemovitostních aktiv nebo finančních nástrojů spojených s nemovitostmi</i>	<ul style="list-style-type: none"> • Riziko poklesu hodnoty nemovitostních investic instituce • V příslušných případech hodnota finančních nástrojů spojených s nemovitostmi (např. realitní investiční fondy) 	V případě nemovitostí ve vlastnictví instituce nařízení (EU) č. 575/2013: čl. 134 odst. 1 – standardizovaný přístup článek 156 – přístup IRB

Podkategorie úvěrového rizika	Odkazy na právní předpisy / definice	Posuzované oblasti	Odkazy na právní předpisy týkající se posuzovaných oblastí
Riziko rozmělnění	Čl. 4 bod 3 nařízení o kapitálových požadavcích	<ul style="list-style-type: none"> • Riziko rozmělnění u všech úvěrových portfolií, u nichž není použit přístup IRB, a u těch, u nichž je riziko rozmělnění z hlediska portfolia považováno za nevýznamné • Jak se při hodnocení celkového rizika rozmělnění v rámci instituce zohledňují expozice, které jsou v rámci jednotlivých portfolií nebo tříd expozic nevýznamné • V příslušných případech, zda je posouzení rizika expozic vůči riziku rozmělnění při zpracování platebních karet v rámci platebních systémů pro obchodníky (například v portfoliu podmíněných závazků u pozic souvisejících se zpětným zúčtováním) přiměřené a založené na konzistentní segmentaci podkladových pozic v souladu s jejich klíčovými smluvními charakteristikami – tj. povahou podkladových prodejních transakcí, načasováním zpracovaných plateb a uplatňováním standardních mechanismů snižování rizika. 	
Riziko modelu (u modelů schválených regulátory)	Čl. 4 odst. 1 bod 52b nařízení o kapitálových požadavcích	<ul style="list-style-type: none"> • Sledování, zda instituce i nadále splňuje minimální požadavky, a zajištění toho, aby nebyly podceněny související kapitálové požadavky • Hodnocení může být založeno na poznatcích získaných při jiných činnostech dohledu, včetně činností prováděných v souladu s článkem 101 směrnice 2013/36/EU 	Směrnice 2013/36/EU: článek 3

Příloha II – Podkategorie tržního rizika

Níže uvedená tabulka obsahuje neúplný seznam podkategorií tržního rizika, které by příslušné orgány měly případně zohlednit.

Podkategorie tržního rizika (úroveň 1)	Odkazy na právní předpisy / definice ⁵⁴
Obecné úrokové riziko (obchodní portfolio)	<p><i>Riziko ztrát vyplývající ze změn tržní hodnoty dluhových nástrojů v důsledku změny výše úrokových sazeb, které nesouvisejí s žádnými specifickými atributy těchto jednotlivých dluhových nástrojů.</i></p> <p><u>Příslušné odkazy na právní předpisy týkající se zacházení s kapitálem:</u></p> <p>> Před základním přezkumem obchodního portfolia (FRTB) – interní modely</p> <p>Nařízení (EU) č. 575/2013, část třetí hlava IV kapitola 5 – článek 362</p> <p>> Před FRTB – standardizovaný přístup / po FRTB – zjednodušený standardizovaný přístup</p> <p>Nařízení (EU) č. 575/2013, část třetí hlava IV kapitola 2 oddíl 2 pododdíl 2 – články 339–340 (obecné riziko dluhových nástrojů)</p> <p>> Po FRTB – alternativní standardizovaný přístup</p> <p>Nařízení (EU) č. 575/2013, část třetí hlava IV kapitola 1a oddíl 2 – články 325d–325k (metoda založená na citlivosti, obecné úrokové riziko)</p> <p>> Po FRTB – alternativní přístup založený na interním modelu</p> <p>Nařízení (EU) č. 575/2013, část třetí hlava IV kapitola 1b – články 325az–325bp (složka „rizikový ukazatel očekávaného deficitu / zátěžového testu“)</p>
Riziko úvěrového rozpětí	<p><i>Riziko vyplývající ze změn tržní hodnoty dluhových finančních nástrojů v důsledku kolísání jejich úvěrového rozpětí (viz „Definice“, hlava 1).</i></p>

⁵⁴ V této tabulce se odkazuje na pojem „před základním přezkumem obchodního portfolia (před FRTB)“, pokud jde o definici a zacházení platné před vstupem FRTB v platnost. Pojem „po základním přezkumu obchodního portfolia (po FRTB)“ označuje definice a přístup, které budou platit po vstupu FRTB v platnost.

Podkategorie
tržního rizika
(úroveň 1)

Odkazy na právní předpisy / definice⁵⁴

**(obchodní
portfolio)**

- Zacházení s kapitálem rozlišené podle druhu nástroje/portfolia:

1) Riziko úvěrového rozpětí pro neseuritizaci

2) Riziko úvěrového rozpětí pro sekuritizaci (mimo alternativní portfolio obchodování s korelací (ACTP))

3) Riziko úvěrového rozpětí pro sekuritizaci v rámci alternativního portfolio obchodování s korelací

- Patří sem i svrchované riziko (tj. riziko ztrát v důsledku klesajících tržních hodnot svrchovaných expozic)

Příslušné odkazy na právní předpisy týkající se zacházení s kapitálem

> Před FRTB – interní modely

Nařízení (EU) č. 575/2013, část třetí hlava IV kapitola 5 nařízení o kapitálových požadavcích – článek 362

Složka hodnota v riziku (VaR) a dodatečná složka ACTP („komplexní riziková míra“) pro pozice v rámci ACTP

> Před FRTB – standardizovaný přístup / po FRTB – zjednodušený standardizovaný přístup

Nařízení (EU) č. 575/2013, část třetí hlava IV kapitola 2 oddíl 2 pododdíl 1 – články 335–338 (specifické riziko dluhových nástrojů)

> Po FRTB – alternativní standardizovaný přístup

Nařízení (EU) č. 575/2013, část třetí hlava IV kapitola 1a, oddíl 2 – články 325d–325k (metoda založená na citlivosti, riziko úvěrového rozpětí pro neseuritizaci, riziko úvěrového rozpětí pro sekuritizaci – mimo ACTP, riziko úvěrového rozpětí pro sekuritizaci v rámci ACTP)

> Po FRTB – alternativní přístup založený na interním modelu

Nařízení (EU) č. 575/2013, část třetí hlava IV kapitola 1b – články 325az–325bp (složka „rizikový ukazatel očekávaného deficitu / zátěžového testu“)

Podkategorie
tržního rizika
(úroveň 1)

Odkazy na právní předpisy / definice⁵⁴

Riziko změny tržní hodnoty nástroje v důsledku obecného vývoje na akciovém trhu nebo v důsledku faktorů souvisejících s emitentem daného nástroje, nebo v případě derivátu s emitentem podkladového nástroje.

Příslušné odkazy na právní předpisy týkající se zacházení s kapitálem

> Před FRTB – interní modely

Nařízení (EU) č. 575/2013, část třetí hlava IV kapitola 5 – článek 362 nařízení o kapitálových požadavcích

> Před FRTB – standardizovaný přístup / po FRTB – zjednodušený standardizovaný přístup

Nařízení (EU) č. 575/2013, část třetí hlava IV kapitola 2 oddíl 3 – články 341–344 (obecné riziko kapitálových nástrojů + specifické riziko kapitálových nástrojů)

> Po FRTB – alternativní standardizovaný přístup

Nařízení (EU) č. 575/2013, část třetí hlava IV kapitola 1a, oddíl 2 – články 325d–325k (metoda založená na citlivosti, riziková třída „akciové riziko“)

> Po FRTB – alternativní přístup založený na interním modelu

Nařízení (EU) č. 575/2013, část třetí hlava IV kapitola 1b – články 325az–325bp (rizikový ukazatel očekávaného deficitu / zátěžového testu)

**Akciové riziko
(obchodní
portfolio)**

Riziko migrace

*Riziko ztráty z finančních nástrojů v důsledku zhoršení úvěruschopnosti emitenta nebo emitenta referenčních aktiv nebo podkladových aktiv. Vyloučeno je riziko selhání. **V rámci FRTB je toto riziko považováno za součást rizika úvěrového rozpětí.***

Příslušné odkazy na právní předpisy týkající se zacházení s kapitálem

> Před FRTB – interní modely

Podkategorie tržního rizika (úroveň 1)	<i>Odkazy na právní předpisy / definice⁵⁴</i>
	<p><i>Nařízení (EU) č. 575/2013, část třetí hlava IV kapitola 5 oddíl 4 – články 372–376</i></p> <p>> <i>Po FRTB – alternativní standardizovaný přístup</i></p> <p><i>Nařízení (EU) č. 575/2013, část třetí hlava IV kapitola 1a oddíl 2 – články 325d–325k</i></p> <p>> <i>Po FRTB – alternativní přístup založený na interním modelu</i></p> <p><i>Nařízení (EU) č. 575/2013, část třetí hlava IV kapitola 1b – články 325az–325bp</i></p>
	<p><i>Riziko ztráty z finančních nástrojů v důsledku selhání emitentů těchto finančních nástrojů nebo emitentů referenčních či podkladových aktiv. Patří sem i svrchované riziko, tj. riziko ztrát v důsledku selhání u svrchovaných expozic.</i></p>
	<p><u><i>Příslušné odkazy na právní předpisy týkající se zacházení s kapitálem</i></u></p>
Riziko selhání (obchodní portfolio)	<p>> <i>Před FRTB – interní modely</i></p> <p><i>Nařízení (EU) č. 575/2013, část třetí hlava IV kapitola 5 – články 372–376 (složka „požadavek k dodatečnému riziku selhání“)</i></p> <p>> <i>Po FRTB – alternativní standardizovaný přístup</i></p> <p><i>Nařízení (EU) č. 575/2013, část třetí hlava IV kapitola 1a oddíl 5 – články 325v–325ad</i></p> <p>> <i>Po FRTB – alternativní přístup založený na interním modelu</i></p> <p><i>Nařízení (EU) č. 575/2013, část třetí hlava IV kapitola 1b – články 325az–325bp (požadavek k riziku selhání)</i></p>
Měnové riziko (obchodní a investiční portfolio)	<p><i>Nařízení (EU) č. 575/2013, čl. 4 odst. 1 bod 142 – zahrnuje mimo jiné riziko převodu a strukturální měnové riziko</i></p> <p><u><i>Příslušné odkazy na právní předpisy týkající se zacházení s kapitálem</i></u></p> <p><i>l) Výjimka pro strukturální měnové pozice</i></p> <p>- <i>Nařízení (EU) č. 575/2013, článek 104c</i></p>

**Podkategorie
tržního rizika
(úroveň 1)**

Odkazy na právní předpisy / definice⁵⁴

- Obecné pokyny k strukturálním měnovým pozicím (EBA/GL/2020/09)

II) Zacházení s jinými pozicemi než strukturálními měnovými pozicemi

> Před FRTB – interní modely

Nařízení (EU) č. 575/2013, část třetí hlava IV kapitola 5 – články 362–377

> Před FRTB – standardizovaný přístup / po FRTB – zjednodušený standardizovaný přístup

Nařízení (EU) č. 575/2013, část třetí hlava IV kapitola 3 – články 351–354

> Po FRTB – alternativní standardizovaný přístup

Nařízení (EU) č. 575/2013, část třetí hlava IV kapitola 1a oddíl 2 – články 325d–325k (metoda založená na citlivosti, riziková třída „měnové riziko“)

> Po FRTB – alternativní přístup založený na interním modelu

Nařízení (EU) č. 575/2013, část třetí hlava IV kapitola 1b články 325az–325bp (složka „rizikový ukazatel očekávaného deficitu / zátěžového testu“)

Nařízení (EU) č. 575/2013, čl. 4 odst. 1 bod 143

**Komoditní riziko
(obchodní
a investiční
portfolio)**

Příslušné odkazy na právní předpisy týkající se zacházení s kapitálem

> Před FRTB – interní modely

Nařízení (EU) č. 575/2013, část třetí hlava IV kapitola 5 – články 362–377

> Před FRTB – standardizovaný přístup / po FRTB – zjednodušený standardizovaný přístup

Nařízení (EU) č. 575/2013, část třetí hlava IV kapitola 4 – články 351–354

Podkategorie tržního rizika (úroveň 1)	Odkazy na právní předpisy / definice ⁵⁴		
	<p>> Po FRTB – alternativní standardizovaný přístup</p> <p>Nařízení (EU) č. 575/2013, část třetí hlava IV kapitola 1a oddíl 2 – články 325d–325k (metoda založená na citlivosti, riziková třída „komoditní riziko“)</p> <p>> Po FRTB – alternativní přístup založený na interním modelu</p> <p>Nařízení (EU) č. 575/2013, část třetí hlava IV kapitola 1b – články 325az–325bp (složka „rizikový ukazatel očekávaného deficitu / zátěžového testu“)</p>		
Riziko úvěrové úpravy v ocenění (obchodní a investiční portfolio)	Nařízení (EU) č. 575/2013, článek 381		
Riziko nesprávného ocenění (obchodní a neobchodní portfolio)	Riziko ztrát vyplývajících z revizí nebo úprav účetní hodnoty aktiv a závazků oceňovaných reálnou hodnotou (nařízení (EU) č. 575/2013, článek 105 a nařízení (EU) č. 2016/101)	Podkategorie tržního rizika (úroveň 2) – Nejistota tržních cen – Náklady na uzavření pozice – Rizika modelu oceňování – Nepodchycená úvěrová rozpětí – Investiční náklady a náklady na financování – Koncentrované pozice	Odkazy na právní předpisy / definice Regulační technické normy ohledně obezřetného oceňování (nařízení (EU) 2016/101)

Podkategorie
tržního rizika
(úroveň 1)

Odkazy na právní předpisy / definice⁵⁴

- Budoucí administrativní náklady
- Předčasné ukončení
- Operační rizika (rizika nesprávného ocenění)

Nařízení (EU) č. 575/2013, článek 325u a technické regulační normy týkající se kapitálových požadavků ke zbytkovým rizikům (nařízení (EU) 2022/2328) – zahrnuje široké kategorie rizik vyplývajících z nástrojů s exotickými podklady a zbytkové riziko nástrojů nesoucích jiná zbytková rizika

Zbytkové riziko

Příslušné odkazy na právní předpisy týkající se zacházení s kapitálem

> Po FRTB – alternativní standardizovaný přístup

Nařízení (EU) č. 575/2013, část třetí hlava IV kapitola 1a oddíl 4 – článek 325u

Tržní riziko: riziko modelu

Nařízení (EU) č. 575/2013, čl. 4 odst. 1 bod 52b

Tržní riziko: rizika podle linearity

- Riziko delta (riziko změn hodnoty finančního nástroje v důsledku změny hodnoty rizikového faktoru (efekty prvního řádu))
- Riziko vega (riziko vyplývající ze změn volatility podkladového aktiva nelineárního finančního nástroje)
- Riziko zakřivení (včetně rizika gama) (rizika nezachycená v rámci rizika delta a vega, včetně rizika vyplývajícího z efektů změn v podkladovém nástroji a z dalších parametrů opcí druhého řádu)

Tržní riziko: tržní likvidita a riziko koncentrace

Riziko, že instituci vzniknou tržní ztráty / ztráty likvidity v důsledku koncentrace vyplývající buď z expozic vůči jedinému rizikovému faktoru, nebo z expozic vůči více vzájemně korelovaným rizikovým faktorům, či z nástrojů s dlouhým časovým horizontem likvidity

Podkategorie tržního rizika (úroveň 1)	Odkazy na právní předpisy / definice ⁵⁴
Tržní riziko: bazické riziko	<i>Riziko ztrát v důsledku nedokonalé korelace při změně hodnoty nominálně vzájemně započítávaných nástrojů</i>

Příloha III – Podkategorie operačního rizika

Níže uvedená tabulka obsahuje neúplný seznam podkategorií operačního rizika, které by příslušné orgány měly případně zohlednit.

Podkategorie operačního rizika (úroveň 1)	Odkazy na právní předpisy / definice	Podkategorie operačního rizika (úroveň 2)	Odkazy na právní předpisy / definice
Právní riziko	Čl. 4 odst. 1 písm. 52a nařízení o kapitálových požadavcích		
Riziko modelu	Čl. 4 odst. 1 bod 52b nařízení o kapitálových požadavcích		
Riziko v oblasti IKT	Čl. 4 odst. 1 bod 52c nařízení o kapitálových požadavcích	Riziko spojené s dostupností a zachováním provozu IKT	<i>Riziko nežádoucího zásahu do výkonnosti a dostupnosti systémů, dat nebo služeb IKT, včetně neschopnosti včas obnovit služby instituce, v důsledku selhání hardwarových nebo softwarových součástí IKT; nedostatků v řízení systému IKT nebo jakékoli jiné události.</i>
		Riziko spojené se zabezpečením IKT	<i>Riziko, že neoprávněný přístup nebo zlovolné či úmyslné činy ohrozí systémy, data nebo služby IKT, a to bez ohledu na to, zda</i>

Podkategorie operačního rizika (úroveň 1)	Odkazy na právní předpisy / definice	Podkategorie operačního rizika (úroveň 2)	Odkazy na právní předpisy / definice
		(včetně kybernetických rizik)	<i>pocházejí z vnitřního prostředí instituce či z vnějšího prostředí (např. kybernetické útoky)</i>
		Riziko spojené se změnou IKT	<i>Riziko vyplývající z neschopnosti instituce řídit změny v systémech IKT nebo ve službách IKT včas a kontrolovaným způsobem</i>
		Riziko ohrožení integrity dat IKT	<i>Riziko, že údaje uchovávané a zpracovávané v systémech IKT jsou v různých systémech IKT neúplné, nepřesné nebo nesourodé, což narušuje spolehlivost či kontinuitu služeb a činností instituce a může mít provozní, finanční, právní či reputační dopady</i>
		Riziko v oblasti IKT spojené s třetími stranami	<i>Riziko, které může instituci vzniknout v souvislosti s využíváním služeb v oblasti IKT poskytovaných poskytovateli služeb z řad třetích stran nebo jejich subdodavateli, a to i prostřednictvím dohod o externím zajištění služeb (čl. 3 bod 18 nařízení DORA), včetně rizika koncentrace IKT (čl. 3 bod 29 nařízení DORA) u kritických i ostatních poskytovatelů služeb IKT z řad třetích stran</i>
Riziko spojené s třetími stranami (mimo oblast IKT)	<i>Riziko, které může pro finanční subjekt vzniknout v souvislosti s využíváním funkce zajišťované poskytovateli služeb z řad třetích stran nebo jejich subdodavateli, včetně zajišťování určité funkce nebo podpory určité funkce, a to i prostřednictvím dohod o externím zajištění služeb nebo činností (připravované obecné pokyny orgánu EBA k řádnému řízení rizika spojeného s třetími stranami)</i>		

Podkategorie operačního rizika (úroveň 1)	Odkazy na právní předpisy / definice	Podkategorie operačního rizika (úroveň 2)	Odkazy na právní předpisy / definice
Úvěrové riziko (události operačního rizika související s úvěrovým rizikem, které nejsou zohledněny v rizikově vážené expozici pro úvěrové riziko)	Čl. 317 odst. 5 nařízení o kapitálových požadavcích		
Tržní riziko (události operačního rizika související s tržním rizikem)	Čl. 317 odst. 6 nařízení o kapitálových požadavcích		

Příloha IV – Podkategorie úrokového rizika investičního portfolia

Níže uvedená tabulka obsahuje neúplný seznam podkategorií úrokového rizika investičního portfolia, které by příslušné orgány měly v příslušných případech zohlednit.

Podkategorie úrokového rizika investičního portfolia (úroveň 1)	Odkazy na právní předpisy / definice	Podkategorie úrokového rizika investičního portfolia (úroveň 2)	
		Odkazy na právní předpisy / definice	
Mezerové riziko	EBA/GL/2022/14 (bod 7 „Definice“)		
Bazické riziko	EBA/GL/2022/14 (bod 7 „Definice“)		
Opční riziko	EBA/GL/2022/14 (bod 7 „Definice“)	Riziko automatické opce	EBA/GL/2022/14 (bod 7 „Definice“)
		Behaviorální opční riziko	EBA/GL/2022/14 (bod 7 „Definice“)

Příloha V – Měření rizika převodních cen

Dodatečný kapitálový požadavek k riziku převodních cen by měl být stanoven sečtením dodatečného kapitálového požadavku odpovídajícího riziku spojenému s každou dohodou o převodních cenách, jež vychází z transakční metody rozdělení zisku, jak je uvedeno v odstavci 173 těchto pokynů. Obdobným způsobem by měly být posouzeny i jiné druhy dohod o převodních cenách, které podobně převádějí významné ztráty na subjekt v EU. Dodatečný kapitálový požadavek odpovídající dohodě o převodních cenách, jež vychází z transakční metody rozdělení zisku, by měl být stanoven takto:

- a) Instituce by měla určit portfolio, jehož zisky a ztráty se používají jako základ pro určení částky, která má být instituci přidělena v souladu s dohodou o převodních cenách.
- b) Na základě i) empirických důkazů a ii) klíčových ukazatelů zahrnutých do dohody o převodních cenách podle odst. 174 písm. b) těchto obecných pokynů by instituce měla určit svůj mezní příspěvek „m“ ke klíčovým ukazatelům používaným k určení části zisku a ztrát, která má být rozdělena mezi subjekty účastníce se dohody o převodních cenách.
- c) Instituce by měla získat kapitálové požadavky k tržnímu riziku (*C_MRPortfolio*) týkající se portfolia uvedeného v písmenu a).
- d) Dodatečný kapitálový požadavek k dohodě o převodních cenách činí $m \times C_MRPortfolio$. Tato částka může být omezena maximální ztrátou, která může být dané instituci přidělena v souladu s dohodou o převodních cenách.

Instituci může *C_MRPortfolio* poskytnout subjekt usazený mimo Unii, s nímž byla uzavřena dohoda o převodních cenách. Tento subjekt může poskytnout kapitálové požadavky na základě pravidel týkajících se tržního rizika platných v jurisdikci, v níž je usazen. Pokud jsou tyto předpisy třetích zemí založeny na kapitálovém rámci pilíře 1, který není v souladu s kapitálovým rámcem pilíře 1 pro tržní riziko zavedeným v EU v souladu s nařízením (EU) č. 575/2013, měly by příslušné orgány vynásobit požadavek koeficientem 1,5. Příslušné orgány mohou tento koeficient snížit nebo zvýšit tak, aby odrazil významnost rozdílů v pravidlech týkajících se tržního rizika mezi EU a třetí zemí.

Příslušné orgány mohou stanovit dodatečné kapitálové požadavky k dohodě o převodních cenách na nižší hodnotu, než je hodnota získaná podle prvního pododstavce této přílohy, jsou-li splněny všechny níže uvedené podmínky:

- a. v rámci dohody o převodních cenách se má za to, že instituce drží a řídí většinu tržního rizika souvisejícího s portfoliem, na němž je dohoda o převodních cenách založena;
- b. účetní model znamená, že instituce může přidělovat ztráty ze svého obchodního portfolia jiným subjektům, které se účastní dohody o převodních cenách;
- c. instituce poskytuje dostatečné důkazy o tom, že s ohledem na svou úlohu hlavního přispěvatele k dohodě o převodních cenách ve smyslu písmene a) kapitálové požadavky k tržnímu riziku vztahující se k pozicím, které jsou předmětem dohody o převodních cenách, již pokrývají potenciální ztráty vyplývající z této dohody.